DEMOKRAT TÜRKİYE

GELECEK GÜZEL GÜNLERE MERHABA

SAYI 10
EKİM 82

2,-DM
16 ÖS
2 SFR
2.5 HFL

Nr.10
GÜLTIG vom 15 OKTOBER bis 15 NOVEMBER

G 2008 E POSTVERTRIEBSTÜCK GEBÜHR BEZAHLT

Almanya'da Hükümet değişti

Çanlar kimin için çalıyor

Helmut Kohl

Franz Josef Strauß

Hans-Dietrich Genscher

- Federal Almanya, içine girdiği kriz sonunda ciddi bir dönüm noktasına gelmiştir ve bu hızla sağa kayması söz konusudur. Alman solu şimdi bu sağa kayışı nasıl önleyeceğini tartışıyor.
- Krizden en fazla etkilenen kesim Türkiyeliler olacaktır. Bizler, üçüncü bir politik güç olarak gelişen sol potansiyelle, işçi sınıfının sendikal örgütleriyle ciddi bir işbirliğine girebilir ve onların mücadelelerine yardımcı olabiliriz.

3. SAYFADA

Cuntanın gizli belgelerini açıklıyoruz

1- Politik tutuklular için psikolojik işkence kampları hazırlanıyor.

Çok gizli tutulan bir plana göre, cezaları kesinleşen politik hükümlüler, bu cezaların tek kişilik hücrelerde geçirecekler ve çeşitli psikolojik işkenceler altında islah edilerek "Atatürkçü" yapılacaklardır.

İlk uygulamaya, Malatya ve Bartın'da yaptırılan özel ceza evlerinde başlanacaktır. Bu ceza evlerinin yetmemesi halinde Çanakkale Cezaevi de kullanılacaktır. "E Tipi" olarak adlandırılan bu cezaevlerinde güvenlik önlemleri ayrıca güçlendirilmiş olacaktır.

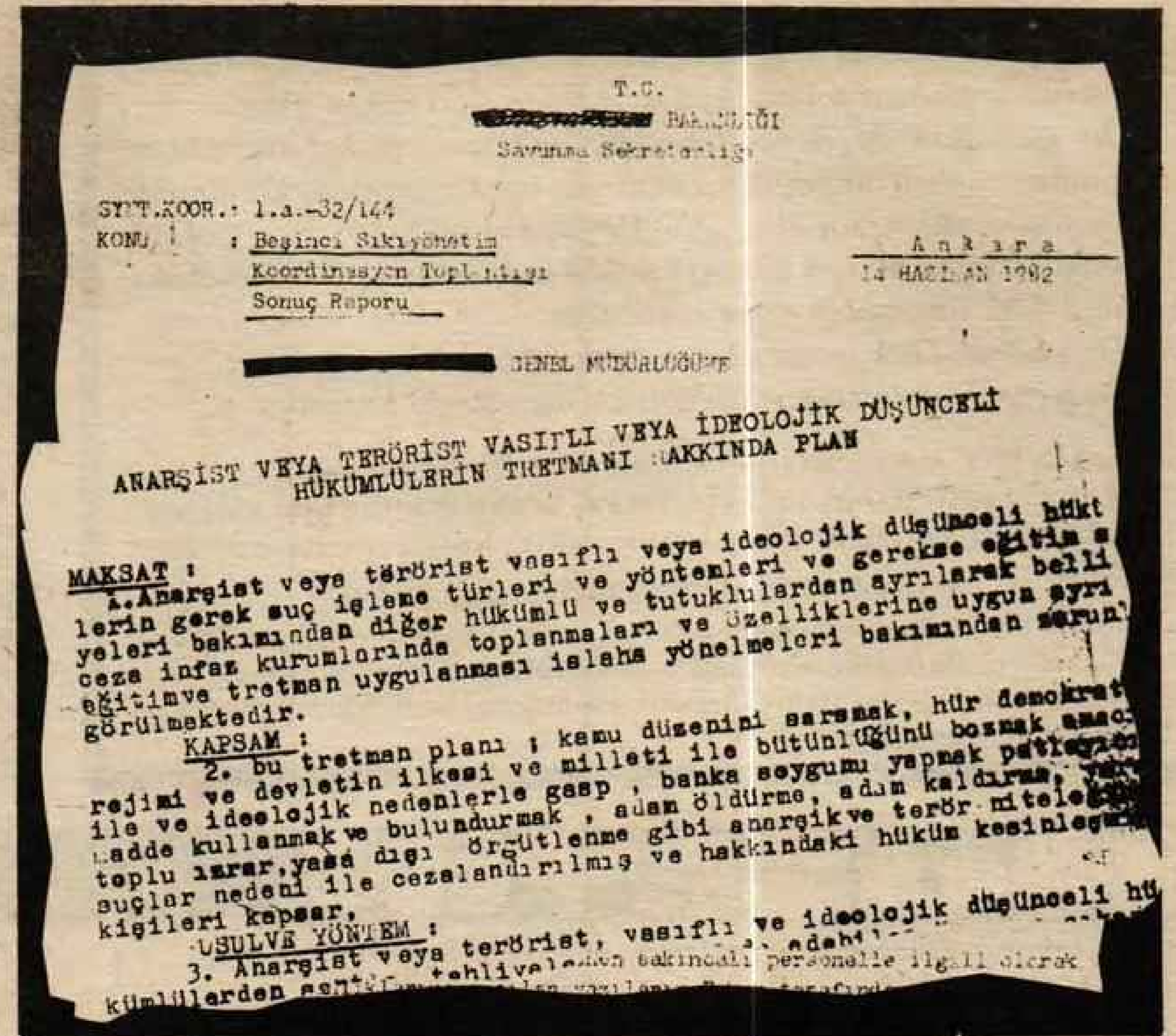
Askeri mahkemelerde cezaları kesinleşen devrimci, ilerici ve yurtseverlere cezaları bitinceye değin tek kişilik hücrelerde, **"Atatürk ilkeleri"** öğretilecek ve yalnız **"Atatürk kitapları", "Vatan, millet bütünlüğünü ve sevgisini aşılayacak kitaplar"** okutturulacaktır.

Hükümlüler, tıpkı ruh hastaları gibi hücrelerde hapishane görevlileri tarafından müşahade altına alınacaklar, haklarında düzenlenen sicillere göre yeni yöntemler uygulanacaktır.

Sıkıyönetim Koordinasyon Komutanlığı tarafından hazırlanan bu plan uyarınca askeri mahkemelerde 1 yıldan fazla ceza alan politik tutuklular, hücre sistemine göre yapılmış özel cezaevlerinde **"Tretman planına"** tabi tutulacaklardır.

6. SAYFADA

2- Generaller itiraf ediyorlar

T.C.
[redacted] BAŞKANLIĞI
Savunma Sekreterliği

SYKT.KOOR.: 1.a.-32/144
KONU : Beşinci Sıkıyönetim Koordinasyon Toplantısı Sonuç Raporu

Ankara
14 HAZİRAN 1982

[redacted] GENEL MÜDÜRLÜĞÜNE

ANARŞİST VEYA TERÖRİST VASIFLI VEYA İDEOLOJİK DÜŞÜNCELİ HÜKÜMLÜLERİN TRETMANI HAKKINDA PLAN

MAKSAT :
1.Anarşist veya terörist vasıflı veya ideolojik düşünceli hükt
lerin gerek suç işleme türleri ve yöntemleri ve gerekse eğitim s
yeleri bakımından diğer hükümlü ve tutuklulardan ayrılarak belli
ceza infaz kurumlarında toplanmaları ve özelliklerine uygun ayrı
eğitimve tretman uygulanması islaha yönelmeleri bakımından zarur
görülmektedir.

KAPSAM :
2. bu tretman planı : kamu düzenini sarsmak, hür demokrat
rejimi ve devletin ilkesi ve milleti ile bütünlüğünü bozmak amac
ile ve ideolojik nedenlerle gasp , banka soygumu yapmak patlayıcı
madde kullanmak ve bulundurmak , adam öldürme, adam kaldırma,
toplu zarar,yasa dışı örgütlenme gibi anarşik ve terör nitele
suçlar nedeni ile cezalandırılmış ve hakkındaki hüküm kesinleş
kişileri kapsar.

USULVE YÖNTEM :
3. Anarşist veya terörist, vasıflı ve ideolojik düşünceli hü
kümlülerden

- "12 Eylül öncesine dönülme tehlikesi var."
- "Kamu yönetiminde hizmetliler bir bekleme dönemine girmişlerdir."
- "Subayların rüşvet aldığı yaygın bir söylenti halindedir."
- "Birçok fraksiyon mensubu kamu görevlisi eski yerlerini korumaktadır."
- "Siyasal parti mensupları, bulundukları bölgelerde el altından gizli çalışmalar yapmaktadır."

7.SAYFADA

Yazarımız Ömer Polat

Ortadoğu'nun sıcak savaş bölgesinde

- Yazarımız Filistin Halkıyla omuz omuza savaşan Türkiyeli devrimcilerle, örgüt liderleriyle konuştu.
- Beyrut katliam bölgesini gezdi Filistin kurtuluş örgüt sözcüleriyle görüştü.

GELECEK SAYIDA

Hüseyin Erdem

Avrupa'da bulunan Türkiyeli siyasi parti ve örgüt liderleriyle röportajlar yaptı

GELECEK SAYIDA

Yurdakul Fincancı'nın gezi izlenimleri

"Reagan'ın Amerikası"

GELECEK SAYIDA DEMOKRAT TÜRKİYE'DE

Ala Rızgari ve "Emekçi" 12 Eylül öncesini ve sonrasını tartışıyor

12-13. SAYFADA

ABONE KAMPANYAMIZ SÜRÜYOR

HEDEFLERİMİZ

Baskı sayısını 48 bin beşyüzden 100 bine
Abone sayısını 2 binden 20 bine çıkarmak.
Gurbetteki her dört evden birine DEMOKRAT TÜRKİYE

KAMPANYAYA KATILALIM

ABONE OLUNUZ: Bayiden aldığınız gazete için ödediğiniz 2 DM'den 70 feniği bize ulaşıyor.
HEPİMİZ IKI YENİ OKUYUCU DAHA KAZANDIRMAYA ÇALIŞALIM: Emeğimizin yarısı boşa gitse bile diğer yarısı DEMOKRAT TÜRKİYE'yi 100 bin baskıya ulaştıracaktır.

DEMOKRAT TÜRKİYE'DEN

Sevgili okurlar,

Bu köşede yeni şeyler söylemek yerine iki üç sayıdan bu yana hep abone kampanyasından söz açmamız belki biraz sıkıcı. Ama ne yapalım ki önemli bir konu, hem Demokrat emekçileri için, hem okuyucular için...

Sözü uzatmadan aldığımız bir kararı hemen duyurmak isteriz. Demokrat Türkiye önümüzdeki sayıdan itibaren bayilerde, kioslarda 3 DM.'tan, derneklerde vb. yerlerde 2.5 DM.'tan satılacaktır. Abone ücretlerinde herhangi bir değişiklik yapılmamıştır, 6 aylık 15, yıllık 30 DM. olarak sürecektir.

Bizi bu karara götüren nedenleri kısaca açıklamak isteriz. Kampanya'dan sonra abone sayısında görülen artış, hedeflediğimiz sayının henüz çok gerisindedir. Buna karşın bayilerde, kiosklarda stışlarımız daha da artmıstır. Ne var ki, dağıtım şirketinin yeni taleplerini bu ay karşılamayacağız. Çünkü bayilerdeki satışımız arttıkça o ölçüde de zararımız artmaktadır. Bir örnek verelim. Geçtiğimiz haziran ayında bayilerde ve kiosklardaki satışımız 20.214. Buna karşın bu satışlarda zararımız 2.620 DM. Bunun neden böyle olduğunu geçen sayılarımızda uzun uzun anlatmaya çalışmıştık.

Bu tatlı zarardan kurtulmanın iki yolu vardı, ya gazetenin satış fiyatını arttıracaktık ya da dağıtımcıya hiç gazete vermeyecektik! Her yayın aracı doğal ki daha çok okunmak ister, daha çok kitlelere yayılmak ister. Hele bizler bunun tersini düşünemezdik. O nedenle biz birinci yolu seçtik. Bununla birlikte bayiler ve elden satışlarla aboneler arasındaki dengeyi de düzeltmeye çalıştık. Bayiden yada dernekten 2 DM.'ye bir Demokrat Türkiye satın alan okuyucu 6 ayda 12, bir yılda 24 DM. ödemektedir. Oysa gazeteye abone olan bir okuyucu 6 ayda 15, yılda 30 DM. ödemekte, hem de peşin. Çünkü posta giderleri de hesap edilerek aboneden toptan alınmaktadır. Abone olmayan okurlar, böyle fark ödemediklerinden gazeteyi normal fiyatıyla satın alabilmektedirler. Posta ücretlerini v.s. giderleri, genel dağıtım şirketine biz ödemekteyiz. Buna şirketin ayrıca satışlardan aldığı yüzde 60 dağıtım ücreti de ayrıca eklenince bizim payımıza da yalnız zarar düşmektedir!

Elden satışlarda posta gideri o denli fazla değildir. Ayrıca satılan gazeteler 2 DM. üzerinden hesap edilerek bize toptan gönderilmektedir. Ve bu satışı yapan arkadaşlarımız emeklerine karşılık beş para almadan görevlerini sürdürmektedirler. Ancak elden satışlarda da yine abonelerin aleyine bir durum söz konusudur (yukarda verdiğimiz örnekte görüldüğü gibi).

Bu durumun da düzeltilmesine, gazetemizin satışını elden yapanlara belirli bir payın bırakılması ayrıca gerekmektedir. Bu nedenlerle elden satışlar, 2.5 DM'tan yapılacak, her gazete başına 50 fenik dernek payı çıkarıldıktan sonra toplam hesaplar yine 2 DM. üzerinden gönderilecektir.

Demokrat Türkiye'ye abone olun, abone bulun.

Gelecek sayıda tekrar buluşmak umudu ile hoşçakalın..

Gazetemiz yazı ailesine sanatçı **Fethi Savaşçı**'dan sonra **Doğan Özgüden** gibi güçlü bir imza, **Sema Poyraz** gibi sinema sanatçısı bir yetenek daha katılmışdtır. *İlgiyle okuyacağınızı umarız.*

ABONELERİ BİTENLERİN DİKKATİNE

Abonesi biten okurlarımız, abonelerini yenilerken abone bedelini havale ettiklerini gösteren havale makbuzunun aslı veya fotokopisi ile birlikte açık ad ve adreslerini abone süresini, abonelerini uzattıklarını bize yazılı olarak bildirmelidirler.

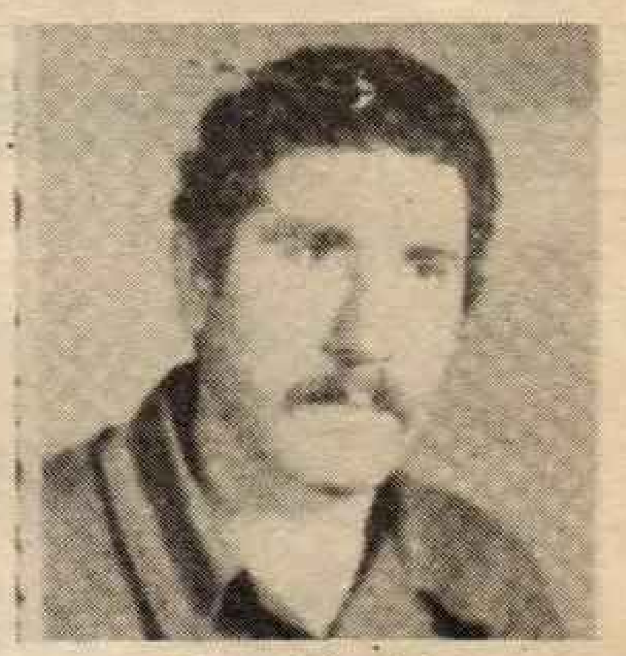
Urfa ve Mardin'de 3 Devrimci öldürüldü

Süleyman Tuğcu

Gürcan Özcan

Adnan Zincirkıran

Ağustos ve Eylül ayları içinde sıkıyönetim kuvvetleri tarafından Urfa ve Mardin'de girişilen operasyonlar sırasıda birisi işkenceyle, ikisi de çatışmada olmak üzere 3 devrimci öldürüldü. PKK taraftarı oldukları bildirilen 3 devrimcinin öldürülmesi olayı şüyle gelişti:

Bir ihbar üzerine 9 Eylül 1982 gecesi Urfa'nın Bozova Ilçesine bağlı Koçhisar Köyüne baskın yapan sıkıyönetim timleri, Adnan Zincirkıran adındaki devrimci ile birlikte 2 kardeşini de gözaltına aldılar. Ertesi gün üç kardeşi ve özellikle Adnan'ı köy meydanında köylülerin gözüönünde işkenceye tabi tutan cunta kuvvetleri, bir sonuç alamayınca üç kadeşi Urfa'ya getirdiler. Urfa'da yapılan işkenceker sonucu iki kardeş koma halinde hastaneye kaldırıldı. Adnan Zincirkıran ise alınan bilgilere göre Narsi köyü yakınındaki bir uçurumdan atılarak katledildi. Adnan'ın cesedi bir hafta sonra, Lordin'li köylüler tarafından Fırat nehrinde bulundu.

Öte yandan Ceylanpınar'ın Şekerli Köyü yakınklarında 31 Agustos günü sıkıyönetim kuvvetleri ile bir grup PKK'li arasında çıkan silahlı çatışmada Gürcan Özcan adındaki devrimcinin hayatının kaybettiği öğrenildi. Çatışmaya katılan öteki devrimcilerim kuşatmayı yararak kaçtığı bildirildi. Askerler, Gürcan Özcan'ı ailesine teslim etmeyerek Derebeyi mezarlığına defnettiler.

Alınan bir başka habere göre, 13 Ağustos 1982 günü Cizre yakınlarında Dicle kenarında Batman Komando Birliğinden 200-300 kişilik bir askeri birlikle bir grup PKK'lı arasında çıkan çatışmada Süleyman Tuğcu katledildi.

Alman polisi Fransız pasaportu taşıyan bir Türkiyeli devrimciyi tutukladı

Federal Alman Polisinin Fransa'da yaşayan ve Fransız Pasaportu taşıyan Hüseyin Balkır adındaki bir devrimciyi Fransa-Almanya sınırında tutukladığı öğrenildi. 15 Eylül'de Fransa'ya giderken tutuklanan Partizan taraftarı Hüseyin Balkır'ın tutuklanmasının uluslararası hukuk kurallarına aykırı olduğu açıklandı. "**Özgürlük Mahkumlarıyla Dayanışma**" adıyla yayınlanan bir bildiride, Hüseyin Balkır'ın "**cunta tarafından aranan bir devrimci olması nedeniyle tutuklandığı alman makamlarının uluslararası hukuk kurallarını çiğneyerek Balkır'ı cuntaya teslim etmek istediği**" bildirildi.

İnterpol tarafından arandığı öne sürülerek tutuklanan Hüseyin Balkır için çeşitli girişimlerin yapıldığı öğrenildi. Fransız Hükümeti, Hüseyin Balkır'ın kendilerine verilmesini istediği haber alındı. Alman makamları ise henüz bu isteğe yanıt vermediler. Balkır'ın avukatı, "**polisin tutumunun yasal olmadığını, Balkır'la ilgili bir işlem yapılması gerekiyorsa bunun Fransa tarafından yapılabileceğini**" açıkladı. Avukatın açıklamasına göre, Balkır'ın serbest bırakılması için yapılan girişimlere Alman makamları olumlu yanıt vermezlerse, Türkiyeli devrimcilerin uzun süre cezaevinde kalma tehlikesi vardır.

Yurtdışındaki Türkiyeli anti-faşist çevreler, Hüseyin Balkır olayının önemli bir gelişme sayılması gerektiğini, eğer ciddi bir mücadele verilmesi birçok devrimcinin aynı şekilde tutuklanabileceğini belirttiler.

"Bugünün beşleri-yarının leşleri"

Cuntanın anayasa tasarısının açıklanması ve tartışmaların başlaması ile birlikte duvarlarda yeni sloganlar da göze çarpmaya başladı. Bir Demokrat Türkiye okuyucusunun bildirdiğine göre, Balıkesir'in bir ilçesinde ana yolun kenarındaki bir evin duvarına şu slogan yazılmış: "**Bugünün beşleri-yarının leşleri.**"

Öte yandan Evren'in bayram konuşmasında da açıkladığı gibi, Anayasa'ya karşı ilginç protesto hareketleri yapılıyor. Bayram kartlarına, "**Faşist anayasaya hayır**" yazarak ülkenin her tarafına postalayan yurttaşların bayram kartlarının büyük bir çoğunluğu oluşturduğu ifade edildi. Bunu gören Cunta şefi Kenan Evren, bir çağri yaparak, "**Faşist Anyasaya Hayır!**" diyerek bayram kartları yollayanların kendilerine ihbar edilmesini istedi.

Cuntacılar devrimcilerin ölülerine bile saygısızlık yapıyorlar

12 Eylül 1980'den beri ilerici, demokrat ve devrimci halk güçlerinin canına ve onuruna karşı pervasızca bir saldırıya geçen cuntacılar, artık öyle bir noktaya geldiler ki devrimcilerin ölülerine bile saygısızlık yapmaya başladılar. Ankara Belediye Başkanı emekli generalin şehit devrimcilerin adlarını sokak, cadde ve mahallelerden kaldırmasından sonra bu kez de Hakan Yurdakuler ve Yusuf Aslan'ın mezarları polislerce tahrip edildi.

Yenimahalle Polis Karakolunda görevli faşist polisler, geçtiğimiz günlerde Yusuf Aslan ve Hakan Yurdakuler'in mezarlarına adice saldırarak tahrip etmeye kalktılar. Bu saldırı sırasında Yusuf Aslan'ın mezar taşına yazılı adı parçalandı. Hakan Yurdakuler'in mezarındaki resmi de kırıldı. Çevreden kendilerini görenlerin olduğunu anlayan faşist polisler saldırılarını yarıda bırakarak kaçtılar.

Bu adi saldırı sırasında mezar taşında adının yazılı olduğu bölüm parçalanan Yusuf Aslan, Deniz Gezmiş ve Hüseyin İnan'la birlikte 6 Mayıs 1972'de Ankara'da idam edilmişti. Mezar taşındaki portresi kırılan Hakan Yurdakul'er ise 8 Nisan 1976'da Ankara'da Cebeci'de faşistlerin saldırısı sonucu hayatını yitirmişti.

HÜSEYİN

UĞUR DURAK

IMPRESSUM

Herausgeber/Sahibi : ADA Verlags- und Handels GmbH.

Redaktionsanschrift/Yazışma adresi : Postfach 25 04 63. 5000 Köln 1

Verantowortlicher Redakteur/ Sorumlu Müdür: Ayşe Danış. Bonner Str. 24. 5000 Köln 1. Tel: (0221) 21 90 64
Druck/Baskı:
Kon-Stahl-Stiftung KG.
5309 Meckenheim.
Erscheint monatlich/Aylık Dergi

ÖDEMELER İÇİN

ADA Verlags-und Handels GmbH
Postscheckamt Köln
Konto Nr. 321 568 -508
BLZ 370 100 50
Deutsche Bank Köln
Konto Nr. 330 25 51
BLZ 370 700 60

ÇANLAR KİMİN İÇİN ÇALIYOR

Mehmet TEKINALP

Federal Hükümetin ne zaman düşeceği üzerine 1980 seçimlerinden sonra başlayan tartışmalar nihayet sonuçlandı. 13 yıllık SPD-FDP Koalisyonu yıkıldı ve Helmut Schmit'in Adenauer'den sonra en uzun sürmüş olan başbakanlığı sona erdi.

Bu değişiklik bizleri iki bakımdan çok fazla ilgilendiriyor. Birincisi, kapitalist dünyanın ikinci büyük ülkesi olan Almanya'daki bu değişiklik,uluslararası planda Türkiye'yi de içine alan bir dizi yeni politik gelişmelerin ilk habercisidir. İkincisi ise bu değişiklik sonuçlarının biz yabancı işçileri, özellikle Türkiyeli işçileri doğrudan etkileyeceği gerçeğidir.

Yeni hükümet neler yapabilir? Bu ülkede yaşamak zorunda kalan bizleri bekleyen sorunlar nelerdir? Bu sorulara yanıt verebilmek için böyle bir hükümet değişikliğinin arkasında yatan etkenleri bilmek zorundayız. ları kısıtlanacaktır. Önlemlerden ilk etkilenenlerse kuşkusuz biz Türkiyeli işçiler olacağız.

DÜNYA KAPİTALİZMİ KRİZ İÇİNDEDİR

Almanya'da bir doğum sancısına benzeyen gelişmeler, aslında dünya kapitalizminin içine girdiği krizin bir parçasıdır. Bu nedenle bu hükümet değişikliği basit bir değişiklik olarak görülmemelidir. Alman kapitalizmi, ciddi boyutlara ulaşan bir krizin bir dönüm noktasına gelmiş ve Kohl Hükümeti ile birlikte yeni dönemin kapısı aralanmıştır.

Bugün başta Amerika olmak üzere İngiltere, Japonya, G. Fransa gibi dev kapitalistler ülkelerde, ciddi bir ekonomik krizden ve bunun sonucu politik krizden söz edilmektedir. Kapitalistlerin kendileri de bu krizin büyüklüğünü ve ciddiyetini farketmişlerdir.

Bu nedenle içine düştükleri durumun 1930 Dünya krizi ile kıyaslamasını yapmaktadırlar. Fakat bu kriz, özellikleri bakımından 1930 Krizinden çok farklıdır ve farklı çözüm yollarını zorunlu kılmaktadır. Kanımızca Almanya'daki hükümet değişikliklerinin altında yatan gerçek budur.

1930 Dünya krizinden kapitalistler, tüketimi teşvik ederek çıkmışlardı. Yani o dönemin krizi, I. Dünya Savaşı sonrasının üretim fazlalığından kaynaklanıyordu. Bunun çözüm yolu ise, çalışanların gelirlerini artırmak ve onların daha fazla tüketebilmelerini sağlamaktı. Bu amaçla işçilere yeni sosyal haklar tanındı ve gelirleri artırıldı.

Doğal ki bu hakların elde edilmesinde işçilerin mücadelesi de önemli bir rol oynamıştı. Fakat bu da kapitalistlerin içine girdiği krizi kolaylaştırdı. Ancak sosyal devlet anlayışı bu dönemde gelişti ve en özlü ifadesini Sosyal Demokrasi de buldu. Devletin çalışan insanların çıkarlarını korur göründüğü, gelir dağılımında dar gelirlilerin lehine **"adaletli"** düzenlemeler yapıldığı bu sosyal devlet felsefesi 1970'li yılların sonuna değin tüm kapitalist dünyada egemen oldu. **"Refah Devleti"**, **"Sosyal Devlet"** teorileri bu dönemde geliştirildi ve tüm dünyaya iyi bir model olarak sunuldu. İşçi ve işbverenlerin **"barış içinde, kardeşçe yaşadığı"** bu modelin bizde de savunucuları çıktı. Başta Avrupa olmak üzere gelişmiş kapitalist ülkelerde sosyal demokrasi, iktidarın sürekli bir partisi olarak göründü.

1970'lerle birlikte başlayan kriz ise oldukça farklı idi ve doğal olarak farklı çözümleri zorunlu kılıyordu. Bu nedenle de refah devletinin sonu geldiği ilan ediliyordu.

Büyüklüğü itibarı ile 1930 krizine benzeyen bu krizden çıkabilmenin yolu, 1930'un tersine, tüketimi arttırmaktan geçmiyor. Devletin işçilerden ve kapitalistlerden vergi vb. düzenlemelere aldığı ve dargelirlilere sosyal haklar biçiminde sunduğu hizmetlerin büyük bir bölümünün kaldırılması hedef alınmaktadır. Bu nedenle gelir dağılımının kapitalistler lehine bozulması, tüketimin azaltılması, yani ücretlerin dondurulması kaçınılmaz gözükmektedir. Bu da sosyal demokrasinin ve onun savunduğu sosyal devlet anlayışının yıkılması ile eş anlamlıdır.

Çalışanları korur görünen devlet,böylece gerçek yüzünü açığa vurmakta ve kapitalistler adına sosyal haklara saldırmaktadır. Yani, yeni bir devlet anlayışı geliştirilmektedir.

Regan'ın işbaşına gelmesiyle Amerika'da, Teacher ile İngiltere'de, uygulamaya konan bu politika şimdi Almanya'da gündeme geliyor.

"LAMSDORF PAPİER" NEDİR

Alman ekonomisi ciddi bir sarsıntı geçiriyor demiştik. İşsizlik 2 milyonu buldu. Bu, 2. Dünya Savaşından bu yana ulaşılan en büyük rakam. Büyük firmalar kapanma tehlikesi ile karşı karşıya. AEG-Telefungen Firması bile bu rüzgara dayanamıyor. Büyük tekeller, yoğun bir biçimde işçilerine yol veriyor.

İçine düşülen ve bizleri de yakından ilgilendiren bu krizden nasıl çıkılacaktır? İşte eski hükümet ortaklarının anlaşamadıkları ve onları ayrılmaya götüren konu bu idi. Alman ışverenleri, kendi çözüm önerilerini eski ve yeni kabinenin ekonomi bakanı FDP' li Lamsdorf eli ile dile getirdiler: Öğrencilerin aylıklarından, çalışanların sigorta gelirlerine değin bütün sosyal haklara el konulacak, elde edilecek gelirler işverenlere ucuz kredi olarak aktarılacaktı.

Lamsdorf'un bu çerçevede hazırladığı plan, Sosyal Demokratlarca çok sert bulundu ve sosyal devlet anlayışını zedelediği ileri sürülerek eleştirildi. Aslında SPD'de krizden çıkmak için benzeri önlemlerin alınmasının zorunlu olduğunu biliyordu. Ama bu derece açıktan cesaret edemiyordu.Sosyal Demokratlar,sosyal hakları adım adım kısıtlamayı hedefleyen bir politikanın taraftarıydılar. Ama Alman kapitalistlerinin bunu beklemeye tahammülleri kalmamıştı. Önlemlerin vakit geçirilmeden alınması gerekiyordu.

Almanya'da Parlamento Seçimi

Fakat istenilen önlemlerin alınması iktidardaki siyasi partileri zor durumda bırakacaktı. Nitekim, FDP, şimdiden kendi tabanının büyük bir bölümünü kaybetmiş durumda.

ÇANLAR KİMİN İÇİN ÇALIYOR

Açıkça görüleceği gibi çanlar yerli, yabancı tüm çalışanlar için çalıyor. Başta işçiler olmak üzere, öğretmenler, teknik elemanlar, öğrenciler, emekliler bu gelişmelerden oldukça etkilenecekler, çalışanların sosyal hakları kısıtlanacaktır. Önlemlerden ilk etkilenenlerse kuşkusuz biz Türkiyeli işçiler olacağız.

Açıkça görüleceği gibi çanlar yerli, yabancı tüm çalışanlar için çalıyor.

Başta işçiler olmak üzere, öğretmenler, teknik elemanlar, öğrenciler, emekliler bu gelişmelerden oldukça etkilenecekler, çalışanların sosyal hakları kısıtlanacaktır. Önlemlerden ilk etkilenenlerse kuşkusuz biz Türkiyeli işçiler olacağız.

Ciddi bir dönüm noktasına gelen Almanya'da hızlı bir sağa kayış söz konusudur. Krizden çıkmak için alınacak sert önlemlerin toplumda tekelleşmeye yol açacağı şimdiden gözlenebiliyor.

Bu gelişmeleri yine 1930'lardaki - sosyal çalkantılara benzeten sol güçler yeni arayışlar içinde. Alman solu şimdi, bu sağa kayışın nasıl önleneceğini, sol bir blokun nasıl oluşturulacağını tartışıyor.Erken seçim ihtimali ise biraz zayıf görünüyor. Çünkü, hiç bir parti, alacağı sert önlemlerden sonra seçime girmek istemez.

Bu nedenlerle içinde bulunduğumuz durumu doğru kavramamız gerekmektedir. Bizleri neler bekliyor?

Yeni Sağ-Liberal Koalisyonun programından anlaşıldığı kadarıyla (zaten ne olduğu pek belli olmayan) **"uyum"** politikasından vazgeçildiği kolaylıkla anlaşılıyor. Bunun yerine Türkiyeli işçileri geri göndermeyi tercih edeceklerdir. Bunu Kohl açıkça söylüyor. Zaten prim adı altında vermek zorunda olduklarını ödeyerek dönüşlerini hızlandıracaklardır.

Toplu dönüşleri çoğaltmak ve hızlandırmak amacı ile yabancı düşmanlığını körükleyeceklerini tahmin etmek zor değildir. Korkutarak, huzursuz ederek geri yollama planlarını başarıya ulaştırmaya çalışacaklardır. SPD döneminde başlayan bu politikanın daha ciddi boyutlarda sürmesi beklenen bir gelişme olmalıdır.

Yabancılara yönelik sosyal haklarda bütünüyle kısıtlanmak istenecek, zaten zor durumda olan sığınmacıların durumu daha da zorlaşmış olacaktır. Özellikle sığınmacıları hemen geri göndermenin yolları aranacaktır. Daha önceden zaten, pasaportları ellerinden alınmış ve hareket kabiliyetleri sınırlanmıştı. Şimdi ayakları üzengide dönüşü hazır bekleyeceklerdir.

Tüm bu gelişmeler karşısında ne yapılması gerekiyor?

Kohl hükümeti, temel sorun olarak önüne işsizliği çözmeyi koymuştur. Bunun en kolay yollarından birisi de bizleri geri yollamaktan geçecektir.

Özellikle sığınmacılar başta olmak üzere, bu gelişmeleri kısa sürede lehimize değiştirecek fazlaca bir şansımız olmasa bile, şu an böyle bir olanak elimizde bulunmasa bile yapabileceğimiz önemli şeyler vardır.

Almanya'da ortaya çıkan bu sağa kayışa karşı mücadele eden ve giderek 3. bir politik güç haline gelen alternatif bir sol potansiyel var. Henüz tam bir örgütlülük içinde olmasalar bile bu güçler, emekçilerin çıkarlarını korumak yolunda ciddi bir arayış içindedir. Aynı şekilde Alman işçi sınıfı, sınıf sendikaları da yabancılardan yana bir politika izlemektedirler.

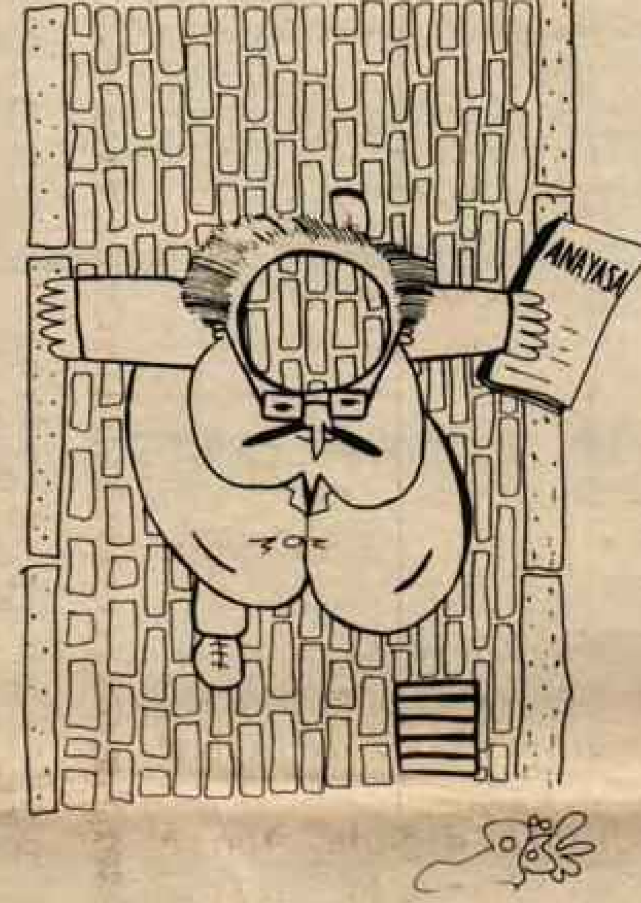
Halklarımıza yönelik saldırılara karşı tüm sol güçlerin bir blok oluşturma çabalarına omuz verebiliriz. Türkiyelilerin sahip oldukları politik hareketlilik ve dinamizm bu güçlere taze bir kan görevi görebilir. Bunun yolu da Almanya'da yaşadığımızı bilmekten ve kavramaktan geçiyor. Hemen Türkiye'ye dönüş hazırlıkları yerine, korkuya ve tedirginliğe kapılmak yerine içinde yaşadığımız toplumun ilerici güçleri ile işbirliği yapabilmeli, onların mücadelelerine yardımcı olmaya çalışmalıyız.

Henüz ilk günlerini yaşyan fakat buna karşın Türkiyelilerle ilgili tasarılarını hemen açıklayan sağ iktidara karşı, daha sonra birşeyler yapabilmek için şimdiden hazırlık yapılmalı ve politik gelişmeler iyi izlenmelidir.

Topun ağzında bizler varız. Ama unutulmamalı ki topun ateşlenmesini önleyecek olan da yine bizleriz. Yeter ki bu işin nasıl yapılabileceğini iyi bilelim.

Evren Anayasanın kabulü için tehdit gezilerine başlıyor

Danışma Meclisi'nde 7 ret, 12 çekimser oya karşılık 120 oyla kabul edilen Anayasa Tasarısını halka kabul ettirmek için MGK Üyelerinin 25 Ekim'den 5 Kasım'a kadar yurt gezisine çıkacakları öğrenildi. **"Anayasaya Evet"** kampanyası şeklinde süreceği öğrenilen bu gezi sırasında Evren ve 4 generalin tehdit ve demagoji yöntemlerini kullanacakları kesinleşti. Bayram konuşmasında, kitleleri ve kendi yandaşlarını **"bize güveniyorsanız Anayasaya evet dersiniz."** biçiminde tehdit eden Evren'in son günlerde AP, CHP ve MSP yöneticilerine haberler göndererek Anayasaya evet demelerini istediği öğrenildi. MSP'lilerin hayır oyu vermek istedikleri, ancak tehditlerden çekindikleri bildiriliyor. Demirel'in ise şöyle dediği söyleniyor:

"Anayasa ile ilgili tavrımız, ne kadarının dayatılacağına, ne kadarının uzlaşma ile halledileceğine bağlı." CHP'nin ise devre dışı bırakıldığı öğrenildi. Buna karşılık Evren'in uzlaşma niyetinde olmadığı. Anayasa'yı zorla onaylattırmak istediği belirtiliyor.

20 Ekimde MGK tarafından resmen ilan edilecek olan Anayasa için olumsuz propaganda yapmak yasaklandı. Olumlu propaganda ise serbest.

Siyasi gözlemciler, Anayasa oylamasından önce, ABD'nin Türkiye'nin iç politikasına açıktan müdahale içine girdiğini belirtiyorlar. SİSAV'ın NATO Semineri ile Türk-Amerikan İşadamları Ortak Toplantısı'nda ileri sürülen görüşleri buna kanıt olarak gösteren gözlemciler, ABD'nin Anayasa'nın kabul edilmesi için kendi yandaşı siyasetçilere baskı yaptığını belirtiyorlar. Anayasa'nın bu şekliyle ABD'nin Ortadoğuda'ki çıkarları açısından Türkiye'ye en uygun düşen bir rejimi belirlediğini açıklayan gözlemciler, bu nedenle Celal Bayar'ın Evren'e gönderdiği ve Anayasa'nın geçici maddelerinin değiştirilmesini isteyen mektubunun fazla bir etkisinin olamayacağını, Konsey'in kendisini ve 12 Eylül rejimini bir bütün olarak kalıcılaştırmakta kararlı olduğunu belirtiyorlar. AP'lilerin ikna olmaması halinde 7 Kasım Referandumunun sancılı olacağı, bu ihtimali gözönüne alan cuntanın şimdiden seçim hazırlığına giriştiği bildiriliyor.

Cuntanın Anayasa ile ilgili sancısının bir başka nedeninin de, ilerici, demokrat ve devrimci güçlerin hayır oyu kullanacaklarının kesinleşmesi olarak gösteriliyor. Toplumun belli bir kesiminin korku nedeniyle gerçek tavrını açıklayamamasının ve dolayısıyla **"Evet"** diyeceği izlenimi yaratmasının sandığa nasıl yansıyacağının belirsiz olması da cuntayı ürküten bir başka olgu olarak değerlendiriliyor.

Bunlara rağmen, 7 Kasım'daki Referandum sonucunun cunta tarafından **"%90 Evet"** şeklinde açıklanacağına kesin gözüyle bakılıyor.

İŞİN DOĞRUSU

SİLAH TÜCCARI KAŞIKÇI TÜRK TERÖRİSTLERİ İLE GÖRÜŞTÜ

Dünyaca ünlü silah kaçakcısı Adnan Kaşıkçı,geçtiğimiz günlerde ülkemizi ziyaret ederek Türk teröristleri ile resmi görüşmeler yaptı. Gazetelere kadar yansıyan haberlere göre, Türkiye'ye "turizm yatırımları" için geldiğini söyleyen milyarder silah tüccarı Kaşıkçı, Genelkurmay'da ve Başbakanlıkta önemli görüşmelerde bulundu. Türkiye Cumhuriyeti tarihinin en büyük teröristlerinden Kenan Evren ve diğer MGK üyelerinin yanısıra bazı bakanlarla da görüşen Adnan Kaşıkçı, Türkiyeyi ziyaretten çok memnun olduğunu belirtti. Gazetecilere, elinde en büyük Türk teröristi Evren'in fotoğrafı ile resim çektiren silah tüccarının, terörist genelkurmay yöneticileri ile silah sanayi konularını görüştüğü saptandı.

Demirel Hükümeti döneminde Türkiye'ye gelişi büyük çalkantılara ve tepkilere yol açan silah tüccarı Kaşıkçı'nın Türkiye'de şu anda yönetimde olan teröristler tarafından çok iyi karşılandığı haber veriliyor.

KASTELLİ CUMHURBAŞKANI ADAYI MI?

Yüzbinlerce insanı dolandırdıktan sonra İsviçre'ye kaçan Banker Kastelli'nin Tunus'ta yakalanmasına ilişkin tartışmalar sürüyor. Şimdi başkent Ankara kulislerinde en çok sorulan soru şu: "Kastelli, niçin yakalandı, kendi isteği ile mi yakalandı, yoksa borcu veya alacağı olan şirketler mi ihbar etti? "

Bazı çevreler " Kastelli'nin bir tuzağa kurban gittiğini" ileri sürerken,kulağı delik bazı insanlar da Cehver Özden'in kendi isteği ile yakalandığını söylüyorlar. Bu çevrelerin görüşüne göre, Kastelli, 7 Kasım'da yapılacak Cumhurbaşkanlığı seçimine aday olabilmek için bilerek yakalandı...

Bu görüşün pek yabana atılacak bir görüş olmadığı belirtiliyor. 12 Eylül Rejiminin Cumhurbaşkanlığı makamına Evren ne kadar yakışıyorsa Kastelli'nin de o kadar yakışacağı ve Türkiyeyi 7 yıl bir güzel idare edeceği belirtiliyor.

Ancak Kastelli'nin planında bir noktayı unuttuğu söyleniyor. Belirtildiğine göre Kastelli, Cumhurbaşkanı seçiminin iki veya daha fazla aday arasında olmayacağını, seçimin tek kişiyle. Evren'le yapılacağını unutmuş.

Eh bukadar büyük bir planda böyle küçük bir hata olur!

DİSK Fransa İrtibat Bürosu çalışmalarını sürdürüyor

Yılmaz Güney Paris'te DİSK'le dayanışma gecesine katılıyor.

Yurtdışında bulunan DİSK ve DİSK'e bağlı sendikaların yöneticileri tarafından sürdürülen DİSK'le Dayanışma çalışmaları yeni boyutlar kazanıyor. Brüksel'deki Merkezi DİSK Bürosuna bağlı olarak Paris'te oluşturulan DİSK FRANSA BÜROSU'nun düzenlediği bir dizi çalışmaya CFDT Sendikasının yanısıra birçok demokratik kuruluş katılıyor. Fransa Kamuoyunu aydınlatmak amacıyla bir dizi konferans yapılıyor. Bunlardan ilki, 22.9.1982 günü CFTD'nin Paris ve yöresi üyelerinin katılımıyla yapıldı. 1.10.1982'deki konferansa ise CFDT / Union Departemental üyeleri katıldılar. Konferansların Ekim ayı içinde, Lyon, Marselle, Loren, Alsas ve Le Nord bölgelerinde devam edeceği açıklandı. Konferansların bitiminde ise DİSK Fransa Bürosu ile CFDT tarafından ortak bir panel düzenleneceği bildirildi. Panelde cuntanın Anayasası tartısılacak ve bir sonuç bildirisi hazırlanacak. DİSK Fransa Bürosu, ayrıca, yine CFDT tarafından düzenlenen **"Türkiye, El Salvador ve Polonya'lı Sendikacılarla Dayanışma Toplantısı"**na da katılarak Türkiye hakkında bilgi verdi.

31 Ekim tarihinde ise Paris'teki "DİSK'le Dayanışma Gecesi" yapılacağı bildirildi. Geceye devrimci sanatçı Yilmaz Güney'in de katılacağı açıklandı. Türkiyeli sanatçılardan Tülay German'ın da yer alacağı bildirilen gecede, Avrupa Sendikalar Konfederasyonu ile CFDT'den ve DİSK'ten temsilciler de birer konuşma yapacaklar. Geceye ayrıca Fransız ve İspanyol sanatçıları da katılacaklardır.

DİSK Yöneticileri Hollanda İnsan Hakları Komitesi'yle görüştü

DİSK temsilcisi Yücel Top ile Belçika Bürosu'ndan Şemsettin Ercan, (Nakliyat İş Başkanı) Fransa Bürosundan Müslim Şahin, (Dev-Maden-Sen Başkanı) ve Gültekin Pekdemir (Yeraltı Maden-İş Genel Sekreteri) eylül ayı içinde Hollandalı parlamenterlerin daveti üzerine bu ülkeye gittiler. Hollandalı Parlamenterler, Hollanda Sendikalar Birliği (FNV), Hristiyan Sendikalar Birliği (CNV) ve Kiliseler Konseyinden oluşan İnsan Hakları Parlamento Komitesi ile yapılan ortak görüşmede, Türkiye'deki işkenceler, katliamlar, politik tutuklamalar ve idamlar anlatıldı. Komite üyeleri, Türkiye'deki durumla yakından ilgilendiklerini ve gerekli girişimleri yapacaklarını belirttiler. •

Ahmet Yıldız ve Teoman Öztürk tutuklandı

DİSK davasında idam talebi 63'e yükseldi

Disk davası yürütme kurulu üyelerinin sorgusu ile devam ederken, 10 ilerici ve devrimci idam istemiyle davaya dahil edildi. Böylece idamı istenenlerin sayısı 63 oldu. Açılan ek davada, halkevleri Genel Başkanı **Ahmet Yıldız**, Yeraltı Maden İş Başkanı **Çetin Uygur**, TMMOB Başkanı **Teoman Öztürk**, DİSK Araştırma Enstitüsü Uzmanları; **Şükrü Özbayrak, Erol Yalçın, Mustafa Cengiz Açar, Ali Özkanlıoğlu, Sabahattin Topuz, Ethem Ertan Taneri ve Ercan Eyüboğlu** için idam isteniyor. İdam istemiyle davaya dahil edilen Ahmet Yıldız ve Teoman Öztürk tutuklanarak cezaevine konuldular.

DİSK davası sorgularla sürüyor. şimdiye kadar Genel Başkan Abdullah Baştürk, Gn.Sekreter Fehmi Işıklar, yürütme kurulu üyeleri Rıza Güven, Celal Küçük ve Kemal Nebioğlu'nun sorguları yapıldı.

Celal Küçük sorgusunda, yargıç tarafından okunan emniyet ifadesini kabul etmeyerek **"Bu ifadeyi büyük işkence altında aldılar. Hiçbir şey söylemedim. Tek kelimesi benim değildir, gözlerim ve ellerim bağlı olarak aldılar. Ellerimi zorla tutarak imzalattılar"** dedi. Küçük, 20 Mart faşizme ihtar eylemiyle ilgili olarak da **"Demokrasilerde sendikalar bir baskı grubu görevini üstlenirler. Bu yasal haklarıdır. Siyasi iktidarlarca uygulanan ekonomik politikaların halka yönelik olmaması, birçok karışıklığın ortaya çıkmasına neden olmuştur... Böyle günlerde sokağa çıkılamaz hale gelinmiş, hergün birçok kişi öldürülür hale gelmiştir. DİSK bunun üzerine "20 Mart Faşizme İhtar Eylemi"ni gerçekleştirmek için karar almış ve bunu kamuoyuna açıklamıştır. Bunun siyasi iktidarların bu konudaki tutumuna karşı bir baskı oluşturmak için yapmıştır."** dedi. Avukatların tahliye istemi reddedildi ve Kemal Nebioğlu'nun sorgusuna geçildi.

Nebioğlu sorgusunda;**"Sendikal bir örgüt olarak yasaların bize verdiği yetkiye dayanarak, izinli mitingler yaptık, bu mitinglerde; Anayasa'nın tam olarak uygulanmasını, pahalılık ve işsizliğin önlenmesini, kıyımların ve terörün durdurulmasını istedik... Dünyada birçok gün kutlanır. Anneler, babalar, sakatlar günü gibi... Böyiesi günlerin yanında sosyal yaşantının gereği olarak 1 Mayısların işçilerin günü olarak kutlanmasını DİSK doğal saymıştır. KİT'lerin nasıl özel sektöre devrinin istenmesi suç değilse, bazı sanayi birimlerinin kamulaştırılmasını istemek suç sayılmaz"** dedi.

Duruşma yargıcı Çetin Güvener'in **"İşçi sınıfı biliminin faşizmi nasıl anladığını"** sorması üzerine Nebioğlu **"Sermaye sınıfının kanlı diktatörlüğüdür. Sendikalar doğası gereği faşizmle mücadele ederler"** dedi. •

Ankara Devrimci Yol Merkez Davası 18 ekimde başlıyor

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı,iki yıldır soruşturması sürdürülen Devrimci Yol Merkez Davası'nın 18 Ekim 1982 günü başlayacağını açıkladı.

Ankara Devrimci Yol davası iddianamesi 1982 Şubat ayında yayınlanmış, ama dava bugüne kadar başlatılamamıştı. Askeri Savcılığın hazırladığ iddianameye göre toplam 574 sanıktan 186'sı için idam, kalan 380 sanıktan 345'i hakkında 5-15 yıl diğer 35 sanık hakkında ise 3-5 yıl arasında hapis cezası isteniyor.

Tutuklu sanıklar arasında bazı TÖB DER, TÜM-DER, HALKEVLERİ, TMMOB, TÜS-DER, DEV-GENÇ yöneticileri de bulunuyor. İddianameye göre en genç sanık 16, en yaşlı sanık ise 50 yaşında. Sıkıyönetim yetkililerinin açıklamasına göre tutuklu sayısı kadar, hakkında gıyabi tutuklama kararı verilen kişi bulunmaktadır.

Ankara Devrimci Yol soruşturması sürdürülürken **Zeynel Abidin Ceylan, Behçet Dinlerer, Satılmış Şahin Dokuyucu, Gülden Erdem, Adil Yılmaz** Ankara Emniyet Müdürlüğünde işkence ile öldürülmüşlerdi. Yapılan operasyonlar sırasında ise **Zekeriya Aydemir, Gökalp Çiftçioğlu** öldürüldüler.

İdamla yargılanacak olan sanıkların bazıları için başka bölgelerde ki davalarda da idam cezası isteniyor.

Dava Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı 1 no'lu Askeri Mahkemede görülecek. Bu dava için Mamak Askeri Cezaevinde özel olarak yaptırılan salon kullanılacak.

58 SANIKLI YENİ BİR DEVRİMCİ YOL DAVASI DAHA BAŞLADI

İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesinde başlayan 58 sanıklı davada 5 kişi için idam cezası isteniyor. Bir önceki İstanbul Devrimci Yol davasıyla birleştirilen bu yeni davayla birlikte toplam sanık sayısı 217'ye, idamı istenenlerin sayısı ise 35'e yükseldi.

Haklarında idam cezası istenen sanıkların adları şöyle: **Bünyamin İnan, Haydar Karabaş, Oktay Çubuk, Mustafa Hacı Bektaşoğlu, Kazım Aydın.** •

İstanbul TDKP davasında 32 idam isteniyor

İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığı TDKP yönetici ve üyesi olmaktan sanık 229 kişi hakkında dava açtı. Önümüzdeki günlerde başdava açtı. Önümüzdeki günlerde I nolu askeri mahkemede başlanacak olan davada sanıklar, adam öldürmek, adam öldürmeye tam teşebbüs, silahlı gasp, bombalı pankart asmak, afiş yapıştırmak, Korsan miting düzenlemek ve sıkıyönetim bildirilerine aykırı davranışlarda bulunmakla suçlanıyor. 229 sanıktan 32'si için TCK'nın 146/1 maddesi gereğince ölüm cezası isteniyor. Diğer sanıklar için ise 5-15 yıla kadar hapis cezası isteniyor.

İdamı istenen sanıkların isimleri şöyle: Ercan Öztürk, Ömer Özsökmenler, Şahverdi Güzel, Mehmet Gültekin, Kaner Adıgüzel, Ali Güzel, Vakkas Özüpak, Metin Çınar, Gazi Yaman, Mahmut İzci Kılıç, Muzaffer Erbaş, Metin Salih Cebeci, Hüseyin Özdemir, Reşit Karadağ, Haki Ulu, Mustafa Eş, Ufuk Doğan, Saim Özdemir, İsmail Kolsuz, Sabri Gül, Mehmet Mustafa Yalçıner, Tahsin Teslim Demir, Metin Güngörmüş, Gökalp Eren, Emir Gunt, Elif Gönül Öztürk, Veli Yılmaz, Semih Orcan, Kamer Kaya, Latif Aydın, Ali Babasönmezer ve Bertal Parlak. •

5 avukat için daha soruşturma açıldı

Konya Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri mahkemesinde yapılan bir duruşma da yaptıkları savunma nedeniyle **Avukat Zeki Oruç Erel, Nihat Toktay, İsmail Sami Çakmak, Mehdi Bektaş** ve **İhsan Doğan** Konya Ağır ceza mahkemesinde yargılanacaklar.

Avukatlar ortak savunmada **"Hukuk ve insanlık dışı yöntemlerle alınmış olan ve birer utanç belgesi niteliği taşıyan, polisçe imzalatılmış kanıtların dosyadan çıkarılması kaçınılmaz bir durumdur"** demişlerdi.

Konya Sıkıyönetim Askeri Savcılığınca hazırlanan iddianamede avukatların bu savunmalarıyla **"Devletin emniyeti, muhafaza kuvvetlerinin alenen tahrik ve tezyif ettikleri"** iddia edildi. 5 avukat TCK'nın 159/1 ve 173/son maddeleri gereği yargılanacak.

AVUKAT HALİT ÇELENK HAKKINDA SORUŞTURMA AÇILDI

Tutuklu müvekkilini cezaevi idaresine karşı gelmeye teşvik etmekten, hakkında soruşturma açılan Halit Çelenk, Türkiye Barolar Birliği ve Ankara Barosu Başkanlığına başvurdu. Bir tertiple karşı karşıya olduğunu belirten Çelenk, olayı şöyle anlattı: **"Mamak cezaevinde müvekkilimle yaptığım görüşme iki astsubay tarafından engellendi. Bunun üzerine olay yerinde bir tutanak düzenleyerek Ankara Sıkıyönetim Komutanlığına başvurdum. Dilekçemde 353. sayılı yasanın 91. maddesine göre avukat - tutuklu görüşmelerinde hiç kimsenin hazır bulunamayacağını, konuşmaların dinlenemeyeceğini, hazır bulunan görevllilerin ise güvenliği sağlamak için bulunabileceğini, olayda bu yasa hükmünün ihlal edildiğini, yasaların uygulanması gerektiğini belirttim. Görevliler ve bu emri verenler hakkında soruşturma açılmasını istedim. Fakat bu talebim hakkında soruşturma açılması gerekirken, askeri savcılığın benim hakkımda soruşturma açtığını öğrendim."** •

Cunta korku çemberine girdi

Şerafettin KAYA

Gazetelerde, dergilerde boy gösteren sütun sütun yazılar, siyasal ve hukuksal tartışmalar, toplantılar ve konferanslar para etmedi. Hele Türk-İş'in işçi hakları açısından Cuntaya ve Danışma Kurulu üyelerine yağ çekmesi de bir sonuç vermedi. Orhan Aldıkaçtı'nın hazırladığı "anayasa" diye yutturulmaya çalışılan DİKTATÖRLÜK TÜZÜĞÜ danışma kurulundan çıktı.

Perşembenin gelişi çarşambadan bellidir. Bu tasarının olduğu gibi Cuntanın saygılı sadık danışmanlarınca onaylanacağı, yapılan tartışmaların sahte ve göstermelik olduğu çok iyi bilinmekteydi. Zaten, demokratik öze sahip, insan temel hak ve özgürlüklerinin kullanımında halkı burjuvaziye karşı koruyan kuralları içeren, bir anayasanın hazırlanmasını beklemek yahut danışma kurulunda, kısmen de olsa, burjuvaziye karşı halkın korunacağının hesabını yapmak fazlasıyla safdillik olurdu.

Cuntanın geliş biçimi, geliş nedenleri, kimin emrinde olduğu ve iç dış ilişkileri bilinmiyor denemezdi. Diğer yandan, Türk burjuvazisinin TÜRK MİLLİYETÇİLİĞNE dayanan ideolojisi, anti-KÜRT ve anti-KOMUNIST yanıda açıkça ortada. Bu düzeyde hazırlanacak anayasada elbetteki:

a)- 1924 ve 1961 anayasalarında olduğu gibi Kürt ulusu olgusu reddedilecek,

b)- Burjuvazinin siyasal ve ekonomik çıkarları en iyi biçimde korunacak,

c)- Ve diktatör generallerin sivil elbiseli olarak görevlerine aynı yetkilerle devamları sağlanacaktı.

Doğal olanı buydu ve öyle de oldu. Daha doğrusu öyle olacakta. Çünkü, bu diktatörlük tüzüğünün halk oylamasında geri çevrilmesi olası değildir. Geri çevrileceğini düşünmek saflıktır. Diktatörlerin yapacakları referandum diktatörce olacaktır. Dipçikli, coplu, tekmeli ve tokatlı. Bir yandan subaylarını, askerlerini ve polislerini seferber edecek tankla ve panzerle. Diğer yandan burjuvazinin ve yerli işbirlikçilerinin ekonomik araçlarını kullanacak.

Aslında ortada hukuken varlığından bahsedilecek bir anayasa taslağı yoktur. Bahsedilen ve halk oylamasına sunulacak olan Anayasa taslağı değil, Diktatörlük tüzüğüdür. Cunta bunu biliyor ve göstermelik icazatlı tartışma açtırarak, halk oylaması presödörünü kullanarak, tüzüğüne meşruluk kazandırmak istiyor. Hatta bununla yönetime gelişini, bugüne kadar olan tasarruflarını da meşru kılmanın hesabındadır. Bu nedenle bu taslağı ele alıp "Anayasa taslağı" diye değerlendirmek, siyasal ve hukuksal özünü, insan temel hak ve özgürlükleri ve halkın kamusal çıkarları açısından irdelemek manasızdır. Aksi davranış,meşru olmayan bir oluşuma meşruiyet, var olmayan bir olguya varlık kazandırır.

Diktatörlük tüzüğü bir noktada dikkat çekicidir ve incelemeye değer. **Halk tedirgindir. Halk cuntaya karşıdır ve muhalefet büyüyor. Cunta bunun bilincindedir ve bu nedenle cunta korkuya kapılmıştır.** Cumhurbaşkanı'nın seçimi ile ilgili diktatörlük tüzüğüne konan geçici madde hükmü ve halk oylaması ile ilgili çıkarılan emirnamedeki (yasa deniyor) halkın oylamaya katılımı ile ilgili varolan espri, bu olguyu ortaya koymaktadır.

Kenan Evren, meydanlarda süngülü askerler ve tomsonlu polislerce sarılmış halkın, zorunlu alkışlarını kanıt olarak gösterip, 12 Eylül hareketini desteklediğini ve halkın kendilerini ile birlikte olduğunu her fırsatta Dünya kamusuna duyurdu ve halen bas bas bağırarak söylemektedir. Bu söylediklerinin kuru sıkı palavra olduğu, diktatörlük tüzüğüne konan devlet başkanlığı seçimi ile ilgili geçici madde ve referandum kararnamesindeki oylamaya katılma zorunluluğunu içerir hükümle nihayet ortaya çıktı.

Kenan Evren kuru sıkı atıyor ama, Cumhurbaşkanı adayı olarak halkın önüne çıkıp seçime katılmaktan da korkuyor. Bu yalnız kendisinde değil, kendilerini yönlendiren burjuvazide ve sayın danışmanlarında da aynen mevcuttur. Kendileri, danışmanları ve ağaları iri kıyım sermayedarler çok iyi biliyorlar ki, yapılacak baskı ve yaratılacak korku dışında, meselenin iç yüzünü bilmeyen halk, tezelden sivil yönetime dönme açısından olsa dahi, zorunlu olarak diktatörlük tüzüğüne evet diyecektir. Fakat, Kenan Evren'in cumhurbaşkanlığına evet demiyeceklerdir..

Aslında diktatörlük tüzüğü için sandığa atılacak "evet" oyları, cuntanın gelişini ve onun tüzüğünü onaylama manasında değildir. Bu askeri yönetime "hayır" manasını taşır ve halkın cunta yönetiminden tedirginliğini gösterir bir açıdan. Cunta ve onun sadık adamları bunun farkındadırlar ve bundan ötürüdür ki, diktatörlük tüzüğünün referandumda halk tarafından onayı halinde KENAN EVREN'in cumhurbaşkanı seçilmiş olacağını ek geçici madde ile hüküm altına almıştır. Bir taşla iki kuş vurmuş oluyorlar! Bir yandan kendi diktatörlük tüzüklerini halkın onayından geçirerek ona-kılıfsal olsa da "anayasa" vasfını kazandıracaklar, öte yandan, sivil elbise ile diktatörlüklerini en azından yedi yıl daha sürdüreceklerdir. Böylelikle de kendilerini ve yönetimlerini dünya kamusunda meşrulaştırmanın hesabındadırlar.

Cunta ve danışmanlarının ikinci korkusu da, aklıselim sahibi halkın, sandık başına gitmeyerek, tepkisini dünya kamusunun dikkatini çekebilecek bir biçimde göstermesidir. Yüzde ellinin altında bir katılım cunta açısından iç açıcı olmaz. Bu endişeden ötürü, diktatörlük tüzüğünün halk oyuna sunulması ile ilgili emirnameyle, oylamaya katılma zorunluluğu getirildi ve oylamaya katılmayanların hapis ve para cezası ile cezalandırılmaları yanında, seçme ve seçilme haklarını yitirecekleri ve kamu haklarından yoksun bırakılacakları da hüküm altına alındı. Bu durumda, halk istek dışı oylamaya katılacaktır ve yukarıda belittiğimiz nedenlerden ötürü ister istemez "evet" yazılı kağıdı sandığa atacaktır.

Diktatörlük tüzüğüne konan cumhurbaşkanı seçimi ile ilgili hüküm ve ayrıca yukarıda belirlediğimiz halk oylaması ile ilgili getirilen hukuki ve cezai sorumluluk doğuran sistem, halkın askeri yönetimden tedirgin olduğunu, muhalefetin yoğunlaştığını ve bu nedenle CUNTANIN KORKU ÇEMBERİ İÇİNE GİRDİĞİNİ göstermektedir.

Diktatörlük tüzüğünün en olumlu! ve dikkatle gözlenecek yanı bu gerçeği vurgulamasıdır ve cuntanın içinde bulunduğu bunalımı, ağaları burjuvazinin ve kendilerinin yüreklerinde çöreklenen korkuyu açığa çıkarmasıdır.

Kanımca, KORKUNUN ECELE FAYDASI OLMADIĞINI da iyi bilirler.

mahkemeler sürüyor

TKP-TİKKO DAVASINDA 16 İDAM İSTENİYOR

16 kişi için idam, 65 kişi için 1-36 yıl arasında hapis cezası istenen 81 sanıklı Diyarbakır TKP-ML/TİKKO davası açıldı.

Önümüzdeki günlerde başlayacak olan davada TCK'nın 146/1 maddesi uyarınca idam cezası istenen sanıklar şunlar: **Ali Demir, Ramazan Kılavuz, H. Hayri Aslan, İbrahim Ekinci, Fehmi Bahçeci, Şahabettin Kızıl, Hikmet Yüksekkaya, Mahmut Karaçalı, Serdar Can, Ayhan Topal, Mustafa Kaya, Hüseyin Yıldırım, Hüseyin Yağmur, Mehmet Özgül, Zeki Karagök ve Bedri Bilge.**

İKİ KİŞİ İKİNCİ KEZ İDAMA MAHKUM OLDU

Nihat Erim'i öldürmekten sanık Devrimci Sol üyeleri **Sadettin Güven ve Baki Altın** ikinci kez idama mahkum edildiler.

Haklarında Sıkıyönetim 2 no'lu askeri Mahkemesinde daha önce verilen idam cezası Askeri Yargıtay'ca eksik soruşturma nedeniyle bozulmuştu. İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesinde tekrar yapılan duruşmada, Güven ve Altın için idam cezası verildi. Dosya tekrar Askeri Yargıtay'a gönderilecek.

YARGITAY BİR İDAM CEZASINI BOZDU

Yargıtay **Veli Biçer** hakkındaki idam cezasını bozdu. Sol görüşlü Veli Biçer Alaşehir MHP gençlik kolu ikinci başkanını öldürmekle suçlanıyordu.

ASKERİ YARGITAY TARİŞ DAVASINDA 1 İDAMI ONAYLADI

Askeri Yargıtay'da 6 Ekim 1982 günü incelenen "Tariş Direnişi Davası"nda bir devrimcinin idamı onaylandı.İki kişinin idam kararı ise bozuldu. İzmir Sıkıyönetim Mahkemesinde görülen dava yaklaşık bir yıl önce sonuçlanmış ve **İsmail Levent Aksan, Ali Akgün** ve **Hıdır Aslan** adlarındaki devrimciler idam cezasına çarptırılmıştı. Her üçününde Devrimci Yol taraftarı oldukları öğrenilen sanıkların durumu Askeri Yargıtay da ele alındı. Yapılan duruşmalar sonucunda Hıdır Aslan'ın cezası onaylandı. Levent Aksan ve Ali Akgün için verilen karar ise bozuldu.Aksan ve Akgün'ün dosyalarının tekrar İzmir Sıkıyönetim Mahkemesine gönderildiği ve yargılamanın yeniden yapılacağı öğrenildi.

İdam cezası onaylanan Hıdır Aslan'ın dosyası önce Hükümete,oradanda Danışma Meclisi Adalet Komisyonu'na gönderilecek. Komisyonun onaylaması halinde Danışma Meclisi'n de görüşülecek. Orada da kabul edilmesi halinde MGK'ne gönderilecek.

Halen Danışma Meclisi'nde MGK'nde görüşülmek üzere bekleyen idam cezası dosyasının 100'e yaklaştığı öğrenildi.

ERZURUM: İGD üyesi **Rahmi Cengizel** 10 yıl ağır hapse mahkum oldu.

İZMİR PKK DAVASI

Ege Ordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı 2 no'lu askeri mahkemesinde PKK örgütüne üye olmakla suçlanan **Cemal Şerik** önce ölüm daha sonra ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı. Diğer sanıklardan **Hatice Kasar 10 yıl 3 ay 10 gün ağır hapis**, İzmir'de 3 yıl 8 ay 13 gün genel gözetim, **Mehmet Sakal, Ali Tekin, Hasan Şuh**'un 5 er yıl 6 şar ay hapis cezasına, 1 yıl 10 ay 6 gün Nazilli'de genel gözetim altında bulundurulma, **Meral Erkan** 1 yıl 4 ay 20 gün hapis cezasına çarptırıldılar.

PKK DAVALARINDA 23 KİŞİ TAHLİYE EDİLDİ

PKK Mardin grubu sanıklarından **Musa Erdem, Mehmet Kaya, Hasan Kaya, Garbi Şenkur, Yusuf Ulaç, Abdi Vural, Adil Ertekin, Ali Vural, Şerif Vurhan, Şehmuz Yey**, Siirt Batman grubu sanıklarından **İsmail Aydın, Kemal Bozkurt, Mehmet Ziya Demir, Enver Duvarcı, İzzettin Ekinci, Servet Sevim, Beşir Aslan, Hasan Bora, Abdülkadir Koral** ve Ankara'da sürmekte olan davada da dört kişi tahliye edildiler.

İZMİR TKP DAVASI

Ege Ordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı 1 nolu askeri mahkemesinde TKP örgütüne üye olmaktan yargılanan **Osman Şenyol, Mezruka Özdeş, Hüseyin Pehlivan ve Göknur Karadağ** 5 er yıl 6 şar ay 20 şer gün hapis cezasına çarptırıldılar. 4 sanık ise beraat etti.

İZMİR KURTULUŞ ÖRGÜTÜ DAVASI BAŞLADI

Kurtuluş örgütüne üye olmaktan sanık **Zafer Tavşan, Osman Aksu, Orhan Güner, Ahmet Yetkin, Hamit Yıldız, Ömer Aksu, Selçuk Taşlı ve Selahattin Sarıkaya** için 5-15 yıl arasında hapis cezası isteniyor.

ADANA'DA 5 MAHKUMİYET

6. Kolordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Mahkemesinde, Elbistan'da sol bir örgüte üye olmaktan yargılanan **H.Osman Soysal** 3 yıl 4 ay **Nuri Nacak, Mehmet Mustafa Erman Mesut Özgenç ve Yaşar Purçuklu**'nun 5 er yıl ağır hapis ve çeşitli yerlerde 1 yıl 8 er ay genel gözetim altında bulundurulmasına karar verildi.

15 SANIK HAKKINDA VERİLEN HÜKÜM BOZULDU

Askeri Yargıtay 4. Ceza Dairesi 15 sanık hakkında TCK'nın 141/5. maddesi uyarınca verilen hükmü bozdu. 4. Ceza Dairesinin 1982/563 sayılı kararında özetle şöyle denildi. **"Kanıtsız beyanlar sanıkların mahkumiyetine yeterli olamaz."**

ERZURUM: Sıkıyönetim Komutanlığı 2 no'lu Askeri Mahkemesinde sol görüşlü **Murat Şahin,Ahmet Zeki Birdem, Orhan Çetin ve Mehmet Salih Altındağ** 10 ar yıl 6 şar ay hapis cezasına çarptırıldılar.

İZMİR BUCA CEZAEVİNDE CUNTAYI PROTESTO EDEN 223 TUTUKLU İÇİN AÇILAN DAVA BAŞLADI

Askeri Faşist Cuntanın 1. yılında cuntayı protesto eden 223 kişinin yargılanmasına başlandı. Buca Cezaevinde tutuklu 223 kişi değişik tarihlerde Milli Güvenlik Konseyi'ne **"Protesto dilekçeleri"** göndermişlerdi. Tutuklular, protesto dilekçelerinde MGK'ne hakaret etmekten yargılanıyorlar.

ASKERİ MAHKEME İŞKENCE ALTINDA ALINAN EMNİYET İFADELERİNİ KABUL ETMEDİ

Ankara DEVRİMCİ YOL örgütüne üye olmaktan **Cengiz Şallı, Mustafa Mete ve Nevzat Özbek** hakkında, emniyet ifadelerinin zora dayalı olduğu ve bu ifadeleri doğrulayacak kanıt bulunmadığı gerekçesiyle beraat kararı verildi. Askeri Savcılıkça gizli örgüt üyesi oldukları gerekçesiyle cezalandırılmaları istenen kişiler savcılık ve askeri mahkeme önünde, emniyetteki ifadelerinin işkence altında imzalatıldığını söylemişlerdi.

BARIŞ DERNEĞİ DAVASI DEVAM EDİYOR

Barış Derneği davası kurucu üyelerin sorgusuyla devam ediyor. Dernek başkanı **Mahmut Dikerdem** yapılan sorgusunda; **"Sıkıyönetim uygulamaları doğası gereği, temel hak ve özgürlükleri askıya alan uygulamalardır. Hükümetler aciz oldukları, gerekli otoriteyi sağlayamadıkları zamanlarda tek çareyi sıkıyönetim ilan etmekle bulmuşlardır...Eğer sık sık sıkıyönetim uygulamasına başvurulursa bu yönetim şekli yerleşir. Sıkıyönetimlerin bir gelenek haline getirilmesi, bazı hükümetlerin kendi iktidarlarını korumak amacına yönelebilir."** dedi. Dikerdem daha sonra Atina'da yapılan **"Barış, Güvenlik, İşbirliği Konferansı"** nda yaptığı konuşmayla ilgili soruları cevaplandırırken, Kıbrıs'la ilgili olarak; **"Biz hükümet tezini savunmak zorunda değiliz. Buna rağmen biz daima ülkelerin bağımsızlığını halkların eşitliğini ve sorunların toplumlar arası görüşmeler yoluyla çözümlenmesini savunmuşuzdur... Biz barış hareketi olarak bir bölgede yabancı asker istemeyiz"** dedi.

Geçirdiği ameliyat nedeniyle duruşmalardan vareste tutulan M.Dikerdemden sonra dernek kurucularından **Reha İsvan**'ın sorgulamasına geçildi. Reha İsvan sorgusunda, iddianamenin yanlışlarla dolu olduğunu belirterek; **"Bugün bizi suçlayabilmek için o zaman ses mi çıkartılmamıştır, Devlet böyle bir tuzak mı kurmuştur"** dedi. İsvan yine iddialarla ilgili olarak **"Hürriyet ve Demokrasi şampiyonluğu yaptığımız doğrudur. Ama bu övünülecek birşeydir...Barış Derneği kurucularından biri olmaktan gurur duyuyorum"** dedi.

Barış Derneği davasında 21 Eylül de sorgusuna başlanan İstanbul Barosu Başkanı **Orhan Apaydın**, Barış Derneğinin yasadışı örgüt niteliğine dönüştüğü iddiasının her türlü geçerli kanıttan yoksun olduğunu belirterek **"Ülkemizde ve tüm Dünyada hukukun üstünlüğü ilkesini, insan hak ve özgürlüklerine saygıyı gerçekleştirme mücadelesini veriyoruz. Özde ve gerçekte, burada yargılanmamızın nedeni de bu mücadeledir."** dedi.

Yönetim Kurulu üyesi Türk Tabipler Birliği Başkanı **Dr. Erdal Atabek** sorgusunda, barışı savunmanın tüm insanların ve özellikle hekimlerin görevi olduğunu belirterek, iddianamede, T. T.Birliği Başkanı olarak yaptığı konuşmaların suç kanıtı olarak ileri sürüldüğünü, bunun hukuka aykırı olduğunu söyledi ve şöyle dedi:

"Konuşmamda emperyalizme, faşizme ve şovenizme karşı çıkılmıştır. Karşı çıkılan emperyalizmin sömürüsüdür, faşizmin demokrasiyi ortadan kaldırma amacıdır, şovenizmin ırkçı, bağnaz yapısıdır. Bunlara karşı çıkmak suç mu sayılmaktadır?"

Sanık Avukatlarının tahliye talebi reddedilerek duruşma ileri bir tarihe ertelendi.

Demokrat Türkiye'nin hazırladığı cep takvimi

Türkiye sınıf mücadeleleri tarihi, resim ve karikatürlerle, kronolojik sıra içinde anlatılıyor

Almanya ve Türkiye'deki resmi tatil günleri, posta ücret tarifesi ve telefon fihristi.

Almanca - Türkçe, 240 sayfa.

Kasım başında

ÇIKIYOR

DİKTATÖRLÜK VE HALK MUHALEFETİ

Demir ÖZLÜ

Danışma Meclis'inde kabul edilen **"Anayasa"** meclis komisyonundan gelen taslaktan da daha kötüdür. Aslında böyle bir kıyaslama yapmakta saçmadır. Hukukta insan haklarının özüne dokunuldumu, haklar konusunda hukuk -sınırı dışına çıkıldımı, şu yada bu ölçüde çıkılmış, bunun elbette önemi yoktur. Yurttaşların yaşama haklarının özünü ortadan kaldıran **"güvenlik güçleri"**ne. diledikleri̇nde, yurttaş öldürme hakkı veren bir terörist belgesi, neyle kıyaslanabilir? Bu kıyaslamayı, rejimin güdümlülüğünü belirtmek için yapıyorum. 12 Eylül öncesinde yaşanan terör dönemini, kimin düzenlediği ve niçin düzenlediği, neleri getirmek için düzenlediği hiç bir kuşkuya yer bırakmayacak bir biçimde ortaya çıkmıştır. Bu anlamda illegal terörist güçler su yüzüne çıkmış ve eğilimlerini legalleştirecek lerini sandıkları bu metni hazırlamışlardır.

Türkiye'de özgürlüğün ve halkın düşmanları birleşik kaplar gibi içiçedirler; legal ve illegal örgütleriyle, dışardaki ve içerdeki odaklarıyla, ünüformalı, sivil, soyguncu, kapitalist, kiralık katil, işkenceci... unsurlarıyla karmaşık, ama birbirinin içine geçen, ortaklaşa çalışan ve geniş, tek bir karar merkezinden yönlendirilen, düzenli işleyen bir **sistem** teşkil ederler. Bunlar, cinayet şebekesi MHP'ye illegal yoldan para yardımı yapan, sonra da **"legal"** işveren derneklerinde güleç bir çehreyle görünen, liberalizm ve özgürlük nutukları atan kapitalistlerdir; bunlar MİT ya da Mason Dernekleri gibi gizli örgütlere, asistanlıkları hatta öğrencilikleri sırasında girip, bilim dışı yollarla **"profesör"** olduktan sonra günü gelince ortaya çıkanlardır; bunlar Panama Askeri Okulun'da kontr-gerillacılık ve profesyonel provakatörlük eğitimi gören, yurdunun güvenlik güçleri içinde öğrendiklerini uygulayanlardır; bunlar işveren derneği yöneticisinden generaline, generalinden profesörüne, profesöründen kışkırtıcı ajanına kadar birbirini CİA çevrelerinden Mason Derneklerin' den, Rotary Kulüpleri'nden, Kontr-Gerillanın ve MİT'in gizli buluşma evlerinde, işveren örgütlerinde, uzun yıllardır tanıyorlar zaten. Görüşemedikleri zaman aralarında kuryeler gelip gidiyor. Yurt savunması için en önemli kararları verecek olan Genelkurmayından üniversitesine, üniversitesinden yüksek hukuk kurumuna, yüksek kurumundan basınına kadar ülkedeki tüm örgütlemeler için yuvarlanmışlardı. Şimdi bir araya geldiler; gizli, bir ölçüde de ihtiyatlı yaptıkları işleri açık ve topluca yapıyorlar.

Danışma Meclisi adlı, halkın hukuku dışında kurulmuş olan mecliste, taslağa 12 geçici madde eklenmiştir ve böylece **"geçici maddeler"**in taslakta birlikte ortaya çıkarılmama nedeni de anlaşılmıştır.Çünkü bu geçici maddelere göre, cunta yedi yıl daha iktidarda kalmaktadır.Cuntanın şefi cumhurbaşkanı seçilmekte (g.m:2) ve öteki dört generalde Cumhurbaşkanlığı Konseyi üyeleri olarak, aynen bugünkü gibi yönetimde kalmaktadırlar (g.m:3). İş bu kadarla da kalmamakta, bu 7 yıllık **"görev süreleri"** sona erdikten sonra da bu beş kişinin **"dokunulmazlıklar"** devam etmektedir (g.m:12). Böylece " **demokrasi takvimi"** denilen aldatmacaya silik bir umut besleyen kişiler var idiyse, onlar da söndürmelidirler bu umutlarını.

Böylece tarihi içinde gerçek bir liberal bir demorasiye kavuşamamış olan Türkiye (elbette bunun tarihsel ve yapısal nedenleri vardır),bu defa Abdülhamit döneminde yaşadığı istibdattan da daha ağırını,ağır bir diktatörlüğü, yaşamaya doğru itiyorlar. Tarihsel örnekleri, bu arada 1936 iç savaşından, faşist Franco'-nun cumhuriyeti devirip iktidarı ele geçirmesinden sonra, cumhuriyetçilere, demokratlara, sosyalistlere karşı onbeş yıl sürdürdüğü baskı ve cinayetleri unutmayalım. Bunları biz, durup dururken hatırlayıp kimseyi heyecanlandırmak istemiyoruz; fakat karşımızdaki demokrasi düşmanlarının niyetleri hatırlatıyor bize bunları.

Türkiye çok acılı günler yaşadı: Emperyalizme egemen güçlerin düzenlediği terörist komplolarda binlerce evladını yitirdi. CIA; Latin Amerika ülkelerinde uyguladığı yüntemlerin özel bir modelini uyguladı yurdumuzda. şimdi de öldüremediklerini hapishanelere dolduruyorlar.Türkiye'de insan hakları, özgürlükler,kültürümüz,demokrasi, halkımızın toplumsal ve bireysel ahlak,ülkenin modern tarihinin en ağır tehdidiyle karşı karşıyadır.

Bu tehdit ne zamana kadar sürecek?

Türkiye tarihsel süreçlerdışında mı yaşamaktadır?

İnsanların hayatı da, toplumlarınki de, geleceğe diyalektik süreçler içinde akarlar.Yıllarca süren bir hazlıktan ve 12 Mart provasından sonra, bugünkü açık burjuva askeri diktatörlüğünü oluşturanlar, tarihimizden gelen ilerici mirasını, halkımızın eğilimlerini, toplumumuza, insanlarımıza, birey birey olarak bize her yönden yapılan bu saldırı, umalım ki ortak çalışmayı derinlemesine öğretsin bize. Toplumsal muhalefeti örgütlemek ve teorik olgunluk içinde, siyasal amaçlarına doğru kanalize etmek zorunluluğudur gündeme gelen. Halktan uzak düşmeyi tersine onun içinde yer almayı ilke edineceğiz.Büyük kentler devrimci atılımlar mayalandığı yerlerdir. Büyük kentlerde oluşacak kitlesel muhalefetin kitlesel direnişlerin önemini kavramamış olanlarımız varsa, onlar da kavrayacak.

Belki de bu diktatörlük, işlevini yerine getirecek, demokratik halk cephesini doğuracaktır.

Cunta'nın gizli belgelerini açıklıyoruz 1

Politik hükümlüler psikolojik işkence kamplarında toplanacak

12 Eylül darbesinden sonra tutuklanan ve sayıları onbinlerle ifade edilen ilerici ve devrimci tutuklular için cuntanın yeni bir gizli planı ortaya çıktı. Demokrat Türkiye'nin elde ettiği bu plan, "**Anarşist veya Terörist Vasıflı veya İdeolojik düşünceli hükümlülerin Tretmanı hakkında Plan.**" adını taşımaktadır.

Sıkıyönetim Komutanlıklarına ve cezaevi müdürlüklerine gönderilen ve sol görüşlü tutukluları cezaevlerinde çürütmeyi, yok etmeyi hedefleyen bu planın ilk bölümünde şu açıklama yapılıyor:

Anarşist veya terörist vasıflı veya ideolojik düşünceli hükümlülerin belli cezaevlerinde toplanarak kendilerine özel bir tretman, (işlem) uygulanması hakkında plan ve sıkıyönetim mahkemeleriyle ilgili ilişiği kesilen ve ceza infaz kurumlarına teslim edilecek hükümlüler için askeri ceza ve tutukevinde geçirdikleri süre içindeki tutum ve davranışlarının kaydedilebileceği ve askeri makamlar tarafından doldurulacak tutuklu-hükümlü gözlem formu örnek olarak ilişikte gönderilmiştir."

Onbinlerce ilerici, devrimci yurtsever tutukluya uluslararası bütün hukuk kurallarını çiğneyerek uydurma suçlarla yıllar boyu ceza vermeye çabalayan cuntanın, askeri cezaevlerinde uyguladığı faşist baskılara ve zulümlere ek olarak şimdi de yeni özel önlemler aldığı görülmektedir. Sol görüşlü tutukluların cezaevlerinde çürütülmesini amaçlayan bu planın ilk bölümünde yukarıdaki talimat verilmekte, planın ikinci bölümünde ise bu işlemin nasıl yapılacağı açıklanmaktadır.

Sıkıyönetim Koordinasyon Komutanlığı tarafından hazırlanan ve mülki idare amirlikleri ile sıkıyönetim komutanlıklarına ve Adalet Bakanlığı'na gönderilen yazının ikinci bölümü aynen şöyle:

ANARŞİST VEYA TERÖRİST VASIFLI VEYA İDEOLOJİK DÜŞÜNCELİ HÜKÜMLÜLERİN TRETMANI HAKKINDA PLAN

MAKSAT:

1. Anarşist veya terörist vasıflı veya ideolojik düşünceli hükümlüleri gerek suç işleme türleri ve yöntemleri ve gerekse eğitim seviyeleri bakımından diğer hükümlü tutuklulardan ayrılarak belli ceza infaz kurumlarında toplanmaları ve özelliklerine uygun ayrı bir eğitim ve tretman uygulanması islaha yönelmeleri bakımından zorunlu görülmektedir.

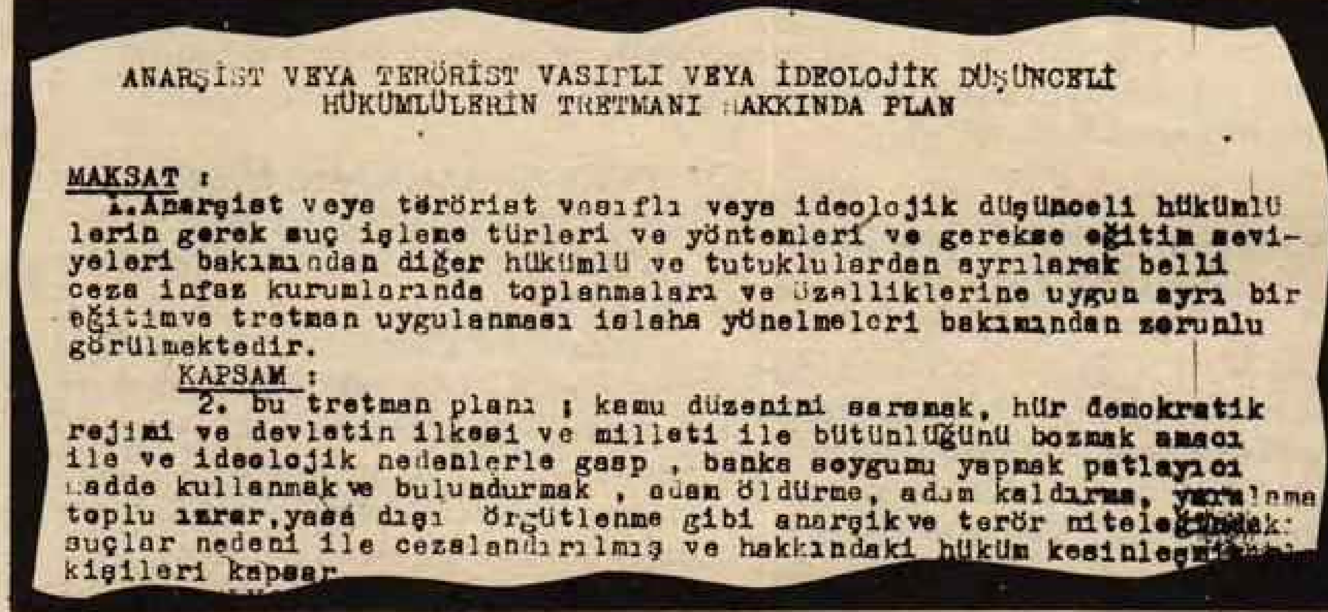
KAPSAM:

2. Bu tretman planı; kamu düzenini sarsmak, hür demokratik rejimi ve devletin ilkesi ve milleti ile bütünlüğünü bozmak amacı ile ve ideolojik nedenlerle gasp, banka soygunu yapmak patlayıcı madde kullanmak ve bulundurmak, adam öldürmek, adam kaldırma, yaralama, toplu ızrar, yasa dışı örgütlenme gibi anarşik ve terör niteliğindeki suçlar nedeni ile cezalandırılmış ve hakkındaki hüküm kesinleşmiş olan kişileri kapsar.

USUL VE YÖNTEM:

3. Anarşist veya terörist, vasıflı ve ideolojik düşünceli hükümlülerden şartla tahliyeden istifade edebileceği süre çıkarıldıktan sonra cezaevinde kalacağı süre bir yıl veya aşağı olanlar dışındaki hükümlüler emniyet tedbirleri yoğunlaştırılmış belli cezaevlerinde toplanacaklardır.

4. Bu hükümlüler için Malatya E.Tipi ve Bartın tip cezaevi tahsis edilmiştir. Bu cezaevleri yetersiz kaldığı takdirde öncelikle Çanakkale, E Tipi cezaevi olmak üzere ve yeni yapılan ve güvenlik önlemleri yoğunlaştırılmış başka tip cezaevleri de bu hizmete tahsis edilecektir.

ANARŞİST VEYA TERÖRİST VASIFLI VEYA İDEOLOJİK DÜŞÜNCELİ
HÜKÜMLÜLERİN TRETMANI HAKKINDA PLAN

MAKSAT :
1.Anarşist veya terörist vasıflı veya ideolojik düşünceli hükümlülerin gerek suç işleme türleri ve yöntemleri ve gerekse eğitim seviyeleri bakımından diğer hükümlü ve tutuklulardan ayrılarak belli ceza infaz kurumlarında toplanmaları ve özelliklerine uygun ayrı bir eğitimve tretman uygulanması islaha yönelmeleri bakımından zorunlu görülmektedir.
KAPSAM :
2. Bu tretman planı ; kamu düzenini sarsmak, hür demokratik rejimi ve devletin ilkesi ve milleti ile bütünlüğünü bozmak amacı ile ve ideolojik nedenlerle gasp , banka soygunu yapmak patlayıcı madde kullanmak ve bulundurmak , adam öldürme, adam kaldırma, yaralanma toplu ızrar, yasa dışı örgütlenme gibi anarşikve terör niteliğindek suçlar nedeni ile cezalandırılmış ve hakkındaki hüküm kesinleşmiş kişileri kapsar

5. Bu tip cezaevlerinde diğer hükümlü ve tutuklular bulundurulmayacaktır. Ancak aynı yerde başkaca bir ceza ve tutukevi bulunmadığından Çanakkale E Tipi cezaevinin bir bölümünde diğerleri ile ihtilat ve irtibat ettirilmeksizin mahalli (Mahalli) tutuklular için tahsis edilecektir.

6. Sıkıyönetim mahkemelerince haklarında hüküm verilmiş olan ve mahkemeleri ile ilişiği kesilen hükümlüler bulundukları yerlerdeki sivil cezaevlerine gönderilmeyerek hükümlü hakkındaki (Tutuklu-Hükümlü) gözlem formu doldurularak Sıkıyönetim komutanlıklarınca Adalet Bakanlığına gönderilecek ve Bakanlık hükümlünün gönderileceği cezaevini tayin ve tespit ederek Sıkıyönetim Komutanlığına bildirecektir.

7. Halen sivil cezaevlerinde bulunan ve durumları 3 üncü maddeye uygun olan hükümlülerin mahallı C. Savcılıkları tarafından hükümlü sicil ve müşahade dosyası Adalet Bakanlığı'na gönderilerek hangi cezaevine gönderileceği hakkında Bakanlıkça talimat verilecektir.

8. Sıkıyönetim Askeri Ceza ve tutukevlerinde bulunan tutukluların gözaltına alındığı tarihten itibaren hakkındaki hüküm kesinleşinceye kadar geçen süredeki tutum ve davranışları disiplin ve nizamlara uyum derecesi islaha yönelip yönelmediği gözlenerek (Tutuklu-hükümlü gözlem formu) na kaydedilir.

9. Gerek Sıkıyönetim Askeri ceza ve tutukevlerinde ve gerekse sivil infaz kurumlarında bulunan hükümlülerin sevki gereken cezaevlerine sevk işlemi mahalli sıkıyönetim makamları il jandarma alay komutanlığı ve C. savcılığının işbirliği ve koordinesi ile sağlanır. Sevk edilecek hükümlülerin suç durumu ve örgüt içindeki pozisyonu gözönüne alınarak gereken güvenlik önlemleri alınır. Sevk günü saati ve sevk güzergahı hakkında azami gizlilik sağlanır.

10. Cezaevine getirilen hükümlünün cepheden ve profilden asgari dörder adet fotoğrafı çekilecek (hükümlü defterine, müşahade dosyasına, koğuş yatma planına, özel hüviyetine yapıştırılmak üzere) hüviyet ve müddetname kontrolu yapıldıktan sonra hükümlü defterine kaydı yapılarak teslim alınacaktır.

11. Teslim alınan hükümlünün beraberinde getirmiş olduğu şahsi eşya ve elbiseler başgardiyan ve kurum müdürünün nezaretinde iki gardiyan tarafından dikkatlice aranacak arama sırasında cezaevine girmesi sakıncalı görülen eşya tahliyesinde kendine veya rızasıyla ziyaretçisine verilmek üzere emanete alınacaktır.

12. Hükümlünün iççamaşır ve zaruri giyim eşyası dışında elbiseleri alınacak, kendisine idarece verilmiş tek tip, hükümlü elbisesi verilecektir.

13. Cezaevine alınan hükümlü koğuşlara verilmeden önce geçici koğuşa alınacak ve burada en fazla üç gün tutulacaktır.

14. Geçici koğuşta bulunan hükümlü cezaevi tabibi tarafından muayene edilerek gerektiğinde çiçek, tifo ve diğer aşıları yapılacaktır. Hangi aşıların yapıldığı muayane sonucu, hükümlünün sıhhi durumu hükümlü hakkında yeni açılacak müşahade ve sicil fişindeki hanesine kaydedilecektir.

Sosyal hizmet uzmanı, veya psikologlar ve psikiyatris tarafından da hükümlünün öz geçmişi, işlenen suçun sebebi ve saikleri pişmanlık duyup duymadığı vesaire konusunda gerekli inceleme yapılacaktır. Hakkındaki ilk gözlem raporları düzenlenerek sonuçları sicil ve müşahade fişine işlenecektir. Ayrıca hükümlünün durumu ve edinilen kanaat ayrı bir raporla cezaevi müdürüne bildirilecektir. Öğretmen tarafından hükümlünün tahsil durumu tespit edilerek sicil ve müşahade fişine işlenecektir. Atölye şefi tarafından da hükümlünün bir sanaatı olup olmadığı sanaatı varsa mahiyeti ve ustalık derecesi tespit edilerek sicil ve müşahade işlenecektir.

15. Hükümlü hakkında edinilen kanaat ve incelenen dosyasına göre cezaevi müdürü tarafından verileceği koğuş tespit olunacak koğuşa verilmeden özellikle hükümlünün tahsil seviyesi ile suç çeşidi ve suçluluk düzeyi gözönüne alınarak aynı durumda olan karşıt görüşlü hükümlüler oto kontrol ve karıştır barıştır prensibine göre aynı sayılarda aynı fiziki güçte olanlar bir arada olmak üzere bir koğuşta toplanmalarına dikkat edilecektir.

Hükümlülerin tesir altına alabilecek lider durumda olanlarında diğer hükümlülerden tecrit edilerek müsahade bölümünde müstakil odalarda muhafazası prensibi gözönünde bulundurulacaktır.

16. Cezaevinde bulunan hükümlülere günlük ve haftalık programlarına göre düzenlenen eğitim, spor ve ders müfredat programları uygulanacaktır.

Hükümlülerin bu programlara uymaları ve takip etmeleri zorunlu olup aksine davrananlar hakkında tüzükdeki disiplin ceza ve tedbirleri uygulanacaktır.

17. Cezaevine alınan hükümlünün ilk 60 gün içinde cezaevindeki davranışları, idareye ve diğer hükümlülere karşı tutumu, yapılan eğitim ve islah çalışmalarına müspet veya menfi tavırları sıkı bir kontrol altına alınarak islaha yönelip yönelmediği hususları tespit edilecek sicil ve müşahade fişine işlenecektir. Müşahadesi yapılan hükümlü hakkıda (müşahade ve sınıflandırma merkezlerine dair yönetmelik) hükümlerine göre verilecek idare kurul kararı, müşahade dosyası ile birlikte adalet bakanlığına gönderilecektir. İlk müşahadeden sonra şartla tahliye tarihlerine kadar her altı ayda bir yönetmeliğin 24 üncü maddesine göre düzenlenen dosya incelenmek üzere Adalet Bakanlığı'na gönderilecektir.

18. İlik müşahadesi veya periyodik olarak yapılan altışar aylık deneme süreleri icinde (islah kabül etmiyecegi anlaşılan ceza evi içinde problem teşkil eden veya iki yıl içinde 3'den fazla hücre hapsi disiplin cezası almış olan hükümlülerin) sıkı disiplin şartlarını haiz ve hücre esası üzerine kurulu cezaevlerinden birine gönderilmek üzere durumları haklarında düzenlenmiş raporlar ve idare kurulu kararı ve sicil müşahade dosyaları ile birlikte Adalet Bakanlığına intikal ettirilecektirilecektir.

ÖZEL BİR TRETMANA TABİ TUTULACAKLAR HAKKINDA YAPILACAK İŞLEMLER

19. Kendilerine uygulanan eğitim ve islah metod ve tekniklerine rağmen 15. nci maddeye göre sıkı disiplin şartlarını haiz ve hücre esası üzerine kurulu cezaevlerinden birine gönderilmesi ve özel tretmana tabi tutulması gereken hükümlüler bu esaslara göre yapımı devam eden Gaziantep ve İstanbul özel cezaevleri tamamlanıncaya kadar bulundukları cezaevlerinin müşahade bölümünde diğer hükümlüler ile ihtilat ve irtibatı önlenerek muhafaza edilecektir.

Özel tip cezaevi tamamlandığında bu hükümlüler özel tip cezaevlerine sevk edilerek orada kendilerine özel bir tretman uygulanacaktır.

Hücre esası üzerine kurulu bu cezaevlerinde bulunan hükümlülerin de periyodik olarak her altı ayda bir düzenlenen sicil ve müşahade fişleri incelenmek üzere Adalet Bakanlığına gönderilecektir.

20. Hücre esası üzerine kurulu cezaevine alınan hükümlüye özel tretman uygulanmasında aşağıda belirlenen prensipler gözönünde tutulacaktır.

a) Hükümlü öncelikle tek kişilik odada muhafaza altına alınacak okuma ve şahsi meşguliyet imkanları sağlanacaktır. Kendisine verilecek kitapların Atatürk ilkeleri, Vatan Millet Bütünlüğü birliği ve sevgisini aşılayacak insanlara ailesine karşı sorumluluk ve sevgi duygularını uyandıracak mahiyette olmasına eğitici ve öğretici ve hayata hazırlayıcı içerikli bulunmasına özellikle dikkat edilecektir.

b) Resim el işleri örgü gibi sakıncalı alet ve malzeme gerekmeyen meşguliyet imkanları sağlanmasına çalışılacaktır.

21. Kendilerine sosyal hizmet uzmanları, psikolog ve psikiyatri ve diğer Eğitim (eğitim) uzmanları tarafından terapi ve eğitim uygulanacaktır.

22. Eğitim ve özel tretman sonucu olumlu yönde gelişme gösteren ve islaha yönelenler üç kişilik bölümlere alınacak terapi ve eğitim ile tretman üçer kişilik gruplar halinde uygulanacaktır.

23.Gerek tek kişilik ve gerekse üçer kişilik grupların diğerleri ile irtibatları kesin olarak önlenecektir.

Uluslararası Adalet Komisyonu gözlemcisi Dr. Konrad Meingast

Dürüst yargılama yapılmıyor

Uluslararası Genç Avukatlar Birliği'nin şeref başkanı, Yukarı Avusturya Barolar Birlığı Disiplin Kurulu üyesi Dr. Konrad Meingast 1982 haziranında Diyarbakır'a gözlemci olarak gitti. Uluslararası Adalet Komisyonu tarafından görevlendirilen Meingast 12-15 haziran tarihleri arasında Askeri Mahkemelerde duruşmaları izledi. Ve Uluslararası Adalet Komisyonu'na, **"Diyarbakır Askeri Mahkemelerindeki Duruşmalar ve Öncesi"** başlıklı bir rapor sundu.

Raporun başlangıç bölümünde duruşmaları izlemek için resmi makamlardan Diyarbakır Barosu aracılığıyla izin alabildiğini kendisine Yüzbaşı Ziya Gül'ün refakat ettiğini anlatan Dr. Meingast özetle şunları belirtti:

"Çeşitli Kürt gruplarına üye çok sayıda kişi yargılanıyor. Yüzlercesi için idam cezası isteniyor. Mahkemelerde sanıklar genellikle savunma hakkından yoksunlar. Avukatlar ise yapacakları savunmaların pek etkili olacağı inancında değiller.

Duruşma hakim ve savcılarıyla doğrudan görüşme olanağı bulamadık. Bu konudaki bütün ısrarlarımız, hakim ve savcıların zamanlarının olmadığı gerekçesiyle geçiştirildi. Avukatlarla yaptığımız görüşmeler de pek verimli olmadı. Bir avukat yabancılarla siyasi davaları görüşen avukatların, tutuklanabilecekleri korkusuyla görüşmekten çekindiklerini söyledi.

Duruşma salonunda olağanüstü önlemler var. Nöbetçi askerler her an ateş etmeye hazır makinalı tabancalar taşıyorlar. Sanıklar ise komutla hareket edebiliyorlar. Tutanaklar, duruşma hakimi tarafından paragraf paragraf yazdırılıyor. İşkenceyle ilgili iddialar tutanaklara geçmiyor."

Raporun bundan sonraki bölümünde izlediği duruşmalardan örnekler veren Dr. Meingast, bir keresinde PKK Urfa duruşmaları diye, hiç bir açıklama yapılmadan PKK Mardin duruşmasına götürüldüklerini bildiriyor.

Dr. Meingast'ın raporunun sonuç bölümü ise aynen şöyle:

1- İnsan hakları işkence ile, insanlık dışı uygulama ve aşağılamalarla zor kullanılarak ihlal ediliyor. Sanıklar ve tanıklar bu konuda sayısız örnekler verdiler.

2- Dürüst ve gerçekçi bir yargılama yapılmıyor:

a) Sanıkların konuşmaları engelleniyor,

b) Savunma hazırlama olanakları yok

c) Savunma hakkı garanti altında değil,

d) Yargılama halka açık yapılmıyor,

e) Tutanaklar hatalı ve gerçeklere uygun değil. Sanıklar tarafından ileri sürülen işkence iddiaları, mahkeme heyetince araştırılmamakta, iddialar reddedilmektedir,

f) Mahkeme salonundaki güvenlik gösterileri, güvenliği sağlamak yerine sanıklara ve tanıklara gözdağı vermeyı amaçlıyor.

Ankara'da operasyon

18 sol görüşlü tutuklandı

Geçtiğimiz Eylül ayında Ankara'da yeni operasyonların başladığı bildirildi. 20 Eylül gecesi başlatılan operasyonlar sırasında tüm yolların kesildiği ve araçların arandığı, özellikle gecekondu mahallelerinde yoğun bir aramanın yapıldığı haber verildi. Aramalar sırasında haklarında gıyabi tutuklama kararı bulunan sol görüşlü 18 kişinin yakalandığı öğrenildi.

Eylül ayı içinde başlayan operasyonlarda da çeşitli devrimci gruplardan yakalananlar olduğu bildirildi. Sıkıyönetim görevlilerinin siyasi polisle birlikte sürdürdüğü operasyonlarda, 200 dolayında devrimci yakalandı. Yakalananların Rızgari, Halkın Kurtuluşu, Partizan ve Devrimci Yol taraftarı oldukları öğrenildi. Yakalananlar arasında Tekel Fabrikasında çalışan ve işyerinde Komite kurmakla suçlanan 30 devrimci işçinin de bulunduğu açıklandı.

Cunta'nın gizli belgelerini açıklıyoruz 2

Beşinci Sıkıyönetim Koordinasyon Toplantısı Sonuç Raporu'nda Generaller itiraf etti

"12 Eylül öncesine dönülme tehlikesi var"

Genel Kurmay Başkanlığı, Bakanlıklara, 14 Haziran 1982 tarih ve 1.a. 82/144 sayılı "Hizmete Özel" gizli bir yazı göndermiştir. Bu yazıda 18 Mayıs 1982 gün ve SYNT. 7130-1284-81/Svl. İşl.Ş.(Ks.1) 1284 sayılı "Beşinci Sıkıyönetim Koordinasyon Toplantısı Sonuç raporunda Bakanlıkları ilgilendiren bölümler açıklanmaktadır.

Demokrat Türkiye'nin elde ettiği bu raporda, iki yıllık cunta politikasının iflası, generaller ağzından itiraf edilmektedir.

Genel Kurmay Başkanlığının yukarıda tarih ve sayısı yazılı "Beşinci Sıkıyönetim Koordinasyon Toplantısı Sonuç Raporu"nda kamu hizmeti kesiminde saptanan "aksaklıklar", Bakanlıklara bildirilmiş ve gereğinin yapılması istenmiştir. Ancak sözkonusu raporda bakanlıkları ilgilendirmeyen öteki aksaklıkların neler olduğu doğal ki öğrenilememiştir.

"AKSAKLIKLAR" anabaşlığı altında Sıkıyönetim Komutanlarının denetlemeleri sonucu gözledikleri aksaklıklar ayrıntıları ile sıralanıyor, ve 12 Eylül darbesine yol açan eylemlerin ve davranışların halen ortadan kaldırılmadığı örneklerle ifade ediliyor.

Daha sonra,**"Sıkıyönetim Komutanlıkları Kamuoyu yoklaması Özel Sonuçları"** arabaşlığı altında sıralanan 25 maddeden oluşan aksaklıkların 1. Maddesinde,**"Halkın mevcut yönetimden memnun, huzurlu ve sükunet içinde olduğu"** öne sürüldükten sonra 2. ve 3. maddelerde aynen şöyle deniliyor:

"2. Yönetimin sivil kadrolara devredilmesiyle birlikte teröre ortam hazırlayan 12 Eylül öncesi koşulların yeniden ortaya çıkacağı konusunda yaygın bir endişenin mevcut olduğu."

"3. Özellikle kapatılmış siyasi parti yöneticilerinin Anayasa Referandumu bekleyen bir pozisyon içerisinde bulundukları ve ilerdeki çalışmalarının el altından taraftarlarına haberler göndermek suretiyle planlamaya çalıştıkları..."

Sanki kamuoyu yoklaması yapmış gibi kaleme alınan bu maddelerde, cuntanın bir takım girişimlerinde başarısız kaldığı ve belirli bir direnme karşısında çaresizliğe düştüğü görülmektedir. Daha da önemlisi, **"yönetimin sivil kadrolara devredilmesi halinde"** 12 Eylül öncesine dönüleceği kaygısının yaşandığıdır. Bu nedenle beliren bir tehlikeden söz edilerek tüm devlet kurumlarına işlerlik kazandırılması istenmektedir. Sivil yönetime geçmenin sakıncaları dolaylı bir yoldan telkin edilmektedir. 3. Maddede ifade edildiği gibi kapatılan siyasi partilerin de cuntanın isteği ile, yaşamlarına son vermedikleri ve yeni siyasi parti yaratma hayallerinin boşa çıktığı anlaşılmaktadır.

4. ve 5. maddelerde ekonomik durumdan ve mahkemelerin gecikmesinin halk üzerinde olumsuz etkilerinden şikayet edildikten sonra 6. Maddede şu ifadelere yer verilmektedir:

"6. Bazı kamu yöneticileri ve görevlileri, hizmetlerinin yürütülmesinde genelde bir bekleme devresine girerek pasif bir tutum içinde bulundukları, kendi yetkileri içerisinde olan ve özellikle sorumluluk taşıyan işlerin yaptırımında sıkıyönetimi ileri sürerek 'sıkıyönetimin emridir' dedikleri..."

Bu bölüm, ülkemizin dört bir yanında bütün devlet ve kamu görevlilerinin **'sıkıyönetimin emridir'** diyerek halkımıza nasıl baskı yaptıklarının bir kanıtıdır. Bizzat cuntanın izlediği politikanın bir gereği olarak 12 Eylül'den sonra gündeme gelen ve bir sopa yerine geçen **'sıkıyönetimin emridir'** sözü, iki yıllık bir süre içinde cuntacı generalleri bile tedirgin edecek bir noktaya gelmiştir.

KÖKÜ KURUTULAMAYAN SOL

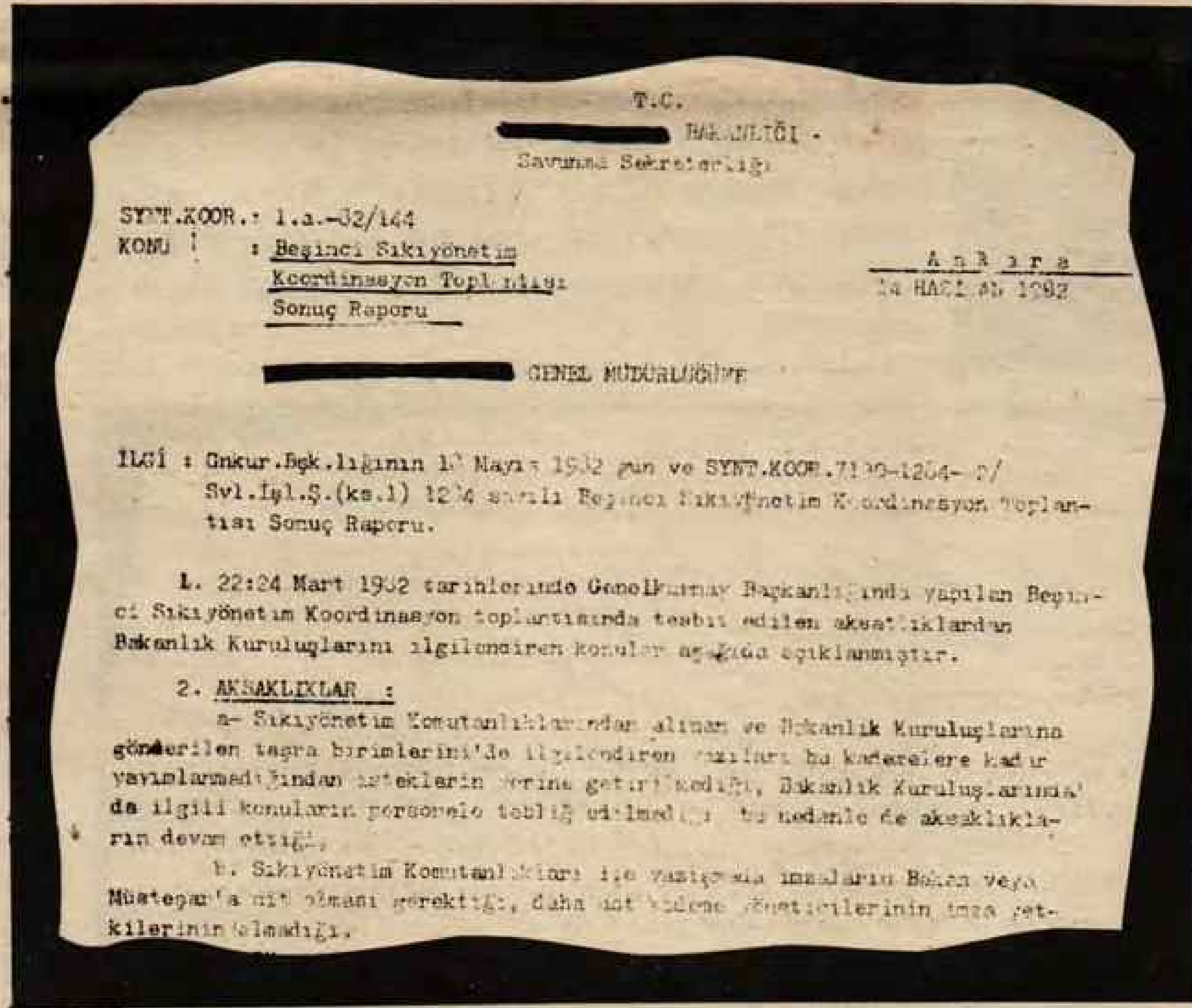
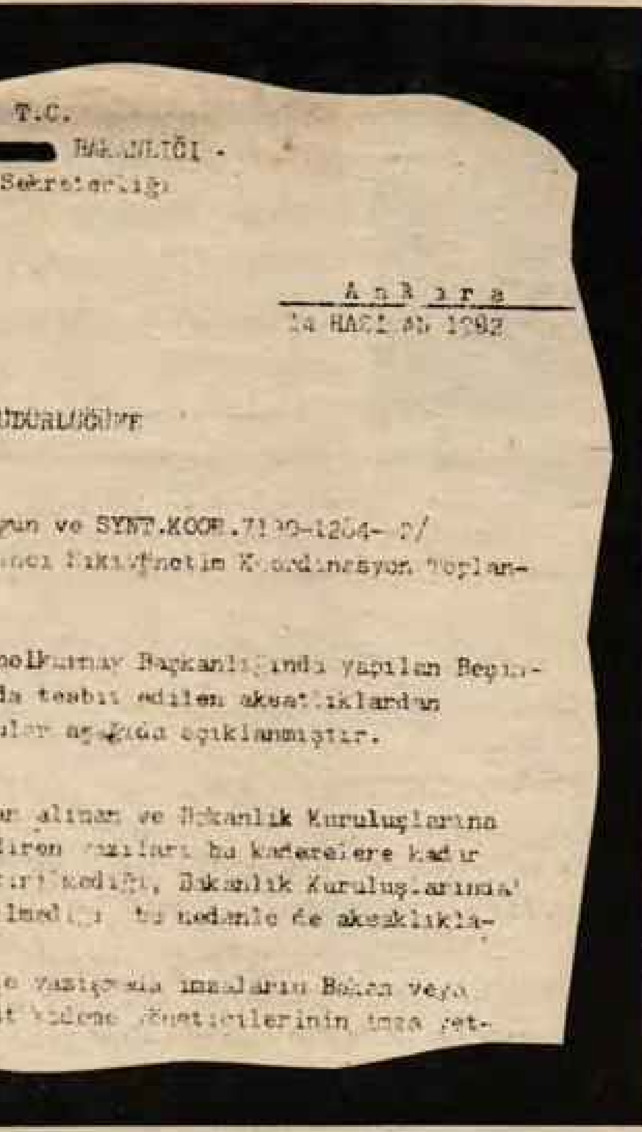
Yazının en ilginç bölümlerinden birisi de, 7.maddede ele alınan konudur. İşbaşına geldiğinden buyana ilerici-devrimci halk güçlerinin kökünü kazımak için her türlü zorbalığı yapan cunta, yine de başarılı olamadığını açıkça itiraf etmektedir:

"7. Birçok fraksiyon mensubu kamu görevlisinin halen eski yerlerini korumakta olduğu, bunun yeni yönetimden sonra, (sivil yönetim kastediliyor.D.T) yeniden 12 Eylül öncesi ortamı yaratabilecek bir potansiyeli oluşturduğu." denilmektedir.

li yazı, bunu söylenti olarak nitelemektedir. Oysa basına uygulanan sansüre karşın, 12 Eylül'den sonra ülkemizde rüşvet ve yolsuzluğun arttığını ve bu işlerin doğrudan subayların örgütlediğini kamuoyu yakından bilmektedir. Soyguncuların ve rüşvetçilerin düzenini korumak için darbe yapanların da rüşvet alması ve yolsuzluk yapması çok doğal bir olay sayılmalıdır.

Gizli yazının öteki bazı maddelerinde, cuntanın birçok kurum üzerindeki hakimiyetinin giderek kayboldugunu kanıtlayan bölümler bulunmaktadır.

12. maddede,**"kişinin isteği dikkate alınarak yapılan bazı tayinler neticesi, bazı fraksiyon mensubu, kitlelerin arzuladıkları coğrafi bölgelerde toplanmaya başladıkları"** belirtilirken, 13. maddede **"bazı kuşkulu ve sakıncalı kişilerin isteklerini yaptırmak için üst makamlar nezdindeki teşebbüslerinin arttığı"** vurgulanmaktadır.

T.C.
[redacted] BAKANLIĞI
Savunma Sekreterliği

SYNT.KOOR.: 1.a.-82/144
KONU : Beşinci Sıkıyönetim Koordinasyon Toplantısı Sonuç Raporu

Ankara
14 HAZİRAN 1982

[redacted] GENEL MÜDÜRLÜĞÜNE

İLGİ : Gnkur.Bşk.lığının 18 Mayıs 1982 gün ve SYNT.KOOR.7130-1284-81/Svl.İşl.Ş.(ks.1) 1284 sayılı Beşinci Sıkıyönetim Koordinasyon Toplantısı Sonuç Raporu.

1. 22:24 Mart 1982 tarihlerinde Genelkurmay Başkanlığında yapılan Beşinci Sıkıyönetim Koordinasyon toplantısında tesbit edilen aksaklıklardan Bakanlık Kuruluşlarını ilgilendiren konular aşağıda açıklanmıştır.

2. AKSAKLIKLAR :

a- Sıkıyönetim Komutanlıklarından alınan ve Bakanlık Kuruluşlarına gönderilen taşra birimlerini'de ilgilendiren yazıları bu kademelere kadar yayınlamadığından isteklerin yerine getirilmediği, Bakanlık Kuruluşlarında da ilgili konuların personele tebliğ edilmediği bu nedenle de aksaklıkların devam ettiği.

b. Sıkıyönetim Komutanları ... Müsteşar'a ... kişilerin ...

8. maddede ise dünyada hiçbir iktidarın bastırmaya gücünün yetmediği bir gerçek şöyle ifade edilmektedir:

"8. Toplu sözleşme'yi ve dışı bazı hususların istismar edilmesiyle çeşitli özel sektör işçileri arasında sosyal imkanlar sağlama bakımından farklılaşmaların ve siyasi görüş cepheleşmelerinin yaratıldığı." biçiminde yakınılmaktadır.

RÜŞVETLERDE SUBAYLARIN AVANTA PAYI YÜKSEK

Gizli yazının ilginç bölümlerinden birisi de 11. maddede yer almaktadır:

"11. rüşvet alanların sayısındaki azalmaya karşın, rüşvet ve yolsuzlukların üzerine gidildikçe ters orantılı olarak rüşvet verenler ile alanlar arasındaki cüretkarlığın ve ücret bedelinin arttığı, diğer yandan aldıkları rüşvetin bir kısmını askerlere verdikleri söylentisini yayarak, durumu meşru göstermeye çalıştıkları" itiraf edilmektedir.

Rahatlıkla görülebileceği gibi, cunta döneminde ülkemizde rüşvet bedelinde önemli artışlar olmuştur. 12 Eylül öncesi herhangi bir iş, sivil yöneticilere sözgelimi 50. bin lira rüşvet karşılığı yaptırılırken, bugün bu rakam 150-200 bine çıkmıştır. Çünkü rüşveti paylaşanlar çoğalmış ve subayların avanta payı yükselmiştir. Gizli yazı...

KURNAZLIK SÖKMEDİ

Sıkıyönetim Koordinasyon Komutanlığının yazısında yer alan önemli konulardan birisi de cuntanın 24 Ocak kararları karşısındaki tutumunun olumlu olduğunun resmen ilan edilmesidir. Generaller, işbaşına geldiklerinden buyana ekonomik bunalıma ve onun bazı sonuçlarına(işsizlik, pahalılık, taban fiatlarının düşüklüğü, ücretlerin dondurulması vb.) sahip çıkmaktan özenle kaçındılar. Kitleleri yakından ilgilendiren sıkıntıların sorumlusu olmadıkları izlenimlerini yaymaya çalıştılar. Bu alanda başarılı olmadıkları söylenemez. Halkın büyük bir bölümü ekmeğiyle oynayanların cunta değil, Özal ve ekibi olduğunu sandı. Oysa cunta, yoksulluğun ve açlığın doğrudan sorumlusu idi. Bunu gizli yazının 17. maddesinde şöyle belirtiyordu:

"17. Enflasyonun önlenmesi yolunda uygulanan ekonomik istikrar tedbirleri prensip olarak benimsenmekle beraber piyasada görülen genel durgunluğun zaman zaman sızlanmalara sebep olduğu," denilmektedir.

Gizli yazının diğer bölümleri de yukarda verdiğimiz örnekler gibi cuntanın **"devleti yeniden örgütleme konusunda"** karşı karşıya kaldığı ve çözemediği sorunları dile getirmektedir.

Bu bir dönüm noktasıdır

Doğan ÖZGÜDEN

Cuntanın dayattığı **"anayasa"** sallabaşlar meclisinden geçti. Geçer geçmez de, icazetli basının sütunlarındaki anayasa tartışmalarını saman alevi gibi söndürüverdi. Eleştirilerin yerini, **"paşalarımız daha iyisini bilirler ama, yine de..."** gibisinden sadece birkaç maddeyi Evren'in **"prestiji"** açısından sakıncalı göstermeye çalışan sızlanmalar aldı.

Görünen köy klavuz istemez. **"Anayasa"**'nın böyle çıkacağı darbenin ilk gününden belliydi. Sınıf mücadelesinde sermayenin vurucu gücü işlevini tüm gaddarlığıyla yerine getiren ordudan başka bir anayasa da beklenemezdi. Ama bazılarının bu gerçeği görebilmeleri bilimsel sosyalizmin klavuzluğu da yetmedi!

İki yıldır süngü zoruyla fiilen kurumlaştırılan faşizm, 7 Kasım referandumundan sonra **"anayasallaştırılmış"** da olacak.

25 Ekim'de açılacak olan referandumla açılacak olan referandumla ilgili propaganda kampanyasının demokratik biçimde yürümesini beklemek. Faşist cuntadan demokratik anayasaya beklemek kadar ham bir hayal... Nitekim Evren açıkça tehdit ediyor Burdur konuşmasında: **"Bir takım menfi düşünceli kişiler, bayram tebriklerinin arkasına 'anayasaya hayır' diye yazılar yazıyorlar. Bunları bize gönderin ki, aynı o anarşistlerle mücadele ettiğimiz gibi, bunlarla da mücadele edelim..."**

Perşembenin gelişi çarşambadan bellidir. Cunta'nın **"anayasa"**sı, tek taraflı propaganda ile, kütük ve sayım hileleriyle ve de süngü zoruyla referandumdan geçirtilecek.

Güncel sorun, anti-faşist güçlerin tamamının, bu dayatmalar, zorlamalar karşısında nasıl tavır alacağı sorunudur. Aslında bu tavır, yeni **"anayasal"** faşizm döneminde bu güçlerin alacağı uzun erimli tavrı da belirleyecek.

Marksist sol'un bu konudaki tavrı genelinde bellidir. Cunta'ya ilişkin bazı olumlu rezervleri olanların dahi ağı suya ermiş, şimdiden **"anayasaya hayır"** kampanyası açmışlardır. İster **"anayasaya hayır"** çağrısı biçiminde olsun, marksist sol'un net tavrı, cunta **"anayasa"**sının reddi yönündedir.

Ama sosyal demokrat hareket bu konuda ne tavır alacaktır? 25 Ekim'de kampanya açıldığı zaman net olarak **"hayır"** diyebilecek mi, yoksa kaypak ifadeler mi kullanacaktır?

Özellikle dünya kamuoyuna **"anayasa"**'nın anti-demokratik niteliğinin duyurulabilmesi açısından, Türkiye sosyal demokrat hareketinin tavrı son derece önemlidir.

Daha önceki 12 Mart döneminde, Türkiye marksist solu, Avrupa İnsan hakları Bildirgesi'ndeki temel hak ve özgürlüklerin Türkiye'de de eksiksiz uygulanması mücadelesi verirken, Ecevit ve arkadaşları, bu hak ve özgürlüklerin sınırlandırılmasını Türkiye gerçeğinin gereği gibi gösterme nünahını işlemişler, işkencelerin, faşizan uygulamaların hesabının Avrupa İnsan Hakları Komisyonu önünde sorulmasını engellemişlerdir.

1973 Ağustos'unda Floransa'da yapılan Siyasal İşler Komisyonu toplantısına Mustafa Üstündağ'ın eliyle kişisel mesaj yollayan Ecevit **"askerlerin demokrasiye bağlılığından emin olduğunu"** bildirmiş ve Türkiye'nin iç işlerine karışılmamasını istemiştir. Bu müdahale üzerine, Avrupa Konseyi'nin sosyalist milletvekilleri, Türkiye'deki rejim üzerine hazırlanan dosyayı rafa kaldırmışlardır.

Mavi gömlekli Ecevit'in başbakanlığı Türkiye'de demokrasinin varlığı için yeterli sayılmıştır.

Ve Türkiye'de işçi sınıfının siyasal örgütlenmesinin sınırlı olduğu, Kürt halkının ulusal haklarının hiçe sayıldığı bir parlamenter rejimin sürdürülmesi **"demokrasiye dönüş"** olarak Avrupa Kamuoyuna bizzat Türkiye sosyal demokrat hareketi aracılığıyla kabul ettirilmiştir.

Kont-gerilla cellatlarından ve işkencecilerinden hesap sorulmadan, üstelik bunların çoğunu Kıbrıs Operasyonunda **"ulusal kahraman"** kılarak açan **"Ecevit demokrasisi"** dönemi aynı cellat ve işkencecilerin komplolarıyla kana bulanmış ve 1980'in Eylül'ünde bu dönem yine aynı çetenin darbesiyle kapatılmıştır.

Emperyalizmin ve yerli işbirlikçilerinin üniformalı komplocuları ortada kol gezerken toplumun dinamik sınıfsal ve ulusal güçlerine örgütlenme ve propagandayı yasaklayan bir **"demokrasinin"** kaçınılmaz akıbetidir bu...

Temel hak ve özgürlükler konusunda en küçük bir ödün, gerçek demokratlıkla ve yurtseverlikle bağdaşmaz. Türkiye sosyal demokrat hareketinin bunu artık anlaması gerek... İtalya'da, Almanya'da, Portekiz'de, İspanya'da komünist ya da **"aşağı ırk"** avıyla başlayan faşist terörü **"bana dokunmayan yılan bin yaşasın"** anlayışıyla karşılayan sosyal demokratlar, sonunda aynı terörün kurbanı olmaktan kurtulamamışlardır.

Faşizme elini veren, sadece kolunu değil, tüm bedenini kaptırır. Tarihte bunun istisnası görülmemiştir.

Türkiye halkları, Avrupa İnsan Hakları Bildirgesi'nde yer alan temel hak ve özgürlüklere sonuna dek sahip olmalıdır.

Tersini düşünmek, Türkiyenin koşullarının bu hak ve özgürlüklerin tastamam uygulanmasına elvermediği aldatmacasına yatmak, son günlerde paşaların ve onların icazetli kalemşorlarının dillerinden ve kalemlerinden düşürmedikleri **"her millet layık olduğu biçimde yönetilir"** anlayışının yaygınlaşmasına çanak tutmaktadır.

Esnek taktikler adına **"azla kanaat"**'a teslim olmak, kişinin kendi kuyusunu kazması demektir. Bu bakımdan 25 Ekim, Türkiye sosyal demokrat hareketi için de yaşamsal bir dönüm noktasıdır.

O gün net şekilde **"anayasaya hayır!"** diye haykırmamak, Evren'in kendilerini **"anarşistlerle aynı kefeye koyması"**ndan korkarak eveleme, gevelemeler içinde bocalamak, sosyal demokrat liderler açısından, sadece Türkiye halklarının tümüne değil, iki yıldır cunta zulmünün pençesinde inleyen, emperyalizmin ve bir avuç tekelin çıkarları uğruna hem nisbi, hem de mutlak olarak yoksullaşan kendi tabanına da ihanet olacaktır.

Bu ihanetin karasını alınlarında taşımak istemiyorlarsa, sosyal demokrat liderler, 25 Ekim günü **"anayasaya hayır!"** diye haykırabilmelidirler.

Dünya kamuoyuna, bu anayasanın **"faşizmin anayasası"** olduğunu, Türkiye halklarının evrensel insan hak ve özgürlüklerine eksiksiz layık bulunduğunu, bu hak ve özgürlüklerin tastamam tanınması için uluslararası planda mücadelenin ödünsüz sürdürülmesi gerektiğini haykırabilmelidir.

Böylesi bir tavır, faşizme karşı Türkiye'de uzun erimli kitlesel bir mücadelenin de başlangıcı olacaktır.

Cunta MHP'li faşistleri ödüllendiriyor

YÖK üniversiteleri MHP'lilere teslim etti

"Üniversitelerde tarafsız ve Atatürkçü bir yönetim" kurulacağı iddiasıyla oluşturulan Doğramacı'nın **"YÖK"**'ü (Yüksek Öğrenim Kurumu), yeni rektör ve dekan atamasıyla bu iddiasını gerçekleştirdi ve atanan rektör ve dekanların hemen tümünü MHP'li faşistlerden oluşturdu.

Üniversiteleri faşistleştirme politikasının bir devamı sayılan bu atamalar, aydın kamuoyunda tepki ile karşılandı. Doğramacı'nın bu alandaki tüm girişimleri, kararları, atamaları, başından beri de aynı tepkiyle karşılanıyordu. Fakat hiçbir şey değişmiyordu. Doğramacı hep susuyordu. Çünkü o cuntanın tercihleri doğrultusunda işlem yapan kukladan başka bir şey değildi.

Atanan rektör ve dekanların kimlerden seçildiğine kısaca gözatmakta yarar var:

Ankara Üniversitesi Rektörlüğü'ne getirilen Prof. Tarık Somer'in MHP ile ilşkisi, 12 Eylül sonrası tutuklu MHP yöneticilerine ve eski ODTÜ Rektörü Hasan Tan'a yazdığı mektuplarla belgelenmiştir.

Konya Selçuk Üniversitesi Rektörlüğüne atanan Prof. Erol Güngör, sivil faşistlerin yayın organı Ortadoğu Gazetesinin başyazarıdır.

Malatya Üniversitesi Rektörü olan Nihat Nirun, yine faşistlerin **"Babıalide Sabah"** gazetesinin yazarları arasındadır.

Gazi Üniversitesi Rektörlüğüne atanan Prof. Şakir Akça ise bir MHP'li ve aynı zamanda Alpaslan Türkeş'in özel dişçisidir.

Ankara Üniversitesi Rektör yardımcılığına getirilen Prof. Erol Cansel'de MHP davasında geçen faşist **"Ülkücü Öğretmenler Derneği"**'nin kongre başkanlığını yapmış bir kişidir.

Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi Dekanlığına atanan prof. Ahmet Soner ise geçmişte ODTÜ Mütevelli Heyeti başkanlığı yaptığı sırada ODTÜ'ye 300 faşist militanı **"işci"** olarak almış ve ODTÜ'de öğrenimi engellemek, üniversiteyi faşistleştirebilmek için kanlı olaylar tezgahlamış birisidir. Ahmet Şenol 1 devrimcinin öldürülmesi ve onlarcasının yaralanmasının sorumlusudur.

Yine ODTÜ Eğitim Fakültesi Dekanlığına atanan Prof. Ahmet Edip Uysal da Ahmet Sonel'in ODTÜ M.H.P. Başkanı iken Rektör yardımcılığına getirmek istediği, ÜGD ile ortak bildiriler yazan birçok olayda ismi duyulan bir faşisttir.

Türkeş'in evinde düzenlediği çaylı toplantılara katılan ve bundan dolayı MHP dava dosyalarında sık sık ismi geçen faşistlerden Halil Cin, Dicle Üniversitesi Rektörlüğüne, Ümit Akkoyunlu Erciyes Ünivesitesi Tıp Fakültesi Dekanlığı'na getirildiler.

YÖK, ayrıca muhbirleri de ödüllendirmeyi ihmal etmemiş ve 12 MART'ın ünlü muhbirlerinden Sevinç Karol'u A.Ü. Fen Fakültesi dekanlığına getirmiştir. (12 Martta S.Karol'un ihbarıyla gözaltına alınan öğretim üyeleri oybirliği ile beraat etmişlerdi).

İhsan Doğramacı ile Üniversitelere yapılan temel atamaları birlikte hazırlayan faşist **"Aydınlar Ocağı"**'nın başkanı Prof. Salih Tuğ'u Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dekanlığına, adı geçen ocağın bazı üyeleri de üniversitelerde önemli mevkilere getirildiler.

Önümüzdeki günlerde, daha birçok sicilli faşistin üniversitelerde ve diğer devlet dairelerinde önemli mevkilere getirilmeleri beklenmektedir. Cunta, tıpkı polis teşkilatında ve yeni kurulan Özel Güvenlik Örgütü'nde yaptığı gibi, MHP'li sivil faşistleri, önemli devlet görevlerine getirerek bunları 12 Eylül rejiminin dayanakları yapmaya çalışmaktadır. MHP'liler ise, kendilerine verilen bu **"yeni"** görevleri layıkıyla yerine getirmeye can atmaktadırlar.

DÖNDÜ BACIYI ÖLDÜRDÜLER

Röportaj: Ömer POLAT

Döndü'nün suçu kocasının devrimci olması, kocasının saklandığı yeri bilmemesi... Yozgat polisi ödül almak için çok baskı yaptı, işkence yaptı ve sonra da hain bir doktorla işbirliği yaptı. Öldürdüler Döndü'yü...

Döndü'nün şimdi iki çocuğu öksüz, anaları mezarda, babaları yaban ellerde. Ama bu uğurda ölen şehitlerimizi unutmayacağız. O güzel günler gelende ölenlerimizin mezarları dağ gülleriyle kaplanmış, gülden birer anıt olacaktır.

"CANSIZ HAYALİM HATIRA OLSUN"

Iki resim. Üstekinde Yusuf ile Döndü mutlu günlerinde. Yanda Döndü bacıyla iki oğlu. Kurtuluş'la, Ufuk'u. "Ölürsem bu cansız hayalim hatıra olsun. Istemiş olduğun resmi gönderiyorum, hatıra olsun. Belki beni tanıyamazsın" diye yazmış Döndü bacı resmin arkasına.

Sarı'nın Ören Köyünden. Yozgatlı. Yirmi beş yaşlarında. Omuzları çökmüş. Kara, iri gözlerinde keder yuva yapmış. İri elleri masada bir kenetleniyor, bir açılıyor. Sanarsınız bir şeyi tutup koparıyor. Kin var ellerinde. İri, kemikli, nasırlı ellerinde. Yüzüme bakmaktan utanıyor sanki. Suç kendindeymiş gibi. Sözcükler tane tane ağzında. Bazen bir uğultuyla çıkıyor, bazen kusmuk gibi. Her sözcüğe başka bir anlam veriyor sesi. Bazen kin, bazen acı, bazen derin bir keder.

Cebinden iki resim çıkarıyor. İlkine bakıyorum. Karısıyla çektirmiş. Başları sevgi dolu yaslamışlar bir birine. Bir mutlu bakmışlar kameraya. Fotoğrafın sağ alt köşesinde **"Foto Nabi - Yozgat"** yazılı. Nişan resminiz mi, evlilik resminiz mi, diye soramıyorum. Ama belli, mutlu günlerinden kalma. Döndü bacının gür saçları omuzlarını kapatmış, göğsünde beşi biryerdeler.

İkinci fotoğraf Döndü bacıyla iki oğlunun. Kurtuluş'la, Ufuk'u göğsüne bastırıp çektirmiş. Yüzü solgun, gözleri kederli. Çocuklar ise ürkek, biraz da utangaç bakmışlar kameraya. Resmin arkasını okuyorum: **"Ölürsem bu cansız hayalim hatıra olsun. İstemiş olduğun resmi gönderiyorum, hatıra olsun. Belki beni tanıyamazsın ama eşin Döndü."**

İki resme birden bakıyorum. Tanıyamıyorum. İki ayrı insan Döndü bacı her resimde. Birinde mutlu, öbüründe çökmüş, yaşlanmış. İçimde bir yerler kanıyor sanki. Bu kez ben bakamıyorum Yusuf'un yüzüne. **"Demokrat Türkiye"**'nin küçük bir odasında bir süre duruyoruz sessizce. Geçten geç:

"Ne zaman öldü Döndü Bacı?" diye soruyorum.

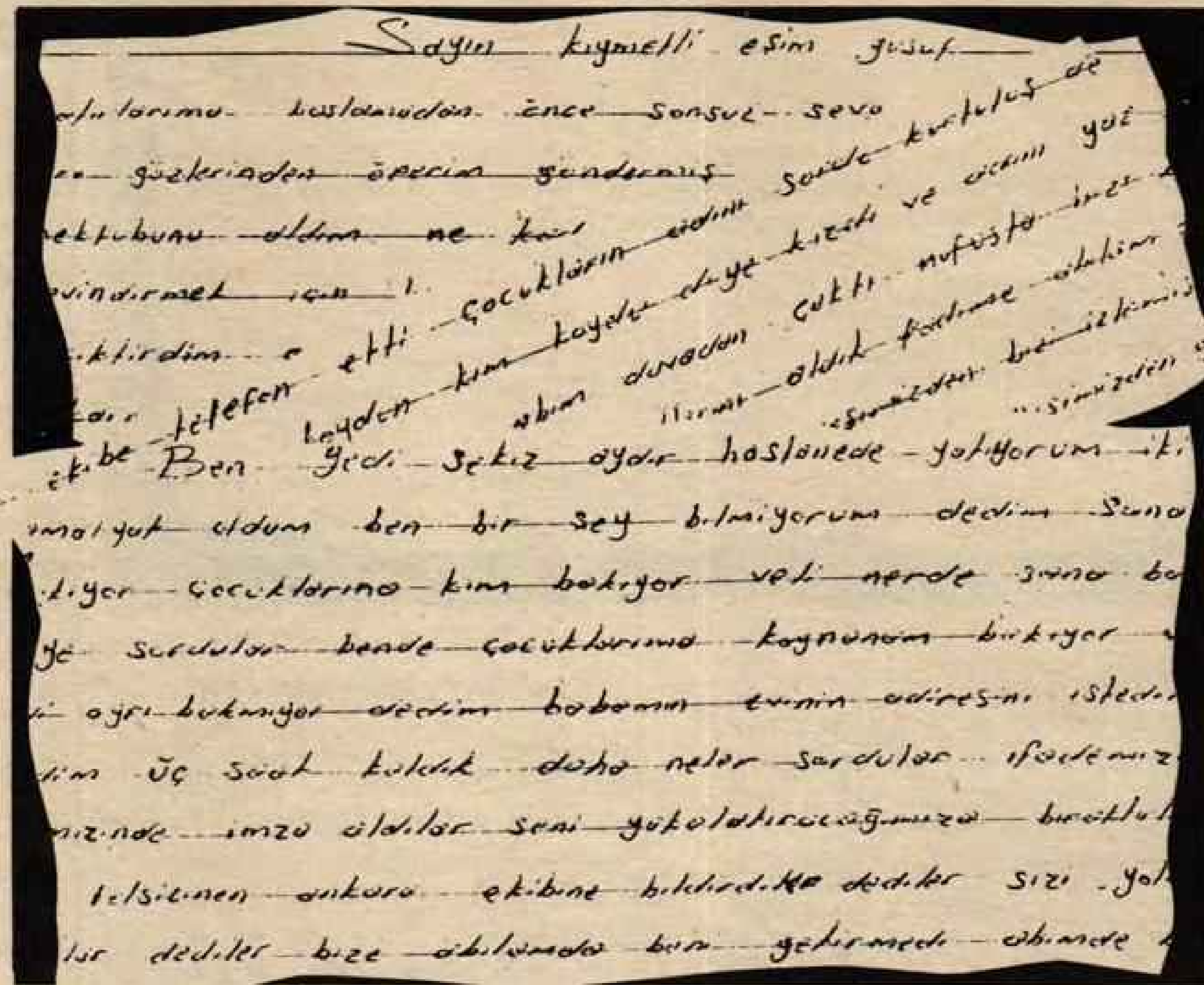
Düzeltiyor.

"Ölmedi, karımı Yozgat Hükümet Tabibi öldürdü ağabey," diyor.

Döndü bacıyı bir doktor öldürdü, evet.

Döndü bacı, kocası bir devrimci olduğu için öldürüldü.

Onu bir doktor, polisle işbirliği yaparak öldürdü. Suçu? Kocasının yerini bilmemesi.

Sayın kıymetli eşim yusuf
...larımı hastaneden önce sonsuz sevg...
...gözlerinden öperim gönderdiğin
mektubunu aldım ne kad...
sevindirmek için...
Ben yedi sekiz aydır hastanede yatıyorum iki...
ameliyat oldum ben bir şey bilmiyorum dedim şuna...
...iyor çocuklarına kim bakıyor veli nerde bana ba...
...ye sordular bende çocuklarıma kaynanam bakıyor...
...ayrı bakıyor dedim babamın evinin adresini istedi...
...üç saat kaldık daha neler sordular ifademiz...
...nizde imza aldılar seni yakalatıracağımıza...
telsizinen ankara ekibine bildirdikte dediler sizi yol...
...lar dediler bize ...

Yusuf'un gözlerinde keder, nasırlı ellerinde kin var şimdi. Ama elin kolun bağlı. Ama gün gelir Yusuf'un eli kolu açılır. Açılır değil mi katil doktor bey?

"Adını soyadını yazayım mı?"

"Yaz ağabey yaz. Korkacak neyim kaldı."

"Köyünün adını falan?"

"Yaz ağabey, hepsini yaz. Köyüm zati zulum altında. Kaybedecek hiçbir şeyleri de yok. Zulme, baskına, köy meydanlarında işkenceye ise alıştılar. Her gün ırgatlığa gittikleri gibi bir şey. Yaz. Yaz, belki kulaklarına gider de ufaktan bir sevinirler. Arkasız olmadıklarını bilirler hiç değilse. İçlerinden, gün gelir bize de bir gün, derler de dayanırlar."

Elindeki resme bakıyor. Çocukları kucağında analarının. Öyle bir garıp bakmışlarki! Yetim kalacaklarını önceden bilmişler sanki. Ana doktor eliyle öldürülmüş, baba uzak ellerde. Çocuklar anasız, babasız yetim.

"Bir doktor bir insanı nasıl öldürür, anlamıyorum," diyorum.

"Öldürdü," diyor. **"Hem de bir köy değil, Yozgat değil, koca Ankara bile biliyor bunu. Aranıyordum. Beni bulmak, ödül almak için Yozgat polisi canını dişine takmıştı. Her gün köy basılıyor, akrabalarıma işkence yapıyorlardı. Bizim köyde ve diğer komşu köylerde jandarma dipçiği yemeyen, komando copu altında inlemeyen bir tavuklar kaldı: Onları da kesip kesip yediler ya. Ben bir yıl saklandım köylerde. Ellerine geçsem, kurşunlayacaklardı, bunu biliyordum. Yurt dışına çıktım sonunda. Karımı ve ağabeyimi sık sık ifadeye alıyorlar, işkence yapıyor, benim adresimi soruyorlardı. İşte o arada karımda sancılar başlamış. Gitmiş doktora, doktor bakmış ve** *"senin safra kesen taş dolu, alınması gerek"* **demiş. Yatmış karım Yozgat Hastanesine. Ameliyat etmişler sonunda. Ama doktor karımı ameliyata alırken bana küfrediyormuş durmadan. Doktor değil de cellatmış sanki. Karım öyle yazdı mektubunda. Ameliyattan sonra sancılar daha da çoğalmış, dayanılmaz olmuş. Abim alıp Ankaralara götürmüş. Ankara Tıp Fakültesi doktorları bakmışlar, filim çekmişler ve** *"senin yeniden ameliyat olman gerekir,"* **demişler. Yeniden açmışlar karnını. Şaşırmışlar. Çünkü bağırsaklar çürümeye başlamış.** *"Olamaz,"* **demiş doktor.** *"Ameliyat sonrası safra kesesi yalnış bağlanmış. Bu basit ameliyatta böyle yalnış yapılamaz,"* **demiş. Ve bütün uğraşlara rağmen karımın durumu her gün kötüye gidiyormuş. Üçüncü bir ameliyata almışlar, almışlar ama sonuç yok. Karım ölmüş."**

Sözünün burasında durdu, derin bir iç geçirdi, sigara yaktı.

"Bu safra kesesi ameliyatı denen şeyle insan ölür mü ağabey?"

"Ölmez" dedim. **"Çünkü çok basit bir ameliyat. Üstelik safra kesesini almamış, sadece taş almışlar. Peki doktorun bu ameliyatı bilerek yalnış yaptığından emin misin?"**

"Sen de mi inanmıyorsun ağabey," der gibi yüzüme bakıyor, sonra anlatıyor. **"Karım bir hafta yatacakmış ameliyat öncesi. İyi beslenip, ameliyata hazır olması için. Hemşireler hergün hakaret ediyor,** *"sen de komünist misin o kocan gibi,"* **diyorlarmış. Doğru dürüst yiyecek bile vermiyorlarmış. Doktor viziteye çıkışında karımı gösterip** *"bu mu?"* **diye soruyormuş. Ayrıca bu arada polisten gelmişler bir kaç kez. Almanyada'ki adresimi soruyorlarmış durmadan. Bu olayı bütün Yozgat biliyor ağabey. Gizlisi saklısı kalmamış. Hatta olay bir dilekçeyle savcılığa, valiliğe iletilmiş. Sonuç, tabii sıfır. Kimi kime şikayet ediyorsun ki?"**

"Peki çocuklar? Onlar şimdi kimin yanında kalıyor?"

"Abimin yanında. Ama abime de baskı yapıyorlar. Yozgat'a inemiyor. Bu güne kadar polisler üçyüz bin lirasını rüşvet aldılar tehditle. Seni götürür işkence yaparız, yıllarca da hapiste yatarsın tehdidiyle. Abim malı mülkü ne varsa sattı. Gırtlağına kadar da borç içinde. İnanmazsan al, işte mektubu." Alıyorum mektubu. Okuyorum. Kargacık, burgacık yazılı bir asker mektubu gibi. Kendisine karakollarda yapılan işkenceleri anlatıyor mektup. Mektup köye yapılan zulumları anlatıyor. Verdiği rüşveti anlatıyor mektup. Yazısı kargacık, burgacık bir asker mektubu gibi. Ama içi asker mektubu içi gibi değil. Haneye selam yok mektubun içinde. Hasret yok. Evleneni, kaçan kızı sormuyor bu mektup. Bu mektup korku dolu, acı dolu bir mektup. Uzatıyorum geri kendisine. Alıyor, katlıyor, yeniden zarfına yerleştirip cebine koyuyor itinayla. O mektubu yıllarca saklıyacağını, onu bir kin gibi hep yüreğinin üstünde taşıyacağını anlıyorum gözlerinden.

"Bana müsade artık ağabey," diyor saygıyla, kalkıyor. Ben de kalkıyorum yolcu etmek için. El sıkışıyoruz. Elindeki dostluğu, inancı hissediyorum. Yüreğim doluyor, kabarıyor.

"Yakında gelecek olan güzel günlerde gene görüşürüz ağabey," diyor çıkarken.

Görüşeceğiz Yusuf kardeşim. Döndüler o günleri görmeyecekler. Ama bu uğurda ölenlerimiz unutulmayacaklar. O güzel gün gelende, o uğurda ölenlerin mezarları dağ gülleriyle kaplanmış birer anıt olacaklar, buna inanıyorum.

Diyarbakır Katliamı çeşitli gösterilerle protesto edildi

Diyarbakır Askeri Cezaevinde Eylül ayı içinde düzenlenen ve 5 devrimcinin ölümü ile sonuçlanan katliam Avrupa'da çeşitli biçimlerde protesto edildi. BİRKOM tarafından geliştirilen ve BİRKOM'u oluşturan grupların yanısıra Partizan ve Devrimci Sol taraftarlarının da katıldığı protesto gösterileri ve eylemleri kamuoyunda yankı uyandırdı. Hemen hemen bütün yabancı gazete, radyo ve televizyon eylemlere yer verdiler. Eylemlerle ilgili şu bilgiler alındı:

Frankfurt'ta yaklaşık 40 kişilik bir grup THY Frankfurt Bürosunu işgal etti. Büronun duvarlarına ve vitrinine Türkiye'deki işkenceleri anlatan resimler yapıştıran göstericiler, 1.5 saat süren işgallerine slogan atarak son verdiler.

Berlin'de 70 kişilik bir grup Diyarbakır Katliamını protesto için birbirlerine zincirlerle bağlanmış bir halde yürüş yaptı. Polis tarafından sıkı korunmaya alınan Batı Berlin Türk Konsolosluğu önüne kadar yürüyen devrimciler burada çeşitli konuşmalar yaptılar. Göstericiler, bir süre sessiz şekilde durarak protestoya devam ettikten sonra dağıldılar.

İsviçre ve Avusturya'da ise bu ülkelerde bulunan anti-faşist gruplar, Af Örgütü binalarını işgal ederek seslerini duyurmaya çalıştılar. Basel'deki Af Örgütü binasını işgal eden grup, basın toplantısı yaparak isteklerini duyurdu. Viyana'daki Af Örgütü binasının işgali sırasında ise polis işgalcileri binadan zorla çıkarmaya çalıştı. İşgalin amacını anlatan göstericiler, daha sonra gazeteciiere açıklama yaparak eylemlerine son verdiler.

Hollanda'da ise Hollanda Haber Ajansı (ANP)nın merkez binası 50 kişilik bir grup tarafından işgal edildi. Eylemi düzenleyenler, Diyarbakır cezaevindeki ve Türkiye'nin diğer yerlerindeki baskı ve zulümleri anlatarak işgale son verdiler.

Aynı günlerde Fransa'da da eylem yapıldı. Ajans Frans Pres'i işgal eden bir grup Türk devrimci, ajans tarafından bütün dünyaya iletilmek üzere Diyarbakır katliamı hakkında bilgi verdiler.

Köln'de kalabalık bir grup, WRD binasının önünde gösteri yaparak katliamı protesto ettiler. Hamburg, Kiel, Bielefeld, Manheim gibi şehirlerde kiliseler işgal edilirken, Münster'de de Türk, Kürt ve Alman devrimcileri SPD binasını 4 saat işgal ederek katliamı duyurdular. Essen'de ise Essen WAZ Gazetesi binası işgal edildi. Stutgart ve Hannofer'de Türk Konsolosluklan duvarına bomba süsü verilmiş pankartlar asılarak Diyarbakır katliamı ve cunta protesto edildi.

Öte yandan katliam sırasında koma halinde hastaneye kaldırılan devrimci tutukluların hayatını kurtarmak için, cuntaya ve Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanına ilerici demokrat kişi ve kuruluşlara telgraflar çektikleri bildirildi. Yabancı yayın organlarında yer alan bu eylemler sırasında, eylemciler, Uluslararası Af Örgütü'nün ve Kızılhaç'ın cezaevlerini incelemeleri, Dünya sağlık Örgütünden bir heyetin komadaki tutukluların sağlık durumlarını kontrol etmesi, uluslararası kuruluşların mahkemeleri izlemesi gibi istemleri dile getiririldi.

Türkiyeli işçiler Nazilerin katıldığı toplantıyı yaptırmadılar

Hristiyan Demokrat Parti (CDU) ve gençlik kolu (Junge Union) nun düzenlediği ve bir-iki sözde yabancılar temsilcisi ve sendikacıların yanısıra **"Yabancılar durdurulsun"** (Bürgerinitiative Ausleanderstopp) insiyatif komitesinin de çağrıldığı yabancılar sorunu konulu podyum tartışması, Türkiyeli-Alman pek çok karşı göstericinin protestosu yüzünden yapılamadı.

Hannover'in Garbsen semtinde tertiplenen, CDU eyalet başkanlığı ve Junge Union adına Hartmut Büttner'in yönettiği, Türk Birliğinden Teoman Atalay, İtalyanlar Birliğinden Guiliano Michelli, sendikacı Fritz Stöcker'in ve **"Yabancılar Durdurulsun"** insiyatifinden Hans Joachim Tschunkert'in de yer aldığı toplantı başlar başlamaz, protesto sesleri yükselmeye, konuşmacılara doğru çürük yumurta ve domatesler yağmaya başladı. Göstericiler sık sık, **"Naziler dışarı"**, **"Yabancılar Dışarı grubuna söz yok"** sloganlarını söylediler. Bu sloganlara zaman zaman toplantıda bulunan bazı sendikacılar da katıldı.

Toplantının tehlikeye düşeceğini farkeden CDU'lu Büttner **"Yabancılar durdurulsun"** grubunu toplantıdan çıkardı. Bu kez Türkiyeli göstericiler **"Biz Teoman Atalay'ı temsilcimiz olarak tanımıyoruz! O bizler gibi gettolarda oturmuyor. O da bizim gibi işsiz kalmıyor. O, oturduğu yerden bizim adımıza politika yaparak para kazanıyor. Biz kendi gerçek temsilcilerimizi istiyoruz!"** şeklinde konuşmalar yaptılar ve sloganlar söylediler. Göstericiler, Hannover Türk Birliği Başkanı Teoman Atalay'ın kesin dönüş konusunda birara Cunta'nın davetlisi olarak Türkiye'ye gittiğini ve Alman makamlarına Türkiyelilerin kesin dönüşünü çabuklaştırmak için akıl verdiğini açıkladılar. Bu sözler üzerine Teoman Atalay tek söz dahi söylemeye cesaret edemezken, mikrofona gelen bir Türkiyeli gösterici, Teoman Atalay'ın 20 yıldır karanlık bir politika yaptığını, alman ekonomisi, Cunta ve kendi kariyeri için canla başla çalıştığını, ve Hannover Volkswagen firmasında her Türkiyeliye kesin dönüş bedeli olarak 10.000 DM verilmesinin onun başı altından çıkan bir öneri olduğunu anlattı.

Bu iddiaya da sessiz kalan, cevap veremeyen Teoman Atalay'ın salondan çıkması ile **"NAZİLER DIŞARI"** sloganları söylendi, toplantı yapılamadan sona erdi.

LANET KÖR ŞEYTANA!..

KENAN PAŞA GELİYOR

Almanya'daki son politik gelişmeleri, 12 Eylül öncesi Türkiye'ye benzetenler var, **"Kohl Demirel'e, Schmit Ecevit'e, Gençher Erbakan'a, Straus da Türkeş'e benziyor."** diyorlar.

Alman yurttaşları dertli:

"Halimiz ne olacak?" diye kara kara düşünüyorlar. **"Sizdeki gibi vatan kurtaran generallerimiz de yok! Kim kurtaracak son Alman devletini?"** diyorlar.

Demek duymamışlar! Öyleyse ilk müjdeyi biz verelim:

Kenan Paşa geliyor! Milli Güvenlik Konseyi'nin **"beşi bir yerde "** beş generalinin beşi de geliyor!

Parçalanmış son Alman devletini de kurtaracaklar, topun ağzındaki **"Türk işçileri"**ni de. Tıpkı Türkiye'deki işçileri kurtardıkları gibi!

Alman **"anarşistleri"** hazır olun, koministler, sosyalistler, topyekun SPD'liler, **"Alternatif Liste"**ciler, sendikalar, dernekler, meslek kuruluşları ve de soldan sayan basın hazır olun!

Paşamız geliyor, beş generalimizin beşi birden geliyor, Aldıkaçtı, emekli generalleri, sıkıyönetim komutanları, sıkıyönetim mahkemeleri ile tüm kadro geliyorlar!

Hürriyet gazetesi boşuna mı **"Bekliyoruz paşam!"** demişti?

Yine Avrupa'yı titreteceğiz! Bu vesile ile kredi borçlarımızı, yardım sorunlarımızı da halletmiş oluruz. Aslan generallerimiz bizim!

ÜNİFORMALI SOYGUN

Aldığımız son haberlere göre, subay ve emekli subayların rüşvet oranlarında görülen yükselme, işsizlik ve enflasyon hızını çok gerilerde bırakmış.

Rüşvetler, subayların rütbeleriyle orantılı. Omuzlarda kalabalık arttıkça rüşvetler artmakta. Konseye yakın subay ve emekli subaylarda, özellikle generallerde rüşvetler, milyarlarla ifade edilmekte. Rüşvet dilinde subayların adı da değişik. Örneğin, "Milyon Kumandanım.","Milyon Generalim" gibi. Emekli subaylarda emekliliğe esas olan son rütbeleri rüşvetlere de esas alınmakta...

Genel Kurmay Başkanlığının Bakanlıklara gönderdiği 14 Haziran 1982 tarih ve 82/144 sayılı genelgede subay rüşvetlerindeki yaygınlık ve artış yalanlanmıyor, **"halk arasında yaygın bir söylenti"** olarak ifade ediliyor.

leri Bakanı Fatin Rüştü Zorlu'nun adı, **"Yüzde 10 Mister"** e çıktığından 27 Mayıs darbesinde yargılanarak idam edildi.

Fatin Rüstü Zorlu, **"Yüzde 10"** komisyonu daha çok büyük ihracat ve ithalat firmalarından alırdı. Bunlarsa sıradan yurttaşlardan...Bir yandan köylere, kentlere, evlere baskınlar yaparak yakaladıklarına işkence ediyorlar, kimilerini öldürüyorlar, zindanlara atıyorlar, öte yandan da soyuyorlar!

İşte size 12 Eylül düzeni: Kan ve soygun!

RAPORU YENİDEN YAZ

Yeri gelmişken bir fıkra da halkımızdan aktaralım.

Kenan Evren doktorunu çağırtır:

"Rahatsızım, beni muayene et, teşhis raporunu yaz getir!" buyurur.

Doktor kılı kırk yararcasına muayene eder, tahlilleri yaptırır ve teşhisini koyarak raporunu yazar. **"Hafif gribal enfeksiyon"** Evren teşhisi okur okumaz öfkeyle doktorun üstüne yürür:

"Defol!" diyerek tekme tokat dışarı atar doktoru.

Neye uğradığını şaşıran doktorda neden sonra jeton düşer.

Yeniden bir rapor düzenler, süklüm püklüm Kenan Evren'in karşısına çıkar:

"Özür dilerim paşam, bir başka hastanın teşhisini yanlışlıkla zat-ı devletlerinize yazmışım. Oysa sizin hastalığınız daha başka..."

Evren heyecanla sözünü keser doktorun:

"Neymiş o, çabuk söyle!"

Doktor ellerini ovuşturarak:

"Şey...Efendim, karaciğer sirozu!"

Evren zevkten dört köşe, doktorun yanaklarını okşar:

"Aferin, teşhisin şimdi doğru, tebrik ederim." der, doktoru danışma meclisine üye yaparak ödüllendirir.

(Atatürk'ün karaciğer sirozundan öldüğünü anımsatmaya gerek var mı?)

BU DENLİSİ DE FAZLA

Kenan Evren, halk arasında hep kasketle dolaşıyor, Atatürk de öyle yapardı. Kasketinin biçimi, duruşu, Evren'in pozu, çalımı hep Atatürk mukallidi!

İş bu denlisi ile kalmıyor. gazetelerdde pozlar, iri manşetli haberler çıkar sık sık:

"Kenan Evren, Atatürk'ün Büyük Taarruzu yönettiği Kocatepeye çıktı."

"Kenan Evren, Atatürk'ün Sivas Kongresini yaptığı salonu gezdi."

Kenan Evren, Yugoslavya'da Atatürk'ün okuduğu okulu ziyaret etti."

Atatürk nereye gitmişse, Kenan Evren'de oraya...Atatürk ne biçim poz vermişse Kenan Evren'de o biçim!..

Atatürk'le Kenan Evren arasında bir ilişki olsaydı, bu maskaralığı dert edinmezdik. Biri ülkemizi işgal eden emperyalist ordularına karşı savaşmış ünlü bir komutan, öbürü kendi halkına karşı savaş açmış emperyalizmin bir kuklası!

"Bırak avunsun fukara" demeyin. Cenap Şehabettin'in bir sözü vardır, **"Köpeğe gem vurursan kendini at sanır!"**

Bu denlisi de fazla yani!

BRAVO

Cuntanın Anayasasına basın karşı.

Hukukçular, bilim adamları, aydınlar, demokratlar, sosyal demokratlar karşı,

Hilafetçiler, şeriatçiler karşı,

Liberal burjuvazi karşı,

Ve hatta Metin toker, Celal Bayar da karşı!

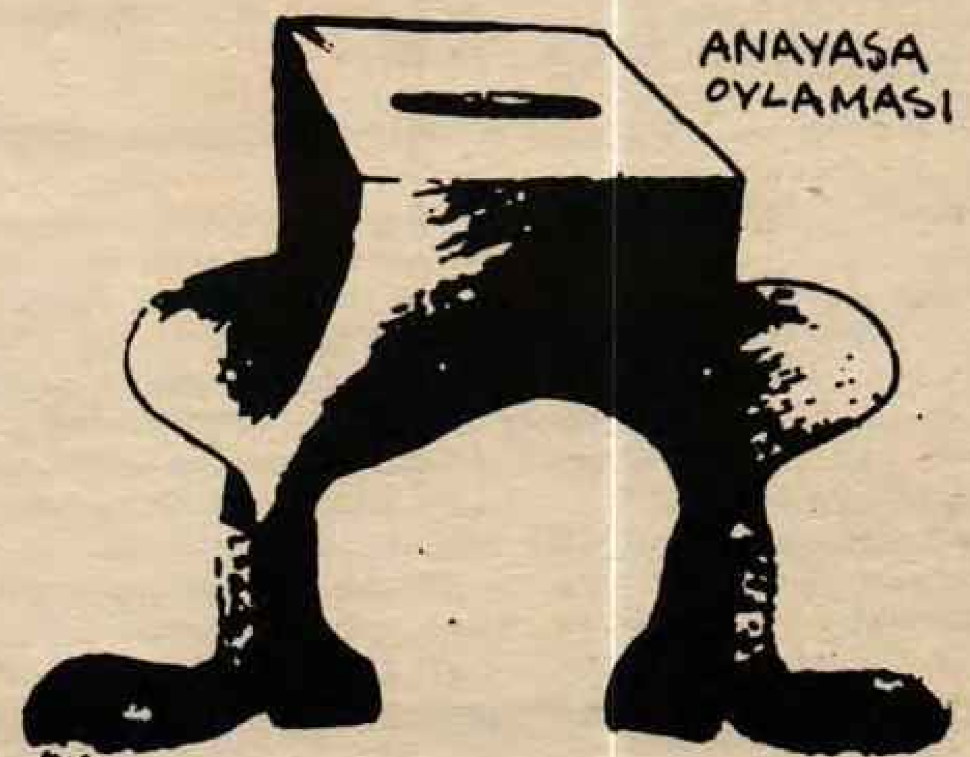
Regan'dan, Nato'dan ve işbirlikçi sermaye patronu üç beş soyguncudan gayrı herkes karşı!

Kutlarız Cunta şeflerini. Böylesi bir şahaseri ancak onların ince ve üstün zekaları yaratabilirdi.

Bir de beğenmeyiz adamları! Bunların neresi et kafalı, neresi künyeleri eskimiş kuklalar!

İftira etmeyelim beyler!

Not: 7 Kasım Halk Oylamasından bu Anayasa tulum geçerse hiç şaşmayalım. **"Lanet kör şeytana"** diyerek öfkelerimizi yeniden hedefe yönlendirelim.

İzinden dönenler anlatıyor

Türkiye'de gördüklerim yaşadıklarım:

SAHTE GÜLER YÜZLERE ALDANMAYALIM

Zeynep CAN

Bazı tanıdıkları Türkiye'den memnun ayrılan bir arkadaşım izin dönüşü, sen bari doğru söyle, Türkiye'yi nasıl buldun diye soruyordu. Bu sorunun cevabını ve Türkiye'de edindiğim diğer izlenimlerimi, genis bir şekilde, Türkiye'ye çeşitli nedenlerden dolayı gidemeyenlerimiz için yazmak istiyorum.

Önce arkadaşımın sorusunu yanıtlayalım. Türkiye'den memnun dönenler, kanımca çok da haksız sayılmazlar. Hemen kızmayın böyle yazıyorum diye, bir dakika sabredin, sebeplerini açıklıyorum şimdi. Evet, maalesef o kara yüzünü öyle güzel, öyle ustalıkla örtmüş ki, gerçekte olup bitenleri, ne dolapların çevrildiğini anlamak oldukça güç hale gelmiş. İlk girişte başlıyor bu oyunlar, bu sahte güleryüzler. Sınırdan giriyorsunuz, gayet dostane bir şekilde karşılıyor sınır polisleri, gümrük memurları sizi. İşlerinizi çabucak halledip giriyorsunuz Türkiye'ye. Gece yola devam eden arkadaşlar bilirler, yolda üç dört kez arabanız askerler tarafından çevrilip, kibar bir şekilde, ıssız yerlerde kalmayın v.s. uyarılardan sonra yolunuza devam ediyorsunuz. Almanya gibi kendisi ve çoğunluk insanları soğuk bir ülkeden sonra, binlerce kilometre katedip aylarca, yıllarca hasretini çektiğiniz yurdunuza gelmişsiniz ve ne kadar güzel davranışlarla karşılaşıyorsunuz, bayağı duygulanıyorsunuz. Evet, gönül istiyor ki, bu muameleler, bu güleryüzler içten olsun, samimi, gerçekten isteyerek yapılsın. Ama sonra duyduğunuz gerçekler, midenizi bulandırıyor. Bu sahte yüzlerden, bu yapmacık hareketlerden iğreniyorsunuz. Bu kadar da oyun oynanmaz artık bu zavallı insanlarla diye düşünüyorsunuz. Evet, bakanlıktan, gümrükte çalışanlara, Almanya'dan gelen işçilere mümkün olduğu kadar iyi davranılması için özel emir verildiğini duyuyorsunuz. Sebebi de gayet basit, işçilerimize, kendilerinin ne kadar iyi olduklarını gösterip, onların burada binbir zorlukla, en ağır işlerde kazandıkları dövizleri ellerine geçirebilmek.

Türkiye'den memnun dönen arkadaşlar, şunu unutmayalım yalnız! Senelerdir burada çalışıyoruz. Son günlerde bir de yabancı düşmanlığı denen bir illet çıktı ortaya. Bugüne kadar ve halen bugün de ne zaman elimizden tuttu, hangi haklarımızı savundu bu hükümet bizlerin. Her türlü sorunlarımızda yapayalnız, çaresiz kalmadık mı bu yaban illerde. Bir Türkiye'ye girişte ve Türkiye'de bulunduğumuz süre içinde yapmacık hareketler, tüm yapılanları unutturu muverdi yoksa?..

Biraz dikkatli olmamız, bu sahte yüzlere aldanmamamız ve cuntanın asıl yüzünü, gerçekleri görmemiz lazım değil mi artık?

Evet, başta da belittiğimiz gibi, Türkiye'de bunları görebilmek oldukça güç bugün. Basında, televizyonda, herşeyde sansür var, ilerici her türlü dernek ve kuruluşlar kapalı. Kendi renkli basınları, televizyonları neyse de, açık kalabilen az da olsa ilerici yanı olan gazete ve dergiler bile çok şeyi yazamamakta. Konuştuğumuz bir gazeteci arkadaş, sansüre uyulmayıp da, olup bitenleri yazdığı an, hem çalışan onca kişinin ekmeği ile oynanacağını, hem de kitleye çok az da olsa verilen bazı haberlerden kitlenin tamamen yoksun kalacağını ve bu yüzden de gazete ve dergilerin kapanmaması için zorunlu sansüre uyduklarını söylemekte. Buna rağmen kulaktan kulağa da olsa çok şeyler duyulmakta bugün Türkiye'de. **Halkımız çok iyi biliyor ki bugün de bu kadar işkenceye, baskı ve zulme karşı boş durmayan, halkı için çalışan, cuntaya karşı cesurca, mertçe direnen niceleri var. Faşist cuntaya karşı çeşitli eylemlerin yapıldığı söyleniyor sessizce. Hala girememişler Fatsa'nın ve birçok yerin köylerine askerler diyorlar, birbirlerine içten gülerek, sevinerek dıştan birşey belli etmiyerek.** Şu da iyi biliniyor ki işkenceler zulümler arttıkça artmış, suçlu, suçsuz ellerine geçirdiklerine sorgusuz sualsiz ilk yaptıkları şey olabildiğince ağır işkenceymiş.

Bir polis annesi anlatıyordu. Kadının biri, "Oğlumu tutuklayıp götürdüler, o suçsuz, ne olur bir şeyler yapın!" diye oğluna ricaya gelmiş. Başka şubeden olan polis bile korkmuş, ben bir yardım yapamam, birinci şubeye adımımı atarsam beni dahi mimlerler diyerek hiç ilgilenmemiş bile. Birinci şube dendimi herkesin tüyleri diken diken oluyor. En adi, en ağır, en aşağılayıcı işkencenin, gayrettepe'de olan bu yerde yapıldığını bilmeyen yok artık.

Askerliğini er olarak yapıp, yeni bitiren bir arkadaş da anlatıyordu. Komutanları tutukluların bulunduğu yerden geçerken muhakkak, bağırtı, çığlık, inilti sesleri duymak istermiş. Ses gelmediği takdirde, oradaki görevlilere olabildiğince küfür, dayak ve hakaretler eder, buradan bagırmalar hiçbir zaman eksik olmayacak diye emirler verirmiş. Bir gün de trende acı bir olay yaşadım. **Yaşlı bir teyze kendini yerden yere atıyordu,"Yeter artık susmayacağım, evlatlarımı bu faşist askerler öldürdüler"** diye hıçkırıyordu. Kuş yemi satarak hayatını kazanmaya çalışan başka 60 yaşlarındaki bir teyzenin yanına giderek, niye bu işin yaptığını sorduk kendisine. O da önce etrafına baktıktan sonra, yavaşça **"oğlumu işkenceyle öldürdüler,torunlarıma bakmak için mecburum bunu yapmaya"** diyordu bitkin bir halde. Bunun gibi nice örnekler yaşadık, nice olaylar duyduk Türkiye'de.

Herkesin içi kan ağlıyordu. Artık Türkiye'de hiçbir aile yoktu hemen hemen, ailesinin bir ferdi içeriye düşmemiş, işkence görmemiş olsun! Her evin içinde hem bir üzüntü ve hem de aynı zamanda gittikçe büyüyen bir kin vardı bugün artık Türkiye'de faşist cuntaya karşı. İşkencenin varlığı hiç tartışma konusu bile değil. Onca sansüre rağmen herkes biliyor olup biteni, içerdekilerin neler çektiklerini, içeriye düşenin bir daha sağlam çıkamayacağını.

Bu haberleri, olayları, Türkiye'ye gidip de duymayan yoktur. Tüm bunlara rağmen, tüm bu olanlara kayıtsız kalıp, Türkiye'den memnun ayrılanlar, bence yalnız ve YALNIZCA kendi çıkarlarından, rahatlarından başka şey düşünmeyen, bencil, çıkarcı kişilerdir ki artık böylelerine de söylenecek pek bir şey yoktur kanımca.

HESABI BİRLIKTE YAPALIM

Türkiye'de yaşmı en çok etkileyen diğer konu da şüphesiz hayat pahalılığı. Fiatlar müthiş artmıştı. Giyim kuşam, yiyecek, içecek fiatları korkunçtu. Gittiğimiz zaman yaz ortası olmasına ve dediklerine göre fiatların eskisine oranla çok ucuzlamış olmasına rağmen yine de herşey çok pahalı idi. Asgari ücretin bugün Türkiye'de hala 7.320 lira olduğunu göz önünde tutarak hep birlikte bazı fiatlara göz atalım; Ekmek 20 TL, yeni 10 TL'lık ekmekler çıkmış, tam sandviç büyüklüğünde. Etin kilosu 500 TL, pirinç 200TL, domates 30 TL, patlıcan 50 T, kavun, karpuz 40 TL, şeftali 60 TL, beyaz peynir 450-500 TL, yumurtanın tanesi 15TL, süt 100 TL, sigara 60 TL. Giyim eşyası aynı şekilde çok pahalı, çocuk elbiseleri bile artık en az bin lerle başlıyor. Ev kiraları ise yanına yaklaşılacak gibi değil. Gecekonduların kirası 10.000 TL, normal bir evi 15.000 TL'den aşağı bulmak mümkün değil. 30-40-50 bine kadar bile çıkıyor yine öyle çok büyük olmayan evlerin kirası, Ankara, İstanbul, İzmir gibi büyük şehirlerde.

Almanya'dan gidenlere ucuz geliyor bazen Türkiye. Gelin şu hesabı hep birlikte yapalım. Burada hepimiz biliyoruz ki bir işçi en az ayda ortalama 1.000-1.500 DM. kazanıyor değil mi? Türkiye'de ise bir işçinin aylık geliri 7.320 TL. Aşağı yukarı 104 DM karşılığı bu para. Yine Türkiye'ye gidip gelenler çok iyi gördük ki bugün Almanya'da 104 DM'a ne alabiliyorsak, 7.320TL'ya da Türkiye'de aynı şeyler alınabiliyor. O halde 104 DM'ın burada bize kaç gün yettiğini düşünerek, Türkiye'deki geçim standardını, hayat pahalılığını düşünmemiz gerekir! Onlar, bizim gibi markları bozdurup harcamıyorlar, bunu göz ardı etmemeliyiz. Evet 104 DM karşılığı olan 7.320 lira ile onlar çoluk çocuklarını beslemek, o parayla kiralarını ödemek, yani kısacası o parayla onlar bir ay evlerini geçindirmek zorundadırlar. Asgari ücretle iş bulup çalışabilen de bugün neredeyse kendini mutlu sayıyor. Çünkü kendisi gibi gencecik **binlerce, onbinlerce hatta yüzbinlerce genç işsizlikten kıvranıyor. Çoluk çocuk açlıktan ölecek durumda olan niceleri var.** Her türlü işi yapmaya hazır olan bu gencecik insanlar, en verimli çağlarını bomboş geçirmek zorunda kalıyorlar. Kış yavaş yavaş yaklaştığı için odun, kömürünü almaya başlamıştı alabilecek gücü olanlar. **Bir evin önüne odun kömür döküldüğünde en aşağı 25-30 kişi tasımak istemekte.** Gelenlerden biriyle konuştuk. Gencecikti, 5 çocuğu vardı, gecekondu bölgesinde oturuyordu. Ne kadar kazandığını sorduk. Ayda en fazla 10.000 TL'yi buluyor bazen diyordu. Yetiyor mu bu para dedik, güldü, 5 çocukla bu hayat şartlarında siz düşünüp, hesaplayın dedi. Bir başkasıyla konuştuk. O da araba tamircisinin yanında çalışıyordu. Sigortasızdı ve haftada 4.000 TL alıyordu. Hafta sonları da dahil hergün sabah 8'den gece 10-11'e kadar çalışıyordu. 8.000 TL gecekondusuna kira ödüyordu ve kalanıylada ailesini geçindirmeye çalışıyordu. Güngeçtikçe durumlarının daha da kötüye gittiğini, hayat şartlarının acımasızca daha da zorlaştığını görüyor, çaresizlikten ne yapacaklarını bilemiyorlardı. En çok düşündükleri de çocuklarıydı. Yeni anayasa ile çok daha kötü duruma düşeceklerini söylüyordu hepsi. Hepsi de biliyordu ki bu anayasanın çoğunluğa değil, azılığa hitap ettiğini, zenginlerin anayasası olduğunu, halkımızı, memleketimizi daha da geriye götüreceğini, yine kendilerine kemerlerinin daha da sıktırılacağını. Yine emin yerlerden duyulduğuna göre Kenan Evren, yakın arkadaşlarına, demokratik görünme çalımı ile bu anayasa taslağını hazırlattıklarını, kabul edilecek anayasanın çoktan hazır durumda olduğunu, meclis tartışmalarının ve halkın düşüncesinin alınmasının sadece göstermelik olarak yapıldığını söylüyormuş.

İŞPORTACILARDAN BİLE RÜŞVET ALINIYOR

Cuntadan sonra durumu kötüye giden diğer bir kesim de küçük esnaf işportacı ve diğer küçük işyeri sahipleriydi. Çuğu işyeri kapanıyordu bugün artık Türkiye'de. Yüklenen vergilerin, kiraların ve diğer masrafların altından kalkamayanlar kilitlerini vuruyorlardı kapılarına. Tabi buna paralel olarak da büyükler daha da büyüyor, daha da tekelleşiyorlardı. Eskiden zengin, orta halli ve fakir insanlar varken Türkiye'de, bugün artık orta kesim tamamen yok olmuştu. İşportacıların da ekmeğine göz koymuştu faşist cunta bugün Türkiye'de. Bütün bir gün mahalle aralarında, orada burada avazı çıktığı kadar bağırıp, az da olsa birşeyler kazanıp ailesini geçindirmeye çalışanlar da gözüne batmıştı bu generaller çetesinin. Bunların da yok edilmesi gerekliydi. 20-30 bin liraya mal olan seyyar arabalarını, o ekmek kapılarını toplatıp, bir kenara atıyorlardı. Bir dükkan kenarına sinmiş, birkaç sandığa şeftali, üzüm koyup satmaya çalışan bir işportacıyla konuştuk. Ağlamaklı gözlerle, "bana aklını taktı bu zabıtalarda, dün gelip, tüm meyveleri döküp çiğnediler ve tekrar açarsan seni sıkıyönetime şikayet ederiz diye tehdit edip gittiler. Az sonra yine gelirler, ne yapacağımı bilmiyorum diyordu ve devam ediyordu yine. Nereden bilirdim ilk geldikleri gün rüşvet vermem gerekirmiş, rüşvet verenleri o kadar sıkıştırmıyorlarmış, keşke ilk geldiklerinde verseymişim diyordu. En son uygulama da biz Türkiye'deyken İstanbul'da oldu. Minübüs muavinleri kaldırıldı ve yine yüzlerce kişi ekmek parasından oldu.

Halkın gidebileceği çay bahçeleri lokantalar yıktırılmış, büyüklerine lükslerine dokunulmamıştı. Boğaza gidip bir çay içelim diye heveslenenler ne yazık ki artık bunu da yapamayacaklardı, çünkü o zevk de onlara çok görülmüştü.

Herkesin bildiği birşey de rüşvetin alıp başını gittiği idi. Büyüğünden küçüğüne kadar kimsenin rüşvetsiz iş yapmadığı söyleniyordu. Cuntaya güvenenler, onun destekçisi olanlar bile, biz de askeriye geldi rüşvet bitti diyorduk, onlar daha da beter çıktı diyorlardı.

▶

YOLA KOYULMALIYIZ

Sema POYRAZ

Karşılaştiğim eş dost söz birliği etmişcesine hep aynı soruyu sorarlar:

"Niye yazmıyorsun?"

Anlatmaya çalişırım, ama dinlemek istemezler ve hemen eklerler, **"Antifaşist bir sanatçı olarak görevini yapmalısın!"**

Yazmayı istemek ayrı bir şey, yazabilmek ayrı bir şey. Benim anlatamadığım da bu! «söz, yazacağım!» dedim. Yanlış anlaşılmasın, başkalarının zoru ile, başkalarının gönlünü hoş etmek için sarılmadım kaleme. İnancımın, sorumluluğumun bilincindeyim elbet de. Onun gereğini yerine getirebilmenin bir atılımı bu. Ama başarabilecek miyim? Kusurlarım hoş görüle. Demek istediğim bu!

Ve düşündüm kendi kendime, ne yazabilirim?

Türkiye'nin bugün içinde bulunduğu durum üzerine yazabilirmisin? Olanaksız. Bir kez 20 yıl ülkeden ayrı yaşadın. Ayrıca gerçeklere bakış açın, yapacağın analizler doğru olacak mı? Bilimsel sosyalizmi tam olarak kavramış değilsin! Teorik bir yazı olanak dışı. Saçmalayıp rezil olmak da var.

Yabancılara değişmeyen gaddar ve acımasız durum ve davranışları olan bir toplumun içinde yaşamanın yıllarca acısını çeken birisi olarak bu konuyla ilgili deneyimlerini anlatabilirsin belki diye düşünüyorum. Ama hemen yeni bir sorun ortaya çıkıyor. Türkçe yazmak için yeterince türkçe biliyor musun? Çocuklarımızın içinde bulunduğu eğitim çıkmazını düşünürsek, bu soru hiç de önemsenmeyecek bir soru değil. Eğitim çıkmazından çıkmayı birey olarak başarabildin. Almanya'da liseyi bitiren, sayısı şaşılacak kadar az olan göçmen işçi çocuklarından birisisin, evet ama yazıyı almanca değil türkçe yazacaksın.

Ailem 1961'de Almanya'ya göçettiğinde çevremizde Türkiyeli komşular pek azdı. Akşam yorgun argın işten eve dönen anne babayla yapılan güncel konuşmalar da kısıtlıydı. İster istemez almance hakimdi güncel yaşamımızda.

Türkiyeli dostların dar ve tutucu görüşleri beni ve kiz kardeşimi onların çevresinden kaçmaya itiyordu.

"Biz Almanya'ya çocukların istikbalı için geldik." Maddi olanaksızlıkların, işsizliğin onları yabancı bir ülkede işgüçlerini satmaya orlaması konuşulmazdı, kent kökenli küçük burjuva ailelerde.

"Çocukların geleceği bizimkinden daha iyi olmalı?" Lise bitti. Geleceğimin daha iyi olması için İngiltere'ye gideceğimi bildirdim, ingilizcemi ilerletip üniversiteye başlayacağım. Geleceği daha düşündüğüm yok, ama evden kaçmak için ilk fırsat! Üniversite için gereken para yok. Oxfort'ta dadılık yapıyorum. Üniveriste'de okuyan Türkiyeli arkadaşlarla ilk karşılaşmam. Bana Nazım Hikmet'i okuyorlar, Ruhi Su'nun türkülerini dinletiyorlar. Hepisini anlamıyorum, biraz da ingilizcenin yardımıyla anlatmaya çalışıyorlar.

Kimim? Nerden geldim? Neredeyim? sorusunu bana ilk sordurtanlar Türkoloji'de okuyan, Türkiye'nin tarihini, Sosyo-ekonomik durumunu ve hatta türkçeyi benden daha iyi bilen İngilizler.

UTANIYORUM KENDİMDEN!

Almanya'ya döner dönmez hemen Münih Üniveristesin'de Türkoloji bölümüne başlıyorum. Fakülte bir kişi hariç sağcıların elinde. "Deniz Gezmiş ve arkadaşlarını idam ettiler yarın yürüyüş var mutlaka gelmelisin!" Olayları Alman gazetelerinden izliyorum. Baskı ve sömürüye karşı savaşım veren bu genç insanların yaşamlarının tehlikede olması hemen içimdeki tüm insancıl duyguları kamçılıyor. Yürüyüşe katılıyorum.

O güne kadar görmediğim kalabalık bir insan kitlesinin içindeyim. Bağımsız ve demokratik bir Türkiye için savaşan insanların arasında. Yürüyüşten sonraki günler ve haftalarda, bana okumam gereken kitapları getiriyor arkadaşlar! Büyük bir heyecanla başlıyorum okumaya.Fakat anlamıyorum, her sayfa bilmediğim sayısız sözcüklerle dolu. Osmanlıca-Türkçe deyimler sözlüğü satın alıyorum. Kitaplar çoğalıyor masamın üstünde, sıkılıyorum. Bunları okumaya çalış, daha kolay. Yeni kitaplar, yeni sözcükler. Yeni Türkçe terimleri anlamak için yeni bir sözlük. Ve bugüne kadar süren çabalar, Türkçeyi öğrenebilmek için. Türkçe yazmaktan çekiniyorum, ama belki yazarak korkularımı yenebilirim. Samet Behrangi 'nin şu sözleri geliyor aklıma! Küçük kara balık *"Yalnız düşünmekle olmaz ki. Yola koyulmalıyız. O zaman bütün bu korkularımız yok olur gider."* İki kültür arasında bocalamak, gerçek kişiliğimizi bulmamızda zorluk çektiriyor Almanya koşullarında yaşamak zorunda bıraktırılmış bizlere. Gerçek yolumuzdan saptırılmamız daha kolay. Türkiye'de baskıyı ve sömürüyü bedenen bile yaşayan dostlarımız bizi anlayabilir mi bilmem, ama buradaki şartlar altında elimizden gelen her çabayı yapmaya hazır olduğumuzu bilmelerini isterim. Elbet de bu görev yalnız, *«düşünmekle»* suskun ve *«korkaklıkla» yerine getirilmez. Hep birlikte yola koyulmalıyiz.*

Sema Poyraz Kimdir?

Sema Poyraz bir işçi kızı, yaşamını yurtdışında sürdürmek zorunda kalan işçi ailelerinden birisinin kızı. Ortaokul, Lise öğrenimini Almanya'da tamamladı. Münich Üniversitesinde Türkoloji Bölümüne yazıldı. Daha sonra Berlin Sinema Akademisi giriş sınavlarını kazandı, 1980 yılında bu Akademiyi bitirdi.

Bu arada Türkiyeli işçi çocuklarının eğitim işlerinde ve Sosyal Danışmanlık görevlerinde çalışan Sema Poyraz, sinema dalında yaptığı çalışmalarla ilgileri üstüne çekti. Yapımlarında F.Almanya'daki Türkiyeli işçilerin ve çocuklarının sorunlarını yansıttı.

Yapımlarından bazılarının adları şöyle: 1)"Heute ich Morgen du." (Berlinde Homberg adlı tekstil fabrikasında greve giden Türkiyeli ve Alman işçilerinin mücadelesini anlatan belgesel). 2) "Küçük Karabalık" S. Behrangi'nin masalı. Çocuklar için yapılan bir film.) 3) "Turda" (Berlinde yaşyan 8 yaşındaki Turda'nın günlük yaşamını anlatan bir belgesel) 4) "Gölge" (İki kültür arasında bocalayan bir genç kızın öyküsü).

Tüm bunların yanısıra azınlık kesim de çok rahat yaşıyor bugün Türkiye'de. Mercedesler, Amerikan arabaları vızır vızır gidip, geliyor caddelerde. İçindeki beyefendi ve hanımefendiler kurulmuşlar, gayet rahat ve memnun görünüyorlar hayatlarından. Tabi artık can ve mal güvenlikleri korunuyordu onların devlet tarafından. Her bankanın önüne koyulan silahlı koruma memurları oldukça düşündürüyordu gelip geçeni. Açıktan inim inim inleyenlerin yanısıra Türkiye'de şunları da duyduk;"Valla şekerim yatım olmadan çocuğum olsun istemiyorum, onun acısını bir ben bilirim". Tatil yerleri tıklım tıklım doluydu. Buralarda dahi göremediğimiz en şık elbiseler de bizim hanımlarımızın, beylerimizin sırtındaydı Türkiye'de, bir taraftan çocuğuna kara önlüğü nasıl alacağım diye düşünen ana-babaların yanısıra. Yine gecekondu kirasını bu ay nasıl ödeyeceğim diye düşünenlerin yanısıra yeni yeni lüks villalar da oldukça dikkat çekiyordu. Bodrum'a gidipte Hürriyet gazetesi sahibi Erol Simavi'nin yeni, tüm Bodrum'a hakim bir dağın tepesine yaptırdığı şato gibi evi görmeyen yoktur. Hürriyet gazetesini okuyanlar dikkat! Böyle bir kişi bizim sınıfımızın adamı olabilir mi? Öyle kişi ve kişileri daha da zenginleştirmek, para babalarını daha rahat yaşatmak, lüks evlerde oturtmak, lüks arabalarda gezdirtmek için mi veriyoruz o asılsız, yalan haberleri yazan gazetelere paralarımızı.

KADINLARA ÇAĞRI

Türkiye'de beni son derece üzen ve düşündüren bir diğer konu da kadınlarımızın durumuydu. Faşist cuntanın baskı ve zulümleri altında ezilen kadınlarımız, ne yazık ki bir de evlerinde eşleri, aileleri tarafından ezilmekte, son derece haksızlığa uğramaktadırlar. Bu konuda Demokrat Türkiye'ye daha sonra ayrı bir yazı göndermeyi düşünüyorum. Ayrıca tüm kadın arkadaşlara da böyle yazı yazmaları için çağrıda bulunuyorum. İstiyorum ki Demokrat Türkiye'de ayrıca bizlerin de sayfası olsun, dertlerimizi, sıkıntılarımızı oraya yazabilelim. Onun için de tüm kadın arkadaşlara iş düşüyor, hemen kaleme sarılmamız gerekiyor. Hep birlikte birşeyler yazarsak Demokrat Türkiye'nin de bizleri kırmayacağını umuyorum.

Şunu da eklemek isterim, 12 Eylül'ü protesto eden, lanetleyen yürüyüş de en çok hoşuma giden hususlardan bir tanesi de kadın arkadaşlarımın eskisine oranla bu yürüyüşte daha çok olmaları ve dergi satmasından, güvenlik görevlisi olmasına kadar çeşitli işlerde görev almalarıydı.

Zindanlar, işkenceler, idamlar.. Anaların, bacıların yüreği paramparça! Analar, bacılar görev başına! ●

Mamak'tan bağırtılar ve sloganlar duyuluyordu

Çıkışım Hollanda'dan. Araba ile gideceğim yerse özlemini çektiğim vatanım Türkiye. Köyüm ise Yozgat'ın kazalarından birine bağlı. Girişim Kapıkule. Yüzlerce araba, yorgun işçiler. Sömürücüler dinç mi dinç,rüşvet bol, fırça haddinden fazla,doğru söylersen bagajın sökülür, memurları görürsen (para ile) transit geçersin. Kapıkuleyi geçiyoruz. Tam 4 saatlik bir süre içinde gidiyoruz yolda. Halk üzgün, halk perişan, yollar boyunca kazalar, trafik sıkıntısı. Polisi olmuş eşkiya, jandarması ise asayiş teşkilatı. Ama şu gerçek Avrupa plakalı arabaya saygı sevgi var. Türk şoförü polise soruyor; "yabancı plakaya niye birşey söylemiyorsun?" Polis cevap veriyor;"onlar işçi imiş" Anlaşılıyor ki cunta aç, döviz bekliyor, nede olsa yerliden, yabancılar daha iyi sevilip, sayılıyor. Köyüme vardığımda herşey bol, yalnız almaya para yok. 1 yumurta 12,50 lira ona dahi hasret köylü. Hepsi esir gibi yaşıyor, hergün jandarma, hergün cemse.

Anadolu kan ağlıyor sanki, halk bir yıllık emeğinin karşılığını vermiş ofise, parasını alamıyor. 6 ay sonra belki tümünü, belki yarısını. Memurlar muamelelerin tamını yapamıyoruz, hergün yeni bir kanun, hergün yeni bir müdür. Azgın mı azgın kütüphanelerde kitaplar tıklım tıklım dolu kitaplar, hepsi mi hepsi Kenan Evren'in konuşmalarından toparlanmış ve Türkeş'in 3 yıldızlar gibi benzeri kitaplar, aradığını bulamazsın.

Şimdi izin boyu gezip gördüğüm yerler: Yolculuk İzmir'e. Burası batı, onların yaşadığı yer, güzel mi güzel. Herşey bol, herkes deniz kenarında. Ajanlar dolasıyor, soruyor, soruşturuyor, otoüs durakları, vapur iskeleleri, tren istasyonları dolu. "Dikkat!" diye kocaman bir gazete sayfası resimler. Tehlikeli ve aranıyor diye. Oysa gerçek tehlikeliler elini kolunu sallaya sallaya geziyor. Plaj paralı ama, ne makbuz, ne fatura, para kime, nere gidiyor, belirsiz. park yerleri paralı makbuz yok. Hergün biri o paralarla köşeyi dönüyor. Kısacası oralar, onların eğlence yerleri oi   uş. Çarşı tıklım tıklım dolu, herkes   oş, pazarlarda sebze fiatları güç yetmez durumda, halk ihtiyacının 1/4 ünü zor alıyor.

Dönüşüm Ankara, geziyoruz. Hayat pahalı, soruyorum bir kapıcıya "aylığın kaç lira" cevap "8500 lira". "yetiyor mu?","Hayır" diyor "4 tane çocuğum var, arada kamyonet yüklüyorum gizli. Kaçak amelelik yapıp yarı aç, yarı tok yaşıyoruz" diyor ve ağlıyor. Hüseyin Gazi Mahallesine gidiyorum, anlatıyor arkadaşım: "Bir defasında Hüseyin Gazi'nin tepesine çıktık,bağırtılar ve sloganlar Mamak cezaevinden açıkça dinlenebiliyor ve anlatılacak gibi değil. Canlar dayanmaz. Sonunda oralara da nöbetçi koydular. Şimdi ise hiçbir yere gidip dinleyemiyoruz.

Yolculuğum Hacı Bektaş'a, amacım törene katılmak.(17.8.1982) Sarıkaya, Boğazlayan, Kayseri yolundan Avanos, Göreme, Nevşehir, Gülşehir, Hacı Bektaş geçmiş olduğum yerler güzel mi güzel, turisti bol, yerlisi sessiz, bütün halk süngü ile susturulmuş yabancıya hürmet bol, döviz akıyor.

Halkım esir olmuş, ama şu gerçek, kinlenmişler, yediden yetmişe patlamaya hazır bir fıçı gibi. Görevinden alınan memurlar tarlada, bahçede çalışmakta.

Hucum Adalı ●

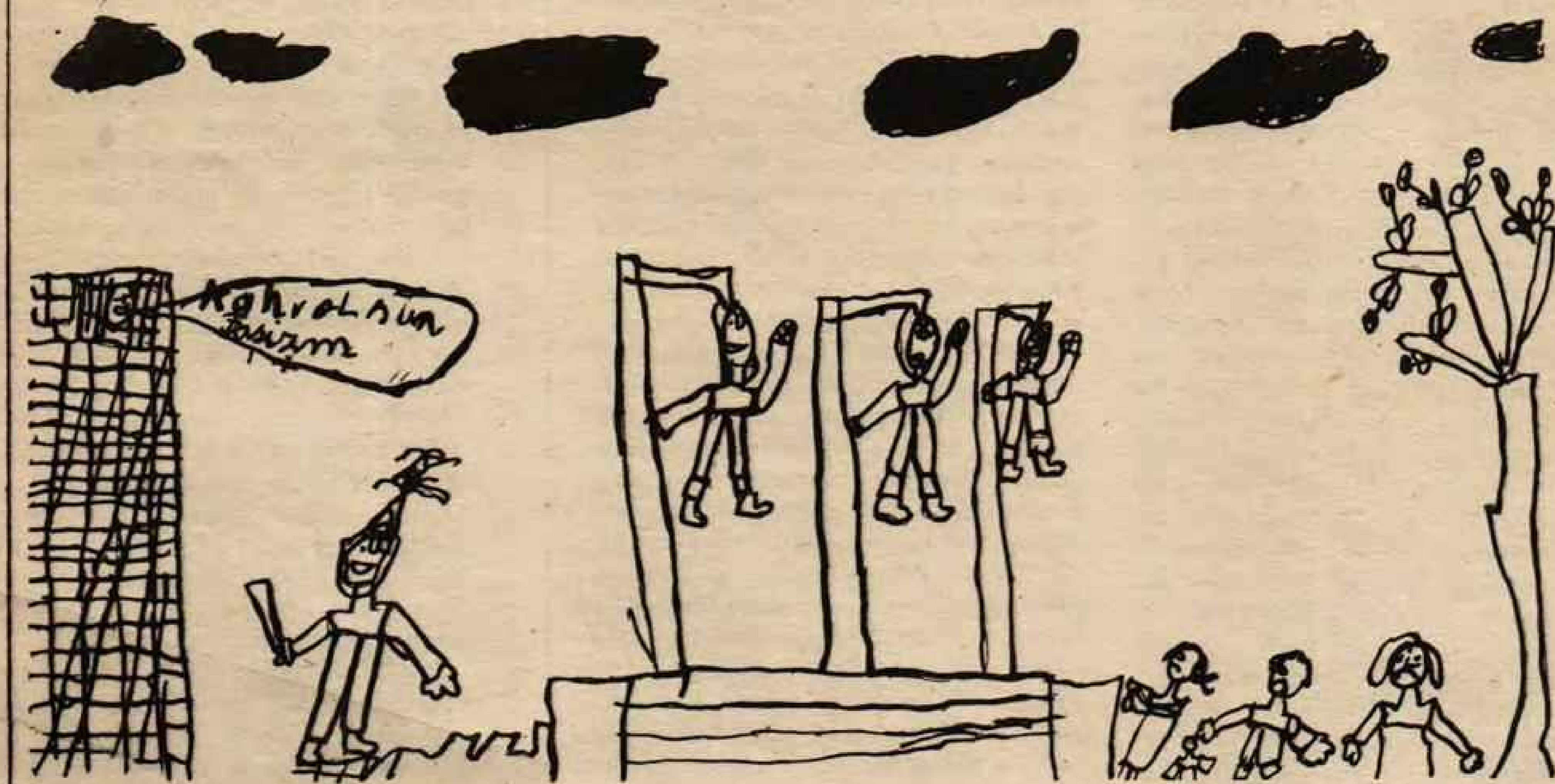
Komando taburu

Batman'da komando taburu var. Bu komando taburu her sabah saat dörtle beş arasında sabah eğitimi yapar. Senelerdir bu böyle devam eder. **Ne zaman ki komandolar gözükmüyorlarsa,eğitim yapmıyorlarsa, herkes bilirki, komandolar biryeri basmaya gitmişlerdir.**

İki Asala militanının Esenboğa baskını günü Komando Taburu kaybolur. Tam dört gün hiç gözükmez.Her şafak gelip mahalle arasından geçen yarı çıplak komandolar tam dört gündür uğramaz olmuşlardır. ...Ve çevrede ağızdan ağıza, kulaktan kulağa haberler yayılır. Cizre'ye mi bağlı yoksa Şırnak'a mı bir köy varmış,Suriye hududuna yakın, Ermeni köyü. İşte o köye bir Başçavuş gitmiş, duymuş ki **Suriye'den 100 tane Filistin'li bu köye gelip saklanmışlar. Köylülerden Filistinlileri getirip teslim etmelerini söylemiş. Köylüler teslim etmedikleri gibi başçavuşuda dövmüşler. İşte, komando taburu bunun için bu köye gitmiş ve köyü yerle bir etmiş, hiçbir fert bırakmamış öldürmüş.**

Hollanda'lı bir okur ●

Çocuk gözü ile Türkiye

Ben B.K. Duisburg'da oturuyorum. Ben 9 yaşındayım, ilkokul 3. sınıfa gidiyorum. Ben yapılan bütün çalışmalara, yürüyüşlere katılıyorum. Yalnız Bonn Yürüyüşüne annem götürmediği için gidemedim. Ona çok kizdım.

Ben Demokrat Türkiye için bir resim yaptım şimdi onu anlatacaım:

Ortadaki devrimcileri faşist cunta asıyor. Devrimciler her taraftan kahrolsun faşizm diye bağırıyorlar. Halk faşist cuntanın bu yaptıklarına kızgınlıkla bakıyorlar. Ve devrimciler asılırken ağaçlarda çiçekler aıyor. Ve yeni devrimciler doğuyor.

Kara kara bulutlar havada toplanıyor

İĞNEYİ DE ÇUVALDIZI DA

Şanar YURDATAPAN

Bu yazıda "**dil**" konusunu tartışmaktı niyetim, geçen yazıda sorular da sormuştur.. Ama biriken bazı konular var ki, sohbete bir yerde ara vermezsek unutulup gidecekler, hiç değilse güncellikleri gidecek..

12 Eylül'ün ikinci yıldönümünde, Almanya'daki tüm ilerici kuruluşlar hep birlikte yürüdüler.. 20 binin üstünde insandı caddelerden oluk oluk akan, aynı meydanı dolduran.. Yakın zamanlara kadar birbirleriyle yan yana gelmekten bile kaçınan örgütler arasında buzların erimeye başlaması için ilk adım sayabilir miyiz bunu?.. Umarım.. Ama bu olumlu adımda bile, yıllardır kemikleşen kulüpçülüğün "**İzlerini**" değil, ta kendisini gördük, hep birlikte!.. Herkes kendi flamasının altında, kendi sloganlarını taşıyan pankartla ve kendi sloganlarını bağırarak yürüdü.. Sanki ortak bir miting değilmiş de, herkes ayrı ayrı kendi mitingini yapıyormuş, tesadüfen yan yana gelmişler gibi..

Nasıl olmalıydı?.. Bu sorunun cevabını en güzel "**Demokrat bir Alman**" dostunuzdan alabilirsiniz. Veya cuntaya karşı olup da hiçbir politikaya bağlı olmayan yurttaşlarımızdan.. Çünkü yürüyüşün yaratmasını beklediğimiz kamuoyu, öncelikle bu iki grupta yankılanır. Sorun, siz de aynı cevabı alacaksınız: **"Herkes kendi sloganını yazmış, herkes kendi sloganını bağırıyor.. Halbuki solganlar ORTAK İSTEĞİNİZİ dile getirmeliydi.. Hatta, koyun en öne büyük bir pano, yazın üstüne katılan bütün kuruluşların adını.. Onun ardından hepiniz kolkola girin, yürüyün".. "Kardeşim, ben komünistim, ne de sosyalistim.. Ama bu yaz izne gittiğimde gördüm, dinledim, çok şey anladım.. Bu cuntaya karşıyım, gitmesi için elimden geleni yapmak istiyorum.. 11 Eylül günü bu düşünceyle Frankfurt'a gittim. Ama yürüyüşe katılmadım, çünkü yürüyecek yer bulamadım.. Nere gitsem aynı fikirde olmadığım pankartlar. Girip altında yürüsem, o görüşte değilim.. Yani cuntaya karşı bir şey yapmak için illa da onların görüşlerini hepten kabul mü etmek gerek?.."**

Bu sözleri bir daha okumanızı ve üstünde düşünmenizi rica ediyorum, tüm okuyuculardan, hepinizden.. Adam yerden göğe kadar haklı.. Bırakın politikayla pek ilgilenmeyen bir yurttaşımızı, Melike ve Ben de "**TARAFLI AMA BAĞIMSIZ**" iki insan olarak, kortejde yürüyecek yer bulamadık kendimize.. İki defa baştan sona katettikten sonra, içinde değil, yanında yürüyebildik ancak.. Bu yürüyüşte biz kendimize yer bulamazsak apolitik yuttaş ne yapacak?. Çağrılar yapıyoruz ona, "**Gel, katıl**" diyoruz.. Ya hepsi gelip katılmak istese, nerde yer bulacaklar kendilerine, nerde yürüyecekler?.

Bazı genç kardeşlerimizin yüzünü nasıl buruşturduğunu görür gibi oluyorum, bu satırları okurken. Klişeleşmiş bazı cümlelerle teori adına - ve büyük ustalardan alıntılarla- bu dediklerimin ne cins bir sapma olduğunu söylerken duyar gibi oluyorum onları.. Hayır genç dostlar hayır! Hiçbir teori, yaşanan gerçekle bu kadar ters düşen şeyler söylemez, söyleyemez!.. Gökyüzünün sırlarını keşfetmek için gözlerini uzayın boşluğundan ayırmayan büyük alim, bu yüzden önündeki koskoca çukuru göremiyorsa, insanlığa hiçbir hizmette bulunamadan düşüp kafasını kırmaya mahkum demektir.. İkinci defa düşürüldük aynı çukura, hala öğrenemiyecekmiyiz **"Uzaklara da yakına da aynı dikkatle bakmayı?", "Cuntaya karşı demokratik mücadele, devrim için mücadeleden ayrılamaz"** Ne güzel ve sapsağlam bir cümle.. Sıkıysa hayır de!.. Diyemeyeceğine göre, bu cümleyi kim önce söylerse, karşıdaki onun diğer dediklerine de kafa sallamak zorundadır!.. Veya da çeker gider, "**Bu adamla konuşulmaz**" der. Bu daha da beter birşey, çünkü konuşulsa anlaşabilmek ihtimali var, konuşma kesilince o da kalkıyor ortadan!..

Bir komünist veya sosyalist için birbirinden ayrılmayacak bu iki mücadele, bir başkası için pekala ayrı düşünülebilir.. Eee, ne olacak o zaman?... Son hedefte seninle aynı görüşte olmayanlarla ilk adımı da birlikte atmayacaksın, öyle mi? Neden evine giderken tramvayla aktarma yapıyorsun?.. İlk bindiğin tramvaydaki yolcular seninle aynı yola gitmiyorlar ki!.. Bir yerde yolunuz ayrılıyor, ayrılacak.. Ama gene de o tramvaya biniyorsun, çünkü evine gidecek bir tramvayı tek başına kaldıramazsın.. Aynı yöne giden birçok yolcu olunca tramvay seferi oluşmuş oraya!.. Tuttu mu iki örnek?.. Tabi bir noktaya kadar.. Üstelik bizim konumuzda, bu örnekte olmayan bir başka olumlu yan daha var.. Cuntaya karşı demokratik haklar mücadelesinde, o durağa kadar seninle birlikte olabilecek insanlar, birlikte yaptığınız mücadele boyunca pratik içinde eğitilebilirler ve tek çarenin son durakta olduğunu anlıyabilirler.. Bu iş masa başında olmaz, mücadelenin içinde olur, gerçekle karşı karşıya geldikçe düzeltilebilir yanlışlar da.. Ama diyorsun ki genç kardeşim: "**Bu, mücadeleyi küçük burjuvazinin kuyruğuna takmaktır**" ..Allah allah, hani kendi ideolojinin doğruluğundan emindin?.. Başkasıyla aynı durağa kadar beraber giderken, sen onu peşine tak, doğrularını göstererek. Neden onun peşine takılmaktan korkuyorsun ki?..

Bir başka konuya geçeyim ve iğneyi kendimize, DEMOKRAT TÜRKİYE'ye batırayım..

- Köln şehir idaresi, Ekim'in ilk haftasında "**Türkiye Haftası**" adı altında bir dizi kültür faaliyeti düzenledi.

- 3 Ekim günü WDR büyük salonunda, Türkiye - Yunanistan ve Kıbrıslı sanatçılar bir dostluk konseri verdiler. Konser 2. kanaldan canlı olarak da yayınlandı.

Bu iki çalışma hakkında, bu sayımızda geniş bilgi bulacaksınız sanıyorum.. Ama bambaşka bir noktaya eğilmek istiyorum:

- Radyo ve televizyonun önceden duyurduğu bu olayları DEMOKRAT TÜRKİYE neden duyurmadı okuyucusuna?.. Neden böyle bir hizmeti veremiyoruz?. Nedenini ben söyleyeyim: "**Reklam yapıyor**" dedikodusu olmasın diye.. "**Filan sanatçı falan politikaya bağlı, gene laf ederler.. Filanca kişi hep kendi reklamını yapıyor denecek!**".. Ve işe bakın.. Kültür haftasına konsolosluk saldırıyor, renkli basın saldırıyor, başarısız olması için yaylım ateş açıyorlar.. Biz başka kuşkuyla yalnız bırakıyoruz, kendi kaderiyle başbaşa.. Eh şimdi dedikodu olmayacak.. Ama "**Kimse ilgi göstermedi haftaya**" denecek ve düzenleyenler bir dahaki yıl başka şey yapmak zorunda kalacaklar, daha mı iyi?.. Bu çalışmaları düzenleyenler, herkese açık yapmak yerine, büyük politik kuruluşlarımızdan bir tanesiyle birlikte çalışmayı tercih etselerdi, bal gibi büyük kalabalıklar toplayabilirlerdi. Bakın, kendi ellerimizle yarattığımız ortam, kulüpçülüğü nereye kadar sürdürüyor.

"**Dil**" konusunda sorduğum soruları ve konuyu gelecek yazıda tartışacağız sevgili okurlar. Yazımı bitirmeden, gecikmiş iki duyuru size:

- "**YOL**" birlikte Cannes festivalinde birinciliği paylaşan film, Almanya'da 1.5 aydır oynuyor. Adı: VERMISST.. Şili'de cuntanın iç yüzünü, dünyayla ilgisi en az olanlara başarıyla anlatabilen bu filmi kaçırmayın.

- Berlin'de çıkan bir gazeteyi yeni gördüm: "**Gazete Merhaba**".. İddiasız, sessiz sedasız iki yıldır yayınlanan bu gazeteyi de tavsiye ederim. Şovenliğe bulaşmadan, mikrop saçmadan, politik iddia taşımayan gazete çıkarmak da mümkün demek ki!...

Anti-faşist örgüt kuruluş ve kişiler 12 Eylül öncesini ve sonrasını tartışıyor

Bilindiği gibi, 12 Eylül Askeri-Faşist Darbesi, ülkemizde her alanda önemli değişikliklere neden olmuştur.

Bütün anti-faşist güçlerin darbeden sonra ağır yaralar almış olması nedeniyle devrimci-demokratik muhalefet taşıdığı büyük potansiyele rağmen örgütsüzlük ve dağınıklık içerisine düşmüştür.

Bu durumun aşılması yönünde tüm ilerici, demokrat, devrimci örgüt, kuruluş ve kişilerin çaba harcamayı bir görev olarak kabul ettiği ve bu doğrultuda bazı adımlar attığı inancındayız.

Bu inançla ve bu çabalara katkıda bulunabilmek amacı ile tüm anti-faşist örgüt, kuruluş ve kişilere 12 Eylül öncesinin ve sonrasının bir değerlendirmesini yapmaları için sayfalarımızı açtık.

Halklarımızın aydınlık geleceğne hizmet edeceği inancıyla başlattığımız bu tartışmaya yanıtlar gelmeye başlamıştır. Bu sayımızda **"Emekçi"** ve **"Ala Rızgari"** nin görüşleriyle, tartışmaya kişisel olarak katılan bir okuyucumuzun yanıtını geliş ve alfabetik sırayla yayınlıyoruz.

■

SORULAR

1)a- 12 Eylül 1980 darbesine nasıl gelindi.

b- Faşist darbenin başarılı olmasında solun izlediği politikaların rolü olmuş mudur? Olmuşsa, sizce bunlar nelerdir.

c- 12 Eylül öncesinde işçi sınıfının ve anti-faşist halk güçlerinin birliği sizce hangi nedenlerle sağlanamamıştır.

2) 12Eylül sonrasında, devrimci-demokratik halk hareketinin karşı karşıya kaldığı sorunların ve olumsuzlukların ortaya çıkışında hareketinizin, örgütünüzün ya da kişisel tavrınızın da belli bir sorumluluğu olduğu kanısında mısınız?

3)a- Bugün ülkemizde yaşanan olaylar ve gelişmeler karşısında görevlerimiz ve hedeflerimiz neler olmalıdır.

b- Solun birliğinin sağlanması yolunda (partileşme ve cepheleşme konularında) neler düşünüyorsunuz?

Gazetemizin ayda bir çıkması ve daha başka önemli yayın görevleri de bulunması nedeniyle yanıtların siyasal örgüt ve guruplarda iki daktilo aralığı ile en fazla dört sayfa, kişilerde ise iki sayfayı geçmemesini dileriz. Böylece bir sayıda birkaç yanıtı birden yayınlama olanağı bulmuş olacağımızdan hem tartışmaya katılanlara hem de okuyucularımıza karşı görevlerimizi yerine getirmiş olacağız.

Yukarıdaki sorular:
a) Siyasal örgüt, gurup ve hareket başkan ve yöneticilerine.
b) Siyasal örgüt ve gurup dışında kalmış yazar sanatçı, bilim adamı ve demokrat kişilere sorulmuştur.

YANITLAR...

Ala Rızgari

Egemenler eski devlet yapısıyla Türkiye'yi yönetemiyordu

1) a- 12 Eylül darbesine nasıl gelindiği konusunda, bir çok şey yazıldı ve konuşuldu. Ama, bu vesileyle, bir kez daha kısaca bu sorun üzerinde duralım.

Türkiye, emperyalizme her yönüyle bağımlı ülkelerden biridir. Hem de emperyalist sistemin Orta Doğu bölgesinde ki en önemli ve en temel halkalarından birini oluşturmaktadır. Bundan dolayı, emperyalist sistemin bünyesindeki, ekonomik, siyasal ve askeri planda ki her gelişme direkt bir şekilde Türkiye'yi etkilemekte ve hatta etkilemekle kalmamakta, direkt bir şekilde Türkiye'nin bünyesindeki gelişmeleri belirlemektedir. Onun için, emperyalizmin tarihi buhran dönemleri, Türkiye için de buhran yılları olmuştur. Buna bağlı olarak, emperyalızmin 20. yüzyılın son çeyreğinde içinde olduğu bunalım, Türkiye'nin ve bir bütün olarak tüm sistemin, sistemi oluşturan tüm halkaların bunalımıdır.

Emperyalist sistemin bünyesindeki bu bunalım, 12 Eylül 1980 tarihinden önce olduğu gibi, bu günde devam etmektedir. Dolayısıyla, emperyalizmin bünyesindeki bunalım, Türkiye'de ekonomik, siyasal ve toplumsal bunalımın derinleşmesinde önemli bir etken oldu. Emperyalizme bağımlı Türk tekelci kapitalizminin özgün çıkmazları ve problemleri de buna eklenince, sorun, Türkiye için daha "vahim" boyutlar kazandı. Tabii, Türkiye'de buhranı derinleştiren, sadece, emperyalist sistemin çıkmazları ve Türk tekelci kapitalizminin açmazları değildi. Bunu direkt etkileyen bir durumda; Türkiye ve Kürdistan'da devrimci hareketin kazandığı boyutlar olmuştur. Türkiye işçi sınıfı hareketi, son on yılda yeni bir sıçrama gösterdi. Tüm emekçi kesimler içinde egemen sınıflara karşı muhalefet gelişmeye başladı. Bu muhalefet, organize güç haline geldi. Fabrikalarda ve diğer iş yerlerinde; işçi grevlerinin yükseldiği, eğitim ve öğretim kurumlarında; demokratik gençlik ve öğretmen hareketinin geliştiği, organizeli düzeyler kazandığı, köylülerin toprak ve özgürlük mücadelesinin bir çok yanlarıyla belirgin hale geldiği, devlet kurumlarında devrimci hareketin etkisiyle ve yapılan siyasi çalışmalar sonucunda bölünmüşlüğün ve parçalanmışlığın ortaya çıktığı her yanıyla görülür. Bu parçalanmışlık, giderek askerler, polisler, memurlar ve diğer bürokratik devlet kurumlarındaki kesimlerin örgütlenmeleriyle derinleşmiştir. Diğer yanda, Kürdistan halkının ulusal demokratik mücadelesi; örgütlenmeye ve gelişmeye başlamış, Kürdistanda ulusal devrimci bilinç, bütün emekçi kesimler arasında yaygınlaşmıştır.

Bu gelişmeler, devleti zayıf düşürmüş ve parlamentoyu çalışamaz hale getirmiştir. Bir hükümet diğerini izlemiştir. Parlamento da tekelci burjuvazi kanunlar çıkaramaz duruma gelmiştir. Yani egemenler; eski metodlarla eski kurum ve kuruluşlarla, parlamentoyla devleti yönetemez duruma gelmişlerdir. Yönetilenler, ezilenler ve sömürülenler de yönetimden aciz olduklarını her eylemleriyle ortaya koymaya başlamışlardır. Yeni bir arayış, devrimci, demokratik bir halk yönetim isteğiyle yanıp tutuşmaya başlamışlardır.

Bunlar Türkiye'deki iç gelişmelerdir. Bunun yanında, 12 Eylül'e gelinmesini hazırlayan bölge çapındaki gelişmelerde söz konusu olmuştur. İran şah diktatörlüğünün halk kitlelerinin büyük direnişiyle yıkılması, Afganistan'daki politik değişme ve gelişmeler, Kürdistan'ın Irak ve İran parçasında silahlı mücadelenin yükselmesi, Filistin Kurtuluş Hareketinin bölge devrimci hareketi açısından demokratik bir mevzi ve direnç noktası olması da Türkiye ve Emperyalizm açısından önemli gelişmelerdir.

İşte bütün bu iç ve dış gelişmeler bütünleşince, Türkiye'de egemenler; eski metodlarla, kurumlarla ve eski devlet yapısıyla yönetimi götüremiyeceğini, emperyalizmin çıkarlarını koruyamıyacağını açıkça gördü, hissetti, yaşadı. Bunun sonucu olarak faşizmin tek çıkar yol olduğu ortaya çıktı. Ordu vasıtasıyla sömürgeci, askeri faşist bir diktatörlük gerçekleştirdi.

b- Faşist darbenin başarılı olmasında, gerek Türk solunun ve gerekse Kürt solunun izlediği yanlış politikalarının büyük payı olmuştur kanaatindeyiz. Bu saptama, aynı zamanda kendi özeleştirimizi de gündemleştiren bir sorundur.

Bu nasıl oldu?:

SOL GÜÇLER İKTİDAR MÜCADELESİNİ KAVRAYAMADILAR

-Sol güçler iktidar mücadelesini kavrayamadılar. İktidar mücadelesi kavranmadığından dolayı, devlete karşı mücadele verilmesi yerine, faşist odaklara karşı mücadele ön plana çıkarıldı, buna göre mücadele yöntemleri tayin edildi ve yine buna uygun "çalışma tarzı" hayata geçirildi. Bu durum, yerli yersiz bir çok devrimci kadronun yok edilmesini, devrimci potansiyelin eritilmesini ve enerjinin tükenmesini getirdi. Dolayısıyla, askeri faşist darbenin gerçekleştirildiği tarihlerde, zaten devrimci hareketin takati kalmamıştı. Binlerce devrimci militan ve yüzlerce kadro unsuru tutuklu bulunmaktaydı.

Devrimci saflarda,"ideolojik mücadele ve politik dostluk" gibi hayati bir ilkenin kavranmaması sonucunda, devrimci güçlerin birbirlerine yaklaşımları şartlı olmuştur. Saflarda demokrasinin kavranmamasından dolayı, devrimci güçler; birbirlerine düşmanlık yapmışlardır. Onunla kalmamışlar, biribirleriyle silahlı çatışmalara girerek, onlarca devrimcinin katledilmesini sağlayarak, devrimci hareketin enerjisini tüketmişler, potansiyelini eritmişler ve emekçi halk kitleleri içerisinde güvensizliği geliştirmişler, derinleştirmişlerdir.

-Gerek Kürdistan'da gerekse Türkiye'de devrimci aydınlar hareketinin emekçi halk kitleleriyle bütünleşmemeside, askeri faşist darbenin başarıya ulaşmasının en önemli nedenlerinden biri olmuştur. Bu durum kitleselleşmeyi engellemiş, örgütlenmenin darlığını ve kısırlığını aşmamış, hareket küçük burjuva kesimler içinde kalarak genişleyememiştir, kök salamamıştır.

- Bireysel terörizmin gelişmesi, "can ve mal güvenliği" ni tehdit etmeye başlamış, bu durumda emekçi halk kitlelerinin devrimci hareketten uzaklaşmasını sağlamıştır. Askeri faşist darbenin gerçekleşmesinden sonra, generaller çetesinin kullandığı en önemli ve kitleler içinde tutan sorun bu olmuştur. Çünkü can ve mal güvenliğinin olmaması; kitlelerde gü vensizliği, yılgınlığı ve pasifizmi geliştirmiştir.

-Türkiye devrimci hareketi ile Kürdistan ulusal demokratik mücadelesi arasındaki ilişkilerin, teorik-ideolojik olarak kavranmamasından dolayı, Kürdistan'da ki ulusal demokratik potansiyelin yerli yerine konulmaması, tersine bu potansiyelin yok edilmesini getiren(bilerek veya bilmeyerek) politikaların tayin edilmesi de, faşist askeri darbenin başarısında bir etken olmuştur.

"Birlikler" konusunda ve esas olarakta, ittifaklar konusunda politikanın devrimcigüçler tarafından netleştirilememesinden dolayı, devrimci hareketin birliği sağlanamamıştır. O gün Türkiye'de ki duruma baktığımız zaman, devrimci hareketin bölünmüşlüğü bütün çıplaklığıyla orta yerdeydi. Değişik biçimlerle ve örgütlenmelerle devrimci ve yurtsever güçlerin birliğinin sağlanamaması; doğal olarak, bölünmüşlüğün devam etmesini ve hatta derinleşmesini getirmiştir. Bu da sömürgeci askeri faşist diktatörlüğe karşı güçlerin birleştirilmesini engellediğinden, tek başına devrimci mücadelenin ağır sorunları altında kalkamayacak duruma gelen hareketlerin problemlerini artırmış, yeniden bölünmeleri gündemleştirmiştir. Bu durum, 12 Eylül arefesinde tam vahametini koruyordu. Bu da faşist darbenin, devrimcin harekete ve tek tek devrimci, yurtsever hareketlere ve organizasyonlara darbe vurmasını sağlamış, zaferini getirmiştir!!

c- 12 Eylül öncesinde işçi sınıfının ve anti faşist güçlerin birliğinin sağlanmamasına sebep olan etkenler, aynı zamanda, faşist darbenin başarıya ulaşmasını sağlayan etkenlerdir de. Bunları da, (b) şıkkında belirtmiştik. Bundan dolayı tekrardan uzunca belirtilmesinde yarar görmüyoruz. Ama önce şunu belirtelim: mantığı oluşturan sorunlardaki çarpıklık, sığlık, darlık, teorik-ideolojik seviyenin düşüklüğü birliğimizi engelleyen etkenlerdi. Bu genellemeye bağlı olarak; ideolojik mücadele politik dostluk ilkesinin hayata geçirilmemesi, devrimci saflarda demokrasinin yerli yerine oturmamasından dolayı, sorunları kaba kuvvetle, silahla halletme mantığının sonucu güçler arasında silahlı çatışmaların ortaya çıkması, onlarca ve hatta yüzlerce militanın devrimci hareketin kendi eliyle boğazlanması, ittifaklar politikasının netleştirilememesi devrimci hareketin bölünmüşlüğünün devam ettirilmesini getirmiştir.

OLUMSUZLUKLARDA HAREKETİMİZİN DE PAYI OLMUŞTUR

2) "12 Eylül sonrasında, Devrimci Demokratik Halk hareketinin karşı mokratik Halk iktidarının kurulması, Kürt ulusunun bağımsız, özgür ve demokratik bir ülkeye kavuşması için **ciddi ve uzun vadeli** bir hazırlığın yapılması gerekmektedir. Bunun için de: a) Teorik-ideolojik, siyasal olarak ciddi bir hazırlık. b) Örgütsel olarak ciddi bir hazırlık. c) Türkiye ve Kürdistan'da anti-faşist güçlerle ulusal demokratik güçlerin "en geniş birliğinin sağlanması için, sağlıklı bir mantığın yaratılması, potansiyelin örgütlendirilmesi için çeşitli örgütlenme biçimlerinin saptanması, bu konuda sekter ve dar görüşlü olunmaması. d) Her alanda, hem merkezi düzeyde hemde tabanda: "en geniş güçlerin birliğini" sağlayana kadar, ortak çalışma konularının ve alanlarının somut bir şekilde tayin edilmesi vb.

- Hapishaneler ve işkencehaneler önemli mücadele alanlarıdır. Ve hatta bugün de onbinlerce devrimci buralardadırlar. Buralardaki devrimcilere gerekli dayanışmanın, maddi ve hukuki yardımlarının sağlanması, tutuklu ailelerinin sorunlarının çözümlenmesi için çalışılması, yardımcı olunması.

- Uluslararası planda, sömürgeci askeri faşist diktatörlüğün teşhir ve tecrit edilmesi için çalışma yapılması.

- Uluslararası demokratik, sosyalist güçlerin desteğinin sağlanması için çalışma yapılması...

b- Solun birliği, parantezi açarak belirttiğiniz gibi, siyasi birlik ve ona tekabül eden Parti Birliği, ya da güç-eylem birliği ve cephe birliği şeklinde sağlanabilir.

BİRLİK SORUNU

Bugün Türkiye ve Kürdistan'da kendilerine sosyalist, komünist diyen, işçi sınıfı partisi diyen birçok parti vardır. Fakat buna rağmen, Türkiye ve Kürdistan'da parti sorunu neticelenmiş bir sorun değildir. Somut şartlara baktığımız zaman, var olan sol, sosyalist partiler, bütün koministleri birleştiren ve bütün emekçi kitleleri kucaklayan partiler niteliğinde değildir. Onun için, komünist güçler, sosyalist güçler; Türkiye ve Kürdistan'da şu anda birlik içinde değildirler, ayrı ayrı yerlerde, partilerde ve hareketlerde organize olmuşlardır. Bunun neticesi olarak, Türkiye ve Kürdistan'da komünistlerin sosyalistlerin birliğini esas alan bir çerçevede **partileşme sorunu** ele alınmalıdır. İşe olmuş bitmiş gözü ile bakarak, dar görüşlülük içine düşülkarşıya kaldığı sorunların ve olumsuzlukların ortaya çıkışında", hareketimizin de sorumluluğunun olduğunu açıkça belirtmeliyiz. Bunun tartışması bile, bizim, açımızdan, abesle iştigaldir. Çünkü olup bitenlerden kendimizi sorumlu tutmadığımız, eleştirmediğimiz zaman, sorunların çözümüne yardımcı olamayacağımız gibi, görevlerimizide yeniden yüklenmemiz mümkün olmayacaktır. Biz başka devrimci, sosyalist hareketleri eleştirirken, aynı zamanda kendimizi eleştiriyoruz demektir. Bunun yanında, sorumluluklarımızın neler olduğu uzun bir konuyu içerir. Ve tesbit edilen sayfalarımızın sınırlarını aşar. Ama kısaca belirtelim: a) Teorik-ideolojik olarak gerekli olgunluğu yaratamadık. b) Emekçi halk kitlelerini kucaklayacak bir örgütlenme yaratamadık. c) Sosyalist anlamda kitleselleşmedik. d) Türkiye devrimci hareketiyle gerekli, sıkı ilişkileri geliştiremedik. e) Devrimci saflarda proleterya demokrasisinin kavranması için gerekli çabayı sarf etmedik. f) İdeolojik mücadele ve politik dostluk ilkesinin hayata geçirilmesi için gerekli olanı yapmadık. Ama hiç bir devrimci, demokrat ve yurtsever güce saldırmadık. Devrimci ve yurtsever güçlerin düşmanlığını yapmadık ve tersine bu tür düşmanlıklara karşı çıktık.

CİDDİ VE UZUN VADELİ HAZIRLIK GEREKLİDİR

3-a) "Bu gün ülkemizde (bu kavramın yanlış kullanıldığı görüşündeyiz-AR) yaşnan olaylar ve gelişmeler karşısında görevlerimizi ve hedeflerimizi şöyle sıralamak ve saptamak mümkündür.

- Gerek Türkiye'deki ve gerekse Kürdistan'da ki devrimci, sosyalist hareketlerin, partilerin ve organizasyonların geçmişe ilişkin ciddi bir kritik içine girmeleri gereklidir. Bu kritik, geçmişte ki olumlulukları, olumsuzlukları, ve yanlışları saptayacağı gibi, bu güne ve yarına ilişkin problemlerin ve açmazların saptanmasını sağlayacak, giderek çozüm yöntemlerini de ortaya çıkaracaktır. (Bu en başta gelen, ertelenmez temel bir görevdir)

- Ortada olan ve çalışmalar sonucu açığa çıkarılacak problemler ve açmazlarla ilgili olarak, yoğun teorik-ideolojik çalışmaların yürütülmesine ve politik perspektiflerin yaratılmasına çalışılmalıdır.

-Sömürgeci askeri faşist diktatörlüğün yıkılması, yerine Devrimci Dememelidir. Buna bağlı olarak: a) Türkiye ve Kürdistan'da koministlerin birliğine dayanan partileşme olayı, somut şartlar gereği ayrı ayrı olması bir gerçeklik haline gelmiştir. b) Türk ve Kürt koministlerinin birliği,tek parti birliğnde tutulmamalı, başka biçimler altında olacağı mutlaka düşünülmelidir

Anti-faşist güçlerle Kürdistanlı ulusal demokratik güçlerin "en geniş birlikleri", Güç ve Eylem birlikleri ile Cephe birlikleri şeklinde de gerçekleşebilinir. Bunun içinde perspektifimiz şunlardır: a) Türkiye'de ve Kürdistan'da bütün anti-faşist ve ulusal demokratik güçleri(en sağından soluna kadar) Cephe, bünyesinde barındırmalı. b) kürdistan'da gerçekleşecek cephe birliği ile Türkiye'de gerçekleşecek cephe birliğinin bir program etrafında yeni bir düzeye çıkarılması da elden bırakmamamız gereken bir perspektifdir. c) Cephe birliğinde, devrimci güçlerle, reformist ve sosyal demokrat, sosyal şoven güçler arasındaki ilişkilerde de titiz ve duyarlı olunmalıdır. d) Birbirlerine çizgi olarak yakın olan siyasal güçlerin birliğin, cephe birliğini perspektif olarak daraltır.

Bir kişisel yanıt

Cuntan etkisin

Öncelikle Türkiye solu için, hayati önem taşıyan böyle bir tartışma ortamını yarattığınız için sizleri kutlar, çalışmalarınızda başarınızın devamını dilerim..

Ülkemizde yapılanmanın gereği, ekonomik ve sosyal buhranın derinleşmesinin doğal bir sonucu olarak politik-toplumsal muhalefetin varlığını hissettirir şekilde gelişmesini ve bununla birlikte mevcut yönetimlerin (MC-CHP) halk kitlelerine yeterince güven verememesi ve ülkeyi yönetemez duruma gelmesi nedeniyle devletin son, yedek, hazır dayanağı FAŞİST CUNTA yönetime getirilmiştir.

12 Eylül darbesi, Emperyalizmin (özellikle ABD) ve ona bağımlı olarak hakim sınıfların ülkemiz üzerinde önceden hazırlamış oldukları SENARYONUN ta kendisidir. Maddi şartları ve nedenleri bilinçsiz kitleler önünde haklılık kazanan oyun ortadadır.

Faşist darbenin etkili (Başarılı) olmasında solun izlediği politikaların rolü mutlaka söz konusudur. ŞÖYLE-Kİ: Gerek gelişi güzel yeterince siyasi özü olmayan, kitlelerde anti-pati, hoşnutsuzluk yaratan askeri eylemler, gerekse pasifisliğin altında teslimiyetçi politikalar izlemek. Bunlarla birlikte DAR GRUPÇULUĞU ve BAĞNAZLIĞI temel alan ve insanları ÖN YARGI anlayışına iten keskin, SEKTER ve devrimci duyguları tatmin etmeye hatta okşamaya yönelik GENÇ-

"Emekçi"

Emperyalizmi ve faşizmi, en geniş demokratik sınıf ve zümreleri kucaklayacak olan bir Cepheyle yenebiliriz

1- 12 EYLÜL 1980 DARBESİNE NASIL GELİNDİ

12 Eylül 1980 Türkiye'de emperyalist tekellerin ve bunların işbirlikçisi büyük sermayenin egemenliğinin toplumsal yaşamın tüm alanlarında tam olarak kurulması hareketidir. Bu egemenlik bundan böyle siyasal üstyapıda ancak faşist dikta ile sürdürülebilir. Egemen güçler on yılı aşkın uygulaya geldikleri taktikler sonucu bu noktaya varabildiler. Bunlar yalnızca Türkiye'ye özgü değil. Emperyalizmin, özellikle ABD emperyalizminin, sömürülen ülkelerde ufak tefek farklarla uyguladığı taktiklerdir bunlar. Bunları iyice kavramadan ve bunlara karşı kendi taktiklerimizi anında geliştirip uygulayamadan emperyalizmi ve faşizmi yenmemizin olanağı yoktur. 12 Eylüle nasıl gelindi? Burada son yirmi yılı kısaca gözden geçirmenin gereği var: 27 Mayıs hareketini izleyen on yıl Türkiye toplumunun sola açıldığı bir dönem oldu. Bu, 27 Mayısı yapanların niyetlerini çok aşan bir gelişme idi. Bağımlı kapitalizmin birçok alanlarda dışa vuran bunalımın derinleşmesine paralel olarak demokratik güçler hareketlilik kazandı. Bu koşullarda sınırlı olanakları gerektiği gibi kullanabilen proleter devrimci akımın öncülüğünde güçlü bir anti-amperyalist hareket başlatılabildi. Bu emperyalizm ve işbirlikçileri için tehlikeli bir gelişmeydi.

Egemen güçlerin buna karşılığı illegal faşist terör oldu. AP iktidarının ve MIT'in açık ya da dolaylı desteğiyle faşist vurucu gücün oluşturulması ve devrimcilerin birer birer öldürülmeye başlanması bu aşamdadır. Faşist katiller ciddi bir kovuşturmaya uğratılmıyordu. Böylece demokratik güçler, özellikle devrimci gençlik can derdine düşürülmüş oluyor, insiyatif karşı tarafa geçiyor ve demokratik güçlerin tarihsel anın devrimci görevini yerine getirmesi önlenmiş oluyordu.

Bu, biçimsel burjuva demokrasisi koşullarında sömürü düzenini sürdüremiyeceğini anlayan egemen güçlerin taktik değiştirmesiydi. Demokrasicilik oyununu sömürü düzeninin çıkarlarına hizmet ettiği sürece oynadılar. Demokratik güçler bu düzenin sınırlarını zorlayarak özgürlükler alanını genişletmeye başlayınca, faşist darbenin koşullarını hazırlamaya giriştiler. Burjuva devletinin yasaları olabildiğince uygulanmayacak, emirleri altındaki MHP ve yandaş terörist kuruluşları devrimcilere saldırtacak, can derdine düşürülen devrimcilerin emekçi yığınlara ulaşarak daha da güçlenmesi önlenmiş olacaktı. Bu yeni taktik aynı zamanda militan solu üretim ve öğretim dışı gençlik kesimine, bağimlı kapitalizmin yan ürünü, niteliği gereği dağınık olan ve durmadan dağınıklık üreten, bu işsiz güçsüz gençlik kesimine dayanmaya yöneltti̇ğinden, solun bölünmesine elverişli koşullar yaratılmış oluyordu. Ayrıca "aşırı uçların çatışması" dedikleri şey de tezgahlanmış oluyor, "anarşi" halkın önüne birinci sorun olarak konabiliyor ve açık faşizme geçişi kolaylaştıracak bir darbe için bahane sağlanmış oluyordu.

Devrimci hareketin tüm kesimleriyle yanılgısı egemen güçlerin bu yeni taktiğine karşı, anında karşı-taktikler geliştirip uygulayamamış olması, insiyatifi elinden kaçırarak savaşı sınıf düşmanının belirlediği alanda, onun dayattığı yöntemlerle kabul etmek zorunda kalması oldu.

Burada bir noktayı vurgulamanın gereği var: Savaş alanını araç ve koşullarını sınıf düşmanı belirledi dememizden bu koşullarda verilen mücadeleyi küçümsediğimiz, gereksiz, boşuna bir çaba saydığımız anlamı çıkarılmamalıdır. Koşullar ne olursa olsun emekçi halkın davası için mücadele devrimci görevdir. "Mücadelenin koşullarını kendim saptarsam savaşa varım, yoksa yokum" diyen kimse, koşullar elverişli olsa da savaşacak değildir. Ama, durum ne olursa olsun, koşulları doğru değerlendirmekle ve gerçeği emekçi halka açıklamakla yükümlüyüz. Kendi irademiz dışında can savunması şeklini alan demokrasi mücadelesine uzun süre başka adlar, çok iddialı adlar takanlarımız oldu. Hem kendimizi, hem emekçi halkı yanılttık. Yanlış olan buydu, yoksa savaşmış olmak değil. En elverişsiz koşullarda da olsa verilen devrimci savaş gene de boşuna değildir. En verimli toprak şehitlerin kanıyla sulanmış olan topraktır. Bunun Türkiye'de de böyle olduğunu göreceğiz.

Egemen güçlerin Ekim 1973 seçimleriyle açık faşizmden geriye çark etmesi, bir yanı ile halkın faşizme karşı binbir alanda, binbir şekilde beliren direnişinin sonucudur. Ama, bir başka yönden bu gelişme, gerçek demokrasi, gerçek "düzen değişikliği" özleminde olan halkımızın önüne CHP'yi biricik seçenek oarak sürebilmiş olmalarındandır. Emperyalizm CHP'nin sınıfsal niteliğini pek iyi biliyordu. Bu partinin kurulu sömürü düzeni için gerçek bir tehlike oluşturmadığı açıktır.

Sekiz aylık CHP-MSP koalisyonundan sonra birinci ve ikinci MC iktidarları MHP'nin, AP'nin MİT'in koruyucu kanadı altında, devlet mekanizmasında önemli kilit noktalarını ele geçirerek palazlandığı dönem oldu. Bunu izleyen yirmi iki aylık CHP ağırlıklı hükümet döneminde ise, iktisadi alanda olsun, diğer alanlarda olsun, uyduluk politikası hemen hemen eksiksiz sürdürüldü. Bu hükümet, faşist provakasyon ve cinayetler karşısında ürkek politikasıyla faşist cepheyi her zamankinden daha kararlı ve cüretkar duruma getirdi, illegal faşist terörün tırmanmasına seyirci kaldı. Ancak bu tırmanışın doruğuna vardığı dönem 12 Eylül darbesiyle sonuçlanan AP iktidarı dönemidir.

Sonunda uygulanan taktik doğal sonucuna vardı. Silahlı kamplara bölünmüş olan ülkede kör döğüşü görünümündeki çatışmalar, egemen güçlerin "asayiş" sorununu birinci sorun olarak halkın önüne koyabilmesini sağladı. Emperyalist taktik yıllar boyu tekellerin ve işbirlikçi kapitalistler sınıfının çıkarlarına hizmet etmiş, devrimci hareketi oyalayarak onlara bir on yıl kazandırmıştı. Ancak belli bir noktadan sonra bunun egemen güçlerin çıkarlarına ters düşmeye başladığı da açıktır. Burjuva devletin yasal gereklerinin uzun süre yerine getirilmemesi devletin varlığını tehlikeye düşürmekteydi. Ülke hızla faşist cephenin yenilgisiyle sonuçlanabilecek bir iç savaşın eşiğine yaklaşmaktaydı. Bu koşullarda iç savaş işlerine gelmiyordu. Türkiye'de bağımsızlık ve demokrasi güçlerinin faşist cepheden daha güçlü olduğu açıktı. Bir iç savaş durumunda Türkiye solunda birleşme zorunlu hale gelecek ve CHP tabanının (hatta MSP tabanının önemli bir kesiminin de) demokrasi güçlerine katılmasıyla oluşacak anti-emperyalist ve anti-faşist cephe ağır basacaktı. Böyle bir durumda ne silahlı kuvvetlere hatta ne de polise bütünüyle güvenemezlerdi. Yenilgileriyle sonuçlanabilecek bir iç savaşa varmakta olan "anarşiyi" tırmandırma taktiklerinden zamanında vazgeçtiler, askeri darbeye başvurdular. Fazla afişe olmuş bir MHP' yi feda ederek burjuva devletin baskı yasalarını sözde yansız bir tutumla uygulayacak askeri yönetimi başa geçirdiler. Böylelikle burjuva devleti kurtarmış oluyorlardı.

Burada egemen güçlerin söz konusu taktiğine ışık tutan bir gerçeğe işaret etmeden geçmeyelim: Darbe öncesi dönemde Türkiye silah kaçakçılığının ve buna bağlı olarak uyuşturucu madde kaçakçılığının en önemli dünya merkezlerinden biri durumuna gelmiştir. Denebilirki bu dönemde Türkiye'de uyuşturucu madde ve silah kaçakçılığının sağladığı gelir bakımından önemi, herhangi bir diğer sanayi yada ticaret kolununkinden daha büyüktü. Bu alanı elinde tutan mafya Koç'lardan, Sabancı'lardan daha büyük paralarla oynuyordu. ABD emperyalizmi kendisine bağımlı bir ülkede bu denli büyük bir mali gücü denetimsiz bırakmaz. Nitekim bırakıyordu. Türkiye'de uyuşturucu madde ve silah kaçakçılığı, merkezi Batı Almanya'nın Wisbaden kentinde olan ve Türkiye'de şubesi bulunan DIA gibi ilgili Amerikan organlarının bilgi ve denetimi altında, bu organların onayladığı kişiler tarafından yürütülmüştür. şu da bir gerçek ki hem sol militan örgütler, hem faşist terör örgütleri silahı aynı yerden, mafya denetimindeki kaçakçılık şebekesinden sağlamışlardır. Kendi silahını kendi olanaklarıyla birinci kaynaktan sağlayan ne sol ne de sağ örgüt yoktur. Bu ABD emperyalizminin denetimindeki bir şebekenin hem sağı hem solu silahlandırdığını gösterir. Faşist darbeye varan süreci tahlil ederken bu geçek üzerinde önemle durulmalıdır.

Bu konu Babıali basınında da ele alındı. Uzun, sansasyonel yazılarda silah kaçakçılığının uyuşturucu madde kaçakçılığı ile ilişkisine işaret edildi. Ancak burada en önemli nokta ABD organlarının oynadığı roldür. Uyuşturucu madde ve silah kaçakçılığının Türkiye'de uygulanan emperyalist taktiğin ayrılmaz bir parçası olduğu gerçeğidir.

Bir de şu var: 12 Eylül askeri darbesi ordu üst kadrolarında herhangi bir değişiklik yapılmadan tezgahlandı. Silahlı kuvvetler hiyerarşisinde sözü edilecek bir değişme olmadı. MİT' te de bu öyle, poliste de. Yani burjuva devletin baskı kuvvetleri darbeden önce ne idiyse bugün de odur. Ama bugün demokratik güçleri ezmede çok daha etkindirler. 12 Eylül öncesi "illegal" örgütlerinin hiçbiri açık faşizmin sınavını geçememişlerdir. Aynı baskı kuvvetlerinin darbe sonrasında etkin olabildikleri halde daha önce yetersiz kalmış olmaları, besbelli ki oligarşinin güçsüzlüğü ya da bizim illegal çalışmada usta oluşumuzdan değildi. Sınıf düşmanı, emrindeki kuvvetleri baskın anına kadar saldırıya kaldırmamıştır, budur açıklama.

Bütün bu gerçekler yüreklilikle ortaya konmadan ve bunlara dayanarak geçmişin doğru bir muhasebesi yapılmadan, örgütlenmede olsun, çizgimizin belirlenmesinde olsun doğru yolu bulmamızın olanağı yoktur. Bunu yapmadıkça 12 Eylüllere yolu döşeyen yanılgılarımızda direnir, dururuz.

2) SORUMLULUĞUMUZ

1960'lı yıllarda bizim verdiğimiz mücadele, anayasal hakların sonuna kadar kullanılması ve şekli burjuva demokrasisi sınırlarını göğüsliye göğüsliye bunların gerilere itilmesi, böylelikle demokratik hak ve özgürlükler alanının genişletilmesi şeklinde bir demokrasi mücadelesiydi. Bu mücadele başarılı oldu. Egemen güçlerin önümüze diktiği engeller önemli ölçüde aşıldı, tabular yıkıldı. 1960'ların başlarında "sosyalizm" sözcüğü bile tabu iken, aynı dönemin sonlarında Türkiye marksist literatürün en çok okunduğu ülkelerden biri durumuna yükseldi. Birlik halinde hareket edebilen devrimci gençlik hareketi anti-emperyalist mücadeleyi etkin biçimde sürdürebildi. Proleter devrimci hareket işçi ve köy emekçileri saflarında dayanak bulmaya başlamıştı. Emperyalizmin illegal teröre başvurması bu koşullarda oldu.

Biz, 1970 lerde aynı mücadele taktiğini uygulayarak, yani demokratik mücadele ile düzen sınırlarını zorlayıp demokratik özgürlükler ortamını genişleterek gerçek bir proleter devrimci parti kurabileceğimiz, yani sınıf düşmanını gerileterek 1960'larda devrimci düşünceyi yayma alanında elde ettiğimiz kazanımı aynı yöntemlere 1970'lerde devrimci siyasal örgütlenme alanında elde edebileceğimiz düşüncesiyle harekete geçtik. Kurulu düzenin baskı kuvvetleri bu kez atik davrandı. TEP, kurulduğu hafta, proğramında kominizmin savunulduğunu, Kürt halkından söz edildiği, bu halkın anadil ve kültürüne sahip çıkma hakkı savunulduğu iddiasıyla, partinin kurucu ve yöneticileri hakkında Devlet Güvenlik Mahkemesinde dava açıldı. Papaz her zaman pilav yemiyordu. Ve bu parti, kapatıldığı ana kadar, tepesine dikilen Demokles kılıcının altında, zorunlu olarak üye kaydetme ve örgüt kurma faaliyetini durdurmuş bir siyasi örgüt durumunda kaldı. Egemen güçler bize açıkça "demokrasi var ama bu size göre değil" demekteydiler. Böyle diyeceklerini önceden kestirip mücadele biçimini ona göre saptamak vardı. Bunu yapamamış olmamız hata idi. TEP'i kendi elimizle kapatmakta demokrasi mücadelesini sürdürme görevimize ters düşeeği görüşündeydik. Bu durumda özünde doğru olan görüşlerimizi etkin biçimde savunamadık, emperyalizmin oynadığı oyunu kendimiz görebildiğimiz halde, geniş ilerici çevreleri gerektiği gibi uyaramadık. Bunu yapabilmek için, mevcut koşullarda doğru mücadelenin ne olduğunu örneklerle kanıtlamak gerekiyordu.

3-a)GÖREVİMİZ

Emperyalist tekellerin ve işbirlikçi sermayenin fedaisi bir faşist cuntanın yönetimi altında bir ülkenin bilinçli vatandaşları olarak bugün, genel çizgileriyle, görevimizin ne olduğu açıktır: Türkiye solunda sağlam ne varsa onu bir disiplin altında birleştirmek, işçi sınıfı ve yoksul köylülük saflarında derin kökler salmış bir devrimci partiyi mücadele içinde yaratmak, buna paralel olarak tüm yurtsever güçleri seferber edebilecek olan Türk ve Kürt halklarının demokratik cephesini en yaygın, en güçlü biçimde örgütlendirmek ve tarihsel anın emrettiği devrimci mücadeleyi vererek emperyalizmi ve faşizmi yenmek.

Genel çizgileriyle bu böyle. Ama bunu somuta indirgediğimizde ,çok çapraşık sorunlarla karşılaştığımız bir gerçek. Devrimci görevimizin yerine getirilmesi, ilk önce toplumumuzun doğru tahlilinden geçer. Bu da devrimci teoriyi sindirmiş olmayı,yaratıcı tutumu gerektirir. Yaratıcı tutum, dışarıda devrim reçeteleri arama, yada, özellikle Batı da, belli dönemlerde moda olan teorilerden etkilenme ile bağdaşmayan bir tutumdur.

Devrimci görevimizin yerine getirilmesi, her siyasetin, çevre ya da kişinin yenilginin sorumluluğunda kendi payına düşeni görebilmesinden, yani marksist özeleştiriden, geçmişin muhasebesini doğru olarak yapılabil mesinden geçer.

b) PARTİ VE CEPHE

Sekiz siyasetin biraraya gelmesiyle kurulmasına girişilen FAŞİZME KARŞI BİRLEŞİK DİRENİŞ CEPHESİ,cepheleşme doğrultusunda bir ileri adımdır. Bu ileri adımın arkasını getirmekle yükümlüyüz. Söz konusu olan tüm anti-faşist güçlerin tek disiplin altında birleştirilmesidir. Ayrı ayrı siyasetlerin buluşma noktası olarak değil, ülke, ölçüsünde mücadeleyi yöneten karar organları olarak hareket edebilen cephenin merkezi organları bir an önce tam kadro kurulmalıdır.

Tarihsel koşulların dayattığı her türlü mücadele biçimine yatkın kadrolardan oluşan işçi sınıfının ve yoksul köylülüğün devrimci partisi ve örgütlenmesinde baş rolü bu partinin oynayacağı en geniş demokratik sınıf ve zümreleri kucaklayan, proleter devrimcinin yanında, radikalini de, laikini de, dincisini de bir safta birleştiren yurtsever cephe: işte budur emperyalizmi ve faşizmi yenecek olan örgütlenme. Bu örgütlenmeyi gerçekleştirmektir görev.

...n kitleler üzerindeki ...i boşa çıkartmalıyız

S.Siteloğlu

LİK ÖRGÜTLENMELERINE ağırlık vermek. Ve bu doğrultuda gerek mücadelelerle (15-16 Haziran vb.) kazanılan legal olanakları, GEREKSE ekonomik ve kadro düzeyindeki güçleri seferber etmek...

12Eylül öncesi işı sınıfı ve anti-faşist halk güçlerinin birliği, onları kucaklayacak, bağrında taşıyacak işçi sınıfıyla sıcak, kalıcı, sürekli bununla beraber ihtilalci ilişki kurulamaması ve örgütlenmelerinin buna ağırlık vermemesi sonucu sağlanamamıştır. Buradaki en büyük etken işçi sınıfının sadece EKONOMİK TALEPLERİNE sahip çıkılması ve bu taleplerin SİYASİ TALEPLERE dönüştürülememesidir...

12 Eylül sonrasında Devrimci Demokratik halk hareketinin karşı karşıya kaldığı sorunların ve olumsuzlukların ortaya çıkışında inancım odur ki tüm örgütlenmelerin bu örgütlenmelere bağlı olarak elemanlarının şu yada bu ölçüde sorumluluğu ve bununla ... hataları vardır. (Örgütsel, ...sel vb.) Çünkü bu olum...culuk temelinde il... ve gelişmeler karşısında görevlerimiz her şeyden önce büyük dersler ve sonuçlar çıkarmaktır ki bu tarihi görevdir. Bununla beraber algılama yoluyla pratik kavramaya dönüşmesi gereken FAŞİZMİ VE DEVLETİ iyi tanımak, değerlendirmek ve onun tüm acımasızlığına ve iğrençliğine rağmen susmamaktır, haykırmaktır, faşizmin oyununa gelmemektir görevimiz.. HEDEFİMİZ CUNTANIN KİTLELER ÜZERİNDEKİ ETKİSİNİ BOŞA ÇIKARMAK VE CUNTANIN YENİ OYUNLARINA KARŞI KİTLELERİ UYANIK TUTMAK OLMALIDIR... Yine hedefimiz halk güçlerinin birliğini sağlamak ve korumak olmalıdır.

Bugün SOLUN birliğinin gerekliliği 12 Eylül faşist darbesinin bize kale duvarı gibi çarptığı ve bir kez daha öğrettiği acı gerçektir. Bunun içinde her türlü bağnaz, dar grupçu, sekter, ön yargılı anlayışların kesinlikle terkedilmesi ve barındırılması gerekir. Bence bu gerçek bugün kafamıza vura vura geçerliliğini koruyan ve HAYKIRA HAYKIRA savunmamızı gerektiren tüm devrimci demokrat insanların ÖZLEMİDİR.

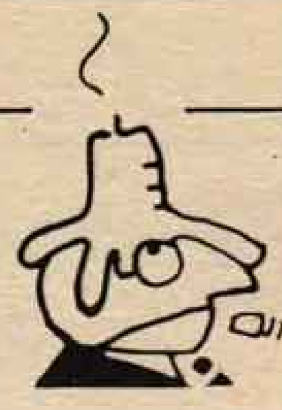
Bu doğrultuda bir eğilim görmekteyim ancak yetersizdir ve temennim ...lıcılığını korumasıdır. Ayrı bir ger... birliğin (Cephe) sağlanması de...nacağıdır. Bu koşullarda da ... birliğin gereğine ve ya...m.

Ben B.K. Duisb... adına, genel
şındayım, ilkokul 3. sınıfa g... ve
bütün çalışmalara, yürüyüş...
Yalnız Bonn Yürüyüşüne annem göt...
gidemedim. Ona çok kızdım.
Ben Demokrat Türkiye için bir resim y...
şimdi onu anlatacaım:

Sayın ve şerefli Türk basınından gelişi güzel seçmeler

YALANCININ MUMU

Antenler yalan söylüyorsa
Yalan söylüyorsa rotatifler

Olsa olsa yatsıya kadar söyler.

BİLD'İN "HINK" DEYİCİSİ

Sevgili Okuyucular

Cuntanın emrine amade basınımızın yalanları halkımızı hiddetlendirdikçe, kızıp kaleme sarılan ve sayfamız tarafından bütün bu yalanların teşhir edilmesini isteyen okuyucularımız artmaktadır.

Örneğin Fransa'dan bir grub okuyucumuz "Tercüman" gazetesinden faşist bir köşe yazarının sosyalizm hakkındaki yalanlarını teşhir etmemizi istiyorlar. Bu zavallı ücretli katibin demokrasiden bile haberi yoktur ki, sosyalizmin ne olduğunu bilsin. Bu adamın yalanını yazmak bile belli ölçülerde kendisine değer vermektir.

Basınımızın her yalanını teşhir etmeye kalksaydık kütüphaneler dolusu kitaplar yazardık. Amacımız en önemli yalanları seçip teşhir etmektir. Bu yüzden okuyucularımızın yakaladığı her yalanı yayınlayamıyoruz. Özür dileriz...

Yalancının Mumu

Milliyet

"BİLD" GAZETESİ TÜRK MİLYONERLERİNİ ANLATMAYI SÜRDÜRÜYOR

Kemal Karabulut, Almanca bilmediği her söze 'Ja-Evet' dedi ve milyoner oldu

● 18 yıl önce Almanya'ya yardımcı işçi olarak gelen Karabulut, tenis oynamasını çok iyi bildiği için kısa zamanda milyoner oldu, ama hayatı hiç değişmedi

(Haberi Orta Sayfada)

BİLD M... s...

"Bu fabrikayı kurmak için milyonlarca borca girdim. Şimdi hepinizin çok çalışması gerek..."

BİLD Milyoner yabancılar serisini sürdürüyor

Saati 3 marka taş kırdı. Sonra halı konusuna eğildi. Bugün 115 bin marka halı satıyor

Türk milyoneri Alp Ergi.

(Devamı Orta Sayfada)

Yalancılığı, kışkırtıcılığı üzerine, bir çok kitaplar yazılmış olan Alman gazetesi Bild uzun süredir "Milyoner Yabancılar" serisini sürdürmektedir.

En ağır işlerde çalıştıkları halde Türkiye'ye dönmekle karşıkarşıya kalan işçilerimiz emeklerinin karşılığını alamamaktadırlar. Konuyu saptırarak yabancı düşmanlığını arttırmayı amaçlayan "Bild" gazetesi yabancıların bütün sorunlarını bir kenara bırakarak Türkiye'lilerin Almanya'da nasıl milyoner olduklarını anlatmaktadır. Hadi "Bild" görevini yerine getirmektedir. Peki ama uzun süredir yabancılar sorununa eğiliyormuş süsü veren Milliyet gazetesi ne yapıyor?..

Bu amaçlı, saptırıcı seriyi aynen alıp günlerdir yayınlayarak yabancı düşmanlığına destek oluyor...

IMF'DEN DOST OLUR MU

Hürriyet

Tüm ülkeler IMF Başkanı Larosiere'in yanında ABD'ye karşı kenetlendi

Çocukluğu Türkiye'de geçen IMF Başkanı Larosiere sorunlarımızı en az bizim kadar biliyor

DÜNYA ekonomisinin IMF'nin 53 yaşındaki Fransız Başkanı Jacques de Larosiere, 1978'den bu yana "Para İmparatoru" unvanını sürdürüyor.

Evli ve iki çocuk babası Larosiere, Paris Üniversitesi'nden mezun olduktan sonra, Fransa Maliye Bakanlığı'nın çeşitli kademelerinde görev yaptı.

1978 yılında IMF Başkanlığı'na atanan Jacques de Larosiere, Türk dostu olarak tanınıyor. Her ülkenin ekonomik sorunlarına eğilirken, Türkiye'ye özel bir itina gösteren Larosiere, Türkiye'de tatil yapma özlemini her fırsatta dile getiriyor.

TÜRK DOSTU BAŞKAN: Uluslararası Para Fonu'nun Başkanı Larosiere, Türk dostu olarak tanınıyor.. 53 yaşındaki başkan çocukluk yıllarında bir süre İstanbul'da kalmış ve okula devam etmiş...

Para dünyasının patronu Amerika'yı yıldırdı

Halkımızın arasında A.B.D'ye karşı artan kin, Hürriyet'tin A.B.D'yi açıkça "dost" ilan etmekten çekinmesine sebeb olmaktadır.

Fakat, ne yapıp edip, emperyalistlere hizmet etmeye kararlı olan "Hürriyet"'tin şu yaptığına bakın. Sanki IMF başkanı Larosiere emperyalizmin ücretli bir memuru değilmiş gibi, tutup adamı "Türk dostu" ilan ediyor...

Türkiye'de açlık, yoksulluk, işsizlik, enflasyon hep bu dostun hüneri değil mi?..

Hürriyet'tin IMF başkanını "Türk dostu" ilan etmesi Türkiye'nin sömürülmesinde işbirliği yaptığının isbatıdır.

Hürriyet bu mantıkla vatanın sömürülmesine karşı çıkan herkesi, "Türk düşmanı" ilan etmektedir.

Lenin'lerin, Mao'ların resimlerinin, kızıl bayrakların arkasında yürüdüler

Aşırı sol fraksiyonların üye ve sempatizanlarının Frankfurt'ta düzenledikleri yürüyüşte "en büyük günah" kızıl yürüyüşe tanık olanların yüreklerini sızlattı. Çocuk arabasında, ana kucağında, ellerinden tutularak yürüyebilen minicik dünyadan habersiz yavrular "büyüklerinin" arasında, caddelerden geçtiler.. Her yanlarında orak çekiçli kızıl bayraklar vardı.. Kulaklarında kin dolu, bölücü sloganlar uğulduyordu.. Çocuk yürekleri kimbilir nasıl da heyecanla, korkuyla kuş gibi çırpınıyordu.. Onlar, yarınların büyükleriydi... Yarınlarımızın bekçileri olmalarını umut ettiğimiz Türk çocuklarıydı... Ama işte Atatürk'ün değil, Marx'ın Lenin'in, Stalin'in, Mao'nun peşinde yürütülüyorlardı.. Türk bayrağının değil, orak- çekiçli kızıl bayrakların ardına düşürülmüşlerdi.. Ellerinden tutularak çocuk arabaları itilerek, karanlık yarınlara sürükleniyorlardı.. Neydi bu çocukların günahı?.. Körpecik beyinlerini yıkamanın kefaretini yürüyüşte kim ödeyecekti?.. Frankfurt'taki yürüyüşte yarının militanları, anarşistleri, teröristleri, daha beşikte yetiştiriliyordu ve bu içler acısı manzaraya tanık olanların yürekleri parçalanıyordu. (Foto: HÜRRİYET)

Alman İçişleri Bakanlığı'nın açıklaması: "Aşırılar sınırdışı edilecek"

Topun ağzındalar

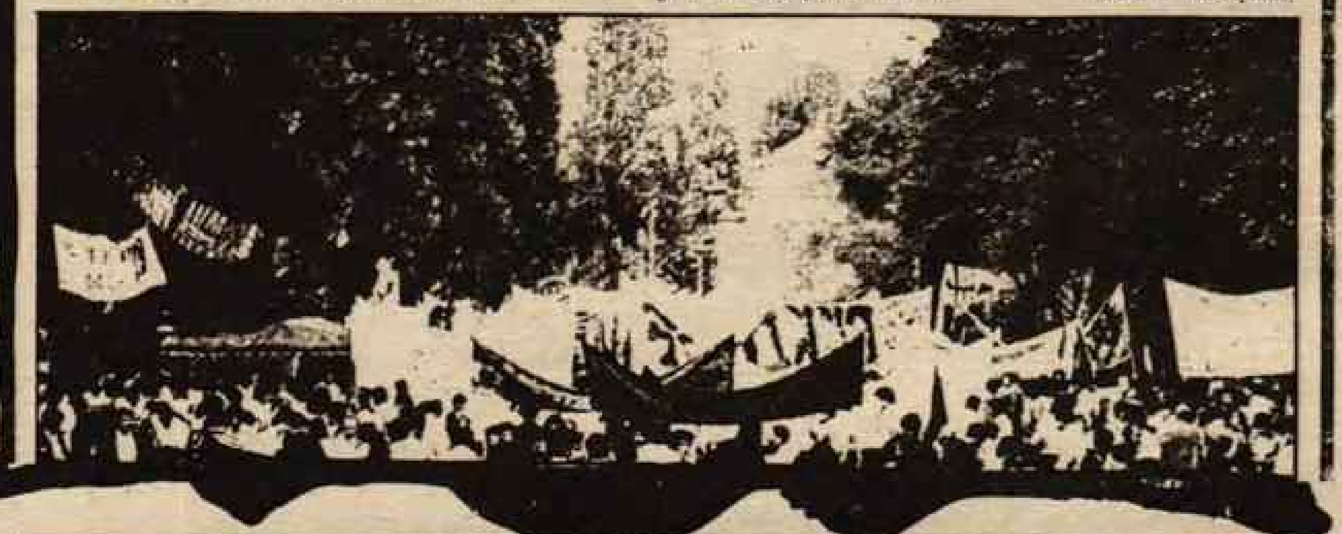
● Yabancıların kendi ülkelerindeki politik çekişmelerin Almanya'ya taşınması Federal İçişleri Bakanlığı'nı endişelendiriyor...

● Aşırı grupların sokaklara dökülmesi, Almanları da tedirgin ediyor ve bundan yabancı düşmanlığı yararlanıyor...

FRANKFURT-Bonn (Hürriyet)- Federal Almanya'da yaşayan yabancıların kendi ülkelerindeki politik kavgaları Almanya'ya da aktarması ve Alman sokaklarına dökülen ek gösteriler yapması, bu gruplara sempati duyan bir avuç militan dışındaki tüm Almanların tepkisini her geçen gün artırıyor. Özellikle sağ-sol "Türk kavgası" Federal İçişleri Bakanlığı'nı rahatsız ediyor ve dikkatle izleniyor. Aşırı sol örgüt üyelerinin tespit edildiğini bildiren İçişleri Bakanlığı ilgilileri "Politik eylemlerde bulunan yabancılar derhal sınırdışı edilecek" açıklamasında bulundu.

Yabancı gruplar tarafından düzenlenen gösteri yürüyüşleri Alman halkının büyük bir bölümü tarafından benimsenmediği gibi, yabancı aşırılar arasında zaman za-

(Devamı Orta Sayfada)

Çocuk mu Kandırıyorsunuz?!.

11 Eylül Frankfurt yürüyüşünün Türkiyeli işçiler üstünde yarattığı olumlu etki, Cunta'yı ve halk düşmanlarını şaşkına çevirdi ve korkuttu...

Hürriyet henüz patronlarından emir gelmediği için 12 Eylül sayısında yürüyüşü karalamadan verdiği halde, daha sonra ilk şaşkınlıkları geçergeçmez patronlar emirler yağdırdılar ve Hürriyet bir balon patlattı!..

Neymiş efendim yürüyüşlere giden örgüt üyeleri topun ağzındaymışlar...

Böylesi yürüyüşler yabancı düşmanlarının işine yarıyormuş...

Almanya'da grev yürüyüş gibi demokratik haklar yokmuş gibi yürüyüş yapanların geri gönderilmesinden bahsedilmesi gülünçtür.

Ayrıca Hürriyet'tin insanlarımızın Almanya'dan geri gönderilmesinin Alman hükümeti tarafından tartışıldığı bir sırada, yürüyüşlere katılan Türkiyeli'lerin topun ağzında olduklarını söylemesi yabancı düşmanlığını desteklemekten başka bir şey değildir.

30.000 kişilik böylesine büyük, barış içerisinde ve düzenli geçen bir yürüyüş yabancı düşmanlarını da tedirgin etmiştir.

Yürüyüş yabancı düşmanlığına karşı olan Alman'lar tarafından desteklenmiştir. Hatta bir çok Alman yürüyüşe katılmıştır...

Kimlere Gülllük Gülüstanlık

Hürriyet gazetesinin 1.10.1982 tarihli arka sayfasında resimli olarak yayınlanan bu haber gerçeği yansıttığı için sizlere yollamayı uygun buldum.

Paşalarımızın Türkiye'mizi güllük gülüstanlık ettiklerini iddia eden boyalı basınlarımızın, kendi haberleriyle kendilerine sormak istiyoruz. Acaba kimlere güllük gülüstanlık?!.

Gelecek güzel günlere merhaba dileğiyle -

Augsburg'dan C.A

ODUN EL

Alman anti-faşistlerinin NPD kuşatması başarıyla sonuçlandı

Bochum yakınlarında ki Wattenscheid şehrinde Alman Milliyetçi Partisi merkez binası, Alman'lar tarafından 1 hafta kuşatma çemberi içinde tutuldu, enterne edilerek faşistler zararsız hale getirildiler. Kuşatmaya Alman Sendikacıları, öğretmenler, ev kadınları ve çevrede oturan halk katıldı.

19 Eylül Pazar günü saat 11.55'de başlatılan kuşatma 24 Eylül Cuma akşmına değin geceli gündüzlü sürdürüldü. Bir hafta boyunca yaşlı, genç, çocuk, her yaştan ve meslekten, 100' den fazla anti-faşist ihtar nöbetinde (mahu wache) ve diğer işlerde görev aldılar.

Aynı zamanda "intiative Auslanderstopp" (yabancılar stop) Halk Hareketini bürosu olan NPD binası, Nordhein Westfallen Eyaletindeki Alman faşistlerinin yuvalandığı bir merkez durumunda bulunmaktadır. Kuşatma boyunca bina çepeçevre anti-faşistler tarafından sarıldı. Binanın karşısına, faşistlerin kışkırtmaları sonucu katledilen yabancıların resimleri, NPD'yi teşhir eden broşür, gazete ve ilanlar, panolar ve duvar gazeteleri yerleştirilmişti. Basın mensupları ve diğer ziyaretçilere bilgi veren informasyon masalarının yanı sıra, yan tarafta kurulan çadırlarda kuşatmanın diğer çalışmaları yapılmaktaydı.

Almanya'da ilk defa Alman faşistlerine ve Yabancı düşmanlığına karşı böyle aktif bir eylem hayata geçiriliyordu.

Sorularımızı yanıtlayan sözcü görüşlerini şöyle özetledi:

"Son iki yıldan beri en çok tartışılan konu Yabancılar sorunu, Yabancı düşmanlığıdır. Yabancılar dışarı çığırtkanlığını yapan NPD'yi bir uç kabul edersek, onları yakından takip eden tutucuları, uyumu, hümanizmayı geveleyen Sosyal Demokratları ve tüm bunlara katılmadığını iddia eden anti-faşistleri içine alan bir tabloyla karşılaşıyoruz. Oysa demeçlerin dışına çıkıp pratiğe bir göz atacak olursak daha farklı, daha tehlikeli bir gerçek ortaya çıkıyor. NPD ve onun güdümünde yapılan saldırılar sonucu 20 ölü 242 yaralı, yüzlerce tehdit ve saldırı teşebbüsü, Kanunlar düzeyinde ise sığınma hakkı yasasının rafa kaldırılması, yabancı ailelerin parçalanması, yabancı çocukların ulusal sınıflara doldurulması vb. Tüm uygulamalara karşı olduğumuzu, laftan öte pratikte göstermenin zamanı gelmiş geçiyor bile. Biz bu ayrım noktasından hareket ettik. Bu bir haftalık eylemimizle, esas suçluları, faşzmi hortlatmaya çalışan neo-nazileri gösteriyoruz. Kamuoyunu ve basını yanıltmaya çalışanları açığa çıkartmayı amaçlıyoruz. Alman halkına gerçek suçluları görmeye ve bu suçluları mahkum etmeye çağırıyoruz. Biz Hitler dönemine tekrar geri dönmeyi istemiyoruz. Bizim gibi düşünenlerin çoğunlukta olduğuna inanıyoruz. Onları, *"Halk düşmanı kışkırtıcılara fırsat verilemez"* parolası ile eylemimizi desteklemeye davet ediyoruz."

Sözlü, kuşatma eylemi kamuoyunda ve basında ilgi buluyor mu biçiminde sorumuza ise şöyle yanıt verdi:

"Yerel basın ve çevrede oturan halk, büyük ilgi gösteriyor. Basın günlük gelişmeleri hemen hergün yazıyor. Çevrede oturanlar kahve, çay vb. ihtiyaçlarımızı gidermeye çalışıyorlar. Evde yapılmış reçeller, ekmekler taşıyarak, akşamları yaptığımız tartışma toplantılarına katılarak eylemi destekliyorlar.

Lise öğrencileri, okullarda, otobüslerde yabancı düşmanlığını kınayan, NPD'yi teşhir eden bildirilerimizi dağıttılar. Duvarlarda gördüğünüz resim ve yazıları ise ilkokul öğrencileri yaptılar. (Duvarlarda çocuklar tarafından yazılmış ve çizilmiş resimli yazılar bulunuyor. Örn. NPD Aptaldır.-Yabancılar benim arkadaşımdır- gibi) Ayın 24'ünde yapılacak olan Halk düşmanlığına karşı kardeşlik gecesine Halkların kardeşliği gecesine, küçükler yabancı arkadaşlarını kendileri davet edip, getirecekler.

Bunların dışında Türk basını ilgi gösterdi. Frankfurter Rundschau'da iyi bir yazı çıktı. Radyodan haber olarak verilmesi ziyaretçi sayısını çoğalttı. Pek çok sendikal kuruluştan, kiliselerden, gazeteci ve yazarlardan destekleme mesajları aldık. Nordrein Westfalen Eyaleti İçişleri Bakanı Schnoor'dan ve Bochum, Diusburg, Herne, Essen, Gelsenkirchen, Hagen, Witten belediye başkanlarından kuşatmayı desteklediklerini bildiren mektuplar aldık. Ancak, Schnoor'dan ve diğer hükümet yetkililerinden *"Ülkedeki iç barışı korumaya yönelik ortak bir eylem"* tanımından öte faşistlerin faaliyetlerinin durdurulması ve NPD'nin kapatılması yönünde acil önlemler alınmasını talep ediyoruz.

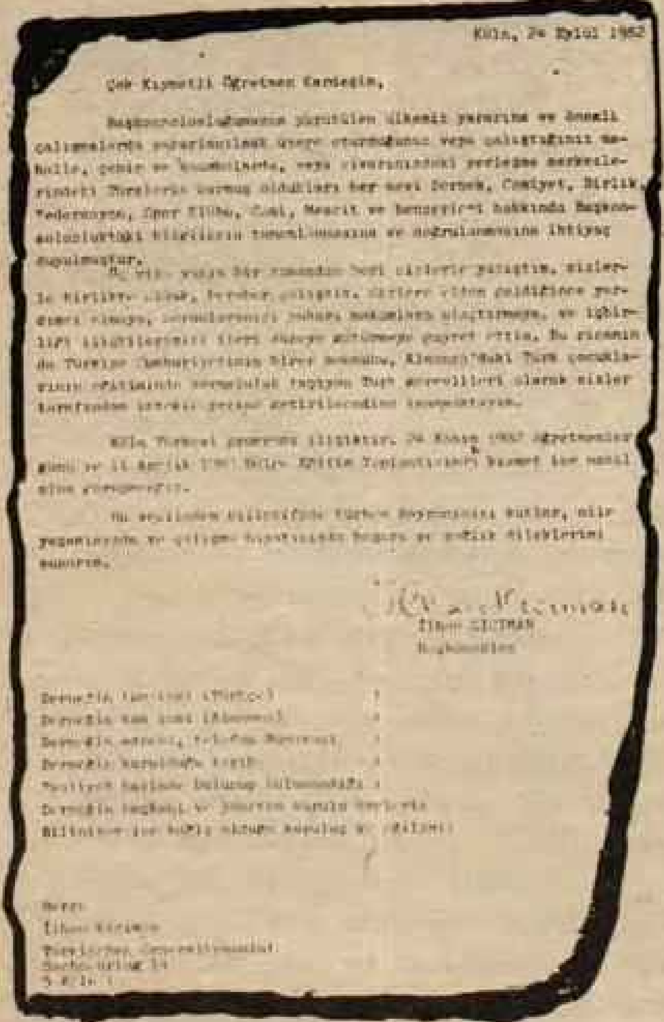
Kuşatma eylemi sırasında akşamları yapılan açık hava toplantıları, NPD binasından yüksek sesle müzik açılarak *"Yabancılara ve komünistlere ölüm"* gibisinden laflar atılarak engellenmek istenmesine rağmen olay çıkmadan kuşatmamız başarılı bir biçimde sona erdi."

KÖLN KONSOLOSU ÖĞRETMENLERİ MUHBİRLİĞE TEŞVİK EDİYOR

Cunta şeflerinin Köln'deki temsilcisi Başkonsolos İlhan Kıcıman, öğretmenleri muhbirliğe teşvik ediyor. Köln ve çevresindeki okullarda görev yapan Türkiyeli öğretmenlere resmi bir yazı gönderen Kıcıman, öğretmenlerden çevrelerindeki dernekler hakkında ayrıntılı bilgi istiyor. Konsolos Kıcıman'ın yazısı aynen şöyle:

"Çok kıymetli öğretmen arkadaşım, başkonsolosumuzca yürütülen ülkemiz yararına ve önemli çalışmalarda yararlanılmak üzere oturduğunuz veya çalıştığınız mahalle, şehir ve kasabalarda veya civarınızdaki yerleşme merkezlerindeki Türklerin kurmuş oldukları her nevi dernek, cemiyet, birlik, federasyon, spor kulübü, cami, mescit ve benzerleri hakkında başkonsolosluktaki bilgilerin tamamlanmasına ve doğrulanmasına ihtiyaç duyulmaktadır."

Köln, 24 Eylül 1982

Çok Kıymetli Öğretmen Kardeşim,

Başkonsolos İlhan Kıcıman, 24 Eylül 1982 tarihli yazısında öğretmenlerden çevrelerindeki dernekler hakkında bilgi ve istihbarat toplamalarını isterken, bunun nasıl yapılacağını belirten bir de tablo vermekte ve bilgilerin o tabloda gösterilmesini buyurmaktadır. Tabloda derneğin yönetim kurulu üyelerinin adları ve adresleri de özellikle istenmektedir.

Öğrenildiğine göre öğretmenlerin büyük bir bölümü Başkonsolosluğun bu girişimini protesto etmiş, **"bizler muhbir değiliz"** demişlerdir. Bu konuda görüşlerine başvurduğumuz birçok öğretmen, kendilerine kimsenin polislik ve ajanlık yaptıramıyacağını, Konsolosun Köln'de Türkiye'yi değil Cunta şeflerini temsil ettiğini, öğretmenlerin bu oyuna alet olmayacaklarını ifade ettiler.

BILD YİNE SAHNEDE

Alman sermaye çevrelerinin sözcüsü olarak tanınan BILD gazetesi, Bonn'daki hükümet değişikliğinden sonra yabancı aleyhtarı yayınlar hızlandırdı. Son olarak 6 Ekim tarihli sayısında yayınladığı başyazısında, **"Aramızda çalışarak zengin olan yabancılar var. Hatta işsiz sayısının milyonları bulduğu 1982 yılında bile birçok yabancı çalışarak zengin oldu."** dedi. Hristiyan-liberal yeni hükümetin çalışanlar aleyhine aldığı kararları haklı çıkarmak için yabancılara saldıran sermaye gazetesi, **"Artık devletten yardım beklemeyelim. İşsiz sayısına bakıp umutsuzluğa kapılacağımıza, aramızda çalışıp milyoner olan yabancılara bakalım. Kolları sıvamanın zamanı geldi"** dedi.

FRANKFURT'TA YABANCILAR KÜLTÜR HAFTASI

Almanya'da yabancı derneklerce ortaklaşa düzenlenen Kültür Haftası, 18-24 Ekim günleri arası Frankfurt'ta. Zengin bir programı olan kültür haftası'na Türkiyeli sanatçılar da katılıyor. Ülkemiz sanatçılarının programları şöyle:

18 Ekim Pazartesi günü saat 20.00'de Dursun Akçam, Kültür-Treff'de "Alaman Ocağı" adlı kitabından bazı bülümler okuyacak. Adres: Kültür-Treff Höchst Michael Stumpfer Str.2 Frankfurt.

20 Ekim 1982 Çarşamba günü saat 19.30'da Frankfurt Şehir Kütüphanesinde Zeil 17-18 Numarada Fuat Saka türkü söyleyecek.

21-22 Ekim günleri ise saat 20,30'da Ensemble Oriantal Müzik Grubunun programı var. Müzik Grubu, Özer Şener, Ferdi Manig, Frank Schiweck, Willi HUtzler, Ralf Verner ve Çetin Serçe'den oluşuyor. Adres: TAT Cafe, Eschenheimer Land Str.2 Frankfurt.

TAT CAFE'DE AKDENİZ ÜLKELERİNDE HALK KÜLTÜRÜ TOPLANTISI

Frankfurt Yabancı Dernekler Kültür Çalışma Grubu tarafından düzenlenen bir başka toplantıda ise Akdeniz Ülkelerinde Halk Kültürü tartışılacak. 17 Ekim 1982 Pazar günü Cafe Des TAT, Eschersheimer Land str. 2 Frankfurt adresinede saat 10.00'da başlayıp 18.00'e kadar sürecek olan programda aşağıdaki konuşmacılar yer alıyor.

Şakir Yüksel: Kürtçe Halk Türküleri
Hüseyin Erdem: Kürt Düğün Adetleri
Dursun Akçam: Bir Anadolu Köyünde Kadın Erkek İlişkileri
Yusuf Naum: Arap Halk Hikayeleri
Sakis Maniatis: Günümüzde Yunan Filmi

avukatınız diyor ki

Hans OHM

İŞTEN ATILDIKTAN SONRA NE YAPILMALIDIR ?

Arbeitsamt - İş ve İşçi Bulma Kurumu

İşten atılma durumlarında, itiraz yollarının neler olduğunu, geçen sayımızda belirtmiştik. Çıkışa, mahkeme yoluyla itiraz edilsin veya edilmesin acilen yapılması gereken, işsiz kalınan ilk gün **hemen** İş ve İşçi Bulma Kurumuna müracaat etmektir. Çünkü işsizlik parası, müracaat edilen günden itibaren ödenir.

İşsizlik parası veya yardımını kimler alır ?

Ailesi tarafından finanse edilmeyen ve son üç yıl içinde **en az bir yıl** çalışmış olanlar, **altı ay** işsizlik parası alabilir. Eğer son üç yıl içinde iki yıldan fazla çalışmışsa, işsizlik parası alma süresi **bir yıla** çıkar.

İşsizlik yardımı hem daha azdır hem de şartları farklıdır. İşsizlik yardımı, aile içindeki gelirin, geçinmeye yetmiyecek kadar az olması veya hiç bir gelirin bulunmaması halinde verilir. Süresi ise en fazla **bir yıldır**. İsizlik yardımı daha önce işsizlik parası alanlar alabilirler. Bir de işsizlik parası alamayan fakat son üç yıl içinde altı ay çalışmış olanlar işsizlik yardımı alabilirler.

İş müsadesi son derece önemlidir.

İşsizlik parası ve işsizlik yardımı almak için sadece çalışmış olmak ve çalışılan sürece işsizlik sigortası paralarını yatırmış olmak yeterli değildir. Bu durum özellikle yabancılar için geçerlidir. Bir yabancının, tüm bu imkanları kullanabilmesi için geçerli olan bir çalışma müsadesine sahip olması şarttır. **En iyisi süresiz çalışma müsadesi için müracaat etmektir.** Süresiz çalışma müsadesi olanlar işsiz kaldıklarında işsizlik sigortası haklarından engelsiz yararlanabilirler.

Özellikle, politik sığınmaya başvurmuş olanlar, çalışma müsadesi ile ilgili güçlüklerle karşılaşmaktadırlar. İkinci defa sığınma dilekçesi verenlere, iki yıl çalışma müsaadesi verilmiyor. Bu durumda olanlar, daha önce yıllarca işsizlik sigortası ödemiş olsalar bile işsiz kaldıklarında hiç bir haktan yararlanamazlar. Ancak sosyal yardım için başvuruda bulunabilirler.

Sperrzeit - Belirli bir süre işsizlik parasının ödenmesi

Parlamento ve Hükümet sürekli olarak hakların kısıtlanması yolunda çaba harcamaktadır. Örneğin istenen tüm şartlar yerine getirilmiş olunsa bile 8 hafta işsizlik parası ödenmeyebilir. Hep de kişinin kendi hatasından dolayı işsiz kaldığı ispat edilmeye çalışılır.

Dikkat edilmesi gereken noktalar

- İş yerinden kendisi çıkanlar, işsizlik parasını belli bir süre (8 hafta) kesilmemesi için işten ayrılış nedenlerine çok önemli gerekçeler göstermek zorundadırlar.
- Kendi hatası yüzünden, işten atıldığı iddia edilen işçilerin hemen iş mahkemesine baş vurması gerekir. Mahkemede işverenden, işçinin işanlaşmasını hangi durumda bozduğu, hangi davranış bozukluklarını gösterdiğini kanıtlaması istenir. Kısaca, işveren işten atmaya gerekçe olarak gösterdiği suçlamaları ispat etmek zorundadır. Böyle bir kanıtın ortaya konulamaması durumunda, işsizlik parası kısıtlanamaz.
- İş ve İşçi Bulma Kurumu tarafından gösterilen şyeri ancak iki kez reddedilebilir. İtiraza çok önemli nedenler gösterilmezse, işsizlik parası kesilir. İşyerinin çok uzak olması, ücretin azlığı gibi gerekçeler yeterli olmamaktadır. Kısaca, İş ve İşçi Bulma Kurumu işsiz kalan birisini, daha az ücretle, daha kötü koşullarda çalışmaya zorlayabilir.

Sperrzeit'i hemen kabullenmeyin !

İş ve İşçi Bulma Kurumu her zaman olur olmaz gerekçelerle, işsizlik parasını bir süre ödemeye çalışır. (Bir ay, iki ay) Çünkü bu yolla milyonlarca mark tasarruf etmektedir.

İşsizlik parasını bir süre ödememek için gösterilen ölçüler belirsiz, her anlama gelebilecek muğlak şeylerdir. Tüm bu nedenlerden dolayı, işsizlik parasının ödenmesinin askıya alınmasına karşı hemen itiraz etmek gerekir. Bu itirazlar, sosyal mahkemede dava açılarak yapılır.

POLİTİK SIĞINMAYA MÜRACAAT EDENLERİN ANGARYA ÇALIŞTIRILMASI

Hilden'den Nazif Telek, sosyal yardım alan sığınmacıların angarya çalıştırılmasına karşı, hangi yollardan itiraz edebileceklerini soruyor.

Bilindiği gibi politik sığınmaya müracaat eden birisi sosyal yardım alır. Sosyal İdare kurumu, bu yardıma karşılık sığınmacılardan, herhangi bir kamu hizmetinde saat ücreti, 1.20 veya 1.50 DM'dan çalışmasını talep edebilir. Sığınmacı buna itiraz ettiği takdirde, ödenen sosyal yardım kesilir.

Bu tür durumların mahkemeye yansıtılması hallerinde, idari mahkemeler farklı kararlar almaktadırlar. Ancak önümüzdeki aylarda bu durumun değişeceği sanılmaktadır.

Değişik mahkemeler, (bizim bildiğimiz Köln, Koblenz, Stuttgart'da) belediyelerin sosyal yardımı kesmesine karşı çıkmışlardır. Bu şehirlerde oturanlar, yardımların kesilmesine karşı idari mahkemelerin acil servislerine müracaat ederlerse, birkaç hafta içinde kesilen paralarını geri alabilirler.

Ama mahkemelerin çoğu, sosyal idare kurumlarının angarya taleplerini, aksi halde yardımı kesmelerini prensip olarak doğru bulmaktadırlar. Bu durumlarda yapılacak olan, itirazlara neden olarak, inandırıcı özel gerekçelerin gösterilmesidir. Örneğin çalışılan saatlerin fazlalığı, buna karşı alınan ücretin çok az olması ileri sürülebilir. Sığınmacının eğitim durumundan dolayı veya dini inancından dolayı, verilen işi yapmasının mümkün olmadığı gibi gerekçeler gösterilebilir.

Alman yabancılar politikası

Dr. Cihan ARIN

YABANCILAR İÇİN YAPILAN YASA VE YÖNETMELİKLER ALMAN ANAYASASINA AYKIRIDIR

Bu "*gerekli politika* "nın uygulanabilmesi amacı ile sadece yabancılar için yapılan yasa ve yönetmelikler kendisini "*hukuk devleti*" olarak niteleyen Federal Almanya'nın en önemli yasal temeli ile, yani anayasası ile açık çelişkiler içindedir. Yabancılar politikası bu çelişkilerin giderek daha yaygın bir biçimde su yüzüne çıkması oranında daha bir " ustalıkla " sahnelenmek zorundadır, başarılı politikacı olabilmenin gerektirdiği önemli "yetenek"lerden biri de kamu oyunu bu çelişkilerin kaçınılmazlığına ve toplum için olumluluğuna inandırmaktır. Yabancıların zaten oldukça kısıtlı olan haklarının iş pazarından kaynaklanan nedenlerle daha da kısıtlanması gerektiğinde ilk yapılması gereken iş, kamu oyunu bu kısıtlamaların mümkün olan en az direniş ile yürürlüğe konulabileceği bir ortam için "olgun" hale getirmektir. Bu politik planın bir parçası da hiç şüphesiz yabancıları hiçbir somut yanı olmayan fakat kulağa hoş gelen, örneğin "*daha iyi toplumsal uyuşum*" (İntegration) gibi açıklamalarla avutmaya çalışmaktır.

Bilindiği gibi yabancılara ilişkin yönetmeliklerde 20.11.1981 tarihinden bu yana yapılan değişiklerle yabancıların kendi ülkelerinde bulunan eş ve çocuklarını getirmeleri oldukça güçleştirilmiş eğitim ve öğrenim amacı ile Federal Almanya'ya gelen yabancıların eş ve çocuklarını birlikte getirmeleri yasaklanmış ve işçi çocuğu olarak önceden gelmiş olan ve 18 yaşını dolduran kişilerin kendi ülkelerinden evlenmeleri güç koşullara bağlanmıştır.

Aile şüphesiz ki batılı hristiyan toplumların en önemli ve kutsal kurumudur. Federal Almanya'daki iktidar partileri SPD ve FDP ile muhalefeti oluşturan "hristiyan-demokrat" partilerin alınan son önlemlerle yabancılar politikasını yabancıların önemli temel haklarından birini oluşturan aile bütünlüğü hakkını acımasızca kısıtlamak pahasına sertleştirmek konusunda diğer hiç bir konuda görülmemiş bir biçimde "görüş birliği" sağlamış olmaları nedensiz değildir: yabancı çalıştırma olayının tarihinde ilk kez 1973'den bu yana yürülükte olan yabancı çalıştırma yasağına da rağmen bir ekonomik kriz döneminde yabancı sayısı azalmamıştır. Bu geleneklere aykırı bir durumdur. İzlenim odur ki, önceden hesaplanamayan bu gelişmenin her ne pahasına olursa olsun durdurulmasını parlamento partileri "tarihsel bir görev" olarak görmektedirler.

YABANCILAR POLİTİKASI İŞ PAZARININ GEREKSİNMELERİNE GÖRE BELİRLENİR

Yabancılara daha 1964 yılında o dönemdeki ekonomik canlılık ve büyümenin gereklerine uygun olarak kamu oyunda açıkça övgüler yağdırılmasına ve bir milyonuncu işçinin Federal Almanya'ya ayak basması olayının tören ve armağanlarla kutlanmasına karşın bugün yabancılar ekonomik krizin gereklerine uygun olarak "*alman halkının benliği için bir tehlike*" olarak gösterilmektedirler. Bunun anlamı, o dönemde de bu dönemde de yabancılar politikasının çizgisinin iş pazarı gereksinmelerine göre belirlendiğidir.

Yabancılar politikasının mimarları sanki Federal Almanya apansız bir işgale uğramış gibi bu kez " *aşırı yabancılaşma* "," *yabancı taşması* "," *özümleme sınırlarının aşılması* " gibi sloganları kullanarak yabancılara karşı kamu oyu oluşturdular. Federal Almanya'da kökleri hala taze olan neo-faşist hareket bu gelişimi fırsat bilip yabancı düşmanlığı propagandasını yoğunlaştırmaya başlayınca politikacılar sanki kendilerinin bu gelişmede hiçbir payları yokmuş gibi "*toplumda yabancılara karşı var olan ön yargıların tehlikeli boyutlara ulaşmasını engellemek*" sözde gerekçesiyle yabancıların temel haklarını daha da kısıtlayan önlemleri tüm ülke çapında hızla yürürlüğe koydular.

Gelişme oldukça ciddiye alınması gereken bir gelişmedir: 1920'li yıllardaki daha sonra büyük yahudi katliamına yol açan gelişmeler, şu andaki gelişme ile benzerlik içindedir. "*Yahudilerle Türkler arasındaki fark nedir? - yahudilerin başından geçmiş, Türklerin henüz başına gelmemiş bir olaydır, yani gaz odası!*" veya "*Türklerle dolu bir gemi batarsa bu bir kazadır, gemideki bütün Türkler yüzme biliyorsa bu bir faciadır*" gibi ırkçı espriler gelişiminin ciddiyetini yansıtmaktadırlar. Fakat bir inceleme konumuzun yabancı düşmanlığı olmadığını ve yabancılar politikası olduğunu göz önünde tutarak bu kısa açıklama ile yetinip konumuza dönelim.

HEDEF: YABANCI NÜFUSUN ÜRETİMDE YER ALMAYAN KESİMİDİR

Bu yeni gelişmede göz ardı edilmemesi gereken önemli bir nokta var: Her ne kadar politikacılar yabancı sayısının artmasını bir tehlike olarak gösteriyor ve "*aşılan özümleme sınırları*" ndan söz ediyorlarsa da bu propagandaa ile tüm yabancıları kastettiklerini sanmak yanlış olur. Burada hedef alınan kesim yabancı nüfusun üretimde yer almayan kesimidir. Bu kesim üç gruptan oluşmaktadır: birincisi yabancı işçilerin eş ve çocukları, ikincisi ekonomik krizin yabancı kurbanları, yani yabancı işsizler, üçüncü grup ise politik sığınma hakkı istemi ile Federal Almanya'da bulunan ve kendilerine bu yolla yabancı akımını azaltmak amacı ile iki yıl süre ile çalışma izni verilmeyen gruptur. Bu grup şu anda Federal Almanya'da bulunan tüm yabancı nüfusun yaklaşık % 3 ile 4 ünü oluşturmaktadır. Sonuç olarak alınan politik önlemler de tam anlamıyla bu üç gruba yöneliktir: eş ve çocukların getirilmesindeki sert kısıtlamalar, işsiz yabancıların aileleri ile geri dönmesini amaçlayan ve bir " yardım " söz konusu olmadığı halde kamu oyunu yanıltıcı bir biçimde "dönüş yardımı" diye anılan önlem tartışmaları ve son olarak ta sadece alman anayasasında bulunan ve politik nedenlerle aranan her kişiye sığınma hakkı sağlayan 16'ncı maddenin en iyi hangi yolla tamamen geçersiz hale getirilebileceğne ilişkin tartışmalar. Sığınma hakkı konusunda aşağıdaki sayılar uygulanan politikaya ilişkin fikir verici niteliktedir: 1973 yılında 5593 politik sığınma isteminde bulunan yabancının % 44'üne bu hak tanınırken 1980 yılında bu istemde bulunan 107 818 yabancının sadece % 5,5 kadarına bu hak tanınmıştır!

YENİ YASAL KISITLAMALAR

Yabancı işçilere ilişkin önlemlerde çocukları getirebilmek için saptanan yaş sınırı 6'ya indirilmiş ve federal Parlementoda yasallaşma aşamasına gelmiştir. Federal Almanya eyalet hükümetleri yabancılara ilişkin birlikte bir yasa tasarısı hazırlayarak bunu 1982 şubat ayı başında parlamentonun onayına sunmuşlardır. Tasarının adı "*yabancı akımının istikrarı ve yabancıların dönüş eğilimini destekleme yasası*"dır. Bu yasa taslağı iki temele dayanmaktadır: eş ve çocukların getirilmesini kısıtlamak ve işsiz yabancılara sözde dönüş yardımı sağlamak. Tasarıya göre bu sözde yardım iki ana bölümden oluşmaktadır. Birincisi yabancı işçinin işsiz olduğu ana kadar kendi ödediği emeklilik sigortası primlerinin peşin olarak geri ödenmesidir. Bilindiği gibi emeklilik sigortasına hem işçi ve hem de işveren eşit oranlarda prim ödemektedirler. Yani emeklilik durumunda emeklinin alacağı maaş bu iki kaynağın kullanılmasından oluşmaktadır. Bu tasarıda sözü edilen para, sadece işçi tarafından ödenmiş olan paradır, üstelik peşin ödeme nedeni ile ortaya çıkacak faiz kayıpları da bu paradan kesilmek istenmektedir. Yani işçi kendi ödediği miktarın da altında bir miktarda para alacaktır. Yapılan hesaplar bu yolla ortalama olarak yabancı bir erkek işçiye ödenecek miktarın 18.000.-DM, kadın işçiye ise 12.000.-DM, olacağını ortaya koymaktadır. Ödenecek paranın ikinci bölümünü ise işsizlik sigortasının peşin olarak ödenmesi oluşturmaktadır. Bu miktar ortalama 5.600.-DM tutmaktadır. Bu durumda devlet açıkça kazançlı çıkmaktadır, çünkü işsizlik süresince Federal Alman iş kurumu tarafından ödenmesi gereken hastalık ve emeklilik sigortası primleri işçinin ülkeyi terk etmesi nedeni ile ödenmeyecektir ki bu kazanç işçi başına ortalama 3.800.-DM olarak hesaplanmıştır. Tüm bu işlemin ön koşulu, işçinin ailesi ile birlikte bir daha gelmemek üzere ülkesine geri dönmesidir. Bu öneri henüz yasalaşmamıştır. Öneriden açıkça anlaşılmaktadır ki, gerek emeklilik sigortasında işveren paylarının ödenmemesi gereken sigorta primlerinin işçinin geri dönmesi nedeni ile ortadan kalkması nedenleri ile olay " dönüş yardımı " yerine olsa olsa " geri dönen yabancı işçinin alman devletine yardımı " olarak nitelendirilebilir!

YÖNTEM DEĞİŞİYOR AMA POLİTİKANIN GELENEKSEL TEMELİ AYNI

Tüm bu güncel gelişmelerden çıkartılacak sonuç yabancılar politikasında gerçi "yöntem değişiklikleri" veya daha doğrusu "yöntem gelişmeleri" olmasına karşın politikanın geleneksel temelinin aynı olduğu sonucudur, yani üretim için fazlalık olan yabancı kesimi kapı dışarı etme, yabancıları üretim için bir "emniyet süpabı" olarak kullanma politikasının hala geçerli olduğudur. Bu amaçla alt gelir gruplarının "milliyet" ve "kültür"lerine göre ayrılarak birbirine düşürülmesi, yabancıların ekonomik ve sosyal krizin sorumlusu gibi gösterilmesi ve bunun sonucu almanlarla yabancılar arasındaki sürtüşmelerin büyümesi söz konusu olsa bile politik geleneksel çizgi inatla sürdürülmek istenmektedir.

Madalyonun bir de bu politika tarafından hesaplanamayan öteki yüzü vardır, o da yabancıların da bir bilinçlenme süreci içinde olduğu ve kendilerine ilişkin yapılan politikanın sadece pasif bir "nesne"si olarak işlev görmeye karşı koyma eğiliminin yavaş yavaş geliştiğidir. Ellerinde hiç bir toplumsal baskı gücü olmamasına karşın yabancılar "eşit haklar","ileriye dönük yaşamlarının güven altına alınması" ve "politik katılım" yönündeki istemlerini giderek daha yüksek bir sesle dile getirerek kendi üzerlerine yürütülen politik tartışmaya katılmak, bu tartışmada taraf olmak istemektedirler. Daha önemlisi, alman toplumunda önemli yeri olan kurum ve gruplar, örneğin kiliseler, giderek büyümekte olan alternatif parti ve gruplar, hukukçu örgütleri, sendikaların bazı kesimleri v.b. yabancılar politikasını giderek daha yoğun bir biçimde eleştirerek yabancılarla daha geniş bir dayanışma oluşturmaktadırlar.

Belki de şimdiye dek sürdürülen ve Federal Almanya'da yabancı işçi çalıştırılması olayının acımasız geleneğinin yönlendirdiği bu sert politikanın çıkmaza girmesi ve hatta iflası şansı bu genişleyen dayanışmada yatmaktadır!

(18 nisan 1982)

(1) 1910 yılında Breslau'da yapılan VI. ncı Alman İşverme Kongresi tutanağından alıntı. Bk. Spaich, H.: Fremde in Deutschland (Almanya'da Yabancılar), Weinheim, Basel 1981, S. 143.

(2) Bk. Das Parlament (palamento), haftalık politik dergi, 6.3.1982, S 2.

(3) Bk. Der Spiegel, haftalık dergi, No. 50/1981, S. 27.

(4) Berlin içişleri senatörü Heinrich Lummer'in 26.5.1981 tarihinde, o tarihte Berlin parlementosu başkanı olarak yaptığı basın toplantısında yabancılar üzerine kullandığı ifade. Bk. Der Tagesspiegel, Berlin'de çıkan bir günlük gazete, 27.05.1981.

(5) Alternatif Liste adlı partinin resmi yayın organı Stachel adlı aylık gazetenin nisan 1982 sayısı, S. 3.

Honduras'ta gerillalar ticaret odasını bastı

Gerillalar, kendilerine bir uçak verilmesi ve bir başka ülkeye gitmelerine izin verilmesi üzerine rehineleri serbest bıraktılar.

Honduras'ın sanayi kentlerinden San Pedro Sula'nın Ticaret odası binasını basan "Halk Kurtuluş Hareketi Gerillaları" aralarında Maliye Bakanının bulunduğu 82 kişiyi rehin aldılar. 21 Eylül günü başlayan eylem sırasında, gerillalar rehineleri bırakmak için bazı koşullar öne sürdüler. Daha sonra alınan haberlere göre, gerillalar Honduras Hükümetinin verdiği bir uçakla bilinmeyen bir ülkeye gittiler.

Aralarında Maliye Bakanı, Hazine Bakanı, Merkez Bankası Başkanı ile çok sayıda ekonomi uzmanının bulunduğu 82 kişiyi toplantı sırasında rehin alan Halk Kurtuluş Hareketi Gerillaları, Honduras Hükümetinden aşağıdaki koşulların yerine getirilmesini istediler

1-Honduras'ta tutuklu bulunan 37 si El Salvador'lu toplam 70 gerillanın serbest bırakılması, terörle mücadele yasasının kaldırılması,

2-Halk üzerindeki baskılara son verilmesi,

Honduras'ın Orta Amerika Demokratik Halk Birliği'nden atılması,

4-Honduras'ta bulunan ABD, Şili, İsrail ve Arjantin askeri uzmanlarının ülkeden çıkarılması,

5- Halen El Salvador'da bulunan ve faşist cunta güçleri ile birlikte halka karşı savaş yürüten Honduras birliklerinin El Salvador'u terk etmesi,

Honduras'ın Nikaragua sınırındaki kamplarda eğitilen Samoza taraftarları faşist birliklerin dağıtılması ve kampların kapatılması,

7- Honduras hükümetinin dışardan aldığı yardımları, okul yapımında, halkın sağlık sorununun çözümünde ve yeni iş alanlarının kurulmasında kullanılması.

Eylemin başlamasından sonra Honduras Hükümeti, tutuklu bulunan 37 El Salvador'lu gerillanın iade edildiğini bu nedenle yapacakları birşey bulunmadığını açıkladı. Buna karşılık El Salvador'da yayın yapan Venceremos Radyosu, Honduras Hükümetinin yalan söylediğini, 37 gerillanın halen Honduras Cezaevlerinde olduğunu duyurdu.

Gerillaların eyleme son vermek için ileri sürdüğü istekler, Honduras gazeteleri ve televizyonu tarafından yayınlandı. Ancak hükümet, istekler hakkında herhangi bir açıklama yapmadı. Bu arada yine Venceremos Radyosu tarafından verilen bir haberde, FMLN Örgütü kurucularından Antonio Canada'nın Honduras'ta (bir restaurantta) ihbar üzerine yakalandığı bildirildi. Antonio Canada'nın bir süre önce El Salvador hava Kuvvetlerine baskın yaparak El Salvador'un hava gücünün üçte birini havaya uçuran eylemi düzenleyen gruptan olduğu bildirildi.

Daha sonra alınan haberlere göre isteklerin gazetelerde ve televizyondan yayınlanması üzerine gerillalar rehineleri serbest bırakmak için kendilerine bir uçak verilmesi ve bir başka ülkeye gitmelerine izin verilmesini istediler. Hükümetin bu isteği kabul etmesi üzerine gerillalar kendileri için ayrılan uçakla başka bir ülkeye gittiler.

Almanya'da yeni iktidar krizin çözümünü çalışanlardan bekliyor

Günümüzde dünyanın uğradığı ağır ekonomik krizin bütün ülkelerde olduğu gibi Federal Almanya'ya da getirdiği sorunlar, ortada başka bir neden yokken iktidarın ansızın değişmesi sonucunu getirdi. Iktidara gelen muhafazakar-liberal hükümet sorumluları, - çözüm yolları konusunda çok şeyler bildiklerini daha önceleri durmadan tekrarladıkları halde, Başbakan Kohl, verdiği ilk demeçlerde, çalışanlardan yeni çabalar, tüketicilerden de yeniden kemer sıkmalar beklendiğini söyledi. Ekonomik durgunluğun bir ölçüde giderilmesi, işsizlik artışının durdurulması ve fiyat istikrarının sağlanması konusunda daha başka formüller ortaya çıkarılamıyor.

Değişmeyen bir kural var: İktidara gelmeden önce büyük sözler söyleyen politikacılar, iktidara gelir gelmez birden ağız değiştirirler ve konuşurken de, daha önce de aynı şeyleri söylüyormuş gibi masumca bir tavır takınırlar. Başbakan Kohl da bu kurala uydu ve yeni hükümet daha önceki açıklamalarının tersine, işe vergi yükseltmeleri ile başlayacağını gösterdi.

En başta "Mehrwertsteuer" (artıdeğer vergisi) denilen tüketim vergisi yükseltilecek. Böylece yoksul ile zengin aynı küfeye yerleştirilerek, her tüketici tükettiği her ürün ve hizmet için dolaylı olarak daha çok vergi ödeyecek. 1984 yılından itibaren düşük kazançlılardan daha az gelir vergisi alınması tasarlanırken, bundan vazgeçilecek. Ayrıca, sosyal giderler için çalışanların ödediği vergilerde artışlar olacak. Bunlar arasında işsizlik sigortası ve sağlık sigortası ödentilerinin yükseltilmesi var.

Çalışanların ve dar gelirlilerin geçim durumunu en çok etkileyecek önlemler arasında, devletçe tanınan sosyal yardımların kısılması var. Örneğin emeklilerin aylıklarının artışları geciktirilecek, ve artış oranları indirilecek. Hastahaneye yatırılan her sigortalı, hastahanede kaldığı ilk 14 günde her gün için beş markı cebinden ödeyecek. Çalışanların hastalık yönünden sindirilmesinde daha da ileri gidiliyor. Uzun bir süredir, işten çıkarılma korkusu yüzünden hasta yazılmaktan çekinenlerin sayısı epey arttığı yetmiyormuş gibi, bundan böyle bu ürkütmeyi daha arttırmak amacı ile, hasta yazılan her işçinin durumu resmi doktorlara bildirilecek. CDU partisinden işçi yanlısı diye bilindiği için Çalışma Bakanlığı görevine getirilen Nobert Blüm'ün bulunduğu bu yeni formülün ardında, hasta işçiler için ilk iki hafta süre ile işverenler tarafından ödenen çalışma ücretinin kısıtlaması isteği yatıyor.

Bu ara işverenlerden de ufak bir özveri isteniyor. Yüksek kazançlılar gelirlerinden küçük bir yüzdeyi birkaç yıl için devlete faizsiz borç verecekler. Daha sonra, zorla alınan bu borç geri ödenecek.

İşveren cephesi başlangıçta hükümet değişikliğini sevinçle karşıladı. Ancak bu yalınızca bir değişikliğin verdiği ilk sevinçdir. Her değişiklik böyle sevindirir. Ancak bir süre düşündükten ve söylenenleri dinledikten sonra eski kötümserlik havası yine çöktü. Alman Sanayı ve Ticaret Odaları Birliği Başkanlığının yayınladığı bir rapor, yeni iktidar döneminde ve ekonomide olumlu bir dönüş beklenmediğini gösteriyor. Rapora göre, önümüzdeki yıl her iki işverenden biri işçi çıkartmak zorunda kalacak. Yapılan hesaplar, gelecek yıl içinde kaybolacak işyeri sayısının 350 bin ile 1.5 milyon arasında değişebileceğini gösteriyor. Bu tahminler gereğince işsiz sayısında çok büyük artışlar olabilir. İşsiz sayısının bu ölçüde artmaması beklense bile, kendiliğinden boşalan işyerlerinin işverenler tarafından yeniden doldurulmaması yoluna gidilmesi, işsizlik durumunu başka bir yönden etkilemiş olacak.

İşverenlerin, işsizlik konusunda kötümser olmasına neden olan belirtiler şunlardır: Ülke içinde mal isteminde canlılık yok. Sermaye sahiplerinin yatırımlar konusundaki çekingenliği sürüp gidiyor. İhracat pazarı olan ülkelerde ekonomik durgunluğun büyümesi özellikle doğu bloku ülkeleri ile az gelişmiş ülkelerde döviz sıkıntısı bulunması, para sıkıntısının büyümesi ve dünya ölçüsünde ticaret alanında sınırların sıkılaştırılması yüzünden ihracatta görülen zayıflama eğiliminde bir değişme görülmüyor.

Bundan önceki hükümetin, yatırımlar için işverenlere pirim vermesi yolu ile yaptığı denemeler sermaye sahiplerince iyi karşılandı, ama yatırım yapma konusunda karar verirken, hükümetin verdiği primler önemsenmeyip yukarda belirtilen gelişmeler göz önüne alındı.

Yakın zamana kadar, işsizliğin getirdiği kötümserliğe karşı, kalifiye işçi gereksinmesinin sürdüğü noktasına dikkatler çekiliyordu. Ancak işsizliğin hızla artması usta işçi gereksinmesini de azalttı. Bunun sonucu olarak kalifiye olmayan işçilerin çalıştırılması olanakları gittikçe azalıyor.

Son yıllarda işçi ücretlerindeki artışlarının altında kaldığı ve böylece maliyette işçi ücretlerinin oranı yükselmediği halde, işverenlerin kazançlarında yatırımları canlandırıcı bir sonuç görülmedi. Çünkü bir yandan satış azlığı yüzünden işyerlerinin düşük kapasiteyle çalışması, bir yandan da enerji ve hammadde fiatlarında artışların durmaması gelirleri etkiledi. Bunun yanında, mal isteminin artışında doğan rekabet çekişmeleri işverenlerin kazancını etkiliyor. Rekabet yüzünden, satışlarda, fiyat artışlarının doğurduğu maliyet yükselmeleri, alıcıya aynı ölçüde yansıtılamıyor. Günlük yaşamda bu bazı sanayi ürünlerinin, her alanda görülen fiyat yükselmelerine karşı, eskisinden daha düşük fiyatlarla satılmasından da kolayca anlaşılıyor.

Yoksul ve zengin ülkeler dengesizliği bankalar için büyük tehlike

Az gelişmiş ülkelerin günümüzdeki başlıca özelliği, batılı sanayi ülkelerinde bulunan bankalara borçlu olması. Bu borçların ödenmesi ise batı bankalarının gelecekteki durumu ve dolayısiyle batı ekonomisi için en büyük tehlikeyi meydana getiriyor. Örneğin, Polonya'ya büyük krediler açmış olan Federal Almanya'nın sendikalar mülküyetindeki bankası Bank für Gemeinwirtschaft, borçlarını ödeyemeyen Polonya'yı iflas etmiş ülke ilân ettiği zaman, sermayesinin yarısını, bundan doğacak zarara ayırması gerekiyor.

Polonya'dan daha borçlu ülkeler de var. Bunların başında Güney Amerika ülkeleri geliyor: Meksika, Arjantin, Brezilya, Venezuela, Şili. Küçük sosyalist ülke Kuba bile iflasın eşiğinde. Romanya, borçları yüzünden batıdan mal ithal edemez durumda. Yugoslavya, Bulgaristan ve Türkiye gibi ülkeler de borçlular kervanının bir ucunda.

Bu durum Batıya korkulu rüyalar gördürüyor. Bazı bankalar ödemeleri durduruyor, firmalar peşpeşe iflas ediyor. İthalatçılar borçlarını ödeyemiyor, ihracatçılar pazarları yitiriyor, işsizlerin sayısı her yerde artıyor. Dünya finansman pazarlarının işlevini yerine getirmesi konusunda tehlikenin, ikinci dünya savaşı sonrasındaki durumdan daha ciddi olduğu ileri sürülüyor.

Bu tehlikeli durum, 1973 yılı sonlarında dünyada ilk kez petrol fiyatlarının yükselmesi ile başladı. Petrol üreten ülkeler birden çok para kazandılar ve kazandıkları paraları ne yapacaklarını bilmeyerek, biryandan daha çok mal ithal ederken, bir yandan da batılı ülkelerin bankalarına yatırdılar.

Batılı ülkelerin bankaları, kasalarına yatırılan paralardan yeni kârlar elde etme peşine düştüler. Bu, arada, petrol ithal eden ve artan fiyatlar karşısından ithal ettikleri malların karşılığını ödeyemeyen az gelişmiş ülkeler de batı ülkelerinden kredi sağlamaya koştular.

Batılı bankalar, ekonomik yavaşlama yüzünden kendi ülkelerindeki eski müşterilerini kredi alıcısı olarak yitirdikleri için, az gelişmiş ülkelerden gelen yeni müşterilere kucaklarını açtılar ve yüksek faizlerle krediler vermeye başladılar. Yeni müşteriler doğu blokundan ve üçüncü dünya denilen eski yoksullardan oluşuyordu.

Bankalar, bir yandan kredilerin taksitleri ödenirken, bir yandan da yüksek faizleri kasalarına aktaracaklarını sandıklar ve kredi musluklarını alabildiğine açtılar. Ancak kısa bir süre geçtikten sonra, umut edilen sonuç elde edilemedi. Tersine, borçlu ülkeler aldıkları kredilerin taksitlerini zamanında ödeyemedikleri gibi, aradan biraz daha zaman geçince faizleri bile ödeyemez duruma düştüler. 1965 yılı ile karşılaştırıldığı zaman 1980 yılında batılı bankaların dış alacakları 50 katına çıktı ve alacaklarını toplamış tek banka bile kalmadı. Polonya ve Türkiye gibi ekonomisi zayıf ülkelerin bile en az ikiyüz batılı bankalara borçlu olduğu göz önüne alınırsa, batının riski kolayca anlaşılır.

Batılı bankalar, deve kuşu örneğinde olduğu gibi, alacaklarını batmış olarak görmüyor, durmadan erteliyorlar. Oysa yapılan hesaplara göre, Meksika, Brezilya ve doğu bloku, hep birlikte, borçlarını ödeyemez diye ilân edildiği zaman, bankaların bu kredileri bilançolarında zarar göstermesi gerekir. O zaman da bu büyük zararlar karşısında bankaların iflasını ilân etmesi gerekir ki, birkaç büyük bankanın iflası zincirleme bir etki meydana getirir ve batılı bankalar sisteminin toptan çökmesi sonucunu doğurur.

Ancak iki tarafta böyle bir yola gitmiyor. Hiçbir ülke, kendi kendini iflas etmiş diye ilân etmiyor; çünkü bu intihar anlamına gelir. Bu yüzden borçların ertelenmesi iki tarafın da işine geliyor. Bankalar alacaklarını erteledikleri zaman, bunları zarar diye göstermekten kurtuluyorlar. Büyük çöküş böylece önlenmiş oluyor.

Bundan çıkan sonuç: Yoksullarla zenginler, borçlar, ekonomik durgunluk, yüksek faiz, pahalı ithal malları gibi bir tehlikeli karışım içinde, yığınların sıkıntı yükünü çekmesi zorunluğu var.

Yeni hükümet proğramının baş hedeflerinden biri Türkler

Başbakan Kohl, görevi üzerine aldıktan sonra vediği ilk demecinde, işsizlikle savaşım ve sosyal hizmet yüklerini azaltma konusunda ilk hedefin, Türklerin sayısını azaltmak olduğunu söyledi. Başbakana göre bu azaltma, insancıl yollardan gidilerek yapılacak. Berlin hükümetinin son aldığı kararın, bu insancıl yollardan biri olup olmadığı söylenmiyor ama, Federal Almanya'da yaşayan Türkler bu sözlerle nelerin kastedildiğini çok iyi biliyorlar. Berlin hükümeti, küçük çocuklu ailelere bir yıl için yapılması kararlaştırılan aile yardımını Türkler için tanımadı ve ilgili hükümet üyesi bu konuda, **"Türkler böyle bir yardım istiyorlarsa, Alman vatandaşlığına geçer ve istediklerini alırlar"**, dedi. Alman vatandaşlığına geçmenin ne demek olduğunu bilmeyen ve böylesi gözboyacılığına kapılan da yok.

Başbakan Kohl'un **"insancıl yollardan"** söz etmesi, bir kısım Türklerde büyük umutlar uyandırdı. Zaten ülkelerine geri dönmek yada gittikçe artan Türk düşmanlığından kurtulmak isteyen bazı yurttaşlarımız, bu konuda öteden beri sözü edilen dönüş primlerine umut bağlamışa benziyor.

Sözü edilen ve Türklere ödenmesi tasarlanan dönüşü isteklendirme primleri konusunda söylentiler şu noktada toplanıyor:

- İşsiz kalanlara işsizlik parasının toptan ödenmesi,
- Emeklilik için ödenen işçi kesintilerinin derhal ödenmesi,
- Hak edilmiş çocuk paraları karşılığında ileriki süreleri de içine alan bir toptan ödemede bulunması,
- Işyeri emeklilik hakları konusunda toplu bir paranın verilmesi,
- Buradaki oturma süresine ve ailenin nüfus sayısına göre bir teşvik primi ödenmesi.

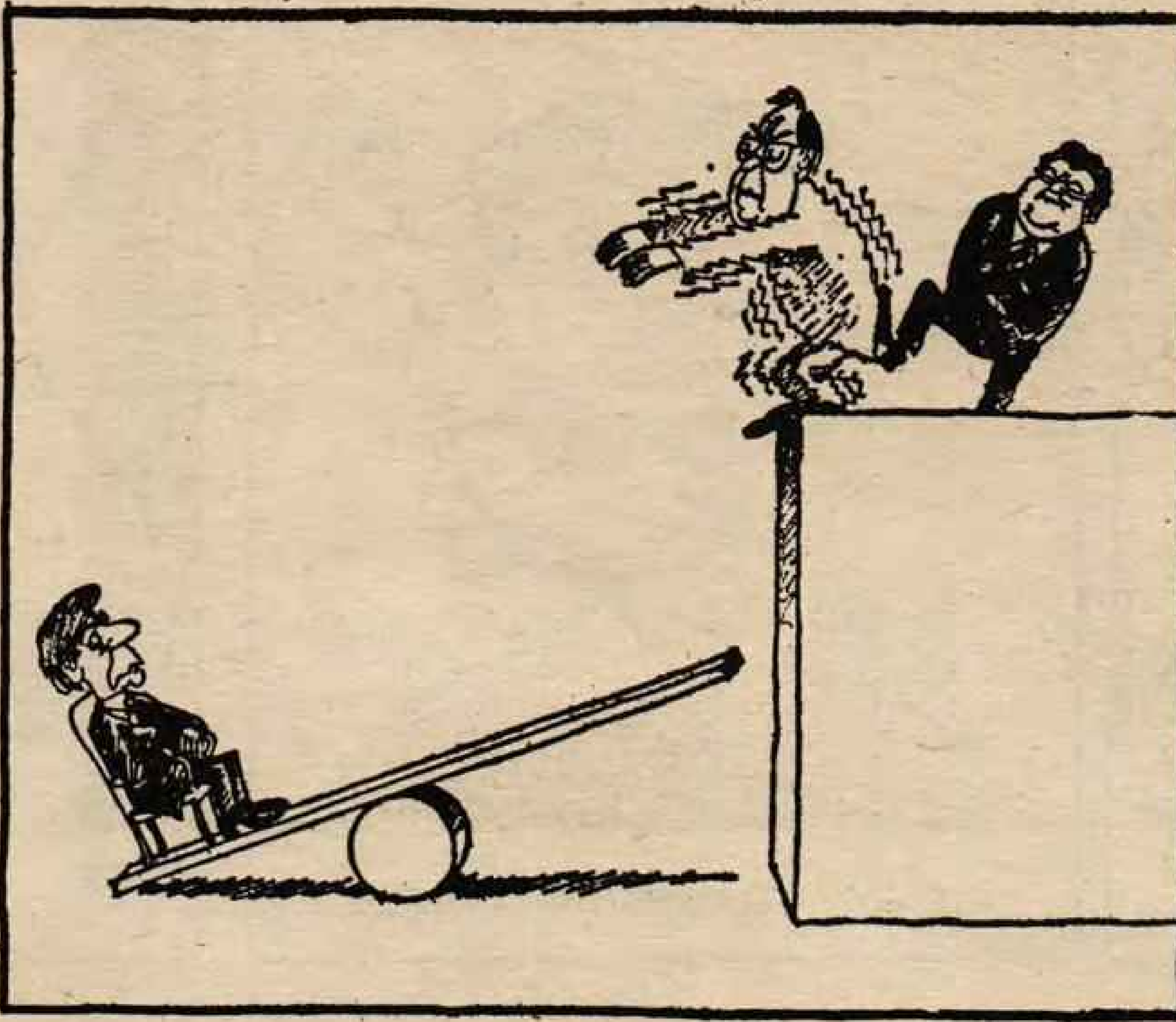
Bu haklardan meydana gelecek toptan ödemelerin ortalama ne kadar tutacağı konusunda hiçkimsenin bir hesap yapması olanağı yok. Ancak her yiğidin gönlünde bir aslan yattığı gibi, bir kısım yurttaşlarımızın gönlünde de 50 bin mark dolayında bir rakamın yattığını birçok Alman kaynakları değiniyor. Oysa bu rakkamı duyan ve buna inananların bulunduğunu gören Alman yetkilileri hafif bir gülümseme ile dudak büküyorlar. Kaba bir hesapla, Almanya'da yaşayan her yabancıya geri dönüş için 50 bin mark öngörülse, ortaya 231 milyar mark gibi göz kamaştırıcı bir rakam çıkıyor. Ülkede yaşyan yabancılardan iki milyonu geri dönmek istese de yalnız bunlara böyle bir para düşünülse bile, gene yüz milyar ediyor ki, hiçbir Almanın böyle bir ödemeye gönlü yatmıyor.

Bir bilimsel enstitünün yaptığı araştırma sonuçlarına göre, Federal Alman yurttaşlarının yüzde 55'i, ülkelerine geri dönmeleri için yabancılara para ödenmesinden yana çıkıyor. Ancak bu araştırmanın önemli bir eksiği var. Eğer söz konusu Alman yurttaşlarına, yabancılara bu paranın ödenmesi için yüzde on daha fazla vergi ödenmesi önerisi yapılmış olsaydı, yukarıdakinin tam tersi bir sonuç alınabilirdi. Iş para ödemeye gelince, insalcıl yollar kapanıyror.

Bir gerçek var ki, ülkelerine geri dönmeye karar vermiş olan yabancılar, prim ödeme söylentileri çıktıktan bu yana, bavulları hazır durumda bekliyor; ne geri gidiyor, ne de bavulları çözüyor; acaba bir prim gelir mi diye bekliyor.

Konuya gerçekci açıdan bakan kimselerin, yalnızca bazı sendikacılar - arasında bulunduğu anlaşılıyor. Gerek Batı Almanya, gerekse Batı Avrupa ölçüsünde, işsiz yabancıların ülkelerine geri gönderilmesi konusu tartışılırken, bu sendikacılar, işsizlerin dönecekleri yerlerin nerelerin olduğunu soruyor. Eğer bu kimseler, gittikleri ülkelerde işsizler ordusunun daha da kabarmasına yardımcı olacaksa, onların buradan gitmesi, hiçbir şeyi çözümlemiş olmuyor. Tersine, Türkiye gibi işsizliğin önemli patlamalar doğurabileceği ülkelerde tehlikeyi daha da büyütüyor.

İşsizliğin yalnız ilgili ülkeyi değil, bütün dünya ekonomisini etkilediğini de gene en iyi Alman işçisi farkediyor.

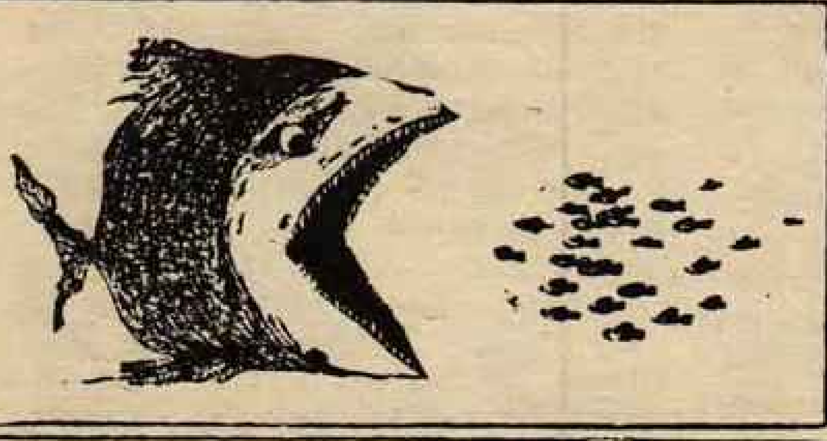
BİBER

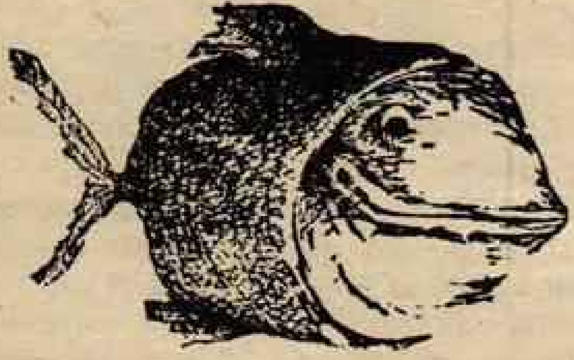
acı söyler
ama
doğru söyler

Sevgili Okuyucular

Biliyorsunuz geçenlerde "Kohl" isimli bir adam birdenbire başbakan oluverdi. Iyi güzel olsun bir şey demedik!.. Yahu herif tutturmasınmı "Türkiyeliler geri dönmeli" diye. Elimizde sivri biberler bir haftadır adamı ararken, Italya'nın Vercelli kentinde iki yılda bir düzenlenen Karikatür Yarışması'nda birinciliği bu yıl Romanya'dan Constantin Pavel kazandı. Pavel'in karikatürü hem bizim generallerin hem de sayın Kohl'un ağzına sürülmeye layık acı biber gibiydi. Bu yüzden Kohl'u aramaktan vazgeçtik ve Pavel'in karikatürünü aşşağıda yayınladık. Generallerimize de Kohl'ede afiyetler olsun...

Hoşçakalın sevgili okuyucular

Hem Okuyup Hem Çizenler

ALLAH RAHMET EYLESİN

KLİK!

YENİ ANAYASA

Cem

Diyar'dan Çizgiler

Gazetemiz adına Arif Özserin Berlin GEW Başkanı Sybiille Volkholz'la görüştü

VOLKHOLZ: "Özel sınıf uygulaması ırkçılıktır"

Okulların açılmasıyla birlikte yoğun eğitim sorunları da tekrar gündeme geldi. Türkiye'li emekçilerin çocuklarını yine binbir dert, binbir sorun bekliyor. Bu sorunları aşabilmek, çocuklarımıza daha iyi bir eğitim olanakları, daha iyi bir gelecek sağlamak elbette bizlere, bizlerin mücadelesine bağımlı.

Almanya'da artan işsizlik, yabancı düşmanlığı, tasarruf politikaları ortamında binbir güçlükle, eksik eğitim görmeye çalışan çocuklarımızın dolayısıyla hepimizin sorunlarını bir . röportajla açmaya çalışacağız.

Gazetemiz adına Arif Özserin, *Berlin'de* GEW (Öğretmenler Sendikası) Başkanı ve Yabancılar Komisyonu Üyesi Sybiille Volkholz *ile bir söyleşi yaptı.*

Berlin Senatosunun eğitim konusundaki kararlarını da eleştiren GEW Başkanı, yabancı düşmanlığı konusunda politikacıları suçlu buluyor.

Cuntayı eleştiren Berlin GEW Başkanı,"Kendi ülkesinde özgürlükleri ve hakları yasaklayan bir devletin, başka ülkelerde ezilen insanların haklarını savunacağına inanmıyorum" dedi.

D.T.- İsterseniz, eğitim ile ilgili sorunlara geçmeden, artan yabancı düşmanlığı, işsizlik ve Türkiyelilerin geri gönderilmeleri konusunda görüşlerinizi belirtirmisiniz?

S.V- Yabancı düşmanlığı üzerine şunları söyleyebilirim; Yabancı düşmanlığı Alman halkı içinde gittikçe artan bir eğilim göstermekte. Böyle kriz dönemlerinde zayıf sosyal gruba karşı düşmanlık eğilimi yoğunlaşıyor. Ve görüşümüze göre politikacılar bu eğilimi kullanıyorlar. Geçen sonbahardan bu yana bu konu üzerinde, olayın özüne girmeden tartışma yapılıyor. Kısaca politikacılar laf ebeliği yapıyorlar. Oysa politikacılar yabancı düşmanlığına karşı başka türlü eğilmeli ve entegrasyon politikası ile ilgili elle tutulur bir program ortaya koymak zorundalar... Artan işsizler ordusunun büyük bir kısmın: yabancılar yani Türkler oluşturmaktadırlar. Biz GEW olarak artan bu işsizlik karşısında yani sebep olarak ne gösterirlerse göstersinler kesin geri dönüşü kabul etmiyoruz. Bunun yerine entegrasyon konusuna ağırlık verilmesini çıkar yol olarak görüyoruz. DGB olsun, yabancıların en yoğun olduğu IG Metall olsun, bu konuda hem fikiriz.

D.T.- Berlin'de okulların açılmasıyla birlikte Türkiyeli anababalar açısından iki büyük sorun var: Çocuklarını Berlin Senatosunun almış olduğu kısıtlayıcı kararlar çerçevesinde yaTürkiyeliler için özel sınıfa yadabaşka bölgelerdeki okullara gönderilmeleri. Geçenlerde Tiergarten'de çocukları için özel sınıf açılan 24 aile durumu protesto etmek için çocuklarını okula göndermedi. Bu durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?

S.V- Berlin Senatosunun almışoldugu karar yabancı çocuklar için çok sakıncalı bir durum yaratmakta ve sorunları ağırlaştırmaktadır. Getirilen %30 ve %50'lik baraj sonunda yabancıların yoğun olduğu bölgelerdeki öğrenciler başka bölgelere gönderiliyorlar. Düşünün Kreuzberg ve diğer bazı bölgelerde yabancıların oranı çok yüksek (%80). Ufacık çocuklara sabah sabah metroyla veya başka bir araçla kilometrelerce uzaktaki bir okula gitmek düşüyor. Biz, Kreuzberg'den bu okul sorunu yüzünden başka bölgelere taşınmak isteyen birçok Türk ailesi tanıyoruz. Bu aileler daha fazla kira vermeye bile razılar ama başka bölgelerde de ev yok. Yanihiçbir çıkış yolu yok. Sınıflarda yer olmaması bu getirilen % barajından kaynaklanıyor. Biz sendika olarak böyle bir kararın çıkmaması için elimizden geleni yaptık. Ama başarılı olamadık. Bir de bunların yanı sıra bizim de karşıçıktığımız özel sınıf olayı var. Biz bu uygulamayı milliyetçi-ırkçı birpolitika olarak yorumluyoruz. 24ailenin farklı karşı çıkışları CDU hükümetini etkilemedi, etkilemez.

D.T.- Yeri gelmişken eğitim sistemine ilişkin bir soru sormak istiyorum. Alman okul sisteminin oldukça karışık olması ve Türkiyeli ailelerin bu sistemi tanımamaları da problemler oluşturuyor. Siz eğitim sisteminin genel bir eleştirisini yapar mısınız?

S.V.- Alman okul sisteminin zorluğu sadece yabancı çocuklar için değil, Alman öğrenciler de bundan etkilenmektedirler. Zorlukların başında tek bir eğitim sistemimizin olmaması geliyor. Değişik okul kademelerinde geçirdiğimiz seneler eyaletlere göre değişiyor; örneğin Berlin'de ilkokul (grunschule) öbür eyaletlere nazaran 2 sene daha uzun. Bayern'de Gesamtschule Berlin ve Hamburg'a nazaran 2 sene daha kısa.Biz GEW olarak Almanya çapında Gesamtschule sayılarının arttırılmasını istiyoruz. Bu okullarda Alman ve yabancı öğrenciler beraber okuyabilmelidirler. Alman okul sistemi Türkiye'deki okul sisteminden çok farklı, bundan dolayı yabancı öğrenci ailesinden pek yardım göremiyor, ailelerde bu sisteme yabancı. Lisanları yeterli olmadığı için çocuklarına yardım edemiyorlar. Dolayısıyla yabancı öğrenci bütün zorlukları tek başına çözmek zorunda. Bir de lisan yetersizliğini, eksikliğini buna eklersek bir **yabancı öğrencinin bunaldığını anlarız.** Neden yabancı öğrencilerin %50'si bir diploma sahibi olmadan okuldan ayrılıyor, anlamış oluruz.

D.T.- Çok tartışılan konulardan birisi de Türkçenin okullarda birinci yabancı dil olarakkabul edilmesi...

S.V.- Türkçenin ilk yabancı dilolmasını GEW olarak destekliyoruz. Hatta bizim bu yolda önerimiz var. İstiyoruz ki haftada birgün Almanya genelinde tüm yabancı öğrencilere anadilinde öğretim yapılsın. Yani Türk öğrencilere Türkçe, Yunanlı öğrencilere Yunanca...

D.T.- Alman ve Türkiyeli öğretmenlerin yaptıkları müşterek derslerin senato tarafından kısıtlanması ile ilgili neler düşünüyorsunuz?

S.V.- Müşterek ders uygulaması 1973 yılında Kreuzberg'li öğretmenlerin önerisiyle getirilmiştir. Müşterek ders salt Türkiyeliçocuklardan oluşan sınıflarda yapılıyor ve de çok başarılı oluyor.Alman öğretmenin anlattıkları güçse, Türk öğretmen yardımcı oluyor, böylece herşey iyi işlenmiş oluyordu. Şimdi Senatoda bu derslerin yapılıp yapılmaması konusunda tartışmalar sürüyor. Bu,dersler azaltıldı ve ders veren Türk öğretmenlerin sözleşmeleri iptal edildi. Bu kısıtlamanın nasıl devam edeceğini bilmiyoruz. Tabii GEW olarak bu kısıtlamalara karşıyız. Çünkü **bu derslerin gerek Türk gerekse Alman çocuklarına yararlı olduğu düşüncesindeyiz.** Yabancı çocukların dillerinigözönünde bulundurmanın tek yolu, onlara kendi ülke öğretmenleri yoluyla, kendi dillerinde açıklama yapmaktır. Çünkü çocuklar Almancayı tam bilemiyorlar.

D.T.- Yeni eğitim dönemi ile oluşan bir diğer problem de okullarda yer bulamamak?

S.V.- Bu konuda tam bir bilgiye sahip değiliz. Böyle haberler duyuyoruz. Ama elimizde kesin bir şikayet yok. Berlin'de daha önceleri böyle bir uygulama vardı ama zamanla bu kaldırıldı.

D.T.- Kreuzberg'te bu olaylar çok yaşanıyor. Veliler başvuracak yer arıyorlar?

S.V.- Böyle durumlarda en önemlisi velilerin yılmamaları,mücadele etmeleridir. Ana-babalar bölge dışında bir okula başvurmadan bekliyorlar. Oysa yasalara göre veli başvurunca, o bölgede bir okul gösterme, bir okula yerleştirme zorunluluğu var...Böyle durumlarda veliler ya Schulamt'ı şikayet etmelidirler böylece birçok velinin şikayeti kamuoyunca bilinir. Yada bize bu konuyu getirirler. Bu bizim açımızdan yararlı. Çünkü bu konuda çok şey duyuyoruz ama elimizde kesin bir kanıt yok. Bundan başka bölgelerdeki öğrenci temsilciliklerine veya öğrenci danışmanlıklarına (Schülerberatung) baş vurup yardım isteyebilirler.

D.T.- Berlin'de ve Federal Almanya'da ne kadar Türkiyeli öğrenci ve öğretmen var?

S.V.- 40 bini Berlinde olmak üzere 500 bin öğrenci var. Berlin'de 300 öğretmen var. FederalAlmanya'daki kesin öğretmen sayısı şu anda elimde yok.

D.T.- Türkiyeli öğretmenlerin GEW'de örgütlenme düzeyi ne? Sorunları neler?

S.V.- GEW Berlin'de 189 öğretmen örgütlü. Bu sayı tüm öğretmen sayısının %60'ını oluşturuyor. Sorunlarına gelince; birincisi, aynı işi yapmalarına rağmen Alman öğretmenlerine kıyasla oldukça az ücret alıyorlar. GEW olarak her zaman aynı işe aynıücret ilkesini savunduk. Türk öğretmenlerin büyük çoğunluğu iş güvencesinden yoksun süreli sözleşmelerle çalışıyor. CDU'nun tasarruf politikası (Sparmaßnehmen) ndan sonra süreli sözleşmeli öğretmenlerin işlerine son verilebilir. Hatta yakınlarda 16 öğretmenin sözleşmesi uzatılmayarak işten atıldı. Bu uygulamalar karşısında GEW olarak biri Kreuzberg'te olmak üzere iki protesto yürüyüşü yaptık.

D.T.- Yabancı öğretmenlerin işlevleri nelerdir? Kendi sorunlarına sahip çıkıyorlar mı?

S.V.- Yabancı öğretmen iki kültür arasında (Alman-Türk) bir aracıdır. Bu kültür farklılığı konusunda çocuklara en iyi açıklamayı yapacak onlardır. Çünkü kendileri de aynı olgu yaşıyorlar. **Bu yüzden yabancı öğretmenlerin derslere katılmalarını çok doğru buluyoruz. Çünkü onlar bu olguyu yaşadıkları için çocuklara karşı daha olgun ve anlayışlı olacaklardır. Daha iyi yardım edeceklerdir.** Örgütlenme ve kendi sorunlarına sahip çıkma konularında üzerlerine düşen görevleri yaptıklarını da söyleyebilirim.

D.T.- Eğitim konusunda Türkiye devletinin politikalarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

S.V.- Biz Türkiye'deki cuntaya karşı birçok yaptırımlar (Resulution) uygulamaya çalıştık. Ayrıca GEW bütün Almanya'da Türkiye'deki sendikacılar için eylemler yapmaya çalıştı. Türk devleti buradaki çocuklarının eğitim sorununa sahip çıktığına dair bir imaj yaratmaya çalışıyor. Ama bizi düşündüren bir şey var ki, o da cuntanın bizzat Türkiye'de çocuklara nasıl davrandığı nasıl bir eğitim götürdüğüdür. Aldığımız haberlere göre dersler mümkün olduğu kadar askerileştiriliyor,militarize ediliyor. Buna ilave olarak azınlıklara yapılan baskıyı.Kürt çocuklarına kürtçeyi öğrenme yasağını eklemek gerek. Kendi ülkesinde özgürlükleri, örgütlenmeyi yok eden sendikaları yasaklayan bir devletin başka ülkede, ezilen insanlarının haklarını savunacağına inanmıyorum.

D.T.- Türkiye'de şu anda faşist bir Anayasa hazırlanıyor, birçok temel haklar ortadan kaldırılıyor. Buna karşı GEW ne yapıyor,ne yapacak?

S.V.- Bu konuda oldukça sınırlı olanaklarımız var. Şimdiye kadarki desteğimiz sadece hakkında tutuklama kararı bulunan, soruşturma açılan öğretmenlere çeşitli yardımlar şeklinde oldu. Ayrıca Alman hükümetine Türkiye'ye yapılan askeri yardımların durdurulması konusunda birçok kez çağrı yaptık. Ayrıca sendikal haklar sağlanıncaya kadar da ekonomik yardımların da durdurulmasını talep ediyoruz. Bu konuda pek bir başarı elde edemedik. Şimdilik yapabileceğimiz destek, ancak çeşitli sendikacılara yardım şeklinde olabilir.

D.T.- Sizce Alman devletinin yabancılarla ilgili tüm eğitim politikası ASİMİLASYON politikası değil midir?

S.V.- Biz CDU'nun getirmiş olduğu "ya burada kalır Alman olursunuz, ya da gidersiniz" görüşüne karşıyız. Entegrasyon bizim için entegrasyon demektir, Asimilasyon değil. Entegrasyon azınlıklar kendi kültürlerini koruyabildikleri sürece vardır. Bizim bu konuda aldığımız karar; Alman halkında demokrasinin vazgeçilmez bir unsuru olarak baska halkların varlığını kabul etmesidir. Bu bir gerekli öğrenim sürecidir. Alman halkı Alman kültürünü ve değer yargılarını öyle kesin doğru ve değiştirilmez görmemelidir. Alman halkı da değişmek zorundadır. Aslında her ülkenin halkı değişmektedir. Beraber yaşamanın koşulu değişmektedir. Kuşkusuz bu değişim hiçte kötü birşey değildir. Bizde eksik olan bu değişimi pozitiv olarak görmemizdir. Bu değişim özellikle politikacılar tarafından kendi kendine yabancılaşma olarak gösterildi. Başkabir kültürün, başka bir dilin olmadığını kabul etmek, kuşkusuz oldukça yanlış bir görüştür. Ama değişimin uzun bir süreye ihtiyacı vardır.

CDU'nun getirdiği, yarısı ASİMİLASYON, yarısıda DIŞARI ATMAK politikasıdır.

D.T.- Entegrasyon çok tartışılan bir konu. Bu konuyu biraz daha açarmısınız?

S.V.- Oldukça zor bir konu. Ben entegrasyonun ancak ne anlamlara gelemiyeceğini söyleyebilirim. Entegrasyon için önemli bir koşul azınlıkların diskrimine(aşağılamak) edilmemesi. Yani eşit işe, eşit ücret. Çocuklar için okulda eşit haklar, eşit koşullar.Aynı zamanda da kültürün korunması. Entegrasyon konusunda uzun süreli bir çözüm önermek zor,bu konuda yeni önerilerin getirilmesi gerekmektedir. Özellikle Türk çocuklarının hangi kültürle özdeşeceği konusunda yeni öneriler gerekiyor. Bu da kuşkusuz ne Alman kültürü ne de Türkiye'deki Türk kültürüdür.

D.T.- Entegrasyon konusunda dünyadan olumlu bir örnek verebilirmisiniz?

S.V.- Hayır.Şimdiye kadar bu hep azınlıkların ezilmesi 2.sınıf olarak görülmesi şeklinde devam etti. Örneğin Amerika'da önce İtalyanlar sonra Meksikalılar.Bence çocukları önceden belli kültüre zorlamak için en kötüsü. İnsanlar hangi kültürle özdeşecekleri konusunda özgür karar verebilmelidirler. ***Entegrasyon için önemli bir koşulda her iki kültürden çocuğa ön yargısız iyi tanıtılmalıdır.***

D.T.- Sonuç olarak Alman Emperyalizmi göçmen işçinin çocuğunu da kendisine taze güç olarak kullanmak istiyor. Böylece Türkiyeli öğrencilerin eğitimde çok başarılı olduğu söylenemez. Siz bu başarısızlığı nasıl açıklarsınız?

S.V.- Evet doğrudur. Yabancı işçilerde ucuz işgücü olarak görüldüler. Onların çocukları da aynı şekilde görülüyorlar. Başarısızlığa gelince, yabancı çocuklar okula gitmeleri için çok az teşvik görüyorlar. Dil konusunda oldukça zayıflar. Hazırlık sınıfları oldukça kötü, yani sınıflar çocukları yeteri kadar karısık sınıflara yetiştiremiyorlar. Ayrıca hazırlık sınıflarında ders saatleri çok az böyle olunca normal sınıfa devam edip, diploma almak çok zor. Şurası da bir gerçek ki yabancı öğrenciler otomatik olarak Hauptschule'ye gönderiliyorlar. Bizim isteğimiz Gesamtschule'lere daha fazla yabancı öğrencinin alınmasıdır. Bizim görüşümüze göreyabancı öğrenciler aptal oldukları için diploma alamıyorlar değil,tam tersi okullarda uygulanan yanlış politikalar sonucu başarısız kılınıyorlar. Ayrıca Türkiye ve Almanya'daki okul sistemlerinin farklı olması vede velilerin bu konuda yeterli bilgiye sahip olmamaları da ayrıca bir etkendir.

Eğitim

Bu köşe eğitim uzmanlarınca hazırlanmaktadır

SONDERSCHULE ÖZEL OKUL MUDUR?

BUYURUN ÖZEL OKULA

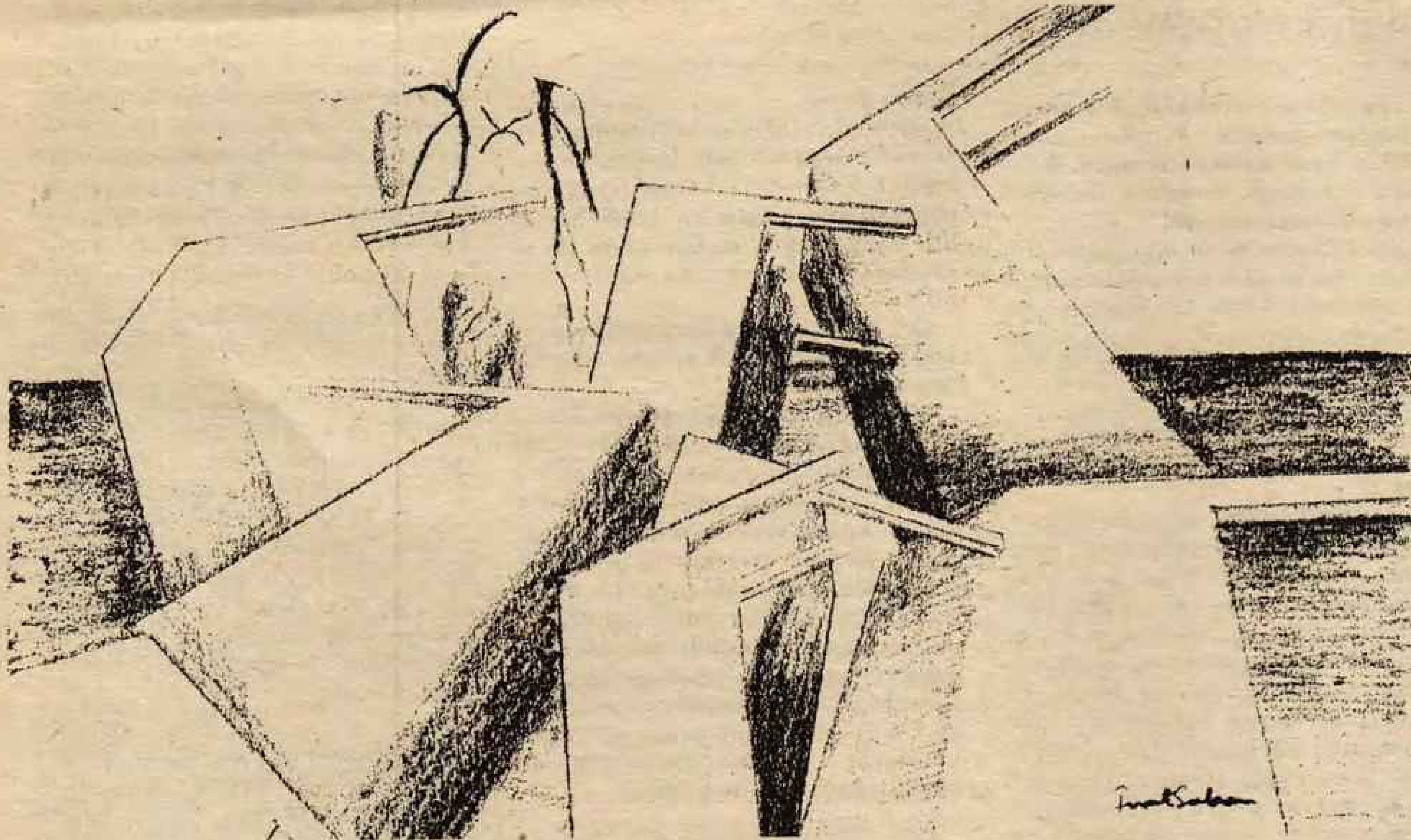
Son yirmi yılda ülkemizde çocukların bir yabancı kültür dilini öğrensinler diye özel okullara sokabilmek için onlardan daha büyük uğraşlar içine giren velilerimizin sınav kapılarında çektikleri heyecanları renkli basından izliyoruz. Anılan okullar gerçekten eğitim-öğretim düzeyinin üstünde yabancı dil bilgisi sağlıyorlar. Acaba Federal Almanya'da **"özel okul"** diye türkçeye çevrilen ve gerçeği yansıttığı tartışma götüren bu okul türüne aynı veliler rağbet ederler miydi? İsterseniz ilkin **"Sonderschule nedir?"** sorusuna yanıt aramaya çalışalım. Türkiye örneği **"seçkin ve paralıların" çocuklarının gittiği bir okul mu, yoksa Federal Almanyalı Türkiyelilerin (!) tanımladığı üzere "deliler okulu"** mu? ikisi de değil. Ya nedir öyleyse? Dilimiz döndüğü kadar anlatalım.

Resmi tanıma göre, **Sonderschule** *"normal okullarda okuyamayan ya da bu okullarda eğitilemeyen öğrenciler içindir."*

Yine resmi tanıma göre, yukarda tanımlanan öğrenciler şunlardır:

- Körler yada görme güçlüğü çekenler
- Sağırlar yada ağır işitenler
- Geri zekalılar
- Öğrenme güçlüğü çekenler
- Güç eğitilebilen çocuklar (davranış bozukluğu gösterenler)
- Vücutça sakatlığı olanlar
- Dil zorluğu çekenler (kekemelik gibi)
- Hastanedeki Sonderschulelik öğrenciler

-Kendimizden de bir ufak eklemede bulunalım: Alman okullarında yabancı dil=Almanca güçlüğünden ö-

türü sorun yaratan yabancı öğrenciler, özellikle Türkler.

Özellikle dil öğrenemeyen ya da öğretilmeyen yabancılar (Türkler) için ayrı bir okul yoktur. Ayrıca bu konuda yetişmiş Alman ya da yabancı öğretmen yok denecek kadar azdır. Buraya kadar yazdıklarımızı bir örnekle somutlaştırmaya çalışalım.

ARAMIZDAN BİRİ

Ahmet 4 yaşına kadar Doğu Anadolu'nun bir köyünde akrabalarının yanında kalmış, 5 yıl kadar önce anababasının yanında F. Almanya'ya gelmiştir. Bir büyük kentte "Türk mahallesi" olarak anılan bir sokakta II. Dünya Savaşında kalma, değişik uluslardan kişilerin Birleşmiş Milletler örneği birarada ama birbiriyle ilişkisiz yaşadığı bir konutta 3 kardeşiyle birlikte iki odada kalmaktadır. Ana babanın her ikisi de çalışmakta, çocuklar gözetimden uzak eve kapanık, tekdüze bir yaşam sürdürmektedirler. Oyun alanına uzaktır ev, sokağa da çıkmazlar trafik yoğun olduğu için. Dört duvar arasında TV'nin esiri Ahmet 6 yaşına ulaşır.

Ahmet'in okul yaşının geldiğini bildiren resmi yazıyı aldıklarında, kendisi öğrenim görmeyen baba düşler dünyasının kapısını aralar: Oğlu Ahmet onun yapamadığını başaracak, o sıralar en geçerli, itibarlı meslek neyse onun öğrenimini görecektir.

Ahmedin babası ilk silleyi okuldan yer. Almanca bilmediği için Ahmet, önce Schulkindergarten ya da Auffangkiasse denilen, kendi durumunda olan çocuklardan oluşan özel bir sınıfa aktarılır. Eğer bir yılda dil güçlüğünü tümden ortadan kaldırırsa normal (!) birinci sınıfa başlayacaktır.

Ahmet bir yılın sonunda gerekli ana-baba ilgisinin azlığından, Alman arkadaş yokluğundan, yalnızlıktan (örnekleri çoğaltmak mümkün) gerekli Almanca bilgisini edinememiştir. Normal sınıfta aynı güçlükler devam eder. Ahmet'in ruhsal dünyasına yansıyan güçlükleri sınıfı ve öğretmeni rahatsız etmeye başlar. Çare Ahmet'den kurtulmaktır. Bu aşamada resmi kanallar devreye girer ve içinden çıkılmaz bürokrasi çarkı ana-babayı ve Ahmet'i öğütlemeye girişir. İlk dişli, Ahmet'in resmen "öğrenim güçlüğü çekenler" okuluna gönderilmesi için gelen yazıdır. Çocukları artık okula gittiği için, yazılar da çokluk kağıt üzerinde kaldığından (çok önemli bir şey olsa eve görevliler gelir zahir) aileden bir tepki gelmez. Velinin ilgisizliği (!) resmi makamların işini kolaylaştırır. Gerekli formalitelerin tamamlanması sonucu Sonderschule'den gelen öğretmen belirleyici sınavı yapar. O sırada güya çevirmen aranmış ve her zaman olduğu gibi bulunamamıştır.

Test de kendine özgü ilginç yanlar taşımaktadır. Diyelim ki Ahmet biraz Almanca biliyor. Varın şu soruların yanıtlarını siz verin:

-Noel nedir?
-Paskalyayı tanımla.
-Dilenmek kötüdür. Neden?
-Para havalesi nakit paradan iyidir. Niçin?
-Parlamenter sistem en iyisidir. Neden?

Gerçekte Hawig testi çok yönlü bir sınavdır. Resimleri sıraya dizerek mantıklı bir öykü oluşturmak, şekiller arasındaki benzerlikleri bulmak, üç boyutlu öğretici oyuncaklarla belli bir biçimi yeniden dizmek gibi.

Tüm bunlar ayrı bir kültürden (ya da kültürsüzlükten) gelen, öğretici oyuncağı belki hiç görmeyen, aile arasında sözü dinlenmeyip büyüklerden hep komut almaya alışan, Alman kültürüne toptan yabancı Ahmet için bir büyük bilmecedir. Ahmet ise kısa yaşamı boyunca hiç bilmece çözmemiştir.

Ahmet önce "öğrenme güçlüğü çekenler okuluna" bir yıl süreyle gider gelir. Ancak ana-bab okul yerinin değişikliği dışında hiç bir şeyden habersiz özlemleriyle (Türkiye'de üstüne bir kat daha çıkılan ev, bankere yatırılan paranın nasıl kurtarılacağının hayali ve Ahmet'in doktor olacağı günleri düşleyerek) yaşamlarını aynı tekdüzelikte sürdürmektedirler. Ne var ki, bizimkinin gittiği Sonderschule'de sınıflar 3'ten başlamaktadır. Bu okul türü için yaşı küçüktür ve gerekli ön bilgiler verilmemiştir. Bir yıl da böyle geçer gider. gönderilir "geri zekalılar okuluna". Bunun da aşağısı yoktur artık. Yıllardır sayıları alabildiğine artan "geri zekalı yabancı öğrenciler" ordusuna katılmıştır.

SAYILARIN DİLİYLE

Öyküyü burada kesip katı gerçeklere dönelim. Resmi kayıtlara göre 1970 yılında toplam 2980 yabancı çocuk (561'i Türk) Sonderschule'ye gidiyormuş. 1980 yılında bu sayı 25 249 (12 945 Türk) olmuş. Aynı yıl Sonderschule'ye devam edenlerin tüm sayısı 354 316, görevli öğretmen 40 793. Yaklaşık her 8,6 öğrenciye bir öğretmen düşüyor. 10 yılda Sonderschule'de ki yabancı sayısı 22 269 artmış. Demek ki yalnızca yabancılardan dolayı 2600 öğretmen ekmek yiyor. İşsiz Alman öğretmenler eğer kabul ederlerse -bu işsizlikte isterse kabul etmesin- Sonderschule'ye atanabilir. F. Almanya'da işsizliğin hangi boyutlara ulaştığını hep biliyoruz. İşsiz öğretmene iş yaratmakla ekonominin beli doğrulmuyor ama yatırılacak yatırımlara (okul binası ve derslikler, eğitim aracı, öğretmen vb.) yatırımlara karşılık sürekli öğrenci olacaksa yapılanlar anlam kazanıyor.

BÜYÜK KEŞİF

Köln Türkiye Öğretmenler Derneğinin yayın organı Arkadaş'ın ilk sayısında Dr. Helga Reiser Sonderschule'lelerin yabancı öğrenciler için yeniden "keşfedildiğini" yazıyor. Bilindiği gibi keşfetmek, "zaten var olup da Batı Avrupalılar tarafından ilk kez görülen" anlamına gelmektedir. Dünya varolduğundan beri yerinde duran ve üzerinde oranın yerlileri yaşayan Amerika'nın, Çin ya da Afrika'nın "keşfedilmesi" gibi. Keşiflerin büyük özelliği de, keşfedilen yerlerin alabildiğine sömürülüp, posasının çıkarılmasıdır. Ne var ki, sömürülenler, sömürüldüklerinin bilincine ulaşır ve asalakları üstlerinden silkinip atarlarsa bu türden uygulamalar da son bulur. Ancak böyle sorunların üstüne giderken takınılacak tutum " bize de derler Çakıcı" efeliğinden çok bilgili, örgütlü ve uygarca bir tavırdır. Burada görev -eğitim ve öğretimle ilgili her konuda olduğu gibi- duyarlı, sağduyulu ve ana-baba olmanın bilincini aklında ve yüreğinde taşıyan kişilere düşmektedir.

Not: Eğitim sorunları ve çözüm önerileriyle ilgili olarak geçen sayımızda yayınladığımız dileğimizi yineliyoruz. Bu noktada, kendisini yetkili görsün görmesin, okuyucularımızdan dileğimiz konuya ilgilerini not halinde, düzenli yazı ya da şiir biçiminde bize aktarmalarıdır. İlginize önceden teşekkürler.

SEÇENEK

Hüseyin ERDEM

BİR COŞKU İNSAN

Geçtiğimiz günlerde, yaşama gözlerini yuman kültür birikimi zengin bir yazarımızı konu edineceğim. Kendisinden çok şeyler öğrendiğim, yakın dostum Azra Erhat'ı... Elimde birlikte başlayıp da daha bitiremediğimiz konular, bu konular üzerine ortak notlarımız var.

Azra Erhat 1915'de İstanbul'da dünyaya geldi. İlk, orta ve Lise öğrenimini Belçika'da gördü. Ankara Dil Tarih ve Copğrafya Fakültesi'ni 1939'da bitirdi. Aynı Fakültede asistan ve ardından da doçent olarak çalıştı. CHP'nin yönetimde olduğu 1947'de ünlü bazı bilim adamlarıyla birlikte onun da görevine son verildi...

1947-1956 yılları arasında gazeteci olarak da çalışan A. Erhat, Yunan ve Fransız yazınından çevirileriyle tanınır. Araştırmalarının yanısıra, kimi çevirilerine yazdığı önsözleri özgün birer inceleme niteliğindedir. A. Kadir ile birlikte büyük Yunan şairi Homeros'un destanlarını türkçeleştirdi. **"İlyada"** ve **"Odysseia"** çeviri dalında Türk dilinin eşsiz örnekleri düzeyindedir. Erhat'ın yalnız çevirileri değil, deneme ve eleştirileri de Türk yazınında seçkin bir yer tutar.

A. Erhat günlük yaşamında duygu dolu ve coşkun, politik tutumunda ürkek ve saf, çalışmalarında akıllı, yaratıcı ve çalışkandı. Bilimsel çalışmalarında gösterdiği cesareti toplumcu savaşımında yeterince gösterememesine karşın, zaman zaman egemen çevrelerin hışmına da uğradı. Tutuklandı...

Vedat Günyol yakın arkadaşı Azra Erhat için, **"Azra Erhat kültür** Eray Canberk: **"...Azra Erhat adıyla birlikte yaşama tutkusu, ortak çalışma keyfi, tükenmez bir coşku gibi kavramlar çağrışıyor."**

Konur Ertop: **"Azra Erhat'ın konusu 'insan'dı... düşünen, kültürü, uygarlığı oluşturan, seven insanı ilkçağdan günümüze sanatın ve düşüncenin içinde aramayı iş edindi, aradığını da bulmayı ve en etkili bir dille anlatmayı ne iyi başardı!"**

İlhan Selçuk: **"...Azra politikadan uzaktı, eski ve yeni çağ uygarlıklarına vurgundu, bu kişiliği 12 Mart döneminde gizli komünist partisi üyesi olmak suçlamasıyla yargılanmasına ve aylarca tutuklu kalmasına engel olamadı..."**

Evet sevgili okuyucularım, Azra Erhat üstüne bazı yazarlarımızın da yazdıkları bunlar... Mavi yolcuların son öncülerinden biriydi Azra Erhat. Sabahattin Eyüboğlu ve Halikarnas Balıkçısından sonra o da gökyüzünü mavi bırakıp gitti. Kültür yaşamı değerli bir işçiyi yitirdi.

ağacımızın bir güzel, ama çok güzel yaprağıydı, tıpkı Sabahattin Eyüboğlu, tıpkı Nusret Hızır gibi. Düştü o yaprak ve kültür ağacımız kökünden sarsıldı." diyor.

A. Erhat'la yıllarca ortak çalışmalar yapan A. Kadir şöyle yazıyor: **"...çalışmalarımız sırasında ben Azra'da şu üstünlükleri gördüm: Engin bir hümanist kültür, hep soran araştırıcı bir kafa yapısı ve imrenilecek bir alçakgönüllülük. Bir insanda bu özellikler olunca ortak çalışmaların tadına doyum olmuyor... Yaşama bağlılığıyla, dostluklara bağlılığıyla ve direnciyle övünülecek bir insandı ayrıca. Onu çok arayacağım."**

Yaşar Kemal, **"Azra Erhat bütün anlamıyla bir bilim adamıydı. Bilimsel çalışması, çevirileri, edebiyat ve hümanizma üstüne yazdığı kitapları, yazılarıyla ülkemiz kültürünün köşe taşlarından birisi oldu."** diye yazıyor.

Münster İşçi Derneği yandı hasar 50 bin Mark

8 Eylül gecesi saat 03 sıralarında Münster'de faaliyet göstermekte olan Türkiyeli İşçiler Derneği nedeni anlaşılamayan bir yangın sonucu ağır hasar gördü. Yapılan ilk tespitlere göre zararın 50 bin Markı aştığı bildirildi.

Yangınla ilgili olarak soruşturma açıldı. Konuyla ilgili görüşlerinizi aldığımız kişiler, **"Derneğin daha önce debir çok kez yabancı düşmanı Neo-Nazilerin saldırısına uğradığını"** belirttiler. Öte yandan yangın yerinde yapılan araştırmalarda bulunan bazı ipuçlarının da **"Kundaklama"** olasılığını arttırdığı gelen haberler arasında yer alıyor.

Olayla ilgili bir açıklama yapan Dernek Yönetim Kurulu, **"bir süreden beri derneğimize karşı girişilen eylemli saldırılar, bu yangınla doruk noktasına ulaşmıştı. Bölgede yabancı düşmanlığına karşı ve işçilerimizin sorunlarıyla ilgili aktif faaliyetlerde bulunan derneğimiz bu şekilde susturulmaya çalışılmaktadır. Belediye, dernek odalarının tamiratından sonra tekrar bizlere verilmesi konusunda hiçbir açıklama yapmamaktadır. Sözde yabancı düşmanlığına karşı olduğunu söyleyen belediyenin bu tutumu anlaşılmazdır. İşçilerimiz için 9 yıldan bu yana sürdürdüğümüz çalışmalar bir çırpıda yok edilmek mi istenmektedir?"** dedi. Açıklamada, yabancı düşmanlığına karşı mücadelenin derneksiz de olsa kararlı bir şekilde sürdürüleceğine yer verildi.

Aachen'de yabancılar günü

Tüm Almanya'da kutlanmakta olan yabancılar günü, Aacehen'de Volkshoch Schule'nin öncülüğünde düzenlendi. 26 Eylül pazar günü, yapılan yabancılar gününe Türkiyeliler, Yunanlılar, Yugoslavlar, Ispanyol ve Portekizliler çeşitli gösterilere katıldılar. Almanlar da yabancı düşmanlığını kınayan bir oyunla katıldılar.

MENAHEM HİTLER Mİ, ADOLF BEGİN Mİ?..

Melike Demirağ

Hiç bir zaman kafamdan geçirdiğim bir konuyu yazmak kısmet olmuyor bana.. Filistin'deki alçakça cinayetler üzerine bambaşka şeyler yazmak istiyordum ki, Alman televizyonunda gösterrilen iki parçalı bir film, ister istemez kendi üzerine çekti konuyu... Yakınlarda ölen ünlü sinema oyuncusu İngrid Bergman'ın baş rolünü oynadığı film, eski İsrail başbakanı Golda Meir'in hayatının anlatıyor.. Hollwood sinemasının bunca yıllık tecrübeleriyle, insanların yüreğinin bam teline basmasını çok iyi başaran bu filmi seyrederken, eğer Filistin'de yaşanan gerçeği bilmesem, nerdeyse iki gözüm iki çeşme ağlayacağım!.. Zavallı Yahudiler... Hitler'in zulmüne 8 milyon ölü verdikten sonra tam kendilerine bir yurtçuk bulabilmişken, bu defa da hain araplar, Rus silahlarıyla saldırıyorlar gariplerin üstüne!.. Golda Meir çok yürekli ve fedekar bir kadın... Ama insanca taraflarını da hiç unutmuyor. Evinin kadını.. Kaşıklarını, bardaklarını parlatmaya bayılıyor, evine misafir gelen Amerikalı Senatöre, mutfakta kendi eliyle kahve-sandviç ikram ediyor vs. vs.. Kısacası, ortalama bir Amerikalı veya Avrupalı seyrettiğinde -hiç farkına bile varmadan- sempati duyacaktır. Önce Golda Meir'e, sonra İsrail'e ve tabii ki politikasına.. Daha düne kadar, gene TV.deki acı gerçek karşısında isyan eden bir çok Alman'ı hiç değilse bulandırıp pasif bırakabilmek için tam zamanında yayına sokuldu bu film, bravo..İngrid Bergman'ın yakında ölmesi de tam fırsat, ooh!...

12-13 yaşlarındayım, Ortadoğu'da büyük çatışma olduğunda. İsrail gibi minicik bir ülkenin, 60 milyon Arapla nasıl olup da başa çıkabildiğine şaşıp kalmıştım. Sorduğumda: **"Araplar tembel, miskin, pis, yalancı, beş para etmez bir millet.. Yahudiler ise çok çalışkan.. Allahı çölünü çiçek bahçesine çevirdiler.. Şimdi de Araplar onları çekemiyor, ama Yahudi hepsinin tozunu atıyor..."** cevabını almıştım çevremden... Minicik kafamda onların söyledikleriyle gerçekleri ayıracak hiçbir bilgi birikimi olmadığından, makul gelirdi söyledikleri... Gerçeğin hiç de böyle olmadığını neden sonra anlıyabildim. Neden sonra öğrendim ki, Filistin, Tevrat'ta Yahudilere **"Vaadedilmiş Ülke"** imiş ama, yüzyıllardır o topraklarda yaşayan onlar değil, Filistin'li araplarmış.. Meğer Ortadoğu'daki petrol gelirleriymiş bütün bu kavganın altında yatan gerçek.. Hitler zulmünden kurtulabilen yersiz-yurtsuz Yahudiler din kitabındaki Vaadedilmiş Ülke hikayesinden de yararlanılarak buraya yerleştirilirken, asıl amaç Petrol çıkarlarını kendileri adına koruyabilecek bir müttefik elde etmekmiş bu bölgede, kendilerine daha yakın olan. Ve dünyanın her yerinden akın akın buralara gelip yerleşirken, Filistinin yerli halkını evinden yurdundan ederek genişletiyormuş toprağını... Neden sonra öğrendim, İsrail'e bir günde yapılan yardımın, Filistin mültecilerine Birleşmiş Milletlerce yapılan göstermelik yardımın bir yıllığına eşit olduğunu..

Neden sonra anladım ki, iyi eğitilmiş bir toplum yeterli para ve donanımla desteklendiğinde, iyi örgütlendiğinde; kendinden kat kat kalabalık toplumları hükmü altına alabilir.. Hele bu toplumlar, daha millet olma bilincinden uzaksa, hala aşiret düzeyinde yaşıyorlarsa.. Filistin kabilelerinden Filistin milletinin doğuşu da böyle kanla, gözyaşıyla, acılarla ödeniyor işte..

Çaresiz bir hınçla söylenen sözler de var:

-**"Keşke bıraksalardı da Hitler hepsini temizleseydi!?"**.. Gülmeyin, nice aklı başında sandığım kişiden duydum böyle sözleri.. Veya en azından hayret tonunda:

"Yahudiler, Almanlardan ne gördülerse, şimdi Filistinlilere aynını yapıyorlar.. Nasıl olur, aklım almıyor!"... gibisinden.

Eh, olup bitenler dünyadaki asıl büyük kavgadan kopuk olarak görülürse şaşmak doğal hale gelir.. Hitler faşizminin yaptığından bütün Alman milletini, Begin Faşizminin yaptığından da yahudilerin tümünü sorumlu görmek!.. Ama unutmayalım ki, Evren faşizminin her yaptığının hesabını da bizden sorarlar o vakit?.. Geçen yıl, Amerika'ya gitmiştik iki konser için. Los Angeles'teki konserden sonra, birçok Amerikalı ilericinin yanısıra utangaç yüzlü bir de yahudi gelip kutlamıştı beni: "Belki şaşacaksınız ama, İsrail'in de ilericileri vardır" diyerek!.. Neden şaşalım?... Gene TV'de görmedik mi, Begin-Şaron ikilisinin cinayetlerini kınamak için meydanları dolduran 300-400.000 kişiyi?.. Onlar da Yahudi milleti.. Asıl Yahudi milleti onlar.. Faşizmi **"Yahudi düşmanlığı"**-ndan ibaret gösteren Anti-Nazi TV. filmlerine bakmayın siz.. Bakın gerçeğe: Begin, Lübnan'lı faşistlerle Falanjist Parti elele, nasıl acımasızca öldürüyor Filistin'in yoksul balkını.. Faşizmin değişmez karekteri yahudi düşmanlığı değil, ırkçılık bile değil.. Onun hiç değişmeyen niteliği: **EMEK DÜŞMANLIĞIDIR...**

Suratı ve adı her yerde başka başka olabiliyor, içiçe de geçebiliyor, Adolf, Menahem, Alpaslan, Kenan...

Ingrid Bergmann'ın Golda Meir'ı canlandırdığı filminin bir sahnesi

TÜRK-YUNAN-KIBRIS sanatçılarının dostluk ve barış konserleri yapıldı

- 3 Ekim 1982 Pazar günü,WDR büyük salonunda, Yunanistan ve Kıbrıs'tan sanatçıların katılımıyla bir dostluk konseri verildi. Kıbrıs'tan Neophytos Taliotis, Yunanistan'dan Takis Favios adlı şarkıcılarla, Almanya'da yaşamakta olan iki sanatçımız, Melike Demirağ ve Nedim Hazar'ın yeraldığı konser,2. kanaldan canlı olarak yayınlandı. Konserden bölümler, önümüzdeki haftalarda televizyondan da yayınlanacak..
- Üç ülkenin sanat kuruluşları tarafından alınan işbirliği kararları uzantısında gerçekleştirilen bu ilk konser, halkların dostluğu açısından olduğu kadar sanat yönünden de olumlu geçti ve beğeniyle izlendi. Nazım Hikmet'in Yannis Ritos'un şiirlerinin okunduğu konserde,çok sayıda birlikte okunan şarkı da yeraldı. Konser, Kıbrıs'lı iki şairin Kosta Klantu ve İbrahim Aziz'in iki şiirinin birleşmesiyle oluşan Kardeşim Osman/ Kardeşim Anrdea adlı şarkılarıyla son buldu..
- Sanatçılar, çalışmalarının özünü, üç kuruluş tarafından yayınlanan iş birliği bildirisinin şu paraflarıyla özetlediler:

"...İnsanları, daha minicik yaşta birbirlerine düşman olmaya kışkırtılan ülkelerin çocuklarıyız. Halklarımızın özlem ve dileklerini sanat dokularıyla işlemeye çalışan kişileriz. Çağımıza ve geleceğe karşı sorumluyuz...
... Görevimiz günlük,aylık yıllık değildir.. Dün de, bugünde, yarın da; nisbeten demokratik yönetimlerde de, totaliter yönetimler altında da; aydınlık günlerde de, kara günlerde de bitmeyecek bir görevdir bu.

SİYABEND Û XECÊ

BİR KÜRT MASALI

Türkçe söyleyen: Hüseyin Erdem

Siyabend: **"Ey lo lo Siyabend'im ben, deli Siyabend... Daha genç yaşımda yüzelli Sılıva delikanlısını gübre yığını üzerine savurdum... Hasan Ağa'yı kırk kölesiyle birlikte Süphan dağında tutsak aldım, yiğitlikten düşürdüm... Devletin baş bezirganının kafasını kırdım... Azrail senin babanın kardeşi de olsa dinlemez canını alırım senin!"** dedi.

Karakatran durdu biraz, düşündü, söyledi sonra: **"Bu gece düşümde gördüm. Ahret kardeşi olmuşuz seninle birbirimize."**Kollarını birbirlerinin boyunlarına doladılar. Birbirlerinin yüzlerini öptüler. Siyabend Alabacağı, eğerdeki altın torbasını, Hasan Ağa'dan aldığı giysileri kardeşi Karakatran'a verdi. Karakatran giysilerini giyindi. Atlarına binip, sürdüler.

Yabaneller yabanlıklar, çöller kırlıklar derken iki kardeşin başı nice büyük belalara girecekti.

Dolu yağdı, rüzgar esti, yağmurlar boşandı kara göklerden. Bir dağın önünde, bir mağaranın ağzında durdular. Siyabend: **"Karakatran, kardeş, yazıktır atlarımıza, garip hayvanlara. İnelim atlardan, girelim mağaraya. Bu karlar, yağmurlar dinene değin."** dedi. Ve indi atından. Atı dizgininden tutup mağaraya çekti. At titredi, Siyabend titredi soğuktan.

Karakatran seslendi Siyabend'e: **"Kardeş, Siyabend, sen yalan söylüyorsun, yiğit değilsin, tanrının rahmetinden kaçıyorsun. Kara göklerden birkaç damla yağmur yağdı, sen mağaraya sığınıyorsun. Bu mu yiğitlik? Gel döğüşelim seninle. İçimizden kim ötekini yenerse, onun başını kessin."** Siyabend yanıtladı: **"Karakatran, kardeş, tanrının rahmeti zordur ve çok... Bu doluya ve soğuğa karşı nasıl dururuz? Sen de in atından, gel, kendimize bir ateş yakalım. Dinlendikten sonra yine düşeriz yola."** Karakatran: **"Olmaz, döğüşelim"** diye diretti. Siyabend gördü ki hiç çaresi ve oluru yoktur kurtuluşun. Yavaşça ayağa kalktı, dışarı çıktı mağaradan. Karakatran ile döğüşe girdiler...

Derler ki onlar döğüşe girdiklerinde yiğitliklerinden yerler titrer, yarılır.

Siyabend güç istedi yerlerin, göklerin tanrısından. Bir tekme indirdi Karakatran'ın göğsüne, onu devirip düşürdü yere. Karakatran: **"Siyabend, kes başımı, Tanrı adına olsun ki, ben seni yere atsaydım eğer başını gövdenden ayıracaktım."** dedi. Siyabend: **"Karakatran, kardeşlik çok şirindir. Sen ettin ben etmiyorum. Ben senin başını kesmeyeceğim. Kalk ayağa, mağaraya girip oturalım."** diye yanıtladı onu.

Karakatran kalktı, Siyabend ile birlikte mağaraya girdiler. Ateş yaktılar, yemek hazırlayıp yediler. Isınıp dinlendikten, karınlarını doyurduktan sonra bindiler atlarına, yönlerini garipler, gurbetler ülkesine verdiler.

Yabaneller yabanlıklar, çöller kırlıklar derken Siyabend ile Karakatran'ın başları nice büyük dertlere girecekti.

Mayıs başlarıydı. Bahar sarmıştı her yanı güzelliği, canlılığıyla. Bir çayıra vardılar. Çayırda otlar dizboyu yükselmişti. Buna sevinç duydu yüreğinde Siyabend. Atlarından indiler, çayıra çadır kurdular. Siyabend: **"Karakatran, kardeş, atlar çok aç. Sal onları çayıra. Ben de uyuyayım biraz."** dedi.

Karakatran iki atı götürüp çayırın ortasına saldı. Baktı ki, bir adam bir kasrın kapısı ağzında durmaktadır. Adam Karakatran'a seslendi: **"Hey lo lo, gönlüm rüzgarda, o çayırı ben Siyabend ve Karakatran için yetiştirmedim!.. Çekin gidin buradan."** dedi. Karakatran: **"Ey yiğit, kimsin sen? Yiğitlenme öyle! Ben Siyabend'in kardeşi Karakatran'ım. Sencileyin bin yiğide değerim..."**diye yanıtladı adamı. Bu meydan okumadan sonra "Arap Zincar" olduğunu söyleyen adam, atını tavladan çıkardı. Yedi kolanlı Erzurum eğeri ile eğerledi. Binip atına çıktı yola. Kırk kertikli mızrağı elinde dikildi Karakatran'ın önüne... O Karakatran ki azrail gücü ondadır, girdi Arap Zincar ile döğüşe.

Arap Zincar, kırk kertikli mızrağını sapladı Karakatran'ın sırtına. Karakatran kaçtı, çadırın önüne geldi. Arap Zincar yetişip mızrağını Karakatranın sırtından çekti aldı. Karakatran acılar içinde feryad etti. Siyabend bu feryadla derin uykusundan uyandı. Fırladı çadırdan, Deybilkıranı çağırdı, bindi ona. Çayıra daldı. Arap Zincar ile birbirlerine girdiler.. Öyle döğüştüler ki aradan üç gün üç gece geçti.

Kimseyi yenemedi. Arap Zincar Siyabend'e seslendi:**"Biz bu atların canını çıkardık. Yazık bu hayvanlara. Gel inelim atlarımızdan, güreşelim birbirimizle, kim kimi yenerse başını kessin ötekinin."** dedi.

Siyabend ile Arap Zincar indiler atlarından, kapıştılar. Siyabend güç istedi yerin göğün tanrısından. Arap Zincar'ı yere attı. Bıçak çıkardı ki kessin başını ve kanını çayırlara akıtsın onun. Arap Zincar yakasını kurtardı, saç örgülerini çıkardı göğsünden dışarı. Siyabend: **"Vay bana ve benim adıma ki, bugün üç gündür seninle düşmüşüm döğüşe, feryad ile belaya."** dedi. Arap Zincar: **"Siyabend, bak, o gördüğün kasr böyle senin gibi kahramanların kesilen başlarından yapılmıştır. Ben cinler mirinin kızıyım. Yemin ettim tanrıya, beni yenenin olmak için. Şimdi seninim."** dedi. Siyabend söyledi ona: **"Sen yeryüzünde anam bacımsın. Ama tutsak oldun bana, düştün elime. Haydi kalk ayağa, gidelim çadıra."**

Siyabend yaralı kardeşi Karakatran'ın yanına geldi, onun yarasını sardı. Üçü birlikte çadırı kaldırıp, bidiler atlarına. Düştüler yola. Üçü de kahraman ve pehlivandı yeryüzünde. Yönlerini gariplerin ülkesine, gurbet ellere verdiler.

Bir çeşmenin başına gelip durdular. Ondört direkli bir büyük çadır gördüler orada. Siyabend ve arkadaşları indirdiler atlarından. Atlarını otlara ve çayırlara saldılar. O çadırın önüne gittiler. Bir kız oturuyordu çadırın önünde. Kız kafdağının ardından doğan ayın ondördü gibiydi... Su içse gerdanından aktığını görürdünüz. Dağ başlarının karlarınca kızıl beyazdı... Gergefte ipek elleriyle nakış işliyordu. Siyabend'in gönlü bin gönül oldu düştü ona.

Siyabend arkadaşlarına: **"Eğer sağ kalırsa benim canımdır bu kız, ölürse kara toprak içindir."** dedi.

Arap Zincar sordu: **"Bacım, kimin çadırıdır bu?"**

Kız yanıtladı: **"Bu çadır adıyla sanıyla Xece'nin çadırıdır. Babasız ve anasızım. Yedi erkek kardeşim var. Sürümüzü otlatıyorlar kırlarda.. Konuk tanrı konuğudur. Gitmeyeceksiniz buradan, kardeşlerim kırdan dönünceye dek."**

Arap Zincar sordu yine: **"Kardeşlerinin adları nedir?"**

Xece kardeşlerinin adlarını saydı ona: **"İti, Witi, Qereqot, Malmiret, Pexas, Peebas, Canfidane."**

Akşamdı. Xece'nin yedi kardeşi sürüyü katıp önlerine geldiler eve. Hep birlikte: **"Konuklar, siz iyilik ve esenlikle geldiniz. Başlar ve gözler üstüne... Konuksunuz, tanrı konuğu."** dediler... Birlikte vakit geçirdiler, dünyadan sözlere daldılar. Siyabend Xecenin kardeşlerine: **"Kızkardeşiniz Xece'yi bana verin. Sevdiğim odur benim, gönlüm tutsağıdır onun."** dedi. Xece'nin kardeşleri Siyabed'e: **"Biz de senin gibi yakışıklı, kahraman ve pehlivan birini görmedik dünyada. Kızkardeşimiz kabul ederse seni biz de evet deriz."** diye yanıtladılar onu. Xece **"he"** dedi. Siyabend bir yüzük çıkarıp taktı Xece'nin parmağına, nişanlandılar... Siyabend Xece'nin güzelliğine, kendi yiğitliğine yaraşır bir düğün yapmak istiyordu. Aklına başbezirganın katibi, onun verdiği mektup geldi. Kardeşine: **"Karakatran, kardeş, yola çıkacağım ben. Yönümü Elcevaz kentine verip gideceğim. Gelin damat için çeyiz, düğün için gerekenleri getireceğim. Söz vermişti bana başkatip..."** dedi.

Siyabend Deybılkıran'ı yedi kolanlı Erzurum eğeriyle eğerledi. Atın sırtına devirdi kendini. Başı atın başına değiyordu nerdeyse. Atını sürüp biraz yol aldı. Ama birden hangi dürtüyledir bilinmez, Karakatran'ı düşünüp geri döndü çadıra. Söyledi: **"Karakatran, kardeş, dünyada onur kalmadı hiç. Korkuyorum ki elcevaz yoluna girdiğinde sen Xece'yi kaçırasın. Güvenemiyorum sana. Yüreğin acımasızdır senin. Gel senin bacaklarını zincire vurayım, ellerine kelepçe takayım. Zincirin ve kelepçenin anahtarını atayım cebime, öyle gideyim."**

Öyle yaptı... Kardeşinden hatır istedi düştü yola. Arap Zincar'da kaldı orada... Deybılkıran rüzgar oldu esti, Elcevaz kentine yetiştirdi Siyabend'i. Siyabend, sordu soruşturdu, katibin dükkanını buldu. Onun yazdığı mektubu çıkarıp gösterdi, sözlerini anımsattı. Katip sözünü tuttu, torbalar dolusu mal verdi. Siyabend ile Xece içn giyim kuşam verdi... Siyabend kente gelmişken bir de bir kahveye uğradı. Yedi içti, sarhoş olup kendinden geçti. Bir gün bir gece sürdü uykusu. Bir an oldu, Deybılkıran'ın gökleri delen acı kişnemesiyle uyandı uykusundan. Xece'yi düğünü düşündü. Atına bindi, Xece'nin çadırına doğru sürdü rüzgarlarca...

Siyabend düşmüş yola geliyor olsun... Biz Xece'ye dönelim... Siyabend ile Xece'nin düğün yapacağı haberi dillere düşmüştü. Xece'nin güzelliğini bilen ve ona vurulmuş olan Şikak mirinin oğlu da duymuştu bunu... Siyabende çok öfkelendi. Bin süvari kaldırdı düştü yola. Xece'nin çadırına vardı. Yedi kardeşini ve kara katranın boyunlarını vurdu. Öldürdü tümünü....

Cinler mirinin kızı Arap Sincar, insanlardan bir süre uzak durmak karındaydı. Kılık değiştirdi, cinlere karışıp kayboldu ortalardan...

Şikak mirinin oğlu Xece'yi atının terkisine attı. Tüm sürüsünü kattı önüne bin süvarisiyle döndü konak yerine.

Siyabend nice at sürdükten sonra çeşme başına vardığında, baktı ki Xece'nin kardeşlerinin Karakatranın boyunları vurulmuş, çadır yerle bir edilmiş. Xece, sürü, Arap Zincar'da yok ortalarda. Deliye dönen Siyabend Karakatranın başıucuna geldi: **"Ey lo lo, Karakatran, kardeşim benim, o gün tanrının günü değildi ki ben sana güvenmedim. Ellerini kelepçeye vurdum, ayaklarını da zincire. Ahh ahhh ..."** dedi, yandı yüreği. Mezar kazıp ölüleri gömdü... Deybılkıran'a doğru giderken, yerde bazı kumaş parçaları gördü. Makasla kesilmiş küçük küçük parçalardı bunlar. Siyabend bunları tanıdı ve izleyerek yola koyuldu. Nice zaman sonra bir konak yerine geldi. Şikak mirinin oğlunun konak yeriydi bu. Kazanlar ateşteydi, bulgurlar kaynatılıyor, etler kızartılıyor, etler kızartılıyor, halaylar çekiliyordu.

Devamı gelecek sayıya

BEGİN YENİ BİR HİTLER Mİ?

Etraflarında kol gezen ölümü görmek istemiyormuşcasına başlarını birbirinin koltuk altına sokarak kenetleşen biri dört, diğeri beş yaşında hunharca kurşunlanan iki kardeş; Kapısının eşiğinde kalbura çevrilen dede.

Yerde sürünen küçücük yavrusuna kanat gererken sırtından yediği süngüyle çocuğu ile birlikte ölen ana. Baltalarla parçalanmış kafalar, kıyım kıyım dilinmiş vücutlar. Ve KAN...

İşte dünya kamuoyunun gözü önüne 1' Eylül günü serilen sahne. Batı Beyrut'taki **SABRA** ve **SATİLA** kampları. Yaşlı, kadın ve çocuk iki bine yakın ölü. Olan biteni yakından inceleyelim.

Nazım ALFATLI

ANLAŞMALAR YİNE ÇİĞNENİYOR

Ortadoğunun en kuvvetli ordusu bir avuç savaşçısıyla üç ay mertçe dayanan F.K.O yüzbinlerce sivilin öldürülmesini önlemek için batı Beyrut'u terkeder. Batı Beyrut'un güvenliğini sağlamakla sorumlu, Amerikan, Fransız ve İtalyan birlikleri de her nedense çekilirler Beyrut'tan. İsrail ordusu kalır. Bir hafta sonra Cumhurbaşkanlığını resmen devralacak olan Beşir Cemayel öldürülür. İki saat içinde.İsrail ordusu batı Beyrut'u işgal eder. Bir hafta önce imzalanan anlaşma yine çiğnenmiştir. İleri sürülen gerekçe **"her türlü kargaşalığı önlemektir!"**

16 Eylül akşmı iki bine yakın hristiyan Falanjist kasap, İsrail ordusunun arabaları ile kamp yakınına taşınır. Kampların yeri oklarla işaretlenmiştir. Beyrut'ta kuş uçurmayan İsrail ordusunun ablukası altında bulunan kamplara ellerini kollarını sallaya sallaya girerler. İsrailli askerler bütün gece ışık bombaları ile kampları aydınlatırlar. Kana susamış canavarlar koruyucusuz kalmış yaşlı, sakat, kadın ve çcuklara vahşetle dadarlar. Bu kıyım otuzaltı saat sürer. Begin'e göre **YAŞAMA GÖZÜNÜ YENİ AÇAN FİLİSTİNLİ BİLE TERÖRİSTTİR**. Kıyım öldürülecek kimse kalmadığından sona ermiştir.

KİM VE NEDEN

İsrail hükümeti amacının Filistin'lileri Beyrut ve Lübnan'dan sürmek ve son aşamada da yok etmek olduğunu senelerden beri açık açık söylemektedir. Beklediği uluslararası açıdan olumlu bir ortamdır. Arjantin, İngiltere çatışması, Sovyetler birliğinin Polonya ve Afganistan direnişleriyle oyalanır olması, Arap dünyasının bölünmüşlüğü İsrail'in aradığı ortamı yaratır.ABD'nin onayladığı plan Haziran başı uygulanır ve Lübnan işgal edilir.

Bilanço can ve mal kaybı açısından çok ağırdır: Otuz binin üstunde ölü ve yaralı. Büyük çoğunluğu yaşlılar, kadınlar, çocuklar oluştururlar. Harab olan Beyrut. Güney Lübnan'daki maddi zarar ise altı milyar doların üstündedir. Lübnan'ın yıllık iç üretiminin iki katından fazla.

SİYONİZM NEDİR

Siyonizm kelimesi, Kudüs yakınlarındaki **SİYON** dağlarından gelir. Modern Siyonist hareket, örgüt ve düşünce olarak kendini geçen yüzyılın sonlarında gösterir.

Siyonist hareketin kurucusu Theodere HERZL'in düşüncesi şudur:**"Yahudiler var oldukça, Yahudi sorunu var olacağından yapılacak tek şey bütün Yahudilerin bulundukları ülkeleri terk ederek kendi devletlerini kurmalarıdır."** Buna dayanarak siyonizmin yahudi düşmanlığına tepki olarak doğduğu sürülebilir. İsrail hükümeti ise siyonizmi **"İsrail halkının ulusal kurtuluş hareketi "** olarak tanımlarken gerçekleri 1947 den beri çarpıtmaktadır.

Siyonizmin ulusal kurtuluş hareketi olamadığı, doğuşunda Yahudilerden gördüğü tepkilerden anlaşılır. Liberal yahudiler, ırk düşmanlığının eğitimle önleceğinin ileri sürüp herhangi bir yahudi devletinin kurulmasına karşı olduklarını belirtirlerken, sofular siyonizmi **"tinsel"** bir düşünce olarak benimseyerek aynı görüşü savunurlar. Sosyalist eğilimli yahudilerde kapitalizmin yenilmesiyle sorunların ortadan kalkacağına inanarak, yahudi devletinin kurulmasına karşı olduklarını açıklarlar. Yirminci yüzyılın başlarında doğu Avrupa ülkelerini terkeden Yahudilerin beş milyonunun Amerika ve Batı Avrupa'ya yerleşirken sadece elli bininin Filistin'e gitmeleri, siyonizmin ulusal kurtuluş hareketi olmadığını kanıtlamağa yeterlidir. İkinci dünya savaşından sonra yahudilerin toplu olarak Filistin'e göçmeleri özgürce bir istekten ziyade Hitler kuduzluğunun yarattığı ortamda, canını kurtarmak isteyen insanların nereye olursa olsun kaçmaları sonucudur.

SİYONİZM VE ARAPLAR

Siyonist hareket, nereye yerleşceğini ararken, İngiltere 1917 de Filistin'i önerince kabul eder. 1917 den 1947 ye kadar ne birleşmiş milletler nede başka kuruluşlar Filistin'de yaşayan 600 000 Filistinli ve arabın görüşünü sormazlar. Siyonist hareket liderleri **"Yahudi devletleri vahşiler diyarında batı medeniyetinin öncü kalesi olacak"** derken kafa yapılarının ne olduğunuda açığa vurmaktadırlar. İsrail devleti kurulduğu günden beri nerede olursa olsun bir **FİLİSTİN** devletinin kurulmasına karşıdır. 1947 de Filistinin ikiye bölünmesine razı olsa bile belirlenen sınırları hiçbir zaman kabul etmemiştir. Bunun yanında o günden beri uyguladığı işgal politikasında görülmektedir.Filistinliler,Araplar İsrail devletinin varlığını tanımıyorlar derken sorulması gereken soru şudur: Hangi İsrail devleti? Anayurtlarını terketmek zorunda kalan yüzbinlerce Filistinliye dönüş hakkı tanımayan, fakat varlığını aynı haktan bulan İsrail mi? Saf bir İsrail kuracağız diyen ırk düşmanı İsrail mi?

Görülüyorki İsrail devleti yaşamını Filistinlilerin yok olmasına bağlamıştır. Nedeni bu olduktan sonra suçlunun kim olduğunu bulmak gayet kolaydır. Kendisinden farklı bir adam olmayan **BEŞİR CEMAYEL'i öldürten M.BEGİN'dir.** Hem başkan olalı berj kendisine diş göstermeye başlayan adamını yok edecek, hemde batı Beyrut'a girerek azgınlığını kusabilecektir.

SUÇLU YİNE FİLİSTİNLİLER Mİ

Olayların Yasser Arafat'ın Papayla görüşeceği güne rastlaması, ŞATİLLA ve SABRA kamplarındaki katliamının dünya kamu oyuna açıklanmasından önce Paris'te, Brüksel'de patlayan ve yahudileri hedef alan bombalar rastlantı olamayıp, bütün bunların geniş çerçeveli bir plan içinde uygulandığını kanıtlamaya yeterlidir.

Suçlu İsrail Hükümeti, Begin'i maşa gibi kullanan Reagan, sınıfsal çıkarlarından başka birşey düşünmeyen Arap Yöneticileri,zevk duyarmışcasına susan Sovyetler Birliği, elle tutulur, gözle görülür bir tepki göstermeyen Avrupa'dır. Herşeye rağmen hala **ONURLA AYAKTA KALABİLEN FİLİSTİNLİLERDİR**. Hala ayakta kalabildikleri için kırılmaktadırlar.

ŞİMDİ NE OLACAK

Artık öldürecek insan kalmadığından İsrail çekilecek. ABD'nin baskısıyla Suriye'nin de çekilmesi zorunlu olacak. Çünkü Lübnan'daki ilerici-devrimci kesimler büyük ölçüde yok edildiler. İsrail'in yapmak istediğini -müslüman sağ kesimlerinin de rızası ile- Falanjistler yapacak güce ulaştılar. Lübnan'ı parçalayıp birkısmını ilhak etmeyi başaramayan Begin istediği iktidarı kurmayı başardı. Fakat bu kendi iktidarını kaybetmesine sebep olacak. Hitler'in kuduzluğunun acısını çeken İsrail halkı bağrında yeni bir Hitler yaşatmaya istekli değil. Arap ülkelerinden hiçbir ses çıkmaz, Avrupa baş şehirlerinde birkaç bin kişi yürürken 400.000 İsraillinin **KATİL BEGİN** diye bağırmaları dikkat çekicidir.

Bizim Generallere gelince İsraile tutsak düşen devrimcileri geri alabilmek için Begin'in bilmem neresini sıvazlamaya razı olduklarını bir daha gösterdiler. Zaten ezilen halklara, Kürt halkına yapmak istedikleri Begin'in Filistinlilere yaptığı değil mi?

Washington'da Filistini destekleme yürüyüşü yapıldı

ABD'nin emriyle Filistinlilere karşı saldırıya geçen ve bu sırada binlerce Filistinlinin ölümüne neden olan İsrail hükümeti, Vashington'da yapılan bir yürüyüşle protesto edildi.

Demokrat Türkiye muhabirinin bildirdiğine göre 11 Eylül'de Vashington'da düzenlenen yürüyüş, Franklin Meydanında başladı. ABD'de yaşayan çeşitli uluslardan ilerici ve demokrat kişilerin yanı sıra çok sayıda ABD'li-nin de katıldığı Franklin Meydanındaki mitingde çeşitli konuşmalar yapıldı. Konuşmacılar İsrail hükümetini ve ona destek veren ABD'yi kınayarak protesto ettiler. Daha sonra Beyaz Saray'a doğru yürüyüşe geçildi. Yaklaşık 10 bin kişinin katıldığı yürüyüşte Türkiyeli devrimciler de yer aldı.

Franklin Meydanından Beyaz Saraya kadar iki kilometrelik yolu kateden yürüyüşçüler sık sık, **"Yaşasın FKÖ"**, **"Yaşasın Lübnan Ulusal Hareketi"**, **"ABD Ortadoğu'dan Defol"**, **"Örgütlü Halk Yenilmez"** şeklinde sloganlar söylediler. Yürüyüşün en önünde Lübnan ve Filistin bayrakları dalgalanıyordu.

Münih'te meşalelerle yürüyüş yapan göstericiler İsrail'i protesto ettiler

İsrail'in Filistinlileri yoketmeye yönelik saldırıları ve son katliamlarını protesto için Münih'te bir protesto gösterisi yapıldı. Çeşitli Türkiyeli gruplar tarafından yapılan gösteri 21 Eylül akşamı Adalberter caddesinde başladı, Münchener Freiheit'de sona erdi. Ellerinde meşalelerle yürüyen anti-faşistler, İsrail'i ve Begin'i kınayan sloganlar söylediler. Sık sık **"İsrail Beyrut'tan defol", "Begin bir faşisttir." "Filistin Yaşayacak"** sloganlarını **söyleyen göstericiler eylemlerine katliamda öldürülen filistinliler için bir dakikalık saygı duruşuyla son verdiler.**

Her on Yahudiden biri Begin ve Şaron'u protesto etti

Sabra ve Şatila katliamı İsrail'de de büyük tepki yarattı

İsrail hükümet yetkililerinin izni ile Falanjistlerin giriştiği katliamı protesto için, Tel Aviv'de 400 bin kişinin katıldığı büyük bir protesto gösterisi yapıldı. Tel Aviv'in ünlü Kral Meydanında toplanan İsrail'li ilerici ve demokratlar, "katil Begin, katil Şaron istifa"diye ünlediler.

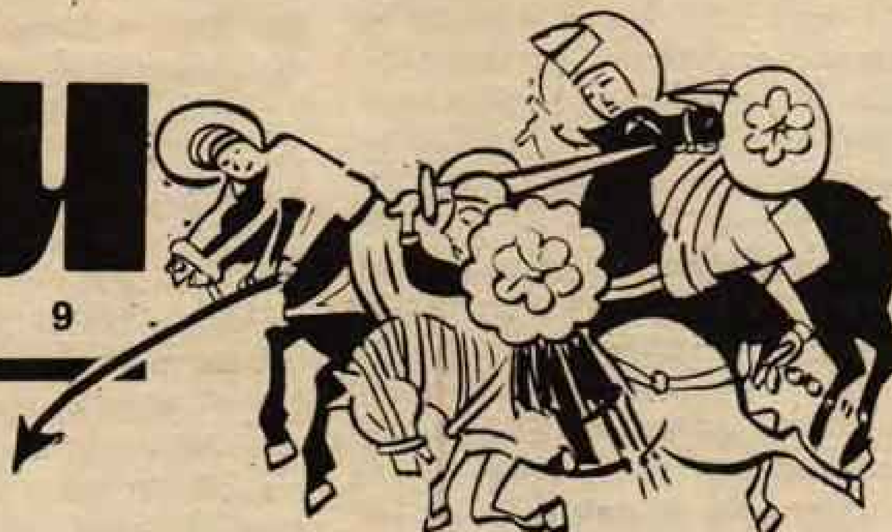
Mitingte yapılan konuşmalarda, katliamda ölenlerin ve kayıpların saptanması için bir komisyon kurulması ve İsrail'in tazminat ödemesi istendi. Mitingi düzenleyen kuruluşlar adına bir konuşma yapan Peres, İsrail birliklerinin Beyrut'tan çekilmesini ve Beyrut'un onarilmasını istedi.

İsrail'de yaşyan her on yahudiden birinin katıldığı Tel aviv'deki büyük protesto eyleminin Begin'i ürküttüğü ve hükümetin bu tür gösterileri yasakladığı öğrenildi.

Yürüyüş sırasında dağıtılan bildirilerde, İsrail'in bugüne kadar yaptığı katliamlara ve Filistinlilere karşı girişilen soykırıma son verilmesi ve İsrail birliklerinin Falanjistlerle işbirliği yapmaması istendi. Yürüyüşü düzenleyen çeşitli ilerici demokrat kuruluşlar, İsrail hükümetinin saldırgan tutumu karşısında "Demokratik Cephe" adıyla bir cephede birleştiklerini açıkladılar.

Köroğlu

KİZİROĞLU MUSTAFA BEY KOLU 9

Ömer POLAT

Yazın Köroğlu'na bir acı name
Tez yetişsin leke kondu yurduma
Sözün haksız ise gel beni kına
Doğru kelam söyleyende şer olmaz.

Köroğlu havuz başına vardıki ne görsün? Gümüş tepsi dolmuş, taşmış. Süzme balından tut ayran kokan tereyağına, otlu peynirden tut pastırmasına kadar ne istersen var. Köroğlu sofrayı görünce durakladı, Kiziroğlu Mustafa Bey anladı.

"Kusura kalma, sana layık bir sofra değil, bilirim. Gelinin iki taş arasında hazırladı. Eh, ne demişler? Zamansız gelen konuk kesesinden yer. Buyur hele."

Köroğlu oturdu sofranın başına. Kiziroğlu çay koydu semaverden. Köroğlu gelmeden karnını tıka basa doyurmuştu ala balıkla. Midede yer yok desek yalan olmazdı. Yemezse, Kiziroğlu kuşkulanır, diye geçirdi aklından. Beyaz tandır ekmeğne el attı. İştahlı, iştahlı ne varsa sildi süpürdü. Ardından beş on bardak çayı indirince şişti kaldı. Gerindi, esnedi.

"Yorgun görünürsün," dedi Kiziroğlu. **"Şu armut ağacının altında biraz kestir istersen, ben sonra gelirim."**

Köroğlu dünden razı, uzandı armutun gölgesine. Kulağında turna ötüşleri, kuş sesleri, burnuna gelen binbir çeşit koku içinde tezden daldı uykuya. Dalmasıyla da horlaması bir oldu. Öyle bir horluyordu ki, korkudan bütün kuşlar sustular, turnalar başları yukarda ürkek ürkek dört bir yanlarına bakınmaya başladılar. Horultu bahçenin öbür başında çiçekleri sulayan Kiziroğlu'na da ulaştı. Bir süre diniedi, horultu kesilmeyince de başını iki yana gülerek salladı:

'Dervişin böyle horlayanını da ilk gördüm. Herif derviş değil, bil Zaloğlu Rüstem," dedi işine koyuldu.

Gün ikindiyi aşanda uyandı Köroğlu. Dört bir yanına bakındı, kimseler yoktu. Akan arıkta buz gibi suyla yüzünü yıkadı, gitti Kırat'ı suladı, dolaşmaya başladı. Sonunda gördü Kiziroğlu'nu. Yanında iki köylü vardı. Kiziroğlu'da gördü Köroğlu'nu. Eliyle **"gel"** diye çağırdı. Köroğlu yanlarına varınca.

"İyiki geldin derviş baba, hele gel bir de sana danışalım. Ne de olsa bizden daha çok gezmiş, görmüş adamsın."

Sonra köylülere döndü. İkisi de başları önlerinde bekliyorlardı saygı içinde. Birinin kolu sargılar içinde boynundan asılı duruyordu. Kiziroğlu anlattı.

"Bu iki kardaş, şu karşı köyden. Dede baba komşusu üstelik. Bunların hem evleri karşı karşıya hem tarlaları. Dün tarla sulama yüzünden kavgaya tutuşmuşlar, biri öbürünün kolunu kırmış. Bahar gelince olur böyle şeyler. Kan kaynar. Kan kaynayınca da kavgalar çoğalır. Düşmanlıktan değil, sıcaktan.

Şimdi bana şikayete gelmişler. Sen olsan nasıl bir karara varırdın derviş baba?"

Köylüler gözlerini Köroğlu'na diktiler, Köroğlu bıyığına el attı. Dervişliği değil de, köroğluluğu tuttu.

"Güreş tutan iki kişiden biri yenilir elbet. Kavga da öyle. Madem olmuş, barıştırın gitsinler," dedi.

"Barıştırmasına barıştırdım. Zaten küsülü durmazlar. Her gün yüz yüzeler. Dayanamaz barışırlar sonunda. Ama birinin kolu kırık, çalışamaz. Arık açamaz, tarla sulayamaz. Böyle gitseler olur mu? Ben düşündüm ki, kolu kırılan sağlığına kavuşuncaya kadar öbür arkadaş komşusunun da bütün işini yüklensin. Karşılıksız yapsın. Ücreti de kırdığı kolun iyileşmesi olsun. Ne dersin, iyi etmedim mi derviş baba?"

Köroğlu utandı, başını eğdi. Böyle adaletli bir insana kötülük edeceğini düşündü, bir damar sızladı içinde. Dönüp gitmek geldi içinden. Gözüne çamlıbel göründü, yüzü duvaklı gelini göründü, gözleri yolda ayvaz göründü, alaylı gülümsüyen ihtiyar derviş göründü, vaz geçti.

"Elbet iyi etmişsin bey," dedi zor duyulur bir sesle.

Köylüler gittiler. Bir arığı atlarken sağlam olanı kolu kırık olana yardım etti. Kiziroğlu gördü, sevinç doldu gözlerine.

"Haydi gidelim derviş baba, akşam oldu nerdeyse, acıkmışsındır," dedi.

Akşam yemeğini ay ışığı altında, havuz başında yediler. Köroğlundan başka üç konuk daha vardı. Yendi, içildi. Sonra nargileler geldi, sırtlar halı yastıklara dayandı, koyu sohbetlere dalındı.

Gecenin bir vaktinde yataklar serildi dört konuğa ayın altında, bahçeye. Kiziroğlu, rahat uykular diledı, gitti konağına. Üç konuk tezden soyunup girdiler yatağa. Köroğlu soyunmadan girdi. Yorganın altında bir hayli zaman bekledi. Üç konuk ses sese katıp horlamaya başlayınca süzüldü yorganının altından. İlerde bekleyen Kırat'ıs açtı ağaçtan, ikisi de hırsız sessizliğinde turnalardan yana aktı gittiler.

Ay karşı dağlara batmaya gidiyordu. Bahçe susmuş, duaya durmuştu sanki.

Devamı gelecek sayıda

Şehit çocuklarına yardım kampanyası açılsın

Gazetenizin son sayısı hastanede ziyaretime gelen bir yakınım tarafından bana ulaştı. Bu geçirdiğim tehlikeli ameliyattan sonra beni sevindiren tek olay gazetenizin elime geçmiş olmasıydı.

Bu son sayınızda işkencede katledilen yoldaşların listesinde abimin ismine rastlamak bir açıdan çok iyi oldu. En azından abimin unutulmadığı bilinci kafama bir kez daha yerleşti. Gazetenizde Şahin Dokuyucu diye yayınlanmış. Bu soyadıdır. Asıl adı Satılmış Şahin Dokuyucu'dur. Türkiye'deki binlerce aile gibi abimin ailesi ve çocukları da açlık, sefalet ve faşist işkencelerle içiçe yaşamaktadırlar. İşkencede katledilen abimin hanımının yeterli burjuva kültürü olmadığından, dört tane küçük çocuğunun varlığı yüzünden çalışamamaktadır. Ben buradan kısıtlı olanaklarımla kendilerine yardımcı olmaya çalışıyorum. Ama ne zamana kadar yardımcı olacağım bilemiyorum? Benim Demokrat Türkiye'ye bir önerim olacak. İşkencede katledilen, sokak ortasında kurşunlanan devrimcilerin aile durumu iyi olmayan ve yardım edilmesi kesinlikle gerekli olan yoldaşların ailelerine maddi açıdan desteklemek için bir kampanya açalım. 11 Eylül'de Frankfurt'a yöremden kendi olanaklarımla yalnız gittiğimi söylemek bile bulunduğum bölgenin konumu hakkında size bilgi verir sanırım. 11 Eylül'de Frankfurt'ta hapishanelerdeki yoldaşlara maddi açıdan yardım etmek için kola içen, peynir ekmek yiyen 30 bin kişilik kitle onları yemeden de 20, 30, 50, 100 Marklık yardımı severek yapacağı kanısındayım. Bulunduğum bölge hakkında az da olsa bir bilginiz var şimdi. Yani yöremde devrimci bir çalışma yok. Böyle bir kampanya açılırsa Demokrat Türkiye'yle buradaki halka gidip insani değerlerden hareket edilerek büyük meblağları kapsayacak maddi yardımın alınılabileceği görüşündeyim. Bu hareketle Türkiye'de bir takım bölgelerde devrimcilerin bıraktıkları olumsuzlukları asgari olarak yok edebiliriz. İllegal yollardan gidebildiğim izin döneminde karşılaştığım sorular genellikle şunlardı "**Ne olursa gidene oluyor, hani nerede devrimciler, kim bakacak şimdi satılmış'ın çocuklarına?**" Bu ve bunun benzeri sorular. Sizin de bana şöyle bir öneride bulunacağınızı biliyorum. Türkiye'de bu bölgelerdeki halkın kollektif bir yardımlaşmaya girmesini önereceksiniz. O bilinci kavrıyabilecek halktan insanların hepsi zaten Mamak Toplama Kampında, bölgedeki örgütlülük yok edilmiş.

Hastaneden çıkar çıkmaz abone olma ve bulma kampanyası ilk ve en önemli işim olacaktır. Gazetemizin yayın hayatında hepinize başarılar diler, yürekten devrimci bir coşkuyla selamlarım.

Mehmet Gündoğmuş

DEMOKRAT TÜRKİYE'YE

Ben Strasbourg (Fransa) yakınlarında oturuyorum. Son çıkan karardan yararlanarak işçi oldum. İşçi mi oldum, köle mi? Yeni farkına varmaya başladım. Çünkü ilk defa başkasının güdümü altında çalışıyorum.

Gazetemizi devamlı okuyup, okutuyorum. Ayrıca dernekten alıp bulunduğum yerde satışını yapıyorum, yapabildiğimce.

Gazete almayanlara ise, gazetemi veriyorum. Böylece bir gazete en az iki üç evi dolaşıyor. Abone ettirmeye çalışıyorum.

Türkiye'den yeni gelen bir arkadaş, gazeteyi görünce şaşırdı. Böyle demokrat ve de herkese seslenebilen bir yayın organının Avrupa'da bulunması onu oldukça hayrete düşürdü.

Uğur Yavaşça

CAN

Umutla doğar
Umutla büyür
Umutla düşer toprağa
CAN
Umutki silahtır
Umutki yeniden doğuştur
ölümlerde
Umutki kavga,
Umutki herşeydir kaybolmadıkça.
Karışır toprak, toprak
Yenisi büyür arkasından.
Daha güçlü,
daha kararlı olarak.
Ve bazen,
Kavganın en sıcak anında
En büyük CAN olur
Yıkılmayan UMUT
Umutla doğar,
umutla büyür,
umutla düşer toprağa
Yeni umutlar olabilmek için CAN

Rıfat Sakar

İKİ YALNIZ

Ne senin var
Bacasından duman tüten
Bir kulüben
Ne de benim sana verecek
Sevgi'mden başka hediyem
Varsa dünyada iki yalnız
O da biz ne diyem

Fehmi Eruçar

YÜRÜYECEĞİZ

Canları misafir koyup tenimizde,
Gülleri güneşe uzatıp
çıkacağız yollara
Başağın, gülün, hürüyeti için
Bir daha düşerken meydanlara
Gidenlerin ardından
yürüyeceğiz tabur tabur
Büyük kavgalara
ve çocuklarımızın
Güzel dünyasını kurmaya

H. Baki Kayra

Izmir Askeri Cezaevinden bir devrimci tutuklunun şiiri

OĞLUMU GÖRDÜM

Oğlumu gördüm bugün
Anasının kucağında
Demir parmaklığın öte yanında
Oğlumun adı Temmuz
Daha 18 aylık
Karşı karşıya duruyoruz
Aramızda demir parmaklık
Kavradı demir parmaklıkları oğlum
Kötülüklerin yakasına yapışır gibi
kavradı
Baktı en kahreden gözlerle
Baktı on sekiz ayın şafağından
Karşısındakinin zincirli gözlerine
"Bu baba"dedi
Aktı içimden kızılırmaklar
Güneşli boz toprakları yurdumun
Kahırlı dereleri
Oğlumu gördüm bugün
Uzatsam ellerimi dokunabilirdim
yanaklarına
Dokunamadım
Öpebilirdim çekik kara gözlerini
Öpemedim
Camların denizlerin ve kilitlerin
ve henüz daha anlıyamadığı
Birşeylerin ardından sular gibi kuşlar
gibi
Çiçekler gibi lekesiz bakıyorlar

İbrahim Gezmiş

HİZAYA GEL!..

Danışma Meclisinde Süleyman Sırrı Kırcalı şöyle diyor: "**Tarihteki Türk Komutanları bugün başkanlık sistemi denilen sistemle yönetilen devletlerin başkanlarının icra gücüne sahiptirler. Başkanlık sistemi Türk devletleri düzenine uygun bir sistem oluyor.**

Parlamenter sistemin Türk karakter ve geçmişine uymadığı açık olduğu gibi hiç bir devlette başarı ile uygulandığını (görmedim) ve o devletleri istenilen düzeye getirdiğini görmedim. Türk ulusu büyük bir ulustur. Bu sistemin başarılı uygulamasını asırlarca yapmıştır. Şimdi ona güvenmemek anlamına gelecek bir tutum içinde olamayız."

Aman ne güzel! Dünyada kralların taçları uçurulurken ya da birer kukla olarak yaşatılırken bizimkiler de halkımızın uzun ve çetin mücadeleler sonunda elde ettiği özgürlükleri kaldırıp ortaçağ karanlığına dönmek istiyorlar. Bu zatlar hem de Cunta'nın seçmesi Danışmanlar!

Danışmana bak hizaya gel!

İsmail Kalender

TÜRKİYE KİTABEVİ SUNAR !

Leninizmin sorunları (Stalin)
SBK (Bolşevik) Partisi Tarihi
Faşizme Karşı Birleşik Cephe
Ne Yapmalı, Örgütlenme
Kitle İçinde Parti Çalışması
Sol Komünizm Çocukluk Hastalığı
Diyalektik ve Tarihi Materyalizm
Temel Sosyalist Klasikler
Roman, Şiir, Tiyatro
Katalog isteyiniz:
Türkiye Kitabevi
Eintracht str 10-12, 5000 Köln 1
Tel. 0221 - 123139

BİRBİL KİTAP

Toptan siparişler için % 25 indirim yapılır Kitap eder listesi isteyiniz.
Örnekler :
Şehbedreddin Varidat..........3,5,- DM
T. Halk Hareketleri..............9,- DM
Bektaşilik..........................11,50,- DM
Pir Sultan Abdal..................5,80,- DM
Dersim..............................10,- DM

Adres:
Baader str. 54
8000 MÜNCHEN 5
Tel : 089/269532

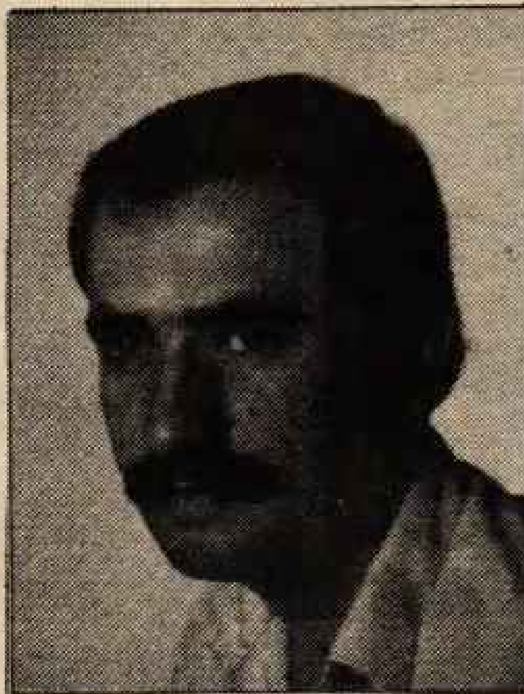
2. Kaset çıktı !
10,- DM
İstemi adresi :
Postfach 25 04 63
5000 Köln 1
Ödemeli olarak gönderilir.

KAVGAMIZ

OZAN NURŞANI ~ 3 * KAVGAMIZ 3

Kısım A: — Zeit
1 - Belki bugün belki yarın → 3.06
2 - İsyan Bayrağı → 3.28
3 - Biz bu yola çıkarken → 3.56

Kısım B: — Zeit
1 - Toplumlar → 2.50
2 - Gel cephede buluşalım → 3.20
3 - 13 Mart'ın sabahında → 5.10

OZAN NURŞANİ 3

Halk ozanı Aşık Nurşani, son bestelerini "KAVGAMIZ" adlı bantta toplamış bulunmaktadır. İsteyenlere 10 DM karşılığı ödemeli olarak gönderilir.

İsteme adresi: Türkiye'li Demokrat Emekçiler Derneği(TÜDED)
Kenp Str. 95 5 KÖLN 80 Telf:0221-61 09 53

İLAN KOŞULLARI

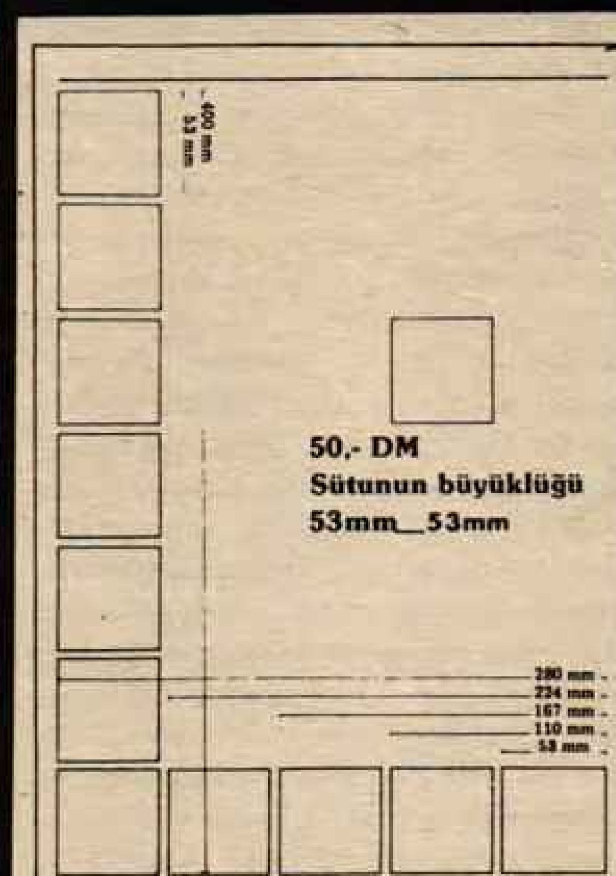
50,- DM
Sütunun büyüklüğü
53mm 53mm

Gazetemizde okurlarımızın ilanları indirimli olarak yayınlanıyor. Okurlarımız için ilan karesinin tutarı 50,- DM ilanların en geç her ayın ilk haftası içinde elimize ulaşacak şekilde, posta çeki veya banka havalesi makbuzunun fotokopisi ile birlikte postalanması gerekiyor.

Dr. Şadi Üçüncü
Integrationshemmender Faktör Vorurteile gegen die Ausländer
-Ursachen und Folgen-

Zu beziehen bei:
Dr. Şadi Üçüncü
Ostmarkstraße 83
4400 MÜNSTER

İsteme adresi: Demokrat Türkiye, Postfach 25 40 63, 5 Köln 1
Ödeme adresi: Stadtsparkasse Köln, Rafet Emekçin Konto Nr. 27 532 18, BLZ: 37050198

Fiyatı: 16.80 DM

DEMOKRAT TÜRKİYE

Demokrat Türkiye
Postfach 25 40 63
5000 Köln 1

ABONE FİŞİ

Adı ....
Soyadı ....
Adresi ....

	Almanya	Avrupa	Avustralya	USA/Kanada
6 Aylık	15,- DM □	18,- DM □	30,- DM □	24,- DM □
1 Yıllık	30,- DM □	36,- DM □	60,- DM □	48,- DM □

Abone parasının gönderileceği yer: ADA Verlags- und Handels- GmbH
Postscheckamt Köln Konto Nr. 321568-508 BLZ 370 100 50
Deutsche Bank Köln Konto Nr. 3302551 BLZ 370 700 60

DEMOKRAT TÜRKİYE
GELECEK GÜZEL GÜNLERE MERHABA

Fethi SAVAŞÇI'nın
Cem KARACA ile röportajı

CEM KARACA: Saldırılar benim hala sevildiğimi belgeler

Cem Karaca ile şöyle bir söyleşi yapmak için, günlerdir düşünüyorum. Ama onu bir yerde kıstırıp sorular sormak, karşılıklarını hemen almak, zor bir iş...Sık sık Köln kentine plak ve kaset işlerine gidiyor. Konserlerini ayarlayan Alman menejeri de Köln'de oturuyor. Bu sıralar anası Toto Karaca da yanında. Anasını gezdiriyor her yere. Göl kıyılarına, tirollere, İtalya'ya, Adriyatik kıyılarına. Gitmeidikleri yer yok... Geçen gün telefondan "Modern Evliya Çelebi'liğin son bulsun. Altı soru soruyorum hemen yanıtla" dedim. Bu kez kaytarmadı bir yerlere doğru. Sorularımı hemen yanıtladı:

Soru: Sayın Cem Karaca, sizde ilk müzik merakı ne zaman başladı? Anneniz babanız birer tiyoatro sanatçısıydı. Niçin tiyatro değilde müzikte karar kıldınız?

Yanıt: çocuk gözlerimle çevremi araştırmaya başladığım yıllarda kendimi o dönem iyi bir izleyici potansiyeli olan operet kulislerinde buldum. Anam da babam da tiyatrocuydu. Tiyatro, müzik günlük yaşamın bir parçasıydı bizim evde. Aslında kitleler beni salt bir müzikçi olarak bilirler. Ama benim oldukça eski yıllara dayanan tiyatroculuğum da vardır. Ancak kafamdakileri türkülerle daha genis yığınlara götürme olanağı, beni müzik alanına itti. Kaldı ki benim gerek plaklarımda gerek konserlerimde, hem kulakla duyulur, hem gözle görülür bir tiyatro yaklasımı vardır.

Soru: 1961 Türkiye Anayasası sosyalizme açık bir anayasaydı. Bu yüzden diğer sanat dallarında olduğu gibi, devrimci müzik de kısa zamanda hızla yayıldı. Gelişmelerin içindesiniz, neler söylemek istersiniz?

Yanıt: Bende devrimci uyanış askerlikte başladı. Çünkü.İstanbul Dukalığından ayrılıp çok uzaklara gitmiştim. Antakya'ya. Evime yuvama özlemlerim vardı. Bir bağlanmanın bir türkünün önem ve tadını, o ilk gurbette anladım. Taksim, Şişli, Suadiye'nin dışındaki insanları gördüm. Ondan sonra Türkçe şarkı söylemeye karar verdim.Teskereme yakın günlerin ürünüdür ilk bestem Emrah. Bu benim biçim olarak devrimci bir çalışmamdı. Sorunu içerik, yani öz olarak koymak ise, bir ince strateji ve taktik işiydi. Suların başı tutulmuştu. Radyo ve basın kimi açıktan kimi üstü kapalı, belli bir burjuvalığın, burjuva bile değıl, hatta açıktan gericiliğin tutsağı idiler. Hiç unutmam 1967 yılında Hürriyet gazetesinin düzenlediği "Altın Mikrofon" yarışmasında Ali İzzet'in "Dost" adlı türküsünü seslendirince. Yöneticilerden biri: " Dost, diye solcular birbirine seslenir. Sen, iyi bir aile çocuğusun bu şarkıyı söyleme " demisti. Yani o dönemde kalkıp sosyal kritik filan yapmak olası iş değildi. Ama müziğimizin biçimini son derece çarpıcı tutarak ve burada burjuvazinin renkli boyalı basınıyla da

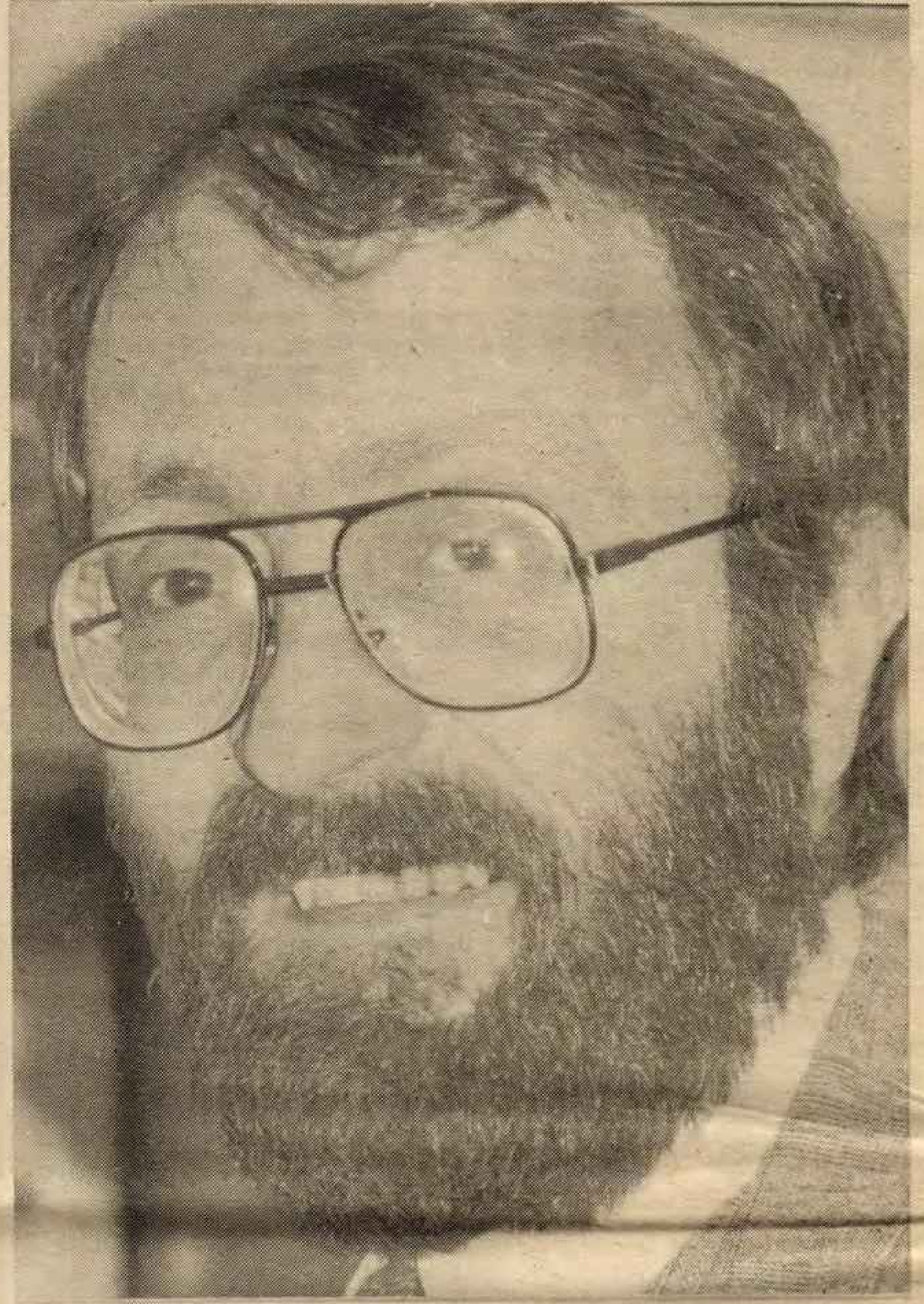
"Devrimci müzik, belli bir sınıfın müziği olmak zorundadır. Dünyanın en genç sınıfının, işçi sınıfının müziği ise çok sesli olmalıdır. Çağdaş teknolojinin tüm olanaklarınından yararlanmalıdır."

iyi geçinerek, ayaklarımızı yere daha sağlam basmaya uğraşıyorduk. Bu işi de iyi becermişiz ki üçyıldır atmadıkları çamur kalmadı. Hala beni karalamakla uğraşıyorlar. Daha sonraları 1969 yıllarında yükselen devrimci hareket ve genişleyen özgürlükler paralelinde, şarkılarım da devrimci testlerde yer almaya başladı. Aynı dönemlerde bu sinemamızda da görülen bir gelişmedir. Sonradan sosyal içerikli iş yapmak adeta bir moda haline geldi. Bu sağlıklı bir toplumcu gelişmenin bir ürünü olmaktan çok bir çıkar ilişkisi idi. Hele 1970'li yılların ikinci bölümünde fraksiyon çatışmaları sanata da sıçrayınca, müziğin kendi devrimi de hesaptan bir kenara atılıp, sırf slogan attırmaya yönelik ve müzikal yönden sıfır denecek bir garip sığlığı yaşadık. Günümüzde ise devrimci müzik adına bir şeyler yapıldığını söylemek çokgüç. **Bir kere devrimci müzik, belli bir sınıfın müziği olmak zorundadır. Dünyanın en genç sınıfının, işçi sınıfının müziği ise çok sesli olmalıdır.**Çağdaş teknolijinin tüm olanaklarından yararlanmalıdır. Ve de ulusal olmalıdır. Bu sırf çalgıların kullanılışı ve melodi de böyledir. Yani biçim açısından böyle olmalıdır kanımca.Sözlere yani öze gelince, bu son derece hassas bir konudur. Ucuz slogancılıktan, küfürbazlıktan kaçınmalı ve estetik kaygılara özen göstermeli, anlamlı olmalıdır. Bu özellikle Almanya'daki sanatçılar için, üstüne üstlük bir de ulusal görevdir kanımca. Devrimci müzik ısmarlama bir elbise değildir.Her sanatcı devrimci sanatı kendi anlayışına göre yorumlar ve yaşama geçirir. Önemli olan en az yanlışı yapmaktır. Kalıcı olmaktır. Günümüzde devrimci müziğe kendini adamış bir çok sanatcı var. Burada da bir dolu sanatcıyız. Hepimizde devrimci işler yaptığımızın kanısındayız. Ama bu nereye kadar böyle? Söz gelimi A fraksiyonundan bir sanatçı, yine A fraksiyonun düzenlediği bir gecede şarkı söylüyor ve izleyiciler de bol bol slogan atıyorlarsa bu izleyiciler o fraksiyonun sempatizanlarıysa, burada yapılan iş devrimcilik filan değil düpedüz kendi kendini tatmindir. Tüm söylediklerimden karamsar olduğum çıkartılmasın. Devrimci müzik adına öyle sıkı arkadaşlar var ki, onları izledikce karamsarlaşmak ne demek? Umutlanıyorum çok.. Söz gelimi Fuat Saka, ağlamayan ve dinamik ve de geniş bir ses, vakur bir yorum, gitar ve flütle sarmaş dolaş bir bağlama!.Uzlaşmacı bir tavır yok..Kahırlanıp ağıtlanırken bile vakur bir yorum. Mızmızlık yok.. Ucuz slogancılık yok..Aferin Fuat Saka..

Soru: Devrimci Türk müziginin öncüsü Ruhi Su'nun sanatınıza bir etkisi oldu mu?

Ruhi Su, etkisinde kaldığım, kendime ana çıkış noktası kabul ettığım, bomba gibi bir ustadır.Değil, devrimci Türk müziği, Türk Halk müziği bile ona çok şey borçludur.

Soru: Bir süre önce Tercüman - Gazetesinde"Ben Melike Deirağ ve Şanar Yurdatapan gibi vatanımın aleyhimde çalışmadım." Başlıklı - bir haber yayınlandı. Biz bunu kaygıyla karşıladık. Bu bir gazeteci yalanı mıydı? Yoksa seni sol cephede yerini almış bir sanatçı olarak biliyoruz.

Yanıt: Tercüman gazetesine "Ben, Şanar Yurdatapan ve Melike Demirağ gibi vatanımın aleyhinde çalışmadım" diye bir beyanat vermedim...Ancak anılan kişilerle aynı konserde çalışmayacağımı belirttim.

Soru: Sizi de vatandaşlıktan çıkardılar. Boyalı basın hakkınızda söylenmedik şeyi bırakmadı. Bu günkü faşist askeri yönetimle ilgili neler düşünüyorsunuz?

Yanıt: Sorularınızı 10 Eylül 1982 tarihinde yanıtlıyorum. Şu ana kadar vatandaşlıktan çıkartılmadım. Ya da bu konuda şu ana kadar resmi bir tebligat almadım. Ama "Yargının devletten üstün olmayacağı" sözü devletin en tepesindeki kişi tarafından söylendi. Bu da vatandaşlıktan beni çıkardıkları taktırde, bu uygulamanın hukuki olmaktan ziyade guguki olacağını gösterir.

Boyalı basına gelince : bırakın yazsınlar. Bu benim hala Türkiye'de sevildiğimi belgeler. Zira sıradan bir sanatçı olsaydım, şimdiyedek çoktan keserlerdi pislik atmayı..

Soru: Şimdi ne yapıyorsunuz? Yeni plak, kaset, tiyatro çalişmalarınız hakkında da bir şeyler demek istermiydiniz?

Yanıt: Her sanatçı gibi geleceğe dönük tasarılarım var...Ancak bunları sayıp dökmeyi sevmem.Övünme gibi gelir sanki..Gerçekleştirdiklerimi de hep beraber göreceğiz..Kimi sevecek.. Kimi yerecek..

Nihat Behram

Tülay'ın sesinde ışıldayan hasrettir, sevinçtir, acıdır, umuttur... Anadoludur

1964 yılı "**Belgrad Balkan Şarkı Festivali**"...

Herkesin dilinde dolaşan bir "**Burçak Tarlası**" ve Erdem Buri'nin "**Yarının Şarkısı**"...

Sonra Fransa... Fransızca plaklar... Konserler, turneler, radyo programları...

Derken Yunus Emre, Pir Sultan Abdal, Karacaoğlan, Dadaloğlu, Nazım Hikmet'in şiirleri, halk ezgileri ve Erdem Buri'nin ezgilerinden oluşan bir uzun çalar..

Ve hemen ardından 1981 yılı "**Charles Cros Plak Büyük Ödülü**".. Bu ödülü 39 kişiden oluşan bir jüri, Fransız dilinde söylenmemiş 320 plak arasında oybirliği ile Tülay German'a verdi..

Ve 1982 yılında ikinci uzun çalar... Adı "**Nazım Hikmet'e Saygı**"... 1964'te "**Burçak Tarlası**"nda "**Bakın şu deyyusun kaç tarlası var**" yada "**Yarının Şarkısı**"nda **Bir yarın olmalı/Bir aydın, bir güzel**" diyen Tülay, bugün "**Gelin Canlar Bir Olalım**"da "**Ne gelirse gelsin başa**", "**Bugün ben bir söz işittim/Üstümüze paşa gelir**" (Köroğlu), **Hapisteler ama şarap gibiler**" (Mevlana), Mahpushane Türküsü'nde "**İnsanın zulmüne dayanmaz yürek**", "**Urganda gerdan iniler**" (Karacaoğlan), "**Kanına girdiler çocuklarımızın**" (Nazım Hikmet-Erdem Buri), **Ölen ölür kalan sağlar bizimdir**" (Dadaloğlu) ve **Bu kavga hürriyet kavgasıdır**" (Nazım Hikmet-Erdem Buri) diyerek, Anadolu halk müziğinin, Anadolu insan duyarlığının, devrimci anlayışın harmanıyla ve o son derece etkili ve eşsiz güzellikteki sesiyle yüreğimizin bir yanında çınlıyor...

Hiç umulmadık bir anda, canınızın en dar olduğu yada bir şey yapmak için çırpındığınız bir anda Fransa'nın herhangi bir radyosundan birden karşınıza çıkıyor Tülay... Ve umut ve kardeşlik dolu sıcak sesiyle sarıyor sizi...

16 yıla varmış olan "**gurbet sürecinde**" hep bu duyguyla çırpınan, sayısız ülkeye halkımızın acısını, mücadele ve kardeşlik duygularını taşıyan, halk gecelerinde emekçi ailelerin karşısına sadece plak kapaklarında, TV'lerde görülen bir sanatçı gibi değil, onların kız kardeşi gibi çıkan bu alçak gönüllü sanatçımızın acılarına incecikten güç vermeye çabalayan ne güzel bir ışıltısı var...

Köln'de Türkiye haftası güzel bir dayanışma örneği oldu

Köln Belediyesi tarafından düzenlenen ve 29.09.-9.10.1982 tarihleri arasında Köln'ün çeşitli semtlerinde gerçekleştirilen "Köln'de Türkiye" adlı proğram başarılı bir dayanışma örneği oldu.

Cunta'nın Köln Başkonsolosu İlhan Kıcıman'ın bildiri yayınlayarak engellemeye çalıştığı proğramda yazarlar, sanatçılar, ozanlar ve folklor gösterileri, film ve tiyatro yer alıyordu.

Almanya'da Türkiyeli sanatçılar adı ile açılan resim sergisine Mehmet Aksoy, Mehmet Güler, Azade Köker, Hanefi Yeter, Zeynep Yaksel katıldılar. Yılmaz Güney'in filmlerinden ve diğer Türkiyeli sanatçıların filmlerinden örneklerin de gösterildiği şenlik sırasında Fuat Saka ve Grubu, Komkar Folklor Grubu, Köln Türkiyeli Öğretmenler Derneği Folklor Grubu, Köln Üniversitesi Folklor Grubu Köln'ün değişik yerlerinde halk kültürlerinden örnekler sundular.

Şanar Yurdatapan, Melike Demirağ ile Yunanlı sanatçıların katıldığı Türkiye - Yunanistan-Kıbrıs konseri ise 3 Ekim pazar günü WDR'nin büyük salonunda yapıldı. Konser televizyonda gösterilmek üzere filme alındı.

5 Ekimde, "Türkiyeli Yazarlar kendilerini anlatıyorlar" adı ile düzenlenen toplantıya Yusuf Ziya Bahadınlı ve Hüseyin Erdem katıldı. Proğramda adı olduğu halde Yaşar Kemal'in toplantıya katılmadığı öğrenildi.

Dursun Akçam ile Ömer Polat'ın kendi yapıtlarından örnekler sundukları tolantı ise 7 ekim perşembe günü yapıldı.

Köln belediyesi tarafından düzenlenen ve çeşitli Türk-Kürt-Alman Dernekleri ve kuruluşları tarafından desteklenen Köln'de Türkiye proğramı 10 gün sürdü. Şenlik Türk, Kürt ve Alman halklarının örnek bir dayanışması şeklinde gectı.